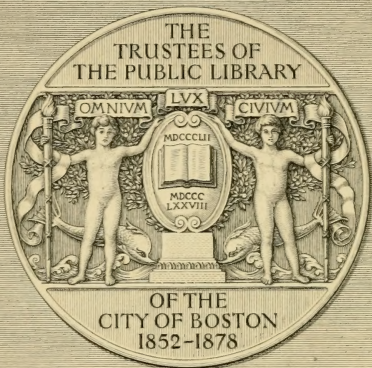

XA
.64
.524

PURCHASED
FROM THE INCOME
OF THE FUND GIVEN TO
THE PUBLIC LIBRARY OF
THE CITY OF BOSTON BY
JOSIAH HENRY BENTON
1843-1917

2 ♀ A E S O P I

PHRYGIS FABELLAE GRAE'
ce & Latine, cum alijs opusculis, quo-
rum index proxima refertur
pagella.

Basilea, in officina Ioannis Frobenij.

An. M. D. XXIII.

INDEX AV

TORVM HVIVS LIBRI.

Aesopi Phrygis uita & fabellæ.

Gabriæ Græci fabellæ tres & quadraginta ex trime-
tris Iambis, præter ultimã ex scazonte, tetrastichis
conclusæ.

Ex Aphthonij exercitamentis de fabula: tum de for-
micis & cicadis.

De fabula ex imaginibus Philostrati.

Homeri βατραχομνομαχία, hoc est, ranarũ & mu-
rium pugna.

Musæus poëta uetustissimus de Erò & Leandro.

Agapetus de officio regis ad Iustinianũ Cæsarẽ.
Hæc omnia cum Latina interpretatione.

Γαλεωμνομαχία, hoc est, felium & muriũ pugna,
tragoedia Græca.

3

IOANNES FRÖBENIVS
STVDIOSIS SAL.

Terum exhibemus uobis Aesopi fa-
bellas cum aliquot alijs libellis Græce
& Latine, quod proximam æditionē,
quæ tota Græca fuit, ijs, qui adhuc ti-
rones sunt in Græcanica literatura, mi-
nus gratam fuisse cognouerimus, quibus hoc En-
chiridium præcipue paratur. Nam qui iam aliqua-
tenus profecerunt, malunt in alijs autoribus se ex-
ercere. Nos etiam incipientibus consulendum pu-
tamus. Ne libet quibusdã hodie in Academjs uer-
sari, ubi sunt publici Græcarum literarum profes-
sores, propter ingēs istud dissidium, quod magnã
orbis partē, sed præcipue gymnasia affligit, bonis
studijs omnibus internicionem minitans, nisi meli-
or deus aliquis succurrat. Talibus igitur qui domi-
suo (quod aiunt) Marte aliquid Græcanicæ erudi-
tionis comparare uolūt, muti magistri uice erit La-
tina uersio. Vos nostram operam boni cōsulite, &
Bene ualete. Basileæ.

ΔΙΣΩΠΟΥ ΒΙΟΣ, ΤΟΥ ΜΪΘΟΠΟΙΟΥ, ΜΑΖΙ
ΜΩΙ ΤΩ ΠΛΑΝΟΥΤΗΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ.

Ραγμάτων φύσιν ἢ ἐν ἀνδρώποις ἡκρί-
 βωσα μὴ καὶ ἄλλοι, καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς
 πῶς ἔδωκα φέροντες. αἴσωπος ἢ δοκεῖ
 μὴ πόρρω δευτέρως ἐπιπνοίας τῆς ἡθι-
 κῆς διδασκαλίας ἀφάμνησθαι, πολλῶν
 ὧν μέτρω τὸν πολλοὺς αὐτῶν πῶς ἐλά-
 σαι. καὶ ἢ οὐτ' ἀποφαινόμενος, οὔτε συλλογιστόμενος,
 οὔτε μὴ δὲ ἰσορίας, ἢ μὴ ὁ πρὸ φιλίας κατ' αὐτὸν ἡλικίας ἢ νε-
 γκε χρόνος, τὴν νεδεσίαν διατιδέμενος, ἀλλὰ μύθοις
 τὰ πάντα παιδοτριβῶν, οὔτω τὰς τῶν ἀκροωμένων
 ἀγρεύει ψυχὰς, ὡς ἀχάμεσθαι τὸν λογικὸν ποιῆν,
 ἢ φρονεῖν ἀμὴν ὄρνιθες μὴτ' ἀλώπεκες, καὶ αὐτὸν πάλιν μὴ
 προσέχειν ἐκείνοις, οἷς πολλὰ τῶν ἀλόγων ἐν καιρῶν νε-
 νεχῶς προσεχκκότα μυθεύεται. δὲ ὧν μὴ κινδύως
 ἐπηρεμνίως αὐτοῖς διέδρα, ἀ δὲ μεγίστης ἐν τῆς καιρί-
 οἱς φιλίας ὠφελείας ἔτυχεν. οὗτος εἴπω ὁ τὸν κατ' αὐτὸν
 βίον φιλοσόφου πολιτείας εἰκόνα προδέμενος, καὶ ἐρι-
 γοῖς μάλλον, ἢ λόγοις φιλοσοφίσας, τὸ μὴ γῆν δὲ
 ἀμορίαν τῆς φρυγίας κατήγε τῆς μεγάλης ἐπίκλησιμ. τῆ
 δὲ τύχῃ γέγονε δ' ἄλλος. ἐφ' ὧ καὶ σφόδρα μοι δοκεῖ, τὸ
 ἢ πλάτωνος ἐν γοργία καλῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρησθαι,
 ὡς τὰ πολλὰ γὰρ ταῦτά φησιμ ἐναντία ἀλλήλοισ ἐστῆν,
 ἢ, τε φνσίς, καὶ ὁ νόμος. αἴσωπος γὰρ τὴν ψυχῆν, ἢ
 μὴ φύσις ἐλευθέρια ἀπέδωκεν, ὃ ἢ παρ' ἀνδρώπων νό-
 μος τὸ σῶμα πρὸς δ' ἐλείαμ ἀπέδοτο. ἴχουσε μὴ τοι οὐ
 δ' οὐτ' οὐ τὴν φιλίας ψυχῆς ἐλευθέριαμ λυμήνασθαι. ἀλλὰ καὶ
 τοι, πρὸς

AESOPi FABVLATORIS VITA,
A MAXIMO PLANVDE COM/
POSITA.

Rerum humanarum naturam perse-
cuti sunt & alijs, & posteris
tradiderūt. Aesopus uero uidetur
non absq; diuino afflatu cum mora/
lem disciplinam attigerit, magno
interuallo multos eorum superas-
se. & enim neq; definiendo, neq; ratiocinando,
neq; ex historia, quam ante ipsius ætatem tu-
lit tempus, admonendo, sed fabulis
penitus erudiendo, sic audientium
uenat̃ animos, ut pudeat ratione præditos facere,
aut sentire, quæ neq; aues, neq; uulpes. & rursus nõ
uacare illis, quibus pleraq; bruta tempore pru-
denter uacasse singunt̃, ex quibus aliqua, pericula
iminētia effugerūt, aliq̃ maximã utilitatē in oppor-
tunitatibus cōsecuta sunt. Hic igit̃, qui uitam suam
philosophicæ reip. imaginem proposuerat, & operi-
b⁹ magis, q̃ uerbis philosophat⁹, gen⁹ qdē traxit ex
Ammorio oppido Phrygiæ, cognomēto magnæ,
sed fortuna fuit seru⁹. Quare & magnope mihi ui-
des̃ Platonis illud in Gorgia pulchre simul & uere
dictū. plerūq; em̃ hæc, inquit, cōtraria inter se sunt,
latura simul, ac lex. Nam Aesopi animum
natura liberum reddidit, sed hominum
lex corpus in seruitium tradidit. Potuit tamen ne
sic quidem animi libertatē corrumpere. Sed quam

τοι, πρὸς πολλὰ καὶ πολλαχόσε μεταφέρωμ τὸ σῶμα,
 ἢ οἰκείας ἐκείνην ἔδραε οὐχ οἷός τ' ἐγένετ' μετασῆσαι.
 ἐτύγχανε δ' ὦν οὐ μόνον δ' ἄλλ' ἄλλα καὶ δυσσεδέ-
 σατα ἢ ἔω αὐτῶ πάντων ἀνθρώπων εἶχε. καὶ γὰρ
 φοβὸς ἦν, σιμὸς πλὴν ρίνα, σιμὸς δ' τράχηλον, πρόχα-
 λον, μέλας. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἔτυχε (ταυτὸν γὰρ
 αἴσωπ' ἔβ' αἰδιόπι) προγὰς, βλαισὸς, καὶ κυ-
 φός. τάχα καὶ τὸν ὀμηρικὸν δερσίτιω τῆ ἀχρότητι τοῦ
 εἶδος ὑπερβαλλόμενον. τὸ δὲ δὴ πάντων ἐν αὐτῷ χει-
 ρισομ ἦν, δ' βραδύγλωσσομ, καὶ τὸ ἢ φωνῆς ἀσημόμ τε
 καὶ ἀδιδρωτομ. ἀ πάντα καὶ δοκεῖ πλὴν δ' αἰλίαν αἴσω-
 πω πρᾶσκηιάσαι, καὶ γὰρ δὴ Ἐδᾶμα ἄρ ἦν, εἰ οὕτως
 ἀτόπως ἔχοντι τοῦ σώματ' ὄλεθρον, ὄλεθρον τὰς ἢ δ' αἰ-
 λόντων ἄρκυς διαφυγῆν. ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα ριζοτρ ἦν
 ἔβ' ἀνδρεί. τὴ δὲ ψυχῇ ἀγχινέσατ' ἐπεφύκει, καὶ
 πρὸς ἐπίνοιαμ πάσαμ ἐπιβολώτατος, ὁ κεντημλῖος τοῦ
 νῦν αὐτῶ, ἄτε πρὸς οὐδὲμ οἰκείας ἔργωμ εἰκείως ἔχοντα,
 σκάπημ εἰς ἀγρόμ δ' ἀπέσειλεμ, ὃ δ' ἀπελθὼν, προδν-
 μως τοῦ ἔργου εἶχετο. ἀεικομλῖω δ' ἔπειτε καὶ ἔβ' δεσπό-
 τη πρὸς τὸν ἀγρόμ, ἐφῶ ἢ ἔργωμ ἐπισκοπήμ θείσαι,
 γεωργός τις σῦκα τ' ἀγαθῶμ δρεφάμνος δ' ὄρωμ ἠνεθεμ.
 ὃ δ' ἐπὶ τῷ ἢ ὀπώρας ἠοδεῖς ὡραίω, ἀγαθόπρδι τῶ ὀικέ-
 τη (τῶτο γὰρ ἦν ὄνομα ἔβ' παιδί) φυλάπημ ἐκέλυ-
 σεμ, ὡς αὐτῷ μετὰ τὸ λωτρομ πρᾶδεῖναι. συμβάρ δ' οὐ-
 τω, καὶ τοῦ αἴσωπος ἢ δὴ τινὰ χεῖραμ εἰσελθόντος εἰς
 πλὴν οἰκίαν, ἀφορμῆς ὁ ἀγαθόπους λαβόμενος, βελήμ
 ποιάνδ' εἰ ἢ σωδ' ἄλωμ τινὶ προτεῖναι, ἐμφορηδῶμ εἰ
 δοκεῖ ἢ ἢ σύκωμ ὡ οὗτος, καὶ ὁ δεσπότης ἢ ἢ ταῦτα
 ζητήσῃ, ἀλλ' ἢ ἢ αἴσωπος καταμαρτυρησόμεν ἢ ἢ
 φω, ὡς

uis ad res uarias, & in diuersa loca trāfferret corp⁹,
 à propria tamen sede illum traducere nō potuit.
 Fuit autem non solum seruus, sed & deformissi-
 mus omnium suæ ætatis hominum. nam
 acuto capite fuit, p̄ssis naribus, depresso collo, p̄mi-
 nētibus labris, niger, uñ & nomē adeptus ē. (idē eī *De An-
 2850 p̄d*
 Aesopus, qđ æthiops) uentrosus, ualgus, & in-
 curuus, forte & Homericū Therliten turpitudine
 formæ superans. Hoc uero omnium in eo pessi-
 mum erat, tardiloquentia, & uox obscura simul,
 & inarticulata. Quæ oīa etiā uident̄ seruitutē Ae-
 sopo parasse. Etenim mirum fuisset, si sic
 indecenti corpore potuisset ser-
 uientiū retia effugere. Sed corpore sanè tali,
 animo uero solertissimo natura extitit,
 & ad omē cōmentū felicissimus. Possessor igitur
 ipsius tanq̄ ad nullū domesticum opus cōmodū,
 ad fodiendū agrū emisit. ille uero digressus alacri-
 ter operi incūbebat. p̄fecto uero aliquādo & he-
 ro ad agros, ut opera lpecularetur,
 agricola qđā ficos egregias decerptas dono tulit.
 ille uero fructus delectat⁹ pulchritudie, Agathopo-
 di ministro (hoc em̄ erat nomē puero) seruare iul-
 sit, ut sibi post balneum apponeret. cum uero i-
 ta euenisset, atq; Aesopo ob quādā necessitatem
 ingresso i domū, occasiōe capta Agathopus cōsiliū
 huiusmodi conseruo cuidam offert. impleamur, si
 placet, sicibus heus tu. ac si herus noster has
 reglerit, nos uero cōtra Aesopū testificabimur ā /

φώ, ὡς εἰς πλὴν οἰκίαν εἰσδραμόντ' ἔσθ', καὶ τὰ σῦκα λά-
 βρα καταφαρόντος, καὶ ἐπ' ἀληθεῖ δεμελίῳ τῇ πρὸς τὸν
 οἶκον εἰσόδῳ, πολλὰ τ' ἰβυδῶν ἐποικοδομήσομαι, καὶ
 τὸν μηδὲν ἔσαι ὄγε εἰς πρὸς τοὺς δύο, καὶ ταῦτα μὴ δ' ἄνθε
 ἐλέγχωμ διαῖράωποτε τ' ἰγλῶπῃαμ δ' αἰαμιμ ἔχωμ. δ' ὁ-
 ζαντος δ' ἡ τ' ὅτ' ε, πρὸς τοῦργον ἐχώρησαμ. καὶ τῷ σῦκωμ
 ἐδίοντες, ἔλεγον ἐφ' ἐκάσῳ σῶν γέλωτι, φεῦ σοι δύσλιπε
 αἰσώπε. ὁ τίνυμ δεσπότης ἐπανελθὼν ἀπ' ἧ λυξῶ, καὶ
 τὰ σῦκα ζητήσας, καὶ ἀκρόσας, ὡς αἰσώπ' αὐτὰ καί
 πεδήθηκε, τόν τε αἰσώπομ σῶν ὄργῃ κελεύει κληθῶναι,
 καὶ κληθέντι φησὶ. λέγε μοι ὧ κατάρατε, οὐτῶ με κατε-
 φρόνησας, ὡς εἰς τὸ ταμιῖον εἰσελθεῖν, καὶ τὰ ἔτοιμα
 θέντα μοι σῦκα δοιήσασθαι; ὁ δὲ ἀκρόσων, καὶ σῶν
 εἰς ἡμ, λαλῆμ ἣ εἶχεμ οὐδ' ὀπωσοῦν δ' ἰὰ τὸ βραδύτλωσομ.
 μέλλωμ δὲ ἥδη τύπτεσθ'. τῷ κατηγόρωμ σφοδρῶτέρωμ
 ἐπικημλύωμ, πεσὼμ πρὸς τοὺς τ' δεσπότης πόδας, ἀνα-
 χέσθ' μικρὸν ἐδ' ἴσ'. δ' ραμῶμ δὲ, καὶ χλιαρὸν ὑδωρ προ-
 σνευγκῶμ, τ' ὅτ' ε τε πέπωκε, καὶ τοὺς δακτύλους εἰς τὸ
 σῶμα καθείει, αὐτίε τὸ ὑγρὸν μόνον ἀνέβαλεμ οὐπω γ' ἔ-
 τροφῆς ἀφάμου ἔτυχεμ. ἠντιβόλα γοῦν αὐτὸ τ' ὅτ' ο
 καὶ τοὺς δ' ἰώκοντες δ' ράσαι, ὡς ἄμ δ' ἦλον γ' ἰύκται, τίς ὁ
 τὰ σῦκα διαφορήσας. ὁ δὲ δεσπότης τὸ νοῆμορ αὐτ' ὅθ' θαν-
 μάσας, οὐτῶ ποιῆμ καὶ τοὺς ἄλλους ἐπέταξεμ. οἷδ' ἐβ-
 λεύσαντο πῶμ μὲν τ' ὑδάτ' ἔσθ', μὴ μλύρι καθῆναι καὶ
 πῶ λαιμ' ἔσθ' δακτύλους, ἀλλ' ἐπὶ τὰ πλάγια τῷ γνά-
 θωμ αὐτοὺς π' ἀφῆρεμ. οὐκ ἔφθασαμ δὲ πῶντες, καὶ τὸ
 χλιαρὸν ὑδωρ ἐκῆνο ναυτίαμ τοῖς πεπωκόσι π' ἀχρη-
 μα ἐπενεγκὸν, αὐτῶμάτω π' ἔχε πλὴν ὀπώραμ ἀναδ' ὀθῆ-
 ναι. τότε τίνυμ πρὸ ὀφθαλμῶμ πεσόντ' ἔσθ', τ' τε κακῶς
 γήματ'

bo, q̄ in domum ingressus sit, & ficus clam comederit, & super uero fundamento, uidelicet i domū ingressiōe, multa mēdacia iādicabim⁹, & nihil unus ad duos fuerit, præsertim cum ne sine probationibus quidem diducere unq̄ os queat, ui so uero hoc, ad opus accesserunt, & ficus deuorātes, dicebāt i singulis cū risu, Væ tibi infelix Aesope. cum igitur herus rediisset à lauacro, & ficus petiisset, & audiuiisset quod Aesopus eas comederit, & Aesopum cum ira iubet uocari, & uocato ait. dic mihi ò execrande, ita me contempsisti, ut in penu ingredereris, & paratas mihi ficus comederis: ille audiebat qdē, & itelligebat, sed loq̄ poterat nullo mō ob linguæ tarditatē. cū iā uerberādus esset, & delatores uehemētiores instarent, procumbēs ad heri pedes, ut sustineret se parū, orabat. cū autē accurrisset, & tepidā aquā attulisset, eam bibit, & digitis in os demissis, rursum humorē solū reiecit. nondū enī cibum attigerat, orabat igitur ut idem & accusantes facerent, quo manifestū fieret, q̄s nā ficus dissipasset. herus autē ingeniū hominis admiratus, sic facere & alios iussit. illi autem deliberauerant bibere quidē aquā, nō tñ demittere in guttur digitos, sed per obliqua maxillarum eos circumferre. uix dum autem biberant, cum tepida illa aqua nausea potis inducta effecit, ut sponte fructus redderetur. Tunc igitur ante oculos posito & male

γήματα ἢ ὄικετῶν, καὶ ἦν συκοφαντίας, ὃ μὲν δευ-
 ωότης ἐκέλευσε μὲν αὐτοὺς γυμνωθέντας μασίζεσθαι, οἳ δὲ
 ἐπέγνωσαν σαφῶς κατὰ τὸν εἰπόντα, ὡς ὅς τις καθ' ἑτέρον
 δόλια μηχανεῖται, αὐτῶν λέλκιδε τὸ κακὸν ἀρχιτεκτο-
 νῶν. τῆ δ' ἐπίδοσιν, ἣ μὲν δευωότης εἰς ἄστυ ἐπαναζεύξαν-
 τος, τῶ δ' αἰσώπῳ σκάπποντος ἢ προσετάχθη, ἱερῆς. ἦν
 ἀρτέμιδι ἢ εἴτ' ἄλλοι τινὲς ἄνθρωποι τῆς ὁδοῦ πλανηθέν-
 τες, καὶ ἔπειτα αἰσώπῳ πρὸς τυχόντες, προὔξενον πρὸς δι' ἰὸς
 ξενίαν τὸν ἄνδρα, πλὴν εἰς ἄστυ φέρουσαν αὐτοῖς ὑπεδέξαι.
 ὁ δ' ὑπὸ σκιάμ' ἐνδρῶν τῶν ἄνδρα ἀπαγαγὼν πρότορον,
 καὶ λίθῳ πρὸς ἀδέμενον δ' εἴπνομ, εἴτα καὶ ἢ γαστρίδιος
 αὐτοῖς, εἰς ἢ ἐξήρω ὁ δ' ὁμ' εἰσώπῳ γενεμ. οἳ μὲν οὖν τῶ
 μὲν ἐπὶ τῆ ξενίᾳ, τῶ δ' καὶ ἐπὶ τῆ ὁδοῦ διαφερόντως
 τ' ἄνδρος δ' ἕαρηθέντες, τὰς τε χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἤρασαν,
 καὶ εὐχῆ τὸν εὐργέτην ἢ μείψαντο. αἰσώπῳ δ' ὑποσφεί-
 ψας, καὶ εἰς ὑπνομ καταπεσὼν ὑπὸ τε τῶ σωεχῆς πῶ
 νος καὶ καύματ' ἢ ἔδοξε μὲν ἰδῆν τῆ τύχῳ ἐπιστάσαν αὐ-
 τῶ, καὶ λύσιμ ἦν γλώττης καὶ λόγος δ' ἰσομομ καὶ σοφίαν
 πλὴν ἦν μύθῳ χρῆζομλίῳ. εὐδύς οὖν δ' ἴσωνιδεῖς, φη-
 σί, βαβαὶ πῶς ἢ δέως κειοίμηναι. ἀλλὰ καὶ καλὸν ὄνει-
 ρομ ἰδῆν ἔδοξα. καὶ ἰδού ἀκωλύτως λαλῶ βῆς, ὄνθ',
 δ' ἰκελλὰ. καὶ τῶν θεῶν σαυῆκα πόδεμ μοι τὰ γαθὸν προσ-
 ἐγγύετο τῶτο. εὐσεβήσας γ' εἰς τῶν ξένων, ἀντιλαμβα-
 νομλίῳ τῶ κρείττονθ' ἔτυχομ. ἄρ' οὖν τὸ εὖ ποιῆμ ἄγα-
 θῶν ὅτι πληρῆς ἐλπίδῳμ. οὕτω μὲν οὖν αἰσώπῳ ὑπεκ-
 οδεῖς, ἔπειτα πρᾶγματι, πάλιν ἤρασαν σκάπην. τῶ δ' ἐφει-
 σκκότ' ἔπειτα ἀγρῶ (ζῴων ἢ μ' αὐτῶ τούνομα) πρὸς
 τοὺς ἐργαζομλίῳς ἐλθόντ', καὶ τῶ τῶ ἑνα, ἐπὶ δ' ἢ μι-
 κρομ ἐσφάλη τῶ ἔργον, τῆ ῥᾶδ' ἢ πατάξαντος, αἰσώπῳ
 πρᾶγματι

ficio ministrorum & calumniā, he-
 rus iussit eos nudos flagro uapulare. illi uero
 cognouerūt manifeste dictum illud, qui in alterū
 dolos struit, sibi inscius malum fabri-
 cat. sequenti uero die hero in urbem reue-
 cto, Aesopo uero fodiēte, quēadmodū iussus fue-
 rat, sacerdotes Dianā, siue alij qpiā hoies uia erran-
 tes, & Aelopum nacti, exhortabantur per Iouem
 hospitalē, hoiem, ut quæ in urbē duceret, uia onde-
 ret. ille cū sub umbrā arboris uiros adduxisset p̄us
 & frugalē apposuisset cœnam, inde & dux factus
 ipsi, in quā quærebant uia induxit. illi autem tum
 ob hospitalitatē, tū ob ducatū, mirum in modum
 uiro deuincti. & manus in cœlū eleuarunt,
 & p̄cib⁹ bñfactorē remunerati sūt. Aesop⁹ uero re-
 uersus, & in somnum lapsus, & assiduo labo-
 re, & æstu, uisus est uidere fortunam astantē si-
 bi, & solutionē linguæ, et sermonis cursum, & eam,
 quæ fabularū est, doctrinā largientē. statim igit̄ ex-
 citatus ait, papæ ut suauit̄ dormiui. sed & pulchrū
 somniū uidere uisus sum. & ecce expedite loquor
 Bos, Asinus, rastrū .p̄ deos intelligo un̄ mihi bonū
 accesserit hoc. quia em̄ pius fui in hospites, propi-
 tium numē consecutus sum. Ergo benefacere, bo-
 na plenum est spe, sic igitur Aesopus lata-
 tus factus, rursum cœpit fodere. Sed præ-
 fecto agri (Zenas erat ipsi nomen) ad
 operarios profecto, & horum unum, quoniā pa-
 rū errauerat in opere, uirga uerberante, Aesopus

statim

πρῶτον ἀνέκραγεν. ἄνθρωπε, τὸ χάρις τῶν μηδὲν
 ἠδ' ἰκνητότα οὕτως ἀκίχη, καὶ πᾶσιμ εἰς ἡ πληγὰς ἐμὴ
 φορεῖς δι' ἡμέρας; πάντως ἀναγγελῶ ταῦτα τῷ κερτη
 μένῳ. ζηνᾶς δὲ ταῦτα τ' ἀσώτως ἀκῆσας, διεωλάγη τε
 οὐ μέσως, καὶ πρὸς ἑαυτὸν εἶπε, ἀσώπῳ λαλεῖν ἀρξά
 μινος, οὐδὲν ἐμὸν ὄφελ' ἔσαι. φάσας τοίνυν αὐτὸς
 κατηγορήσω αὐτῷ ἐπὶ τ' δεωότης, πρὶν αὐτὸς τῷ αὐ
 τῷ δρᾶσθαι καὶ μετ' ὀδεωότης ἐπιτροπῆς πρῶτον
 ταῦτ' εἰπὼν εὐδὴ τῆς πόλεως πρὸς τὸν δεωότην ἠλαυ
 νε. καὶ δὴ σαυτοδούβω προσελθὼν χαίρει φησι δ' ἔσωπα.
 ὁ δὲ, τί τε δορυβημένῳ πάρε φησί; καὶ ὁ ζηνᾶς, καὶ
 τι τροατῶδες ἐν τῷ ἀγρῷ σωείβη. καὶ ὁ δεωότης, ἡ πα
 τι δένδρον πρὸ καίρου καρτῶν ἤνεγκεν; ἢ τῶν κτηνῶν τι
 πρὸ φύσιμ ἐγέννησε; καὶ ὁ, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀσώπῳ
 ἀναυδῶ τὸ πρότρονον, νωὶ λαλεῖν ἤρξατο. καὶ ὁ δε
 ωότης, οὕτω σοὶ μηδὲν τῶν ἀγαθῶν γήοιτο, τῶν νο
 μίζοντά τερας εἶναι. ὁ δὲ καὶ μάλα, φησί, ἀ μὲν γὰρ εἰς
 ἐμὴ πρὶν βρῖσημ, ἐκὼν πρὶν μὴ δ' ἔσωπα, εἰς δὲ σὲ καὶ δι
 οὐς οὐ φορητὰ βλασφημῶ. ἐπὶ τῶ τοις ὄργῃ ληφθεῖς ὁ
 δεωότης, τῷ ζηνᾶ φησί. ἰδὲ σοὶ πρὸ δ' ἔδοται ἀσώ
 πῳ, ἀπόδ' ἄωρησαι, ὁ βόλει ἐπ' αὐτῷ ποίησον. τῷ
 δὲ ζηνᾶ ἐπ' αὐτῷ γενόμενον πρὸ λαβόντ' ἐμ' ἀσώ
 πῳ, καὶ τῷ κατ' αὐτῷ δεωοτείαμ αὐτῷ ἀναγείλαν
 τῷ, ἐκείνοσ ὅ, τι δὴ ποτε βυλομένῳ σοὶ ἐσὶ φησίμ ἐρ
 γασαι. καὶ δὲ δὴ τινα τύχημ ἀνδρός τιν' κτήνη ζητοῦ
 τῷ πρῶτον, καὶ διὰ ταῦτα τῶ ἀγρῶν δι' ἰόντες ἐκείνοσ,
 καὶ τῶ ζηνᾶ ἐρομένῳ, ἐκείνοσ δρῆμα μὲν οὐκ ἐσὶ μοί
 φησίμ ἀπ' ὀδοίαι, σωμάτιον δὲ ἀρξῆμ, ὅπως εἰ δέλεος ὠνήσα
 θαι, πάρεσι. τῷ δὲ ἐμ' ὄργῃ φήσαντ' ὑποδ' ἰδύωαι
 αὐτῷ

statim exclamauit, homo cuius gratia eū qui nulla
 iniuria affecit, sic uerberas? & oibus temere plagas
 ingeris quotidie? omnino renuntiabo hæc he-
 ro. Senas autē hæc ab Aesopo audiēs obstupuit
 nō mediocriter, & secū ait, q̄ Aesopus loq̄ cœpe-
 rit, nulla mihi utilitas erit. præueniens igitur ipse
 accusabo eū coram domino, anteq̄ ipse hoc i-
 dem faciat, & me herus procuratione priuet.
 his dictis, urbem uersus ad dominum ue-
 ctus ē. cæterū turbat⁹ cū accessisset, salue inq̄t here.
 Ille uero, qd̄ pturbatus ades inquit: & Senas, res
 quādā monstrōsa in agro cōtigit. & herus, nūquid
 arbor præter tēpus fructū tulit? aut iumētū aliq̄d
 præter naturā genuit? & ille, nō ita, sed Aesopus,
 qui antea erat mutus, nūc loqui cœpit. & he-
 rus, sic tibi nihil boni fiat hoc exi-
 stimāti mōstrū esse. & ille, & sanè inquit, nā quæ in
 me cōtumeliose dixit, spōte prætereo here, in te autē
 & deos intolerabiliter conuiciatur. his ira percitus
 herus, Senæ ait, ecce tibi traditus est Aeso-
 pus, uende, dona, quod uis de eo fac.
 Cum Senas autē in potestate sua accepisset Aeso-
 pū, & quod in eum haberet imperiū ei renunci-
 asset, ille, quodcunq̄ uolenti tibi licet, inquit, ef-
 fice. forte uero cū uir quidam iumenta quære-
 ret emere, & propterea per agrū illū iter faceret.
 & Senam rogaret, ille iumentum non licet mihi
 inq̄t uēdere, sed mancipiū masculū, qd̄ si uis eme-
 re, adest. cum uero mercator dixisset ostendi

sibi

αὐτῷ τὸ σωματίον, καὶ τὴν ζωᾶν τὸν αἰσωποῦ μεταπεμ-
 ψαμένης, ὁ ἔμπροσθεν ἰδὼν αὐτὸν καὶ ἀνακαγχάσας, πό-
 νησιν σοὶ φησὶ πρὸς τὸν ζωῶν, ἦ δὲ ἢ χύτρα; πότρου σέλε
 χὸς ὅστι δένδρον, ἢ ἄνδρωπῶν; οὗτος εἰ μὴ φωνὴν εἶχεν,
 οὐδὲν ἄρ' εἶδεν μὴ οὐχὶ δοκῆν ἄσκοκῆλην. ἵνα τί μοι τὴν
 πορείαν διεκόψατε τῆς καθάρματῶν ἕνεκεν; ταῦ-
 τ' εἰπὼν, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ δὲ αἰσωποῦ μεταδιδώ-
 ξας αὐτῷ, μὲν ὁ φησὶν. ὁ δὲ μεταστραφεὶς, ἀπιδί φη-
 σὶν ἄπ' ἐμοῦ ῥύπνῳτατε κύνων. καὶ ὁ αἰσωπῶν, εἰπέ-
 μοι, τί τῶν ἕνεκεν δεῦρο ἐλήλυθας; καὶ ὁ ἔμπροσθεν, καί-
 θαρμά, ἵνα τί χησὸν πρίωμαι, σὺ δὲ ἀχῆσαι καὶ σα-
 πρὸν ὄντῶν, οὐ χῆζω. καὶ ὁ αἰσωπῶν, ὠνῆσαι με, καὶ εἰ-
 τίς ὅστι πίσις, πολλὰ σε ὠφελῆσαι οἷός τ' εἰμί. καὶ ὅς,
 τίδ' ἄρ' σε ὀναίμην, συγῆματῶν ὄντῶν αὐτόχημα; καὶ
 ὁ αἰσωπος, οὐ πάρεσί σοι παιδία οἴκοι ἀτακτοῦντα καὶ
 κλαίοντα; τῶν τοῖς ἐπίσησόν με παιδῶν γόν, καὶ πάν-
 τως αὐτοῖς ἀντίμορμῶς ἔσομαι. γελάσας οὖν ἐπὶ τῶ-
 τῶ ὁ ἔμπροσθεν, φησὶ τῶν ζηνῶν, πόσος δὲ κακὸν τῶν πω-
 λῆς ἀγῆον; ὁ δὲ τριῶν φησὶν ὀβολῶν. ὁ δὲ ἔμπροσθεν
 αὐτίκα τοὺς τρεῖς ὀβόλους κατεβάλλετο, λέγων, οὐδὲν
 κατεθέμην, καὶ οὐδὲν ἐπρίάμην. ὁ δὲ οὐσάντων τοι γαρ-
 οῦν καὶ ἀποκομῶν αὐτῶν οἴκαδ' ἐ- παιδῶν δ' ὅτι
 ὑπὸ μητρὶ τελοῦντα, τὸν αἰσωποῦ ἰδόντα καὶ συγχυθέν-
 τῶν, ἀνέκραξε. καὶ ὁ αἰσωπῶν εὐθύς τῶν ἐμπόρων φη-
 σὶν. ἔχασε με φησὶ ἐπαγγελίας ἀπόδειξις. ὁ δὲ γελάσας,
 εἰσελθὼν φησὶν, ἀπάσαι τοὺς σιωδῶντες σε. τὸν ἢ εἰσι-
 ελθόντα καὶ ἀπασάμην ἰδόντες ἐκείνοι, τίποτε ἄρα
 κακὸν τῶν ἡμῶν δεωσότη φασὶ συμβέβηκεν, ὅτι σωμα-
 τίου ἀίχρῶν οὕτως ἐπρίατο; ἀλλ' ὡς ἔοικεν, ἀντὶ βα-
 σκανίς

sibi seruulum, & Zenas Aesopum accer-
 sisset, mercator uidens ipsum, & cachinnatus un-
 de tibi, inquit ad Zenam, hæc olla: utrum trun-
 cus est arboris, an homo? hic nisi uocem haberet
 fermè uideretur uter inflatus. Quare mihi
 iter interrupisti huiusce piaculi gratia? his
 dictis, abiit suam uiam. Aesopus uero insecu-
 tus ipsum, mane inquit, ille autē cōuersus, abi in-
 quit à me sordidissime canis. & Aesopus. dic
 mihi cuius rei causa huc uenisti? & mercator, sce-
 leste, ut aliquid boni emerē, tui q̄ inutilis & mar-
 cidus sis, non egeo. & Aesopus, eme me, & si
 qua est fides, multum te iuuare potis sum. & ille,
 qua in re à te iuari possem, cū sis odiū penit? &
 Aesopus, nōne adsūt tibi pueruli domi turbulēti, et
 flentes? his præfice me pædagogum. omni-
 no eis pro larua ero. Ridens igitur de hoc
 mercator, inquit Zenæ. Quanti malum hoc ueni-
 dis uas? ille uero, tribus inquit obolis. mercator
 autem statim tres obolos soluit, dicens, nihil
 exposui, & nihil emi. Cum igitur iter fecissent,
 ac puenissent in suā domū, pueruli duo, q̄ adhuc
 sub matre erant, Aesopo uiso perturba-
 ti exclamauerūt, & Aesopus statim mercatori in-
 qt, habes meæ pollicitatiōis p̄bationē. ille uero ri-
 dens ingressus inquit, saluta conseruos tuos, intro-
 gressum autē, ac salutantē uidentes illi, quod nam
 malum nostro hero, inquit, contigit, ut ser-
 uulum deformē adeo emerit? sed ut uideat pro fa-
 scino

σκανίς τῶν τῆς οἰκίας ὠνήσατο. μετὰ δ' οὐ πολὺ καὶ ἔ-
 ἔμπροσθεν εἰσελθὼν, τὰ πρὸς ὀρθὸν εὐτρεπιδιῶναι τοῖς δὲ
 λοιπῶν ἐπέσκεψε, μέλλων γὰρ πλὴν ἐπιδοσάμει εἰς ἄσιαν πο-
 ρεύειν. οἱ μὲν οὖν αὐτίκα τὰ σκεύη διεμερίζοντο. ὁ δ'
 αἰσώπῳ ἐδῆτο τὸ κοφωτάτῳ τῶν φορτίων αὐτῶν πᾶσα
 χωρῆν, ἅτε δὴ νεωνήτω, καὶ μήπω πρὸς τὰς τριάτας
 ὑπερβίαις γεγυμνασμένῳ. τῶν δέ, καὶ εἰ μηδὲν ἄρα εἶ-
 λητῶν συγγνώμην πᾶρεχομένων, ἐκῆν οὐ δ' ἔμ' ἔλεγε
 πάντων κοπιώντων αὐτὸν μόνον ἄσωτελῆ τυγχάνειν.
 τῶν δέ ὅπως ἂν ἄρα βόληται ἐπιτρεπόντων, δ' εὖρο, καὶ
 κῆσε περιβλεψάμενος, καὶ σκεύη ἀβροίσας δ' ἰάφορα σάκ-
 κας, καὶ σῶματα καὶ γυργάδους, εἶνα γυργάδου ἄρτων
 πεπληρωμένον, ὃν δ' ὄνο βασάζην ἔμελλον, αὐτῶν ἐπι-
 τεθεῖναι κελεύει. οἱ δέ γελάσαντες, καὶ μηδὲν εἶναι μωρό-
 τρον τὸ χυδαῖον τὸ τὸ καδάρματ' ἄμενοι, ὅς μιν
 κρῶ μὲν ἔμπροσθεν τὸ κοφωτάτῳ ἐδῆτο ἄρα τῶν φορ-
 τίων, νῦν δέ τ' πάντων βαρύτερα εἴλετο, χεῖναι μέν-
 τοι τ' ἐπιθυμία αὐτῶν πληρῶσαι, ὑπὸ λαβόντες τὸν γύρ-
 γαθον, ἐπιτιδέασιν τῶν αἰσώπῳ. ὁ δέ κ' ἵππ' ἔμωρον τὸ
 φορτίον ἀπὸ κηθισμένῳ, δ' εὖρο καὶ κῆσε δ' ἰεκλονεῖτο. τὸν
 δέ ἰδὼν ὁ ἔμπροσθεν, ἀπεδαύμασεν, καὶ φησὶν. αἰσώπῳ
 εἰς τὸ πονεῖν πρόδυμ' ὦρ, ἥδη πλὴν ἑαυτῶν τιμῶν δ' ἐ-
 ἔτισε, κτήνας γὰρ φόστον ἤρατο. ἔπει δέ ὤρας οὐσης
 ἄριστον κατέλυσαν, αἰσώπῳ κελυθοεῖς ἄρτοδοτήσαι,
 ἡμῖν δ' αὖ τὸν γυργάδου πρῶτον φαγόντων ἐποίησεν. ὅθεν
 καὶ μετὰ τὸ ἄριστον κοφωτέρας τῶν φορτίων γεγονότῳ,
 πρόδυμ' ὄρον ὠδυνε. καὶ δὴ καὶ ἑσπέρῳ οὐ κατήχθησαν
 πάλιν ἄρτοδοτήσαι, τῆ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ κενὸν παντάπα-
 σιν ἐπὶ τῶν ὠμων ἀνέχων τὸν γυργάθον, πρῶτος ἀπάν-

scino domus hunc emit. non multo uero post, & mercator ingressus apparari res ad iter seruis iussit, quod post die in Asiam profecturus esset. illi igitur statim uasa distribuebant. at Aesopus rogabat leuissimum onus sibi concedi tanquam nuper empto, & nondum ad hæc ministeria exercitato. his autem & si nihil tollere uelit ueniam præbentibus, ille non oportere dixit omnibus laborantibus, se solum inutilem esse. his quod attollere uellet permittentibus, huc & illuc cum circumspexisset, & uasa congregasset diuersa, saccos, & strameta, & canistros, unum canistrum panis plenum, quem duo baiulare debebant, sibi imponi iubet. Illi autem ridentes, & nihil esse stultius uili hoc scelesto inquierentes, qui paulo ante leuissimum rogabat tollere onus, nunc omnium grauissimum elegit. oportere tamen desiderium eius explere, sullatum canistrum imposuerunt Aesopo. ille uero humeris onere grauatis huc & illuc dimouebatur.

hunc uidens mercator, admiratus est, & inquit: Aesopus cum ad laborandum promptus sit, iam suum pretium persoluit, iumentum enim onus sustulit. cum uero hora prædij diuertissent, Aesopus iussus panes dispensare, semiuacuam canistrum multis comedentibus fecit. unde etiam post prandium leuiore onere facto alacrius incedebat. uerum uespere quoque illic, quod diuertentur pane distributo, postera die uacuum omnino humeris sullato canistro, primus omni

τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν σωδύλοις προξέχοντα τοῦτο μὲν ὄρω
 σιμὰ μὲν βίολα γίνεσθαι, πότερον δὲ σαπρὸς ὄξει μὲν αἴσωπος,
 ἢ ἕως ἐπεὶ καὶ καταμαδύσιμ ἐκένον εἶναι, θαυμάζω
 ὅπως τὸ μεμελανωμύλον ἀνδρώπιον, νενεχέερα πάν
 τῶν ἐπραξε τῶν ξαδύως δαπανωμένους ἄρτους ἀράμε
 νον, ἐκείνων τὰ ξνάματα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σκόνων ἐπι
 φορτισαμένων, ἢ μὴ φνῆσιμ ἐλαχέρ ὄντως δαπανᾶσθαι.
 ὁ μὲν οὖν ἐμποροῦ ἐπὶ τῇ ἐφέσῳ γενόμενος, τὰ μὲν
 ἄλλα τῶν ἀνδραπόδων σὺν κέρδει ἀπέδοτο. ὑπελείφθη
 δὲ αὐτῷ τρία, γραμματικὸς, ψάλτης, καὶ ὁ αἴσωπος.
 τῶν δὲ ἕως αὐτῶν σαυήτων συμβαλέσας εἰς σάμον ἀπα
 ρα, ὡς ἐκείνῳ δὲ σὺν μείζονι κέρδει ἀπεμπωλήσονται τὰ σω
 μάτια, πείθει καὶ ὁ ἐμπορὸς ἐπιβάς εἰς σάμον, τὸν μὲν
 γραμματικὸν σὺν τῷ ψάλτῃ καινὰς σολὰς ἀμειψάσας, ἵσκη
 σιμὰ μὲν ἐπὶ τῷ πρατηρίῳ. τὸν δὲ αἴσωπον, ἐπεὶ μηδὲν
 μὴ εἶχε κοσμηῆσαι, ὅλον γὰρ ἦν ἀμάρτημα, ἐδὴ
 τα σάκκῳ τῷ τῷ πορικαθάρτα, μέσον ἀμφοῖν ἔκτισεν,
 ὡς καὶ τῶν ὄρωντας δὲ ξίσαοδαι λέγοντας, πότερον τὸ
 τὸ βδέλυγμα, τὸ καὶ τῶν ἄλλων ἀφανίζον; αἴσωπος δὲ,
 καὶ πρὸς τὸν πολλῶν σκωπτόμενος, ἴσατο μὲν τὸν τολμη
 ρὰ πρὸς αὐτὸν ἀπενίζον. ξάνθῳ δὲ ὁ φιλόσοφος εἰς τὸ
 ἐνοικοῦντων ὡς πνικαῦτα τῇ σάμῳ, προσελθὼν ἐπὶ τῷ
 ἀγορᾶν, καὶ θεασάμενος τῶν μὲν δὲνο παῖδας σὺν εὐ
 πρεπείᾳ πρῆταμένους, μέσον δὲ τῶν τῶν αἴσωπον,
 ἠγάσατο τὸν τῷ ἐμπορῶν ἐπίνοιαν, ὅπως τὸν ἀιχρὸν
 ἐν τῷ μεταξύ τέταχεν, ὡς τῇ πρῶθῃ τῷ δυσειδῶς,
 καλλίως ἑαυτῶν τῶν νεανίας φανῶμαι. ἐγγυτέρω δὲ ἐπι
 σὰς, ἐπνῆστο τὸ ψά. τσ, πότερον ἢ εἶν. καὶ ὅς, καὶ πα
 δόκησ. καὶ ὁ ξάνθῳ. τί οὖν οἶδας ποιῆν; ὁ δὲ, πάντα
 καὶ ἐπὶ

um ibat, ut & conseruis præcurrentē hunc uidētibus dubiū faceret, utrum putridus esset Aesopus, an qs ali⁹. & cū cognouissent illū esse, admirarent, quod denigratus homuncio solertius omnibus fecerit, qm̄ qui facile absumeretur panes, sustulit, cum illi stramenta, & reliquā supellectilem baiularēt, quæ nō est sortita naturā, ut sic absumerēt. mercator itaq; cum esset Ephesi, alia quidem mancīpia cum lucro uendidit. remanserūt autem ei tria, grammaticus, cantor & Aesopus. cū uero qdā ex familiarib⁹ ei sualisset, i Samū ut nauigaret, tanq̄ ibi cū maiore lucro diuendituro seruos, psuadet. & mercator cū puenisset in Samū, grāmaticū qdē & cātorē, utrūq; noua ueste indutū statuit in foro, sed Aesopum quoniam necunde poterat ornare (totus enim erat mēdosus) ueste ex sacco ei circūposita, mediū inter utrūq; cōstituit, ut & uidentes stuperent dicentes: unde hæc abominatio, quæ & alios obscurat? Aesopus autē q̄uis à multis morderetur, stabat tamen audaciter ad ipsos intuens. Xanthus uero philosophus habitans tunc Sami, profectus in forum, & uidens duos quidem pueros cum ornatu astantes, medium uero horum Aesopum, admiratus est mercatoris cōmentum, quod turpē in medio collocauerat, ut appositione deformis pulchriores seipsis adolescētuli apparerēt. ppi⁹ autē astās, pcontatus est cātorē, quia esset & is, Cappadox, tum Xāthus, qd igitur scis facere? hic, omnia.

b 2 atq; ad

καὶ ἐπὶ τούτοις αἴσωπος ἔλεγε. ἦν δὲ χολασί-
 κωμ, οἱ δὲ ξάνθω σωῆσαν, ὡς εἶδον αὐτὸν γελάσαν-
 τὰ καὶ παρὰ φήναντα τοὺς ὀδόντας ἔλαφνε, καὶ ἕτε-
 ρα ὄραμ δ' ὀξάντωμ, καὶ ἦ μ, ἦ π' κήλη ὄξωμ ὀδόντας ἔχε-
 σα λέγοντες, τῷ δὲ, τί ποτε ἄρα ἰδὼν ἐγέλασε; τῷ δ'
 ὡς οὐκ ἐγέλασεμ, ἀλλ' ἐξήρωσε, πάντων δὲ βυλομλίωμ
 γινῶνα τίς ποτε ἦν ὁ γέλωε, εἰς τίς αὐτῶμ προσελθὼμ
 ἔλε αἰσώπω φησίμ, ὅτε χάριμ ἐγέλασας; καὶ ὅε, ἀπο-
 χῶρε θαλάττωμ πρόβατομ. τὸ δὲ, ἀμμηχανήσαντ' ὅτις
 ὄλοιε ἐπὶ ἔλε λόγω, κακτὸ εὐδέωε ἀναχωρήσαντ', ὁ
 ξάνθ' ἔλε ἐμπόρω φησί, πόσ' τιμήματος ὁ φάλ-
 τρε; τῷ δὲ, χιλίωμ ὀβολῶμ ἀποκριναμλίε, πρὸς τὸμ
 ἔπερομ ἦλθεμ, ὑπεβάλλωμ ἀκούσας τὸ τίμημα. Ἐμλίε
 καὶ ἴστωμ ἐρομλίε τῷ φιλοσόφω, πόττω ἀρ' εἶη, καὶ
 ἀκῶσαντες ὅτι λυδ' ὅε, καὶ ἔπανερομλίε, τί οὐ εἶδ' ὄρα
 ποιεῖμ; κακείνε φαμλίε πάντα, πάλιν ἐγέλασεμ αἴ-
 σωπος. ἦν χολασικῶμ δὲ τιν' ἀπορομλίε, τί δὴ
 ποτε δυτος πρὸς πάντα γελά; ἔπερ' πρὸς αὐτὸμ εἶ-
 πεμ. εἰ βόλε καὶ σὺ θαλάττωμ τράγοε ἀκῶσαι, ἐρώτη-
 σομ. ὁ δὲ ξάνθ' ἔλε, καὶ αὐδ' ἦρετο τὸμ ἐμπορομ, πόσ' τι-
 μήματ' ὁ γραμματικός; κακείνε τριχιλίωμ ὀβο-
 λῶμ ἀποκριναμλίε, δυσφόρωε ὁ φιλόσοφ' ἦνεγκε
 πλὴν ὑπεβολὴν τῷ τιμήματος. καὶ εἰσφείε ἀπῆε. ἦν δὲ
 χολασικῶμ ἐρομλίωμ, εἰ μὴ ἦρεσεμ αὐτῷ τὰ σωμα-
 τία, ναί φησίμ. ἀλλὰ δόγμα κῆται, μὴ ἀνδράποδομ ὦνε
 θαι ἦν πολυτίμων. ἐνὸς δὲ τούτων φαμλίε, ἀλλ' εἰ
 ταῦτ' οὕτως ἔχε, τὸμ γοῦν ἀχρὸμ τούτομ οὐδεὶε νό-
 μ' ἐμποδὼμ ἴσαται μὴ ὦνεθαι. πλὴν αὐτὸν γὰρ
 καὶ οὐτε λειτεργίωμ εἰσοίσει. καὶ ἡμεῖε τὸ τίμημα
τούτ'

atq; ad hæc Aesopus risit. Sed discipulis, qui cū Xantho unà erant, ut uiderūt ipsum risisse, & ostendisse dentes statim, & aliquod monstrū uidere arbitrātibus, & uno certe hernia est dentes habēs dicente, alio uero qd nā uidēs, risit: alio, non risisse, sed riguisse, omnibus autē uolentibus cognoscere, cur risisset, unus ipsorum accedens Aesopo inquit: cuius rei gratia risisti: & is, abscede marina ouis. illo uero confuso funditus eo sermone, repenteq; secedente, Xanthus inquit mercatori: quanto pretio cantor: illo autem milli obolorum respondente, ad alterum iuit, immenso audito pretio. atqui & hunc rogante philosopho, cuias nam foret, & audito Lydū esse, rursusq; rogante, quid ergo scis facere: & illo dicente, omnia, iterum risit Aesopus. ex scholasticis autē quodam dubitante, quid nam hic ad omnes ridet: alius ei dixit: si uis & tu marinus hircus uocari, roga. Xanthus autē & rursus rogauit mercatorē, quanto pretio grammaticus: & illo tribus millibus obolorum respondente, ægre philosophus tulit immensum pretium, & auersus discedebat. scholasticis autē petētibus, an nō placuerint ei seruari: nā inquit, sed decretum est, non emere mācipiū pretiosum. uno autē ipsorū dicēte, sed si hæc ita se habent, igitur turpem hunc nulla lex impedimento est, ne ematur. idem enim & hic ministerium afferet. & nos pretium

τῶν καταδυσόμεθα, ὁ ξάνθος ἔφη, ἀλλὰ γελοῖον ἂν
 εἴη ὑμᾶς ἐκτίσαι τὸ τίμημα, ἐμὲ δὲ τὸν δῶλον ὠνήσαι
 οἶμαι, ἄλλως τε, καὶ τὸ γυναικίον μὲ καθάριον ὄν, οὐκ ἂν
 ἀνάχοιτο ὑπὸ αἰχρῶ σωματίσ ὑπεκρετέσθαι. τῶν ἡχοί-
 λασικῶν αὐτίς ἐπιπόντων, ἀλλ' ἐγὼς ἢ γνώμη, ἢ τὸ μὴ
 πείθεσθαι γυναικί, ὁ φιλόσοφος εἶπε. λάβω μὲν πρό-
 πτερον πῆρα, εἰ οἶδέ τι, μὴ ποτε καὶ τὸ τίμημα μάτῳ
 ἀπολήται. προσελθὼν γοῶν ἔβ' αἰσώπῳ, χαίρει φησί.
 καὶ ὅς, μὴ γὰρ ἐλυπόμην. καὶ ὁ ξάνθος, ἀπαράγομαί σε.
 καὶ κῆνος, καὶ γὰρ σέ. καὶ ὁ ξάνθος, ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐπὶ
 ἔβ' πρὸ αλόγῳ καὶ ἐτοίμῳ φησὶ ἀπεκρίσεως ἐκπλαγεῖς, ἦρε-
 το, ποτὰ ἦρ' εἶ; ὁ δὲ μέλας φησί. καὶ ὁ ξάνθος, οὐ τῶτό φη-
 μι, ἀλλὰ πόθεν γεγῆσθαι. καὶ ὅς, ἐκ τῆς γαστρὸς φησὶ μὴ
 πρὸς μὲ. καὶ ὁ ξάνθος, οὐ τῶτό λέγω, ἀλλ' ἐν ποίῳ τό-
 πῳ γεγῆσθαι. καὶ κῆνος, οὐκ ἀνήγγιλέ μοι ἢ μήτηρ μὲ,
 πότρου ἢ ἀνώγει, ἢ κατώγει. καὶ ὁ φιλόσοφος, τί
 δὲ πράττει ἐπίσασαι; καὶ κῆνος, οὐδέ μιν. καὶ ὁ ξάνθος, τί-
 να ἔσθ' ἔμ; ὁ δὲ, ἐπεδὴ ἢ πρὸ οὗτοι πάντα ἐπίσασθαι ἐπ' ἡ-
 γείλαντο, ἐμοὶ δὲ κατέλιπον οὐδέ ἔμ. καὶ ἐπὶ τῶτοις οἱ
 χολασικοὶ ὑπερφυῶς ἀγάλλοι, νῆ τῶν δειῶν πρόνοιαν,
 ἔφασσαν, πάνυ καλῶς ἀπεκρίνατο. οὐδὲ γὰρ εἰς ὄψιν ἀν-
 δρωπος, ὅς ἂν πάντα εἰδείη. διὰ γὰρ ταῦτα δηλαδὴ καὶ
 ἐγέλα. αὐτίς οὖν ὁ ξάνθος φησί, βύλει πρῶμαί σε; καὶ
 ὁ αἰσώπῳ, ἐμῶ πρὸς τῶν συμβόλων δέη; ὁ πότρου
 σοὶ δοκεῖ βέλτερον, ἢ πρίασθαι, ἢ μὴ, ποίει. οὐδεὶς ἔσ' οὐδέ μιν
 πρὸς βίαν ποιεῖ, τῶν πρὸ τῆς σῆ κῆται γνώμη. καὶ μὲν
 βόλη, βαλαντίς θύρα ἀνοίξας, ἀργύριον ἀρίθμη. εἰ ἦ,
 μὴ σκῶπτε. πάλιν οὖν οἱ χολασικοὶ πρὸς ἀλλήλους ἔφα-
 σαν, νῆ τοὺς θεοὺς νενίκηκε τὸν καθηγητῶν. τοῦ δὲ

ξάνθος

huius exponemus, Xanthus ait: sed ridiculum
 esset, uos soluiffe pretium, me autem seruum e/
 misse, alioq, & uxorcula mea mūditiæ studiosa, nō
 ferret à deformi seruulo seruirī sibi. at scho/
 lasticis rursus dicentibus, sed propè est sentētia, ne
 pareatur foemina, philosophus dixit: faciamus pri
 us periculū, an sciat aliquid, ne & preciū incassum
 pereat. Adiens igitur Aesopum, gaude, inquit.
 & ille: num nam tristabar? & Xanthus, saluto te.
 & ille, & ego te. & Xanthus unā cum alijs
 inexpectato, & prompto respōso stupefactus, ro/
 gavit, cuias es? ille niger. & Xanthus: non hoc in/
 quam, sed unde natus sis. & is: ex uentre ma/
 tris meæ. non hoc dico, sed in quo lo/
 co natus sis. & ille: nō renūciauit mihi mater mea;
 utrū in sublimi loco, an ī humili. & philosoph⁹: qd
 uero facere nosti? & ille: nihil. & Xanthus: quo/
 modo? quoniam hi omnia nosse pro/
 fessi sunt, mihi autem reliquerunt nihil. atq; his
 scholastici uehemēter admirati, p̄ diuinā p̄uidētīā,
 dixerunt, ualde bene respōdit. nullus enim est ho/
 mo, qui omnia norit. & propterea scilicet &
 risit. rursus igitur Xanthus inquit: uis emam te? &
 Aesopus: me hac in re consultore egēs: utrum
 tibi uidef̄ melius, aut emere, aut nō, fac. nullus em̄
 quidq; ui facit. hoc in tua positū est uoluntate, & si
 uolueris, crumenæ ianuā aperiēs, argētū nūera. sin
 uero minime, ne cauillare rursus igit̄ scholastici in/
 ter se dixerunt: per deos superauit præceptorem.

ξάνθ' εἰπὼν, ἐὰν πρῶτα σε δραπετεύσῃ βεβλήσῃ; γελᾷσας ὁ αἰσώπων ἔφη, τὸτο εἰ βεβλήσομαι πρᾶξα, οὐ πάντως χήσομαι σοι συμβόλω, ὡς δὴ καὶ σὺ μικρῶν προδερ ἐμοί. καὶ ὁ ξάνθος, καλῶς μὲν λέγεις, ἀλλ' αἰσχρὸς εἶ. ἠακένθ' εἰς τὸν νοῦν ἀφορᾷ δ' ἔειπε φιλόσοφε, καὶ μὴ εἰς τὴν ὄψιν. τότε θεὸς ἐμπόρῳ προσελθὼν ὁ ξάνθος φησὶ, πόσος τῶτον πωλῆς; καὶ ὁ εἰς, κερτομῆσαι μὲ πάρα τὴν ἐμπορίαν. ὅτι τὸν ἀξίως σε παῖδας ἀφείδεις, τὸν αἰσχρὸν τῶτον εἴλου, δάττορον τῶν λοιπῶν ὤνησαι, τῶτον δέ, πρόσδομα λάβε. καὶ ὁ ξάνθος, οὐ δῆτα, ἀλλὰ τῶτον. καὶ ὁ ἔμπορος, ἐξήκοντα ὀβολῶν ὤνησαι. καὶ οἱ μὲν χολαστικοὶ πρᾶξιμα σιωπῆσεν ἐγκόντες, κατέδεντο. ὁ δὲ ξάνθος ἐκτίθει. οἱ τοίνυν τελῶναι τὴν πρᾶξιν μεμαρτηκότες παρήσαν ἀνακρίνοντες, τίς μὲν ὁ ἀπεμπολήσας, τίς δ' ὁ πρῆάμενος. αἰσώπων μὲν δ' ἀμφοτέρων ἑαυτοὺς ἀνεπέμειν διὰ τὸ πενιχρὸν τοῦ τιμήματος, ὁ αἰσώπων εἶς εἰς τὸ μέσον ἀνέκραξεν, ὁ μὲν πᾶσι δαίς, ἐγώ. ὁ πρῆάμενος δ' οὐρσοί, καὶ ὁ πωλήσας ἐκενοσί. εἰ δ' αὐτοὶ σιωπῶσιν, ἐγὼ ἄρα ἐλεύθερός εἰμι. οἱ δὲ τελῶναι διαχυθέντες, ἐχαρίσαντό τε θεὸς ξάνθῳ τὸ τέλος, καὶ ἀπὸ κληῖά γησεν. ὁ μὲν οὖν αἰσώπων, ἠκολούθη πρὸς τὴν δικίαν ἀπιόντι θεὸς ξάνθῳ. μεσημβρινὸν δὲ καύματος ὄντος, ὁ ξάνθος ἐν θεὸς πρὶ πατέμειν εἰς χετῶνα ἀνασυστάμενος, οὐρα. ὅπως ἴδῳ αἰσώπων, καὶ τῶν ἱματίων ἐκείνῃ δραξάμενος ὀπίσθην, πρὸς ἑαυτὸν εἰλκυσε, καὶ φησὶ, τὴν ταχίστην με πώλησον, ἐπεὶ δραπετένω. καὶ ὁ ξάνθος, ἀνδ' ὅτι; ὅτι φησὶν οὐκ ἔμειναι μὲν τριῶν ὑπηρετῆσαι δεσποτή.

εἰ γὰρ

Xanthus uero cū dixisset, si emero te, fugere uoles? ridens Aesopus ait: hoc si uoluerō facere, nullo modo utar te consultore, ut & tu paulo ante, me. & Xanthus: bene dicis, sed deformis es. & ille: mentem inspicere oportet ò philosophē, & non faciem. tunc mercatorem adies Xanthus, inquit: quāti hunc uendis? & ille: ut uituperes ades meas merces, quoniam te dignos pueros demittēs, deformē hūc eligis. alterum horum eme, hunc autem auctarium accipe. & Xanthus, non certe, sed hunc. & mercator, sexaginta obolis eme, & scholastici confestim collatos exposuerunt. Xanthus autem possedit. Itaq; publicani uēditione cognita, aderant indagantes, quis uenderit, quis emerit. at cum puderet utrunq; se pronunciare propter uilitatem pretij, Aesopus stans in medio exclamauit, qui uenditus est, ego sum: qui emit, hic: q uendidit, ille. si uero ipsi tacuerint, ego igitur liber sum. publicani uero diffusi gaudio, donato Xantho uectigali, abierunt. Aesopus igitur sequebatur in domū euntem Xanthū. cum meridianus autem æstus esset, Xanthus inter deambulandū palliū trahēdo mingebat. quod uidēs Aesopus, uestibus illius prensis retro, ad seipsum traxit, atq; inquit, q̄ celerrime me uende, quoniā fugiā. & Xanthus: quāobrem? quoniā, inquit, non possem tali seruire hero.

εἰ γὰρ σὺ δ'εωπότες ὦμ, καὶ μηδένα φοβέμενος, ὁμῶς
 ἄνεσιμ οὐ πῶς ἔχεις τῆ φύσει, ἀλλὰ βαδίζωμ οὐρῆς, εἰ τύ
 χοι τὸν δ'ἄλομ ἐμὲ πρὸς τινὰ σαλῶναι διακονίαν, καὶ
 τῷ μεταξὺ φιλοπορείας τοῖόνδ' ἔσται τῆσαι τὴ φύσι
 σιμ, ἀνάγκη πᾶσα πετόμενός με ἀποπατῆμ. καὶ ὁ
 ξάνθῳ, τὸτό σε δορυβῆ; ἔξια κακὰ βυλόμενος δ'ἴα
 εἰρᾶναι, βαδίζωμ οὐρῶ. καὶ ὅς, ποῖα; κακῆνος, ἐσῶτί
 μοι, πλὴν μὲν κεφαλῆμ κατέκαυσεμ ἄμ ὁ ἥλιῳ, τῶς ἡ
 πόδας τὸ τ' γῆς ἔδαφῳ ὅμ ἐκπεσυρωμένον. ἢ ἡ τ' οὐ
 ρα εἰρμύτης πλὴν ὄσφρησιμ ἄμ ἔλυμῆνατο. καὶ ὁ αἴσω
 πορ, βαδίζε, πέπφκάς με. ἐπεὶ ἡ καὶ τῆ οἰκία ἐπέεησαμ,
 ὁ ξάνθῳ παραγείλας τῷ αἰσώπω μλίμ πρὸ τ' πυ
 λῶνος, ἐπὶ δ' ἡ καθάριον ὅμ αὐτῷ δ' γῶναιον ἡδέα, καὶ
 οὐκ ἐχλῶ δ' ἔλαπίνης τριῶτον αἰχῳ αὐτῆ φανῶναι,
 πρὶμ τινὰ καὶ πρὸς αὐτῶν ἀσεύσεται, αὐτῶς δ' εἰσελ
 πῶμ, λέγει. κυρία, οὐκέτι μετοῦντεῦδεμ ὄνειδίῃς τ' διδρα
 πείας, ἡς πρὸς τῆν διδραπαινίδωμ τῆν σῶμ ἀπολαύω.
 ἡδὴ γὰρ καὶ γὰρ παῖδά σοι ἐπριάμω, ἔν ὃ καὶ ὄφει κάλ
 λῳ, οἶον οὐτῶα θεάσσαι, ὅς καὶ ἡδὴ πρὸ τῶ πυλῶ
 νῳ ἔσκηκε. κακῆνῳ μὲν ταῦτα. αἰ δ' ἔγε διδραπαινί
 δες ἀληθῆ νομίσασσαι τὰ λεχθέντα, πρὸς ἀλλήλας οὐκ
 ἀγενῶς ἡμολοθήτωμ, πρὶ τῶ, τίνι τῶτωμ νυμφίῳ
 ὁ νεώνητῳ ἔσαι. φιλο δ' ἡ τῶ ξάνθῳ γῶναικός εἴσω κλη
 ρῶναι τὸν νεώνητομ κελουσάσκη, μία τῆν ἄλλωμ μάλ
 λον ὀργῶσα, καὶ ὡς ἀραβῶνα πλὴν κλησιμ ἀρῶα
 σασσα, τὸν νεώνητομ ἐκδραμῶσα ἐκάλε. κακῆνῳ φα
 μλίς, ἰδοὺ ἐγὼ πάρεμι, ἐκπλαγῆσα σὺ φησιμ εἶ;
 καὶ ὅς, ναί. κακῆνῳ, ἀβάσκαντα, μὴ εἰσελθῆς εἶ
 σω, καὶ πάντες φύγωσι. καὶ μέντοι καὶ ἄλλης
 ἐξελεῖσθης

si enim tu, qui herus es, & neminem times, tamen
 relaxationē nō p̄bes naturæ, sed eūdo migis, si ob-
 tingerit seruū me ad aliquod mitti ministeriū, & in-
 ter eundum tale quid exigat natu-
 ra, necesse omnino fuerit uolando cacare. &
 Xanthus: hoc te turbat: tria mala uolens eui-
 tare, eundo mingo. & ille: quæ: & hic: stanti
 mihi caput perussisset sol,
 pedes uero terræ solum torridum. lo-
 tū autē acrimonia olfactum offendisset. & Aeso-
 pus, uade, psuasisti mihi. Postq̄ autē domi fuerunt,
 Xanthus iubens Aesopo manere ante uestibu-
 lū, qm̄ elegantiusculam esse sibi mulierculā sciebat,
 neq; oportere ilico talem turpitudinem ei ostēdi,
 anteq̄ aliquis ipsi urbana diceret. ipse autem in-
 gressus dicit: domina nō etiā posthac obijcies mi-
 nisterium, quod mihi tuæ pedissequæ præstent.
 iā em̄ & ego puerū tibi emi, i quo uidebis pulchri-
 tudinē, qualē nunq̄ uidisti, qui & iam ante uesti-
 bulum stat. & ille quidem hæc. pedisse-
 quæ autē uera existimātes, q̄ dicta fuerāt, iter se nō
 mediocriter cōtendebant, cui nam ipsarū sponsus
 nup̄ emptus futurus sit. Xāthi uero uxore introuo-
 cari nouitium iubente mācipium, una ex alijs ma-
 gis accelerans, & ut arabonem uocationem arri-
 piens, nouitium seruū egressa accersebat, & illo di-
 cente: ecce ego adsum, stupefacta, tu, inquit, es:
 & hic, næ. & illa, sine inuidia, ne ingrediaris in-
 tro, & omnes fugiant, & tamen & alia

egressa

ἔβηλθ' ὄσθης, καὶ ὡς εἶδ' ἐμ' αὐτὸν, παταχθεῖν σου φα-
 μιλύης τὸ πρόσωπον, καὶ δ' εὖρο εἰσελθε, ἀλλὰ μὴ πρόσσι
 ἐγγίσθης μοι. εἰσελθὼν ἔσκη ἀντικρὺ φηὶ δ' εὐοίνης. ἦ δὲ,
 τῶτον δεασαμύην, τὰς ὄψεις ἀπέστρεψε πρὸς τὸν ἄνδρα,
 φαμύην, πόθεν μοι τῶτον τὸ τέρας ἦνεγκας; ἔκβαλε αὐ-
 τὸν τῷ προσώπῳ μου. ἠὰκ εἶνος, ἄλις σοι κυρία, μὴ ὑπό-
 σκωπτεῖ μου τὸν νεώνητρον. ἦ δὲ, δ' ἔλθ' εἰ ξάνθε μισήσας
 με, ἑτέρην ἀγαγέσθαι βυλόμηνος, καὶ ἴσως αἰδόμεν
 νθ' φράσαι μοι, ὡς φηὶ οἰκίας ἀναχωρήσω, δ' κωοί
 κέφαλόμ μοι τῶτον κεκόμηνκα, ὡς ἄρ' τὴν αὐτῶ δ' υσα-
 ναχετοῦσα λαξείην, φύγω. δ' ὅς οὖν μοι τὴν προϊκά
 με καὶ πορευέσθαι. πρὸς ταῦτα τῷ ξάνθῳ μεμψαμέ-
 νος τὸν αἴσωπον, ὡς ἦν μὴ τὴν ὁδὸν ἀσεῖάτινα φθεγξά-
 μιλύης πορὶ φηὶ ἐν τῷ βαδίζην δουρήσεως, νωτὶ δὲ πρὸς
 τὴν γυναικὰ μηδὲν λέγοντος, αἴσωπος ἔφη, βάλε αὐ-
 τὴν εἰς τὸν βάρανδρον. καὶ ὁ ξάνθος, παῦε κάτ' ἄρμα, ἦ
 οὐκ οἶσθ' ὅτι ταντὴν ὡς ἐμαυτὸν εἶργω; καὶ ὁ αἴσω-
 πος, ἐρᾷς τὴν γυναικῶ; ἠὰκ εἶνθ', πάνυ μοι οὖν δραπέτα.
 καὶ πρὸς τῶτον αἴσωπον κροτήσας εἰς τὸ μέσον τὸν
 πόδα, μεγάλως ἀνέκραξε, ξάνθος ὁ φιλόσοφος γυναι-
 κοκρατεῖται. καὶ στραφείς πρὸς τὴν αὐτὴν δ' εὐοίναρ ἔφη.
 σὺ ὦ δ' εὐοίνα, ἐβόλας τὸν φιλόσοφον ὠνήσαο δαί σοι
 δ' ὄλον, νέον, ἐυσωματοῦντα, σφριγῶντα, ὅμ' εἶδ' ἐμ
 μνύω σε καὶ τῷ βαλανείῳ δεῖσθαι, καὶ σοι προσωαί-
 ρην τὰ εἰς ἀχάων τῷ φιλοσόφῳ. ἐυριπίδην, χυσοῦν
 ἐγὼ σε φημι τὸ σῶμα, τοιαῦτα λέγωμ. Πολλὰ μὴ ὄρ-
 γαί κυμάτων θαλατῆων, πολλὰ δὲ ποταμῶν, καὶ τῶν
 ρὸς θορμῶν ποταμῶν. δ' εὐοίνα δὲ πενία, δ' εὐοίνα δ' ἄλλα μυρία,
 πλὴν οὐδέμ. οὕτω δ' εὐοίνα, ὡς γυνὴ κακὴ. σὺ δ' ὦ δ' εὐ-

egressa, ac ut uidit ipsum, cædatur tua dicen-
 te facies, & huc ingredi, sed ne appro-
 pinques mihi. ingressus stetit coram domo, quæ cum
 eum uidisset, oculos auertit ad uirum,
 inquit, unde mihi hoc monstrum attulisti? abijce i-
 psum à facie mea. & ille, satis tibi dñe. ne meum sub-
 morde nouitium seruum. hæc autem, uideris Xanthe osus
 me, aliam inducere uelle, & forte dum pu-
 det dicere mihi, ut tua domo abscedam, cani-
 cipitem mihi hunc apportasti, ut eius æ-
 gre latura ministerium, fugiam. da igitur mihi dotem
 meam, atque ibo. ad hæc Xantho increpan-
 te Aesopum tanquam in itinere urbana quædam locu-
 tum de mictu inter eundem, nunc uero
 mulieri nihil dicentem, Aesopus ait: proijce i-
 psam in barathrum, & Xanthus, tace scelus, an
 nescis me hanc, ut me ipsum, amare? & Aeso-
 pum, amas mulierculam? & ille, admodum quod fugitiue.
 & ad hoc Aesopus pulsato medio
 pede, ualde exclamauit: Xanthus philosophus uxo-
 rius est. & uersus ad suam dominam ait:
 tu o domina uelles philosophum emisse tibi
 seruum iuuenem, bono habitu, uigentem, qui te nu-
 dam in balneo spectaret, & tecum lu-
 deret in dedecus philosophi? O Euripides, aureum
 ego tuum inquam os, talia dicens: multi impe-
 tus fluctuum marinorum, multi fluminum, & ignis
 calidi flatus. dura res paupertas, dura & alia infinita,
 tamen nihil æque durum ut mulier mala, tu uero o do-
 mina

ποίνα φιλοσόφου γυνή οὔσα. ὑπὲρ καλῶν νεανίσκων ὑπὲρ
 ρετῆσαι μὴ δέλε, μὴ πως ὑβρίμ τῷ ἀνδρὶ σε προσί
 τρίψης. ἢ δὲ ταῦτα ἀκῶσασα, καὶ πρὸς μηδὲμ ἀνται
 πῆμ δ' ἠωκῆσαι, πόδεμ ἄνερ φησὶ τὸ κάλλει τὸ το κῆ
 ρακας, ἀλλὰ καὶ λάλλει ὁ σαπρὸς οὗτος φαίνεται,
 καὶ εὐξάσσει. Διαλλαγήσομαι τοίνυν αὐτῷ. καὶ ὁ ξάν
 ρος, αἴσωπε, διήλλακταί σοι ἢ σὴ δέσπονα. καὶ ὁ
 αἴσωπος εἰρωνοσύμμιος, μέγα τι χῆμά φησι τὸ
 πραῦναι γυναικα. καὶ ὁ ξάνδος, σιώπα τούν τεῦδεμ. ὦν κ
 σάμνω γὰρ σε εἰς δ' ἰλείαμ, οὐκ εἰς ἀντιλογίαν. τῆ δ'
 ὑβρίαία ξάνδος ἔπεισαι τῷ αἴσωπῳ κελεύσας, πρὸς
 τινὰ τῶν κῆπων ἠκεμ ὠνησόμενος λάχανα. τοὶ δὲ κῆ
 πωρὸς δέσμιν λαχάνων θρίσαντος, ἀνείληφεν αἴσω
 πος. τοὶ δὲ ξάνδος μέλλοντος ἤδη τῶν κῆπων κα
 ταβάλλειμ τὸ κέρμα, ὁ κῆπωρὸς, ἕα κύριέ, φησὶμ, ἐνός
 προβλήματι πρὸς δέομαι. καὶ ὁ ξάνδος, τίνας, καὶ
 ὅς, τί δὴ ποτε τὰ μὲν παρ' ἐμῶν φυτοδόμνα τῶν λα
 χάνων, καὶ πορ ἐπιμελῶς σκαλιζόμενά τε καὶ ἀρ
 ῖδοδόμνα, βραδῆσιν ὁμως ποιῆται πλὴν ἀνέκτισμ. οἷς δ'
 αὐτομάτη ἐκ γῆς ἢ ἀνάδοσις, καὶ τὶ μηδεμίνας ἐπιμε
 λείας ἀξιολύοις, τὸ τοῖς ὀξυτέραι ἢ βλάσησις. ὁ μὲν οὖν
 ξάνδος, καὶ τοὶ φιλοσόφου φησὶμ ζητήσεως οὔσης, μηδὲμ
 ἔπερον συνοήσας εἰπέμ, τῆ δειά προνοία καὶ τὸ πρὸς
 τοῖς ἄλλοις διοικῆσαι φησὶμ. ὁ δ' αἴσωπος (παρῶν
 γὰρ) ἐγέλασε. καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ φιλόσοφος, πόπει
 ρον γελας, ἢ καταγελας; καὶ ὁ αἴσωπος, καταγε
 λῶ φησὶμ, ἀλλ' οὐ σὺ, τοὶ δὲ διδάξαντός σε. ἀ γὰρ ὑπὲρ θείας
 προνοίας γίνεται, ταῦθ' ὑπὲρ σοφῶν ἀνδρῶν τυχεράν τῆς λυ
 σεως, προβαλῶ τίνων ἐμὲ, καὶ γὰρ λύσω τὸ πρόβλημα.

mina philosophi uxor à pulchris adulescētulis ser-
 uiri tibi noli , ne quo pacto cōtumeliā uiro tuo in-
 fluxeris. illa hæc audiens, cum nihil contradi-
 cere posset, unde uir, inquit, pulchritudinē hāc ue-
 natus es? sed & loquax putridus hic uidetur,
 & facetus, reconciliabor igitur ei. tum Xan-
 thus: Aesope, reconciliata est tibi tua hera. &
 Aesopus ironice loquens, magna res, inquit,
 placare mulierem. & Xanthus: tace posthac, e-
 mi enim te ad seruiēdum, nō ad cōtradendum.
 postera die Xanthus Aesopo sequi iusso, ad
 hortū quendam iuit empturus olera. cum uero o-
 litor fasciculum olerum messuisset, accepit Aeso-
 pus. Xantho autem soluturo iam hortulano
 pecuniā, hortulanus, dimitte domine, inquit, unū
 problema à te desydero. & Xāthus: quid nā? tum
 ille: quid ita quæ à me plantantur o-
 lera, quamuis diligenter & fodiantur, & irri-
 gētur, tardū tñ sulcipiūt incrementū : quibus uero
 spontanea è terra pullulatio, & si nulla cu-
 ra adhibetur, ijs tamen celerior germinatio?
 Xāthus igit, licet philosophi quæstio foret, cū nihil
 aliud sciret dicere, à diuina puidētia & hoc inter
 cætera gubernari inquit. Aesopus uero (aderat
 enim) risit. ad quem philosophus: ri-
 des ne, an derides? & Aesopus: deri-
 deo, inqt, sed nō te, uerū q te docuit. q̄ em̄ à diuina
 puidētia fiūt, hæc à sapiētibus uiris solutionē sor-
 tiuntur. oppone itaq; me, & ego soluā problema.
 interim

ἐν τῷ τῷ τῷ ὁ ζάνδθ ἐπιστραφεῖς, λέγει ὡς κηπώ
 ρῶ. ἦκιστα πάντων ἐν πρεπέεσσι δὲ τῶν ὡς τῶν, ἐμὲ τὸν ἐν τῷ
 σόριε ἀκροατηρίοις διαλεχθέντα, τὰ νῦν ἐν κηπώ
 λην σοφίσματα. πάντες δέ μου οὐρασί πολλῶν πῆι
 ραμῶν ἀκολυθίε, τῷ τῷ προσαναδέμνθ, φησὶ λν
 σεως τεύξη τοῦ ζητημλῦσ. καὶ ὁ κηπώρὸς, οὗτος ὁ αἰχρὸς
 γράμματα εἶδεν; οἱμοι φησὶ δυσυχία. ἀλλὰ φράσων ὡ
 λῶσε, εἰ τοῦ ζητημλῦσ πλὴν διασάφησιμ ἔγνωκε. καὶ
 ὁ αἰσωπθ, ἡ γυνή φησὶ ἐπεδᾶρ πρὸς δέντρον γά
 μορ ἔλθῃ, τέκνα ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς ἔχουσα, εἰπε
 εὔροι καὶ τὸν ἀνδρα, τέκνα ἐκ φησὶ προτέρας γυναικὸς
 πεκνοποιήσασθαι, ἀλλὰ αὐτὴ τέκνα ἐπικράγετο, τῷ
 τῷ μήτηρ ἐσίμ. ἀλλὰ εὔρεμ ἐν ὡς ἀνδρὶ, τῷ τῷ ὡς μη
 τριά. πολλὴν οὖν ἐν ἐκατέρωσιν ἐνδείκνυται πλὴν διαφο
 ράμ. τὰ μὲν γὰρ δὲ αὐτῆς, φιλοσόφως καὶ ἐπιμελῶς
 ἔξερασα διαγίνεται. τὰ δὲ δὲ ἀλοτρίων ὡδίνων, μι
 σῆ, καὶ κλοτυπία χρωμλῆ, πλὴν ἐκείνων τροφῶν σοφί
 κόπιτσα, φῆς αὐτῆς προσίδεται τέκνοις. τὰ μὲν γὰρ
 φνση ὡς οἰκῆα φιλῆ, ἀποσέργει δὲ τὰ τοῦ ἀνδρὸς ὡς
 ἀλλότρια. τὸν ἴσον δὲ καὶ ἡ γῆ τρόπον, πῶ μὲν αὐτῷ
 μάτως δὲ αὐτῆς φυομλῶν, μήτηρ ἐσίμ. ἀλλὰ αὐτὸς ἐμ
 φυτενας, τῷ τῷ γίνεται μητριά. οὐ χάριμ, καὶ μᾶλ
 λον ὡς γνήσια τὰ οἰκῆα ἔξερα καὶ δάλασι. φῆς δὲ
 πρὸς αὐτὸν φυτομένους, οὐ φσαντῶ ὡς νόδοις πλὴν ἔροι
 φλὴν νέμει. ἐπὶ τῷ τῷ ἡδεις ὁ κηπώρὸς πεισένσαις ἄμ
 μοί φησὶμ, οὐ μετὰ μηχάνσ λύπης, καὶ ἀδολεχίας ἐκ
 θισας. ἀπιδι προῖκα φέρων τὰ λάχανα. καὶ ὁσάντις
 σοι τῷ τῷ δᾶ, ὡς εἰς οἰκῆον κῆτρ βαδίζων λάμβανε.
 μετ᾽ ἡμέρας δὲ πάλιν εἰς τὸ βαλανῆον ἐλθόντθ τοῦ
 ζάνδθ

interim itaq; Xanthus conuersus inquit oli-
 tori: minime omniũ decēs est ò amice, me, q̄ in tan-
 tis auditorijs disceptauerim, nunc in horto
 soluere sophismata. puero autem huic meo, qui
 consequentia multorum callet, si proposueris, so-
 lutionem consequeris quãliti. & olitor: hic turpis
 literas nouit: ò infelicitatem, sed narra ò
 optime, si quãliti declarationem nosti. &
 Aesopus, mulier, inquit, cum ad secundas nu-
 ptias iuerit, liberis ex priore uiro susceptis, si
 uirum quoq; inuenerit filios ex priore uxore
 genuisse, quos ipsa filios adduxit, ho-
 rũ mater est: quos inuenit penes uirũ, horũ est no-
 uerca. multam igitur in utrisq; ostendit diffe-
 rentiam. nã quos ex se genuit, amanter & accurate
 nutrire perseuerat, alienos uero partus o-
 dit, & inuidia utens, illorum cibum dimi-
 nuens, suis addit filijs, illos enim
 natura q̄li pprios amat: odio aut̄ hēt, q̄ uiri sũt, q̄li
 alienos, eodem modo & terra, eorum quæ ipsa
 ex se genuit, mater est: quæ autem tu plan-
 tas, horũ est nouerca. huius rei gratia, quæ sua sũt,
 ut legitima magis nutrit, ac fouet, à te autem
 plantatis ut spurijs non tantum alimen-
 ti tribuit. his delectatus olitor, credideris
 mihi, inqt, q̄ me graui sollicitudie ac garrulitate le-
 uaris. abí gratis ferens olera, & quoties
 tibi his opus est, tãq; i ppriũ hortũ uadēs, accipe.
 post dies aliquot rursus in balneum profecto

ξάνθος, καί τισιμ ἔντυχόντος ἐκῆ τῶν φίλων, καὶ πρὸς
 τὸν αἴσωπον εἰρηκότῳ, εἰς τε πλὴν οἰκίαν προσδρα-
 μῆν, καὶ φακῶν εἰς πλὴν χύτραν ἐμβαλόντα ἐφῆσαι,
 ἐκείνος ἀπελθὼν, κόκκον ἓνα φακῆς εἰς πλὴν χύτραν
 ἐφειβαλὼν, ὃ δὲ ξάνθῳ ἅμα τοῖς φίλοις λυσάμε-
 νος, ἐκάλετ ὄφρυς στωαρισήσοντας. προσῆπε μύητοι καὶ
 ὡς λιτῶς, ἐπὶ φακῆ γὰρ ἔσαι τὸ δῆλον. καὶ ὡς μὴ δῆμ
 τῆ ποικιλία τῶν ἐδεσμάτων τούτων φίλος κρίναι, ἀλλὰ
 δοκιμάζειν πλὴν προθυμίαν. τῶν δὲ ἐξάντων, καὶ πρὸς
 πλὴν οἰκίαν ἀποκομῶν, ὃ ξάνθῳ φησὶ, δὲ ἢ μῆτιρ ἀπὸ
 λυτῶν πιῆν αἴσωπε. τῷ δ' ἐκ φιλί ἀποξείας τῷ λυ-
 τῶ λαβόντος καὶ ἐπιδεδωκότος, ὃ ξάνθῳ φιλί δ' ὕσω
 δίας ἀναπληθεῖς, φεῦ τί τῶτό φησιμ αἴσωπε, καὶ ὅς,
 ἀπὸ λυτῶ ὡς ἐκέλευσε. τῷ δὲ ξάνθῳ τῆ πρὸς φίλους
 φίλων πλὴν ὀργῶν ἐπιχούτῳ, καὶ λεκάνῳ αὐτῷ πρὸς
 περὶ ἡμῶν κελεύσαντῳ, αἴσωπῳ πλὴν λεκάνῳ θεῖς ἴσα
 φ. καὶ ὃ ξάνθῳ, οὐ νίπης; καὶ κῆνος, ἐντέταλταί μοι
 ταῦτα πιῆν, ὅσα ἄν ἐπιτάξῃς. σὺ ἢ νῦν οὐκ εἶπας,
 βάλε ὕδωρ εἰς πλὴν λεκάνῳ, καὶ νίψομ τὺς πόδας μου,
 καὶ θεῖς τὰς ἐμβάδας, καὶ ὅσα ἐφεξῆς. πρὸς δὲ ταῦτα
 τοῖς φίλοις ὃ ξάνθῳ ἔφη. μὴ γὰρ δ' ἔλομ ἐπιδάμῳ,
 οὐκ ἔσιμ ὅπως, ἀλλὰ διδάσκαλομ. ἀνακλιθέντων τοί-
 νων αὐτῶν, καὶ τῷ ξάνθῳ τὸν αἴσωπον ἐρωτήσαντῳ,
 εἰ ἔφηται ἢ φακῆ, δίδουκι λαβῶν ἐκείνος τὸν φιλί φα-
 κῆς κόκκον ἀνέδωκεν. ὃ δὲ ξάνθῳ λαβῶν, καὶ οἰκιδίς
 ἔνεκεν τῷ πρὸς λαβῆν φιλί ἐφῆσεως πλὴν φακῶν δέξα-
 σθαι, τοῖς δακτύλοις διάξιπας ἔφη, καλῶς ἔφηται,
 κόμισομ. τῷ δὲ μόνον τὸ ὕδωρ κενώσαντῳ ἐν τῷ
 βυβλίῳ καὶ παραδέεντῳ, ὃ ξάνθῳ, πῶ ὄσιν ἢ
 φακῆ

Xantho, & quibusdam ibi amicis inuentis, & ad Aesopum locuto, ut & in domum curre-
ret, & lentem in ollam iniectam coqueret,
ille abiens granum unum lentis in ollam
coquit iactum. Xanthus ergo unà cum amicis lo-
tus uocauit hos compransuros, præfatus tamē &
q̄ tenuis esset futura cœna, utpote ex lēte, q̄c̄ nō
operet uarietate ferculorū amicos iudicare, sed
probare uoluntatem. his uero profectis, & in
domum ingressis, Xanthus inquit, da nobis à
balneo bibere Aesope. illo uero ex defluxu bal-
nei accipiente & tradente, Xanthus foeto-
re repletus, hem quid hoc inquit Aesope? & ille,
à balneo, ut iussisti. Xantho autem præsentia
amicorū iram compescente, & peluim sibi ap-
poni iubente, Aesopus pelui apposita sta-
bat, & Xanthus, non lauas? tū ille, iussum est mihi
ea facere, quæ iusseris, tu nunc non dixisti,
inijce aquam in peluim, & laua pedes meos,
& pone soleas, & quæcunq; deinceps. ad hæc
igitur amicis Xanthus ait. num enim seruū emi?
nullo modo, sed magistrum. discumbentibus i-
taq; ipsi, & Xantho Aesopum rogante,
an cocta sit lens, cocleari acceptum ille len-
tis granum tradidit, Xanthus accipiens, ac ra-
tus gratia faciendi periculum coctionis lentē acce-
pisse, digitis conterens ait, bene cocta est,
affer. illo solum aquam uacuante in
scutellas, & apponente. Xanthus, ubi est

φακῆ φησι. καὶ ὅς, ἔλαβες αὐτῷ. καὶ ὁ ξάνδιος, ἕνα
 κόκκον ἔφησας; καὶ ὁ αἰσωπός, μάλισα. φακῆ γὰρ
 ἐνικῶς εἶπας, ἀλλ' οὐ φακᾶς, ὃ δὴ πληθυντικῶς λέ-
 γεται. ὁ μὲν οὖν ξάνδιος ἀπορήσας τῆς ὀλοῖας, ἀνδρες
 ἑταῖροι ἔφη, οὗτος εἰς μανίαν με πεπιτρέψαι. εἶτα στρα-
 φεῖς πρὸς τὸν αἰσωπον, εἶπερ. ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω και-
 κέ δ' ὄλε τῆς φίλοις ἐνυβρίξην, ἀπελθὼν ὤνησα πό-
 δις χοιρεῖς τέτταρας, καὶ διὰ ταχέων ἔφησας πρὸς
 ἄνδρες, τῷ δὲ πωσθῆναι τὸ ποιεῖσάντων, καὶ τῶν προῶν
 ἐφομλῶν, ὁ ξάνδιος εὐλόγως δέλων τύψαι τὸν αἰσω-
 πον, αὐτὸς πρὶ τῆν εἰς χεῖραν ἀχολογμένον, ἕνα τῶν
 ποδῶν ἐκ φιλί χύτρας λαθραίως ἀνελόμην, ἔκρυψε.
 μετὰ μικρὸν δὲ καὶ ὁ αἰσωπος ἔλθων, καὶ τὴν χύτραν
 ἐπισηπέφαιμος, ὡς τῶν τρεῖς μόνον πόδας εἴρακεν,
 σωῆκε ἐπιβελὴν αὐτῷ τινα γεροντίαν. καὶ δὴ κατὰ δρᾶ-
 μὸν ἐπὶ τὴν αὐλήν, καὶ τῷ σιτθλομένον χοίρην τὸν ἕνα
 τῶν ποδῶν τῆς μοχαίρας περιελὼν, καὶ τῶν τριχῶν φι-
 λώσας, εἰς τὴν χύτραν ἔριψε, καὶ σωῆσαι τοῖς ἄλλοις.
 ξάνδιος δὲ δείσας, μή πως αἰσωπος τὸν ὑφαιρεθέντα
 τῶν ποδῶν οὐχ ἐνδῶν ἀποδράσῃ, αὐθις εἰς τὴν χύτραν
 αὐτὸν ἐνέβαλε. τῷ δ' αἰσωπὸς τοὺς πόδας εἰς τὴν τρυβλί-
 ον κενώσαντων, καὶ πέντε τῶν ἀναφανέντων, ὁ ξάν-
 διος, τί τὸτό φησιν αἰσωπε, πῶς πέντε; ἡκένονε, τὸ
 δύω χοίρην πόδας ἔχερην πόδας; καὶ ὁ ξάνδιος, ὀκτώ.
 καὶ ὁ αἰσωπος, εἰσίμ οὖν ἐνταυνοῖ πέντε, καὶ ὁ σιτθλό-
 μμος χοῖρος νέμεται κάτω τρίπους. καὶ ὁ ξάνδιος πάν-
 βαρέως ἄνω, πρὸς τοὺς φίλους φησί. οὐχὶ μικρῶ προ-
 σθεμ εἶπον, ὡς τάχιστα με πρὸς μανίαν οὗτος δὴ πεπιτρέ-
 ψαι; καὶ ὁ αἰσωπος, δέσποτα, οὐκ οἶσθ' ὅτι τὸ ἐκ προ-

διέσεως

lens, inquit. & is: accepisti ipsam. & Xanthus: unum granū coxisti: tum Aesopus: magnopere. lētem em̄ singulariter dixisti, non lentes, quod pluratiue dicitur. Xanthus ergo prorsus consilij inops, uiri socij, ait, hic ad insaniam me rediget. deinde conuersus ad Aesopum ait: sed ne uidear improbe serue amicis iniurius, abiens eme pedes porcinos quatuor, & perceleriter coctos appone. ab eo autē festine hoc facto, ac dū pedes coq̄rentur, Xanthus iure uolens uerberare Aesopum, cū esset in re aliqua ad usum occupatus, unū ex pedibus ex olla clanculum auferens, occulit. paulo post autem & Aesopus ueniens, & ollam perscrutatus, ut tres solos pedes uidit, cognouit insidias sibi aliquas factas, & accurrens in stabulum, & saginati porci unum, ex quatuor cultro amputans, & pilis nudans in ollam iecit, ac concoxit cum cæteris. Xanthus uero ueritus ne Aesopus subreptum pedem non inueniens, fugeret, rursus in ollam ipsum iniecit. Aesopo autem in patina pedes euacuante, ac quinque his apparētibus, Xanthus, quid hoc, inquit Aesope: quō quinque? & ille: duo porci quot habent pedes? & Xanthus, octo. tum Aesopus: sunt ergo hic quinque, & saginatus porcus inferi⁹ tripes pascit. & Xanthus admodū moleste ferēs, amicis inquit: nōne paulo ante dixi, quod celerrime hic me ad insaniam rediget? & Aesopus: here nosti id, quod ex additi

διέσεως τε καὶ ἀφαιρέσεως εἰς τὸ κτλ λόγον ποσόδῳ συγ-
 κεφαλαιόμενον, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα; ὁ μὲν οὖν ξάν-
 θος μηδ' ἐμίαν αἰτίαν εὐπρόσωπον εὐρηκῶς μασιγῶ-
 σαι τὸν αἰσώπομ, ἠσύχασε. τῆ δ' ὑστέραια τῆν χοι-
 λασικῶν τις πλυτελὲς εὐτρεπίσας δ' ἄπονον, σὺν ἄλλοις
 χολασικοῖς καὶ τὸν ξάνθον κέκληκεν. εὐωχόμενων τοί-
 νω, ὁ ξάνθου μριδίας ἐκ τῆν παρακειμένων ἀνελομε-
 νου ἐπιλέκτους καὶ τῶν αἰσώπων ἐπιθεμ' ἐφεσῶν δ' οὐς,
 τῆ εὐνοῶσῃ μοι, φησί πρὸς αὐτὸν, ταῦτα ἐπίδωκε ἀπελ-
 θῶν. ὁ δ' ἄποϊῶν, κατ' ἑαυτὸν ζυμένοι, νῦν καιρὸς τίσαι
 θαί με πλὴν δ' ἐσποιναμ, ἀνδ' ὦν με ἠνίκα νεώνηκε ἢ λ-
 θομ' ἐσκωπῆεν. ὄφεται τοίνω εἰ τῶν δ' ἐσπότη με εὐνο-
 εἰ. ἀποικόμηνος οὖν εἰς πλὴν οἰκίαν, καὶ καθίσας ἐν τῶν
 προσόμῳ, καὶ πλὴν δ' ἐσποιναμ ἐκκαλέσας, πλὴν σαρξί-
 δια τῆν μριδίων ἐπίπροθεμ' αὐτῆς τέθεικε, καὶ φησί.
 δ' ἐσποινα, ταῦτα πάντα ὁ δ' ἐσπότης πέπομφεν οὐ σοί,
 ἀλλὰ τῆ εὐνοῶσῃ. καὶ πλὴν κῶνα καλέσας, καὶ εἰπὼν, ἐλ-
 θὲ λύκαινα φάγε, σοὶ γὰρ ὁ δ' ἐσπότης ταῦτα ἐσέταλ-
 ξεν δοθῆναι, ἀνὰ μέρθ τῆ κωί πάντα πρὸς ἔβαλε. με-
 τὰ δὲ τῆτο πρὸς τὸν δ' ἐσπότην πάλιν ἐλθὼν, καὶ ἐρω-
 τηθεὶς εἰ τῆ εὐνοῶσῃ δ' ἐδωκε πάντα, πάντα φησί, καὶ
 ἐνώπιον ἐμῶν πάντα κατέφαγε. τὸ δὲ ἐπανερομένον, καὶ
 τί ποτε ἄρα ἐδίξασα ἔλεγεμ; ἐκείνου, ἐμοὶ μὲν φησὶ οὐ
 διότι οὖν εἴρηκε, καθ' ἑαυτὸν δ' ἐ σοὶ χάριτας ἢ δ' φ. ἢ μέρ-
 ρι γαυῆ τ' ξάνθου συμφορὰν τὸ πρᾶγμα ποιησαμένη,
 ἅτε δὴ δ' οὐτέρω φησὶ κωὸς ἐλεγχθῆσα τῆ πρὸς τὸν ἀν-
 δρα εὐνοία, καὶ ἐπ' ἑπῶσα ἡμῶν μηκέτι τ' λοιπῶ σιωπῆ
 κήσεν αὐτῶ, εἰσὼ παρελθῶσα τ' κητῶν ἐθελῶ. τοῦ ἔ-
 πότῳ προκόπτουθ, καὶ ζητημάτων πρὸς ἀλλήλους
 προσηνομένων,

one & subductione in quātitatē secundū rationale
 mam colligitur, non esse errorem? Xan / (sum /
 thus igit̄ nullā causam honestā inueniēs uerberan
 di Aesopum, quieuit . Postridie autem ex scho /
 lasticis quidā sumptuosam apparās cœnā, cū alijs
 discipulis & Xanthum inuitauit . cœnantibus igi
 tur Xanthus partes ex appositis acce /
 pit electas, & Aesopo ponē stanti dedit,
 beneuolæq; meæ, inquit ei, hæc trade abi /
 ens. ille uero decedēs, secū cogitabat, nūc occasio ē
 ulcisci meā dominā, p̄pterea q̄ me cū nouitijs ue
 ni, cauillata est. uidebit igit̄ an hero meo bene ue /
 lit. profectus itaq; in domum, & sedens in
 uestibulo, & hera accita sportu /
 lam partium coram ipsa posuit, ac inquit,
 Hera hæc omnia herus misit, non tibi,
 sed beneuolæ, & cane uocata, atq; dicto, ue /
 ni Lycana, comede, tibi enim herus hæc ius /
 sit dari, particulatim cani omnia proiecit. At
 post hoc ad herum regressus, & roga /
 tus an beneuolæ dederit omnia. omnia inquit, &
 corā me omnia comedit. illo uero iterū rogāte, &
 quid nam edens ait? & is, mihi quidem ni /
 hil quidē dixit, sed secum tibi gratias habebat.
 uxor tñ Xanthi eā rē calamitosam esse arbitrata,
 tanquam secunda cani redarguta erga ui /
 rū b̄nuolētia, ac subdēs certe nō āpli⁹ iposterū co /
 habitaturā cum eo, ingressa cubiculum plorabat.
 potu autem procedente, & quæstionibus alternis

προτεινομένων, ἢ ἐνὸς αὐτῶν ἀπορήσαντος πηνίκα ἄμ
 γήνοιτο μεγάλη ἐν ἀνθρώποις τῖραχὴ, αἴσωπος ὅπιθερ
 ἔσως εἶπερ, ἦνίκα ἄμ οἱ νεκροὶ ἀνισάμλου, τὰ ἑαυτῶν
 ἀπαιτήσωσι κτήματα. καὶ οἱ χολασικοὶ γελάσαντες
 ἔφασαμ, νοήμων ὄσιμ ὁ νεώνητος. ἑτέρες δὲ πάλιν προ
 δέντω, ὅτε χάριμ τὸ μὲν πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἔλ
 κόμενον οὐ βοᾷ, ὁ δὲ χοῖρ ὅτι μάλισα κρᾶζε, αἴ
 σωπ ὁ αὐτίς ἔφη, ὅτι τὸ μὲν πρόβατον ἢ τὸ εἶω
 δὸς ἀμελγόμενον, ἢ τὸ τὸ πόκος βᾶρ ἄποτιθέμενον,
 σιγῆ ἔωεται. διὸ καὶ ὑποσκελιζόμενον καὶ τὸν σίδηρον
 ὄρωμ, οὐδὲν δεινὸν ὑποπτεύει, ἀλλ' ἐκείνα τὰ σωήδη καὶ
 μόνα δοκεῖ πείσεσθαι. ὁ δὲ χοῖρ ἄτε δὴ μήτ' ἀμελ
 γόμενος, μήτε κερόμενος, μὴ δὲ σωθεῖως ἑαυτῷ πρὸς
 τι τῆν τοιῶτων ἐλκόμενος, ἀλλ' ὅτι τῆν σαρκῶν αὐτοῦ
 μόνων ὄσι χρεία, εἰκότως βοᾷ. τῶτων οὕτω ρηδέτων,
 οἱ χολασικοὶ πάλιν ἐπήνεσαμ αὐτῶν, ἕαπέντες εἰς γέ
 λωτα. παυσαμένσ μῦθοι τῶ πότε, καὶ τῶ ξάνδου
 πρὸς τῶν οἰκίαν ἀπονοσήσαντος, καὶ τῆ γυναικὶ σωή
 δωσ ὀρμίσαντος προσλαλῆμ, ἐκείνη τῶτον ἀποσρα
 φῆσα, φησί. μή με πλησίον γῆν. δὸς μοι τῶν προῖ
 κά με, καὶ ἀπελεύσομαι. οὐδὲν γὰρ ἄμ μείναιμι σω
 σοὶ τούντεῦθεμ. σὺ δ' ἀπελθὼμ τῶν κῶνα κολάκιδε, ἢ
 πέσομφας τὰς μερίδας. καὶ ὁ ξάνδ ἔκπλαγεις λέ
 γη. οὐκ ἔσιμ ὅπως οὐκ ἤρτυσέ μοι τι κακὸν πάλιν αἴ
 σωπ ὁ. καὶ πρὸς τῶν γυναικᾶ φησι. κυρία, ἐμῶ πε
 πωκότῳ σὺ μεδίεις; τί νι τὰς μερίδας πέσομφας, οὐ
 χί σοί; μὰ δὲ, ἐμοὶ μὲν οὐ φησίμ ἐκείνη, τῆ δὲ κωί.
 καὶ ὁ ξάνδ ὄρ' αἴσώωω κληθέντι φησί, τί νι δέδωκας
 τὰς μερίδας; κᾶκῆνος τῆ εὐνοῶση σοί. καὶ πρὸς τῆ γυναι
 κα ὁ

propositis, ac uno ex ipsis ambigente, quando futura esset ingēs iter hoies turbatio, Aesop⁹ ponē stans, ait: cum resurrexerint mortui, repetētes quā possederint. & scholasticī ridendo dixerūt: ingeniosus est nouiti⁹ hic. alio uero rurs⁹ p/ ponente, quam ob rem ouis ad cādem tra/ cta, nō exclamat, sus autē q̄ maxime uociferat̄: Aesop⁹ rursus ait: quoniam ouis assue/ ta mulgeri, aut etiam uelleris onus deponere, tacite sequitur. ideo etiā pedibus arrepta, & ferrū uidens, nihil graue suspicatur, sed illa familiaria, & sola uidetur passura. sed sus, ut qui neq; mul/ getur, neq; tondetur, neq; nouit ad horum aliquid trahi, sed carnes suas tantum usui esse, merito uociferatur. his sic dictis, discipuli rursus laudauerunt ipsum uersi in risum. Finito conuiuio, & Xantho in domum reuerso, & uxorem pro mo/ re aggresso alloqui, illa ipsum auer/ sata, inquit: ne mihi propinquus fias, da mihi do/ tem meam, & abibo. non enim manserim te/ cum posthac. tu autem abiens canī adulare, cui misisti partes. & Xanthus stupefactus a/ it: nō pōt aliq̄ mō n̄ cōdiuissē mī mali aliqd rursus Aesopus, & uxori inquit: domina num me po/ to, tu ebria es? cui partes misī, nōne tibi? nō p̄ Iouē, mihi qdē mimie, inqt illa, sed canī. & Xanthus Aesopo accito inquit: cui dedisti partes? & ille: beneuolæ tuæ. & uxo/

καὶ ὁ ξάνθος, οὐδὲμ ἔλαβες; καὶ κείνη, οὐδέμ. καὶ ὁ
αἴσωπος, τίτι γὰρ ἐκέλευσας δέωποτα τὰς μερίδας
δοθῆναι; καὶ κείνος, τῆ εὐνοῶσῃ μοι. καὶ ὁ αἴσωπος πλὴν
καὶ αὐφωνήσας, αὐτῆ σοι φησὶν εὐνοῶ. ἢ γὰρ γυνὴ καὶ μ
εὐνοῶμ λέγεται, ἀλλ' ἐπ' ἐλαχίστω ἀλγήσασα, ἀντι
λέγει, λοιδορεῖται, ἀναχωρεῖ. πλὴν μάλιστα καὶ αὐτῆ
φορ, ἀπέλασον, καὶ οὐκ ἀναχωρήσῃσιν ἄμ, ἀλλ' ἐπιλα
δομένη πάντων, αὐτίκα φιλοφρόνως σάβει καὶ σαῦ
χάριτι τὴν δέωποτῶν. ἔδει σε οὐκ εἰπεῖν δέωποτα, τῆ
γυναικὶ τὰς μερίδας κόμισσον, καὶ μὴ τῆ εὐνοῶσῃ. καὶ
ὁ ξάνθος, ὄραε κυρία ὡς οὐκ ἐμὸν τὸ ἁμάρτημα, ἀλλὰ
τοὶ κόμισσαντος; ἀνάχα τοι γαρῶν, καὶ οὐκ ἀπορησῶ προ
φάσεως, δι' ἣν αὐτὴν μασιγώσω. φησὶ δὲ μὴ παθομένης,
ἀλλὰ λάθρα πρὸς τὴν ἑαυτῆς γονῆς ἀποχωρησάσης,
αἴσωπος εἶπεμ, οὐκ ὀρθῶς εἶπον ὧ δέωποτα, ὡς ἢ κύ
ωρ σοι μάλλον εὐνοῶ, καὶ οὐχ ἢ ἐμὴ δέωποινα; ἢ μερῶν
δέτινων πρὸς ἡλικίῶν, καὶ φησὶ γυναικὸς ἀδιαλλάκτος
μενύσης, ὅτι ξάνθος τῆν προσικόντων τινὰς ὡς αὐτῆν,
ὡς ἄμ ὑποσρέψῃσιν οἴκαδε, πέμφαντος, τῆς δὲ μὴ ὑπέι
κῃν δελύσης, καὶ τῆ ξάνθος δι' αὐτῶν εἰς ἀθυμίαν πεσονί
τος, αἴσωπος προσελθὼν αὐτῶ φησὶ, μὴ ἀνὶ ὧ δέωποι
τα. ἐγὼ γὰρ αὐτῶν ἀύριον ἤκειμ ἀυθαίρετον, καὶ ἀπράλλα
κῆρ δράσω πρὸς σέ. ὅτι λαβὼν κέρμα, πρὸς πλὴν ἀγορᾶν
ἦλθεν, καὶ ὠνησάμενος χιλῶν καὶ ὄρνιθας, καὶ ἄλλ' ἅπτα
τῆν πρὸς εὐωχίαν ἐπιτηδεύωμ, βαδίζωμ τὰς οἰκίας πρὶ
ενόσει. παρήει τίναν καὶ πλὴν τῆν τῆς αὐτῆς δέωποίνης γεν
νητῆρων οἰκίαν, μὴ τε ταύτῶν εἰδέναι προσωιδίον
ἐκείνων τυγχάνουσαν, μὴ τε μὴμ ἐν αὐτῆ πλὴν δέωποι
ναν μνήσασθαι, καὶ δὴ τινὶ τῆ φησὶ οἰκίας ἐκείνης ἐντυχὼν
ἠρώτα

ri Xanthus, nihil accepisti: & illa, nihil, & Aesopus, cui enim iussisti here partes dari: & ille, beneuolæ meæ, & Aesopus cane uocata, hæc tibi inquit bñ uult. nã mulier & si bñ uelle dicat, tñ minima q̄q̄ reclusa offensa cōtradicit, conuiciatur, abit. canem tamen uerberato, expellito, non tamen discedet, sed oblita omnium, statim benigne blanditur & cum gratia hero. oportebat igitur dicere here, uxori has partes ferto, & non beneuolæ. & Xanthus, uides domina nō meā esse culpam, sed eius qui tulit: tolera itaq̄, nec deerit mihi occasio, qua eum uerberem. illa uero non credente, uerum clam ad suos parentes regressa, Aesopus inquit, non recte dixi ò here, canem tibi magis beneuolle, q̄ meā heram: diebus autē aliquot præteritis, & uxore irreconciliata manente, & Xantho affines quosdam ad ipsam, ut reuerteretur domū mittente, illa uero cū cedere nollet, & inde Xanthus in mœrore esset, Aesopus adiens ad eum, inquit, ne te afflictus here, ego enim eam cras uenire sponte & citissime faciam ad te. & accepta pecunia in forum iuit, ac emptis anseribus, & gallinis, & alijs q̄busdã ad conuiuium idoneis, ambulans, domos circuibat, transibat igitur & ante domum parentum heræ suæ, ignorare simulans illorum esse, & in ea herã manere. & cū in quēdã ex domo illa incidisset, rogabat,

ἡρώτα εἴ τι παρ' ἡν εἰς γάμους χησίων οἱ καὶ τῶν
 οἰκίαν ἔχοιεν αὐτῶ πωλῆσαι. ἦ δὲ, καὶ τίς τὸ τῶν ἔχει
 τῶν χείρων πυθομένων, ξάνθος φησὶν ὁ φιλόσοφος. ἄριστον
 γὰρ γωακί μελλῆ σωάππεοι. τῶ δὲ ἀναβάν-
 τοι, καὶ τῆ γωακί ταῦτα τῶ ξάνθου ὡς ἡκιστερ ἀναγ-
 γείλαντος, ἐκείνη σὺν δρόμῳ, καὶ παρ' ἡν πρὸς τὸν ξάν-
 θου ἤλθερ αὐτίκα, καὶ αὐτῶ κατεβόα λέγασα πρὸς τοῖς
 ἄλλοις καὶ ταῦτα, ὡς οὐκ ἄρ' ἐμῶ ζωσῆς ὡ ξάνθε ἑτέρω
 γωακί δωκδῆση σωρροδιῶνι. καὶ οὕτως ἐμφνεμ
 ἐπὶ τῶ οἰκίαις δι' αἰσώπῳ, ὡς καὶ δι' ἐκῆνον ἀπῆρε. με-
 τὰ δ' ἡμέρας πάλιν τινὰς, καλέσας ὁ ξάνθος χολασι-
 κούς εἰς ἄριστον, ἔβ' αἰσώπῳ φησὶν, ὀφώνησον ἀπελ-
 δῶν πᾶν ὅ, τι χησῶτάτομ τε καὶ βέλτισον. ὁ δὲ ἀπι-
 ῶν, κατ' ἑαυτὸν ἔλεγεμ, ἐγὼ διδῶξω τὸν δεσπότην μὴ
 μωρὰ διατάππεοι. γλώπῆς οὐ μόνως ὑεῖςε πρῶταμ
 νος καὶ ἑτοιμάσας, ἀνακλιθεῖσι, γλώπῆς ὀπῶν ἐκά-
 σω σὺν ὀξυγάρῳ πρῆθῆκε. τῶ δὲ χολασικῶν ἐπαινε-
 σάντων ὡς φιλόσοφον τὸν πρῶτον ἑδεσμα, διὰ τῶν τῶ
 γλώπῆς πρὸς τὸν λόγον ὑπηρεσίαν, πάλιν αἰσώπ
 ἔφθας γλώπῆς πρῆθῆκε. καὶ αὐτίς αὐ βρώματος αἰτῆ
 δέντος ἄλλω καὶ ἄλλω, ὅδ' οὐδὲμ ἔτρομ ὅτι μὴ γλώπῆς
 πρῆθῆ. τῶ δὲ χολασικῶν ἐπὶ ἔβ' ταυτῶ τῶ τσοφῆς
 ἀγανακτησάντων, μέχρι τίν' ἔβ' γλώπῆς εἰπόντων, ἔ
 ὡς ἡμεῖς δι' ἡμέρας γλώπῆς ἐδῶντες τὰς ἡμετέρας ἡλ-
 γήσαμην, ὁ ξάνθ' φησὶ πρὸς δργλῶν, οὐδὲμ σοι πάρε-
 σιν ἔτρομ αἰσώπε; καὶ ὅς, οὐ δῆτα. κακῆνος, οὐκοῦ
 ἐνεταλάμην σοι κατάρατομ ἀνδρῶπιον πᾶν ὅ, τι χη-
 σῶτάτομ τε καὶ ἄριστον ὀφώνῆσαι; καὶ ὁ αἰσώπ' ἔβ', πολ-
 λάς ὁμολογῶ σοι τὰς χάριτας μεμφομένημ με φίλο-
 σόφῳμ

rogabat; an aliquid ad nuptias utile dome-
 stici possent sibi uendere. illo autē, & cui est
 opus his rogante, Xātho inquit philosopho. cras
 enim uxori copulandus est. eo uero ascen-
 dente, & uxori hęc Xanthi, ut audiuit, renun-
 ciantē, illa cursim, & propere ad Xan-
 thū iuit statim, & cōtra ip̄m clamabat, dicens inter
 alia & hęc: non me uiuente ò Xanthe alteri
 uxori coniungi poteris. & sic māsit
 in domo p̄ Aesopū, quēadmodū p̄pter illū disces-
 serat. Post rursus dies aliquot, inuitās Xāthus disci-
 pulos ad prandium, Aesopo inquit: i, eme
 optimum quodq; & pręstantissimū. ille inter eun-
 dum secum dicebat: ego docebo herum non
 stulta mandare. cū linguas igitur solū suillas emis-
 set, & apparasset discūbentibus, linguā axatā singu-
 lis cum falsamento apposuit. discipulis laudan-
 tibus ut philosophicum primū ferculum, propter
 linguę ad locutionē ministeriū. rursus elixas aesop⁹
 linguas apposuit, atq; iterū ēt ferculo alio, atq; alio
 petito, ille nihil aliud quām linguas
 p̄ponebat. discipulis autē eodē lubinde cibo repeti-
 to indignatis, quousq; linguas inquentibus, qui p̄-
 pe nos per diem linguas edendo, nostras do-
 luimus, Xanthus inquit iratus, nihil aliud tibi est
 Aesope? & is: non certe. tum ille, nōne
 mandauī tibi sordidissime homule, opti-
 mū qđq;, & p̄stātissimū obsonari? & Aesop⁹: mul-
 tas habeo tibi gratias increpanti me philo-
 sophis

σώφρων ἀνδρῶν πρῶντων. τί ἄμ οὐ γήνοιο γλώττης ἤν
 σότερόμ τε καὶ βέλτισον ἐν τῷ βίῳ; πᾶσα γὰρ παιδεία
 καὶ φιλοσοφία δι' αὐτῆς παιδεύεται καὶ διδάσκεται.
 δι' αὐτῆς δόσεις, λήψεις, ἀγοραί, ἀπασμοί, εὐφη-
 μίαι, μῦθοι, πᾶσα δι' αὐτῆς γὰρ συγκροτοῦνται γὰ
 μοι. πόλεις ἀνορθοῦνται. ἀνδρωποὶ διάσώζονται. καὶ
 σωελόντι φᾶναι, δι' αὐτῆς ἄσπερ ὁ βίος ἡμῶν σωεί-
 σκεται. οὐδὲ μ' ἄρα τῆς γλώττης ἄμφορ. ἐπὶ τούτοις οἱ
 χολαστικοὶ τὸν μὲν αἴσωπον ὀρθῶς λέγουσιν φάμενοι,
 ἡμαρτηκέναι δὲ τὸν διδάσκαλον, διεκκληθῆσιν ἕκα-
 σθ' ἐπ' οἴκῳ. τῆ δ' ὑποραία πάλιν αἰτιωμένωμ αὐ-
 τῶν τὸν ξάνδρον, ἐκεῖνος ἀπολογεῖτο μὴ ἦν γνώμων
 αὐτῶ ταῦτα γεγονέναι, ἀλλὰ τῶ ἀχρεῖσ δ' ἄλλο τῆ κα-
 κουργία. σήμερον δὲ διαμείψω τὸ δῆπνον, καὶ γὰρ ἡ πα-
 ρόντων ὑμῶν αὐτῶ διαλέξομαι. καὶ καλέσας αὐτὸν,
 πᾶμ ὅ, τι φαυλότατόμ τε καὶ χείρισον ὀφωνῆσαι κελεύει,
 ὡς τῶν χολαστικῶν σὺ αὐτῶ δῆπνησόντων. ὁ δὲ, μη-
 δὲρ δ' ἰατρᾶ πείει, πάλιν γλώσας ἐπείρασ. καὶ ἐτοιμά-
 σας, ἀνακλιθῆσι πρῆδῆκεν. οἱ δὲ, πρὸς ἀλλήλους ὑπει-
 φώνουσιν, χοίρειαι πάλιν γλώσας. καὶ μετὰ μικρόν αὐ-
 ρις γλώττης πρῆθῆκε, καὶ μάλα αὐτῶ καὶ αὐθις. τῶ
 ξάνδρῳ δὲ δυσαναχρητήσαντ', καὶ τί τούτῳ αἴσωπε εἶρη
 κότε', μὴ πάλιν ἐνετελάμην σοι πᾶμ ὅ, τι χησοί-
 τατόμ τε καὶ βέλτισον ὀφωνῆσαι, οὐχὶ πᾶμ ὅ, τι φαν-
 λότατόμ τε καὶ χείρισον; ὁ δὲ, καὶ τί πρὸ χῆρον οἶ γλώτ-
 τῆς ὡς δέωστα. οὐ πόλεις δι' αὐτῆς καταπίπτουσιν;
 οὐκ ἀνθρωποὶ δι' αὐτῆς ἀναιροῦνται; οὐ φεύδῃ πάντα
 καὶ βλασφημίας καὶ ἐπισηκίας διὰ ταύτ' προαίνουσαι; οὐ
 γάμοι καὶ ἀρχαὶ καὶ βασιλεῖαι δι' αὐτῆς ἀναξέρονται;

οὐχ

sophis præsentibus. quid igitur fuerit lingua me /
 lius & præstantius in uita: omnis enim doctrina,
 & philosophia per ipsam monstratur ac traditur.
 p ipsam datiões, acceptiões, fora, salutatiões, bñdi /
 centiæ, musa omnis. per ipsam celebrantur nu /
 ptia, ciuitates eriguntur, homines seruantur. &
 ut breuiter dicam, per ipsam tota uita nostra cõsi /
 stit. nihil ergo lingua melius. ob hæc
 discipuli Aesopum recte loqui dicentes,
 aberrasse uero magistrum, abiere lingu /
 li in domum. Postridie rursus accusantibus i /
 plis Xanthũ, ille respõdebat, nõ secundũ uolũtatẽ
 suam hæc fuisse, sed inutilis serui ne /
 quitia, hodie aut permutabit cœnam, & ipse præ /
 sentibus uobis cum eo colloquar. ac uocato eo,
 uilissimum quodq; & pessimum obsonari iubet,
 quod discipuli secũ forent cœnaturi. ille autem ni /
 hil mutatus, rursus linguas emit, & appara /
 tas discumbentibus apposuit. hi inter se sub /
 murmurabãt, porcinae rursus lingua. & paulo post
 iterum linguas apposuit. & ualde iterũ, atq; iterũ.
 Xantho aut iniquo aio ferẽte, & qd hoc alope di /
 cente, num rursus mandauit tibi opti /
 mũ qdq;, & p̄stãtissimũ obsonari: ac nõ poti⁹ ui /
 lissimũ qdq;, & pessimũ: ille aut, & qd unq; pei⁹ li /
 gua ò here: nõne urbes per ipsam corruunt?
 nõ homines p ipsam iterciciunt? nõ mēdacia oĩa,
 & maledicta, & periuria p ipsam pficiuntur: non
 nuptiæ, & principatus, & regna p ipsã euertunt?
 non, ut

οὐχ ὡς κεφάλαιον εἰπέμ, ὁ βίῳ δὲ αὐτῆς ἅπασ μν
 ρίωμ πλημμελημάτων γέμψ; ταῦτα το αἰσώπυ φα
 μένυ, τῆν τις σωνανακεμένωμ τῶν ξάνθω φκσίμ. οὐ/
 τῶ εἰ μὴ πάνυ σεαυτῆρ ἀσφαλίση, οὐκ ἄμ ἄπορος εἶη
 μανίας ἀφορμή σοι γενέσθαι. οἶα γὰρ ἡ μορφή, τοιά
 δε καὶ ἡ ψυχῆ. καὶ ὁ αἰσώπος πρὸς αὐτῆμ, σύ μοι δο
 κεῖς ἄνθρωπε κακεντρέχης τις καὶ ποδρείργος εἶναι, δε
 πώττω πρὸξάωμ καὶ οἰκέτῃ. καὶ ὁ ξάνθος πρὸς ταῦ
 τα, προφάσεως ἐπιέμλνος μασιγῶσαι τῆμ ἄνθρωπον,
 δραπέτα φκσίμ, ἐπεὶ πρέρργον εἶπας τῆμ φίλον, δεῖ
 ξόν μοι ἀποδρείργον ἄνθρωπον ἀγαγόν. δελεθῶμ τοί
 νω οἷ ἐπιόσθη ἐπὶ οἷ λεωφόρῃ ὁ αἰσώπος, καὶ τοῦς
 παρῖόντας περισκοπῶμ, δεῖα τινὰ ἐφ' ἐνὸς τόπῃ ἱκα
 νόμ χρόνον καδίσαντα, ὅμ καὶ δοκιμάσας κατ' αὐτῆμ
 ἀπράγμονά τινὰ, καὶ ἀπλοῖν εἶναι, προσελεθῶμ φκσίμ,
 ὁ δεπώτης σε καλεῖ σὺν αὐτῶ ἀρισθῆσαι. καὶ ὁ ἄγροιο
 κος ἐκεῖνος μηδὲμ περιδργασάμηνος, μή τε τις ὡμ
 ὑπ' τίνος καλεῖται, εἰσῆλθῆμ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σὺν
 αὐτοῖς ὑποδήμασι φαύλοις οὔσιμ ἀνέπεσεμ. ἐρομένου
 δε τοῦ ξάνθῃ, τίς οὗτος; αἰσώπος εἶπεμ, ἀποδρείργος
 ἄνθρωπος. καὶ ὁ ξάνθος εἰς οὗς εἰπὼμ τῆ γυναικὶ σων
 ποκρηθῶναι αὐτῶ, καὶ ὁ πῶρ ἄμ αὐτῆς ἐπιτάτῆμ, ποι
 εἶμ, ὡς ἄμ εὐπροσώπῳ λόγῳ πληγὰς τῶν αἰσώπῳ ἐν
 τείνεμ. εἶτα ἐπὶ ἐπὶ κῶμ πάντων φκσί, κυρία, ὑδῶς
 ἐπὶ οἷ λεκάνῃς βαλῶσα, τοῦς πόδας τοῦ ξένῃ νίψομ.
 δεῖνοεῖτο γὰρ κατ' αὐτῆμ, ὡς πάντως ὁ μὲν ξένος εὐ
 λαβηθῆσεται, ὁ δὲ αἰσώπος ὡς ἐκεῖνυ ποδρείργῃ φα
 νέντος, πληγὰς λήψεται. ἡ μὲν οὖν βαλῶσα δὲ ὑδῶς
 εἰς τὴν λεκάνην, ἦε τοῦς πόδας τοῦ ξένῃ νίψσα, ὁ δε

γνοῦς

nō, ut summatim dicam, uita omnis p ipsam infi-
 nitorum errorum referta est: Hæc Aesopo di-
 cente, quidā ex discubētib⁹ unā, Xantho inqt. hic,
 nisi ualde te ipsum munieris, non dubia erit
 insanix causa tibi. qualis enim forma, talis
 & anima. & Aesopus ad eum, tu mihi uide-
 ris, ò homo prauus quidam, & curiosus esse, he-
 rum iritans contra seruum. & Xanthus ad hæc,
 causam cupiens uerberandi hominem,
 fugitiue inquit, qm̄ curiosum dixisti amicū, ostē-
 de mihi incuriosum hoīem adductū. egressus igitur
 postridie in plateam Aesopus, & eos,
 q̄ p̄teribāt, circūspiciēs, uidet q̄ndā i loco quodā di-
 u ledentem, quem iudicans secum
 ociosum & simplicem esse, accedens inquit.
 herus te inuitat secum pransurum. & rusti-
 cus ille nihil sciscitatus, neq; quis esset
 à quo inuitaretur, ingressus est in domum, & cū
 ipsis calceis ut erant uiles, discubuit. rogante
 autem Xantho, quis hic? Aesopus ait, incuriosus
 homo. & Xanthus i aurē fatus uxori, ut sibi obse-
 queretur, & quod ipse iusserit face-
 ret, ut honesta ratione plagas Aesopo in-
 ferret, deinde corā om̄ibus inquit. domina, aquā
 in peluim iniice, & pedes hospitis laua.
 cogitabat enim secum omnino hospitem recu-
 saturum. Aesopum uero, quia ille curiosus es-
 set, uerberibus cæsum iri. illa igitur iacta aqua
 in peluim, ibat pedes hospitis lotura. at ille

d cognoscēs

γνούς τάντῳ οὔσαρ πλὴν τοῦ οἴκου δεωπότιμ, καθ' ἑαυ-
 τὸν εἶπε. τιμῆσαι με πάντως βόλεται, καὶ τῆτου
 δὲ χάριμ αὐτοχερία τὴν πόδας με βόλεται νίφα.
 ἐπεὶ δεραπαινίσιν εἶχεμ ἄμ τῶτ' ἐπιτάξαι. προτείνας
 οὖν τὴν πόδας, νίφομ κυρία, φησί. καὶ νιφάρμῳ
 ἀνεκλίνθη. τοῦ δὲ ξάνθου κελεύσαντ' οἶνον τῷ ξένου
 εὐδοκῶναι πιῆμ, πάλιν ἐκένος διελογίσαστο καθ' αὐ-
 τὸν, ὡς αὐτοὺς μὴ τὸ πτότρον εἶδει πιῆμ, ἐπεὶ δ' οὐ-
 τως αὐτοῖς εἶδοξεμ, οὐδὲμ ἔργον ἐμοὶ τὰ τοιαῦτα ἐρῶ
 νᾶμ, καὶ λαβῶμ ἐπιεμ. ἄρισούτωμ δὲ, καὶ τινος εἶδει-
 σματος τῷ ξένου πρᾶτεθέντος, κἀκεῖνος ἠδέως εἰδί-
 οντος, ὁ ξάνθος τῷ μαγείρω ὡς κακῶς τῶτ' ἄρτυ-
 σαντι ἐνεκάλεσθαι. καὶ μύθοι καὶ ἀποδυσθέντι πληγὰς
 ἐνεφόρει. ὁ δ' ἀγρότης καθ' αὐτὸν ἔλεγε, τὸ μὲν εἶδσμα
 ἄρισα ἔφηται, καὶ οὐδενὸς αὐτῷ δεῖ πρὸς δ' καλῶς
 ἔχεμ. εἰ δὲ καὶ δίχα προφάσεως βόλεται τὸν αὐτῶ δ' ἔ-
 λομ μαισιγούῳ ὁ οἶκος δεωπότης, τί πρὸς ἐμέ; τοῦ δὲ ξάν-
 θου ἀχάλλουτος καὶ οὐχ ἠδέως διακεμνύς, ἐπεὶ μὴ
 δὲμ ὁ ξένος περιεργάζετο, τέλος πλακοῦτες ἠνέχθη-
 σαρ. ὁ δὲ ξένος ἄτε δὴ μήπω πλακοῦτ' γευσά-
 μιν, σωρεύωμ καὶ σωειλῶμ αὐτοὺς ὡς φωμοὺς ἠδιδε-
 τοῦ δὲ ξάνθου τὸν ἄρτοποιὸν ἀτιασαμνύς, καὶ τί δὴ
 ποτε ὦκατάρατε φαρμύς καὶ μέλιτ' δίχα καὶ πε-
 πύρωσε τὸν πλακοῦτα ἐσκεύασας; ἐκένος ἔφη,
 εἰ μὴ ὡμὸς ὅστις ὦ δέωποτα ὁ πλακῶς, ἐμὲ τύπη. εἰ
 δ' οὐχ ὡς εἶδει ἐσκεύασαι, μὴ ἐμὲ, ἀλλὰ πλὴν δέωποιναρ
 ἀτιῶ. καὶ ὁ ξάνθος, εἰ πρὸς ἡδὴ ἐμῆς τοῦτο γέγονε
 γυναικὸς, ζῶσαρ αὐτὴν ἄρτίως κατακαίνσω. καὶ πάλ-
 λιν τῆ γυναικὶ νεύει αὐτῷ σωυποκριθῆναι δι' αἴσω-
 πομ

cognoscens hanc esse domus dominam, se/
 cū loquebat̃, honorare me om̃ino uult, atq; huius
 rei gratia suis manibus pedes meos uult lauare,
 cum ancillis queat hoc mandare. extensis
 igitur pedibus, laua, inquit, hera, ac lotus
 discubuit. Xantho autē iubente uinum hospiti
 dari bibere, rursus ille igitur considerabat se/
 cum, ipsos ante oportere bibere, sed quia sic
 ipsis uisum est, non opus mihi hac inquire/
 re. & accipiens bibit. prandentibus uero, & fercu/
 lo quodā hospiti appposito, atq; illo suauiter come/
 dente, Xanthus cocum, q; male hoc condi/
 uisset, criminabatur, atq; etiā nudum uerberibus
 afficiebat. rusticus autē secū dicebat, ferculū quidē
 optime coctū est, & nihil ei deest, quo min⁹ recte
 paratum sit, si autē absq; causa uult suum ser/
 uum flagellare pater familias, quid ad me? Xan/
 tho autē agreferente, neq; iucunde affecto, qm̃ ni/
 hil hospes curiose inquirebat, tandē placentæ allat/
 tæ sunt, hospes uero tanq; nuncq; placentā gustat/
 set cōuoluēs, & accipiēs ipsas, ut pães comedebat.
 Xantho autē pistorem accusante, & cur nam
 ò execrande dicente, & absq; melle, ac pi/
 pere placentas præparasti? ille inquit,
 si cruda est ò here placenta, me uerbera. si
 uero nō ut oportebat, pparata est, nō me sed herā
 accusa. & Xanthus, si à mea hoc factum est
 uxore, uiuam ipsam nunc comburam. atq; i/
 terū uxori innuit, ut sibi obsequerēt ppter Aeso/
 d 2 pum.

πορ. κελύσας οὖν κληματίδας εἰς τὸ μέσον ἀχθίνωα,
 πυρὰν ἀνήψε. καὶ λαβόμενθ' ἦν γυναικὸς, ἐγγυὲς τῆς
 πυρᾶς ἤγαγε, προσδοκίσιμθ' ὦρ αὐτὴν εἰς τὸ πῦρ
 ἔπαφθῆναι. διέτριβε δ' ἔπειτα καὶ πορὶ βλέπερ τὸν
 ἄγροικον, εἶπες ἀνασὰς τῷ ριζῶδε πολμήματθ' εἰρι
 ζαὶ αὐτῶν ἐγχερήσαεμ. ὃ δὲ, κατ' αὐτὸν αὐτίδισ διεσκο
 πῆτο, ὡς αὐτίδισ μὴ πρῶσθε, τί δὴ ποτε οὕτως ὄργι
 ζεται; εἰτά φησιν οἰκοδέσποτα, εἰ τῶτο κέρικας δ' ἔμ
 γενέσθαι, ὑπόμεινόν με μικρὸν μέχρισ ἄρ ἀπελθὼν ἐνέγ
 κω με καὶ αὐτὸς δ' ἄγρῶ πλὴν γυναικῶν, ὡς ἄρ ἀμφω
 κτλ δ' αὐτὸ κατακαύσης. ταῦτα τῷ ἀνδρὸς ὃ ξάνθθ'
 ἀκῶσας, καὶ τὸ τῶτο ἀκέραιον καὶ γενναῖον διαμά
 σας ἔθλ' αἰσώπω φησίν, ἴδ' ἄληθῶς ἀνδρωπος ἀπί
 εργος. ἔχεις τὰ νικητήρια λαβὼν αἰσώπε. ἄλλισ ἔχει
 σοι τῷ λοιπῶ. τὸ δ' ἐντεῦθεν, ἐλευθερίας ἦν σῆς ἐπι
 τελέσθαι. τῆς δ' ἐπίδσης ὃ ξάνθος ἐπέταξε ἔθλ' αἰσώπω
 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπελθεῖν καὶ σκέφαλα, εἰ μὴ πολὺς
 πάρεσιρ ὄχλος, βόλευσαι γὰρ ἀνδρὶ λυθίνωα. ἀπι
 ὄντι δὲ, ὃ στρατηγὸς σωωντήσας, καὶ τῷ ξάνθθ' γνοῦς
 αὐτῶν ὄντα, ἤρετο ποῖ πορεύοιτο. τῷ δὲ, οὐκ οἶδα φα
 μλῶς, νομίσας ὃ στρατηγὸς πλὴν ἐρώτησιρ αὐτῶ παρ
 οὔθῃμ λογιθίνωα, εἰς εἰρηκτῶν ἀνδρὶ ἀπαχθίνωα κέ
 λουσι. ἀπαγόμλως τοίνυν ὃ αἰσώπος ἐκράξερ, ὄργας ὦ
 στρατηγέ, ὅπως ὄρῶδῶς ἀπεκρίθῃ; ἄ γὰρ μὴ προσεδ' ὃ
 κησα, καὶ σωωντήσά σοι, καὶ εἰς εἰρηκτῶν ἦδη ἀπάγο
 μα. καὶ ὃ στρατηγὸς ἐκπλαγείς ἐπὶ ἔθλ' ἦν ἀπολο
 γίας ἐτοίμω, ἀφῆκερ ἀπίέναι. αἰσώπθ' δὲ πρῶτα γενό
 μνος εἰς τὸ βαλανεῖον, καὶ πλήθος ἦν αὐτῶ διασά
 μλως ὄχλος, καὶ λίθον ὄρῶ κτλ τὸ ἦν εἰσοδῶ μεσαῖτα
 τῶν

pum. iusso igitur sarmenta in medium afferri,
 pyram succendit, & arreptam uxorem prope
 pyram egit, expectaturus ipsam in ignem
 imittere. differebat aut aliquo modo, et circūspiciebat
 rusticū si quo modo assurgens à tali audacia phibere
 ipsum aggredere. sed is secū rursus cōsyde-
 rabat, cum nulla adsit causa, quid nam sic ira-
 scit? dein inquit, o pater familias, si hoc iudicas opte-
 re fieri, expecta me parump dum digressus addu-
 cam & ipse meam ex agro uxorem, ut ambas
 simul comburas. hæc à uiro Xanthus
 audiēs, & huius synceritatē, ac generositatē admī-
 ratus, Aesopo inquit. ecce uere homo incuri-
 osus. habes accepta p̄mia uictoriæ ò ælope. satis ē
 tibi de cætero. dein uero libertatem tuam asse-
 queris. postridie autem Xanthus iussit Aesopo
 in balneas ire, & scrutari, an multa
 adesset turba, uelle enim lauari. abe-
 unti aut̄ p̄tor occurrēs, & xāthi ip̄m eē cognoscēs
 interrogauit, quō nam iret. ille nescio di-
 cente, existimans prætor interrogationē suā flo-
 cipendī, in carcerem ipsum adduci iu-
 bet. iter abducēdū igit̄ Aesopus clamauit, uides ò
 p̄tor quēadmodū recte r̄nderim? q̄ em̄ nō expe-
 ctavi, & occurri tibi, & in carcerem iam tra-
 hor. tum prætor stupefactus respon-
 si promptitudine, siuit abire. Aesopus autē profe-
 ctus in balneas, & multitudinē in ipsis intu-
 itus turbæ, & lapidem uidet in medio ingressu
 d 3   positum

τὸν κείμνον, ἐφ' ὃν ἕκαστος τῶν εἰσιόντων τε καὶ ἐξιόντων
 τῶν, τὸν πόδα προσέπταιε. τῶν δὲ εἷς τις εἰσιὼν ἐ-
 φῶ λῶσαοθαι, ἄρας μετέθηκεν. ὑποστρέψας οὖν πρὸς
 τὸν δευπότῳ, εἰ κελεύεις φησὶ δέωποτα λῶσαοθαι, ἐνα
 ἄνθρωπον ἐν τῷ βαλανείῳ τεθάρμα. Ἐτο ξάνθος ἐλ-
 λούτῳ, καὶ τὸ πλῆθος τῶν λαομύων ἰδόντες, καὶ
 τί τῶν, εἰπόντῳ, αἴσωπε, οὐχ ἕνα ἄνθρωπον ἔφης ἐω-
 ρακέναι; ὁ αἴσωπῳ, ναί φησιμ. τὸν γὰρ λίδορ ἐκῆνον
 (τῆ χφρι δέξας) πρὸ τῆς εἰσόδου κείμνον εὖρον, ἐφ' ὃν
 οἱ εἰσιόντες πάντες καὶ ἐξιόντες προσέπταιον. εἷς δέ τις πρὶμ
 ἢ προσπῆῶσαι, ἄρας μετέθηκεν. ἐκῆνον οὖν ἕνα ἄνθρω-
 πον εἶπον ἐωρακέναι, προτιμήσας τῶν ἄλλων, καὶ ὁ ξάν-
 θος, οὐδὲμ πρὸς τῷ αἴσωπῳ ἀργὸν εἰς ἀπλογίαν. ἄλλοι
 τέ ποτε τῆ ξάνθου δὲ ἀφέδρος ἐπανιόντες, καὶ πυθομύων τὸν
 αἴσωπον, τί δὴ ποτε οἱ ἄνθρωποι μετ' ἀπόπατον τὰ
 φη γαστρός ἐκρίματα βλέπασίμ, ἐκῆνῳ ἔφη. καὶ
 τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἀνήρ τις τῶν τρυφερώτερον ζών-
 των, πολὺν χρόνον ὑπὲρ σπατάλης ἐν ἀφόδῳ ἐκάθητο,
 ὡς καὶ τὰς οἰκείας ἐκῆ διαξίβωμ, ἀποσπατῆσαι φρέ-
 νας. δὲ ἐκείνους τοίνυν δεδοικότες οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώ-
 πων, πρὸς τὰ φη γαστρός ἀφορῶσι λύματα, μή-
 πως καὶ αὐτοὶ τοῦτο πεπώνθασιμ. ἀλλὰ σοὶ δέωπο-
 τα μή φοβῶ, οὐ γὰρ ἔχεις φρένας. ἐν ἡμέρᾳ δέ τι-
 νι συμποσίς συγκροτηθέντῳ, καὶ τῷ ξάνθῳ σὺ τοῖς
 ἄλλοις τῶν φιλοσόφων ἀνακλινθέντῳ, καὶ τῷ πό-
 τῳ ἦδη ἐπιγρατήσαντῳ, συχνὰ προβλήματα με-
 ταξὺ τῶν ἐκαλινθέντῳ. καὶ τῷ ξάνθῳ ἀρξαμύων
 ἴταράτῳ, αἴσωπῳ παρεσῶς ἔφη, δέωποτα, ὁ
 δῖόνυσῳ τρεῖς κέκτῳ κρῶσεις. πῶ μὲν πρώτῳ
 ἡδονῆς,

positum, in quē singulī ingredients, & egredien-
tes offendebant. hunc autē unus quis ingrediēs ut
lauaretur, sublatum transposuit. reuersus igitur ad
herum, si uis inquit here lauari unum
hominem in balneis uidi. & Xantho pro-
fecto, ac multitudinem lauantium uidente, &
qd hoc dicēte ò Aesope, nō ne unū hoīem dixisti
te uidisse? Aesopus certe inquit. nā lapidem illum
(manu ostēdēs) añ ingressū positū reperi, in quē
īgrediētes. oēs, & exeūtes offendebāt. unus uero q
dā añ q̄ illideret eleuatū trāsposuit. illū igit unū ho
minē dixi uidisse, pluris faciens q̄ alios. tum Xan-
thus, nihil apd Aesopū tardū ē ad respōsiōnē. alii
q̄n aliās Xantho ex latrina redeūte, & interrogāte
Aesopum, quid ita homines post cacationem
uentris excrementa aspiciunt? ille ait, An-
tiquis temporibus uir quidam delicatius ui-
uens multo tēpore præ delicijs in latrina sedebat,
ut & sua illic immorans cacauerit præ-
cordia. ex illo tempore igit timentes cæteri homi-
nes, uentris inspiciunt sordes, ne
quo modo & ipsi hoc patiantur. sed tu he-
re, ne time. nō em̄ sunt tibi p̄cordia. Die autē quo-
dam celebrato conuiuio, & Xantho cum
alijs philosophis discumbente, & po-
tu iam inualescente, crebræ quæstiones in-
ter hos uersabantur, atq; Xantho incipiente
turbari, Aesopus adstans ait, here,
Bacchus tria possidet temperamenta, primum
d. 4. uolupta-

ἠδονῆς. πλὴν δὲ δευτέρῃ, μέδης. πλὴν δὲ τρίτῃ, ὕβρεως. καὶ ἡμεῖς οὖν πεπωκότεσ ἦδη καὶ ἠδέντες, τὰ ἐφείξῃς καταλίπετε. καὶ ὁ ξάνθῳ, ἦδη μεθύων φησὶ, σιώπα, τοῖς ἐν ἄδῃ συμβέλλουε. καὶ ὁ αἴσωπῳ, οὐκ οὖν καὶ εἰς ἄδῃ καταπαοδήσῃ. τῶν δὲ χολασικῶν τις ὑποβεβρεγμύων ἦδη τῇ μέδῃ τὸν ξάνθου ἰδῶν, καὶ ὅλον εἰσῆμ οἶνοπλῆγα, καθηκῆτά φησὶ, δῶαταί τις ἐκπιῆμ πλὴν δάλατῃ ἀνδρωπῳ; καὶ ὅς, πάνυ μὲν οὖν. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ταύτῃ ἐκπιομαι. καὶ ὁ χολασικός, εἰ δ' οὐ δυνήσῃ, τί ποτέ σοι τίμημα ἐπιγράψω; καὶ ὁ ξάνθῳ, τὴν οἰκίαν μὲς τίδημι πᾶσαμ. καὶ ἐπὶ τούτοις καταδέμνοι τὺς δακτυλίους, τὰς σωθῆκαε ἐκνῶσαμ. τότε μὲν οὖν διελθῆσαμ. τῇ δ' ὕστεραίᾳ πρῶταε δ'ζεγερέθῃ τῷ ξάνθῳ, καὶ τλὴν τε ὄψιμ νιφάμλυσ, καὶ τῶν δακτύλιων ἐν τῷ νίπτεσθαι μὴ ἰδόντες, καὶ τῶν αἴσωπων πρὶ αὐτῶν πυθομλυσ, ἐκῆνοσ οὐκ οἶδά, φησὶ, τί ποτε γέγονεμ. ἐμ δ' οἶδα μόνον, ὅτι τῆσ οἰκίασ σαυτῶν ἄλλότριος γέγονασ. καὶ ὁ ξάνθῳ, ὅτι τί δῆ; καὶ ὁ αἴσωπος, ὅτι τὴν χθῆς μεθῶν, σωθέντ πλὴν δάλατῃ ἐκπιῆμ. καὶ πὶ ταῖς ὁμολογίαισ καὶ τέσθ καὶ τῶν δακτύλιων. καὶ κῆνοσ, ἢ πῶσ ἄρ' ἐγὼ μεῖζον πίσεωσ ἔργον δυνήσομαι; ἀλλὰ σὺ νῦν δέομαι, εἴ τις σῶνδεσιε, εἴ τις δεινότῃε καὶ ἐμπειρία, ζυμπίσασο καὶ βοήθησῃ ὄρεγε, ὡσ πῆτιγενέσθαι, ἢ τὰε γε σωθῆκαε λῦσαι. καὶ ὁ αἴσωπῳ, πρὶτιγενέσθαι μὲν οὐκ ἔνι. λυθῶναι δὲ τὰε ὁμολογίασ ποιήσω. ἐπεδᾶρ γὰρ αὐτίεσ τῆμδρον εἰε ταυτῶ σωέλθητε, μὲδ' ὅτι οὖν φανῆε δελιάσασε, ἀλλ' ἄπρ ὁμολόγησασε πῆσινῶν, ταῦτα καὶ νῆφωμ λέγε. κέλδουσὸν μλύτοι σῆσώματα ἢ τράπεζαμ

uoluptatis, secundum ebrietatis, tertium contumelia. & uos igitur potum iam, & latati, quæ reliqua sunt, obmittite. tum Xanthus iam ebrius, ait, tace, inferis consule. & Aesopus, igitur & in infernum distrahere. Ex discipulis autem quidam subebrium iam Xanthum uident, & ut in uniuersum dicam, temulentum, o preceptor inquit, potum ne quis ebibere mare homo? & ille, admodum quidem. ego enim ipse hoc ebibam. & discipulus, at si non poteris, quam nam tibi multam irrogabo? tum Xanthus, domum meam depono totam. atque interim depositis anulis pacta firmauerunt, tum discesserunt. Postridie diluculo, excitato Xantho, ac faciem lauante, & anulum inter lauandum non uidente, & Aesopum de eo interrogante, ille nescio inquit, quid nam factum fuerit, sed unum scio tantum, quod a domo decideris tua. tum Xanthus, quamobrem? & Aesopus, quoniam heri ebrius pepigisti mare ebibere, atque in pactis deposuisti & anulum. & is. tum quomodo maius fide opus poteris? uerum te nunc rogo, si qua cognitio, si qua prudentia, si qua experientia, prestas, ac opem porrige, ut uincam, aut pacta dissoluam. & Aesopus, uincere quidem haud licet, sed ut soluas pacta, efficiam. Cum hodie rursus in unum conueneritis, nullo modo uidearis timere, uerum quam pactus es ebrius, eadem sobrius quoque dic, iube itaque stramenta, & men-

ζαρ πρᾶ τῶν ἡϊόνα κελῶναι, καὶ παῖδας ἐπιόμενος σὺν
 ἐκπώμασι μὲν ἔργῳ σοι τὸ θαλάττιον ὕδωρ, ἐπεὶ δὲ
 σύμπαντα δεῖσθαι τὸν ὄχλον σωθεῖσθαι κενότα ἐπι
 τῶν θέων, αὐτὸς ἀναπεσὼν, κέλυσον ἐκ φθι θαλάτ
 τῃς πλοκαῖναι δ' ἐκπώμα. καὶ τὸτο λαβῶν ἐν ἑσπῆ
 κῶ πάντων εἶπε θεῶν σωθηκοφύλακι, τίνας παρ' ἡ
 μῶν πεποίηκα μὲν τὰς σωθῆκας, καὶ ὅς ἀποκρινεῖ
 ταί σοι, ὡς ὠμολόγησας τῶν θάλασσαν ἐκπιῆν.
 εὐραῖα οὖν σὺ πρὸς ἅπαντας, οὕτω φράσσομαι. ἄν
 δρες σάμιοι, ἴσε καὶ ἡμεῖς πάντως πλείους ὅσους
 ποταμούς ἐκβάλλοντες εἰς τὴν θάλασσαν. ἐγὼ δὲ συ
 νεδίμῳ μόνῳ τῶν θαλάττων ἐκπιῆν, οὐ μὲν καὶ
 τοὺς ἡϊόντας εἰς αὐτῶν ποταμούς. οὗτος οὖν ὁ χολ
 λασικός ἀπελθὼν πρόπορον ἐπιχέτω τοὺς ποτα
 μούς ἅπαντας, εἶτα δ' εὐδύς ἐγὼ τῶν θαλάττων μόνῳ
 ἐκπιῶμαι. ὁ δὲ ξάνθος τὴν μέλλουσαν ἐκ τῶν τῆς σω
 θῆκῃς διάλυσιν ἔσεσθαι γνοὺς, ὑποσπῆσθαι. τῷ δὲ ἡμῶν κῆ
 νῳ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν συρρέουσας ἐπὶ δεῖν τῷ
 πρᾶχθῆσθαι μέλλοντες, καὶ τῷ ξάνθῳ καὶ τὰ δι
 διαχθέντα πρὸς τοῦ αἰσώπῃ δρᾶσαντος, καὶ εἰπόν
 τος, οἱ σάμιοι ἀνεβόησαν εὐφρομῶντες αὐτῶν καὶ
 θανμάζοντες. ὁ δὲ χολασικός προσεσὼν τῆνικαῦ
 τα θεῶν ξάνθῳ, νενικῆσθαι τε ὠμολόγησεν, καὶ τὰς σω
 θῆκας ἐδέσθαι λῦσαι, ὃ καὶ πεποίηκε ξάνθος δυσωποῦ
 τος τοῦ δὲ ἡμῶν. ἀεικομῶν δ' αὐτῶν εἰς τῶν οἰκί
 αμ, αἰσώπῃ προσελθὼν θεῶν ξάνθῳ φησὶν. ὅτι πάν
 τα σοι τὸν βίον χαρισάμενος, ἐγὼ, οὐκοῦν ἄξιός
 εἰμι δέσποτα τυχεῖν ἐλευθερίας, καὶ ὁ ξάνθος λοιδορήσας
 αὐτῶν ἀπέηλεσε, λέγων, μὴ γὰρ οὐ βυλομένῳ μοι ἦν
τὸτο

sam in littore poni, & pueros paratos cum
 poculis porrigere tibi marinam aquam, cum autē
 omnem uideris turbam concurrisse ad
 spectaculum, ipse discumbens iube ex ma-
 ri impleri poculum, atq; hoc accepto oibus audien-
 tibus, dic pactis præfecto, quæ nam apud uos
 foedera iniuimus? atq; is responde-
 bit tibi, quod pepigeris mare ebibere.
 conuersus igitur tu ad omnes, sic dicit, Vi-
 ri Samij, scitis & uos penitus q̄ plurimos
 fluuios prorumpere in mare, ego autem pe-
 pigi mare solum ebibere, non etiam
 exeuntia in ipsum flumina. hic itaq; scho-
 lasticus eat prius contenturus flumi-
 na omnia, deinde statim mare solum
 ebibam. Xanthus autem futuram ex hoc pa-
 cti solutionē cognoscēs, uehemēter lætat⁹ ē. popu-
 lo igitur ad littus confluente ad spectaculum
 eius, quod faciendū erat, cumq; Xanthus quæ e-
 doctus fuerat ab Aesopo, fecisset, ac di-
 xisset, Samij acclamarunt laudantes ipsum, &
 admirātes. sed scholastic⁹ xāthi pedib⁹ obuolut⁹
 & uictum se confitebatur, & pa-
 cta rogabat dissolui. quod & fecit Xanthus exo-
 rante populo. Profectis autem ipsis in do-
 mum, Aesopus adiens Xanthum, inquit. per o-
 mnem tibi uitam gratificatus ego, nonne dignus
 sum ò here cōsequi libertatē? & Xāth⁹ obiurgādo
 ipsum repulit, dicens, an nolo ipse

hoc facere

τὸ πρῶτον, ἀλλ' ἔξελθε πρὸ τῶν πυλῶν καὶ σκέψαι. καὶ ἰδὼς δύο κορώνας, ἀνάγγελόν μοι. ἀγαθὸς οἶωνός οὗτος. ἐπεὶ εἰ μίαν ἰδὼς, τὸ πονηρόν. προσελθὼν οὖν ὁ αἴσωπος, καὶ συμβὰν οὕτω δύο κορώνας ἐπίτινεν ἰδὼν δύο δένδρα καθεζομένης, προσελθὼν τοῦ ξάνθου ἀνήγγελεν. ὁξιώντι δὲ τοῦ ξάνθου ἢ ἑτέρα τῶν ἀπέπικεν. καὶ ὁ ξάνθος διατέρα μόνῳ ἰδὼν, ἔφη, οὐκ εἶπας μοι κατάρτα δύο ἕωρακέναι; καὶ ὁ, οὕτως, ἀλλ' ἢ ἑτέρα ἀπέπικεν. καὶ ὁ ξάνθος, ἐπέλιπέ σοι δραπέτα τὸ χλοῦάζην με. καὶ κελεύει αὐτὸν γυμνωθέντα τύπτειν αὐτὸν. ἢ δ' αἴσωπος μασιγυμένης, προσελθὼν τις ἐκάλεε ἐπὶ τὸ δῆπνον τὸν ξάνθον. καὶ ὁ αἴσωπος ἔτι τυπτόμενος ἀνεβόησεν. οἴμοι τοῦ δυσλῶος. ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ τὸ δίκονον ἰδὼν, τύπτομαι, σὺ δ' ὁ μίαν ἰδὼν μόνῳ εἰς εὐωχίαν ἄπαι. ἕωλθε ἄρ' ἢ ἢ οἶωνοσκοπία. καὶ ὁ ξάνθος τὸ ἀγχίνοον αὐτὸ διαμάσας, πάνσαομαι κελεύει τυπτόμενον. μετὰ δ' οὐ πολλὰς ἡμέρας φιλοσόφους καὶ ρήτορας καλέσας ὁ ξάνθος, ἐκέλευσε τοῦ αἴσωπος πρὸ τῶν πυλῶν εἰσῆαι, καὶ κηδεύει τῶν ἰδιωτῶν εἰσελθεῖν συγχωρήσαι, ἀλλ' ἢ τοὺς σοφούς μόνους. τῆ δὲ ὥρα τῶν ἀρίστων κλείσας αἴσωπος τὸν πυλῶνα, ἑνὸς ἐκάθευ. τῶν κηδεμένων δὲ τινὸς ἐλθόντος, καὶ τῆς δύραμ κόπτοντος, αἴσωπος ἔειπεν, τί σείει ὁ κύων; ὁ δὲ, νομίσας κύων κηδεύει, ὁργισθεὶς ἀνεχώρησεν. οὕτως οὖν ἕκαστος ἀθικτόμενος, αὐτὸς ἀπῆε σὺν ὁργῇ, νομίζων ὑβρίζουσαι, τῶν αἴσωπος ταυτὰ πάντα ἐνδοθεὶς ἐρωτῶντος. ἐνὸς δ' αὐτῶν κόψαντος, καὶ τί σείει ὁ κύων ἀκὸς σάνθου, καὶ τὸν κέρνον, καὶ τὰ ὄψα ἀποκριθέντος.

αἴσωπος

hoc facere? sed exi ante uestibulum, & specu-
 lare, & si uideris duas cornices, renūcia mihi, bonū
 em̄ auguriū hoc. q̄ si unā uideas, hoc malum. ac
 cedēs igitur Aesopus, atq; cū forte duas ita corni-
 ces sup̄ quadā uidisset arbore sidentes, accedens
 Xantho renunciauit. exeunte aut̄ Xantho, altera
 harū euolauit, & Xanthus alteram solam uidens
 ait, nōne dixisti mihi execrāde duas uidisse te? &
 is, ita, sed altera euolauit. tum Xanthus, deerat
 tibi fugitiue deridere me. & iubet eum denu-
 datum uerberari. at dū Aesopus uerberabaſ, pro-
 fectus quidā inuitauit ad cōnā Xanthū. ac Aeso-
 pus inter uerbera exclamauit, hei mihi misero.
 ego em̄ q̄ duas uidi cornices, uerberor: tu uero, q̄
 unam tantum, in conuiuium abis. uanū itaq; fuit
 augurium. tum Xanthus solertiam eius admi-
 ratus, cessare iubet uerbera. nō multis autem post
 diebus philosophos & rhetoras cū inuitasset Xan-
 thus, iussit Aesopo ante uestibulum stare,
 & nullum indoctum ingredi sinere, sed
 doctos solos. hora aut̄ prādij clauso uestibulo, Ae-
 sopus intus sedebat. ex inuitatis
 autē quodam profecto, & ianuam pulsante, Aeso-
 pus intus ait. quid mouet canis? ille putans ca-
 nis uocari, iratus discessit. sic ergo unusquisq;
 ueniens rursus abibat iratus. putans iniuria af-
 fici, Aesopo eadem omnes interrogan-
 te. cū aut̄ un⁹ ipsoꝝ pulsasset, & qd mouet canis au-
 diuisset, & caudam & aures respondente,

αἰσώπῳ ἀντὶ ὀρθῶς δοκιμάσας ἀποκερίσθαι, ἀνοί-
 ζας πρὸς τὸν δειψότην ἤγαγε, καὶ φησὶν, οὐδεὶς τῶν
 φιλοσόφων σωεσιαθῶν αἰ σοὶ ἤλθον ὡς δέωτα, πλὴν
 οὗτῳ μόνος. καὶ ὁ ξάνδῳ σφόδρα ἠθύμωσε, παρὰ
 λελογισθῆσθαι οἰκτιρῶν ὑπὸ τῶν κληθέντων. φησὶ δ' ὑβρίας συ-
 νεληθόντες οἱ κληθέντες ἐπὶ τῷ διατριβῆν, ἐνεκάλειν τῷ
 ξάνθῳ, φάσκοντες, ὡς εἴποις ὡς καθηκτὰ, ἐπεθύμεις ἡ
 αὐτὸς ἴδεσθαι ἡμᾶς, αἰδύμεν δὲ, τὸν σαπρὸν
 ἐπὶ τῷ πυλῶνος ἔκσας αἰσώπον, ὡς προπηλακίσει,
 καὶ κῶας ἡμᾶς ἀποκαλέσαι. καὶ ὁ ξάνδος, ὄνας τῶν
 τῶν, ἢ ὑπας; καὶ κῆνοι, εἰ μὴ ῥέγχομεν, ὑπας. καὶ
 δὴ τάχος μετακληθεὶς αἰσώπος, καὶ ἐρωτηθεὶς σὺν
 ὀργῇ, τὸ χάρις τοὺς φίλους ἀτίμως ἀπέσχεψεν, ἔφη.
 οὐχὶ σύ μοι δέωτα ἐνετείλω, μή τινα πῶρ ἰδίωτῶν
 καὶ ἀμαθῶν ἀνδρῶν ἔασαι πρὸς τὸν σὺν σωελθῆν εὖω-
 χίαν, ἀλλ' ἢ τοὺς σοφοὺς μόνους; καὶ ὁ ξάνδος, καί
 τίνες οὗτοι, οὐ τῶν σοφῶν; καὶ ὁ αἰσώπος, οὐδε-
 μίᾳ μηχανῇ. αὐτῶν καὶ γὰρ κοπτόντων τῷ δύραμ,
 καὶ μὲν ἐνδοθερ ἐρωτῶντος, τίποτε σείει ὁ κύων, οὐδ' ὅσ-
 τισοῦν αὐτῶν σωῆκε τὸν λόγον. ἐγὼ γοῶν ὡς ἀμαθῶν
 πάντων φανέντων, οὐδένα τῶν εἰσήγαγον, πλὴν
 τὸν σοφῶς τοῦτον ἀποκριθέντα μοι. οὕτως οὖν τοῦ
 αἰσώπῳ ἀπολελογημένος, ὀρθῶς ἅπαντες λέγειν ἀν-
 τὸν ἐφησίσαντο. καὶ μετ' ἡμέρας πάλιν τινὰς, ὁ ξάν-
 δος ἐπορεύθη τῷ αἰσώπῳ, πρὸς τὰ μνήματα πα-
 ρεγγύετο, καὶ ἂν τῶν λάβραξιμ ἐπιγράμματα ἡμ-
 ἀναγινώσκων, ἐαυτὸν ἔταπε. τοῦ δ' αἰσώπῳ ἐρτινε
 τούτων ἐγκεχαρηγμένα σοιχεῖα ταῦτα ἰδόντῳ
 α. β. δ. ο. ε. θ. χ, ἐπιδείξαντός τε τῷ ξάνθῳ,

καὶ

Aesopus ipsum recte iudicans respondisse, aperta ianua ad herum duxit, ac inquit, nullus philosophus ad conuiuium tuum uenit ò here, præter hunc solum, & Xanthus ualde tristatus est, deceptum se existimans ab inuitatis. postridie cum uenissent inuitati ad literarium ludum, accusabant Xanthum dicentes, ut uideris ò præceptor, cupiebas quod ipse contemnere nos, sed ueritus, putridum in uestibulo constituisti Aesopum, ut nos iniuria afficeret, & canes uocaret. & Xanthus, insomnium ne id est, an uera res? tum illi, nisi stertimus, uera res. & celeriter uocatus Aesopus, & rogatus cum ira, cui rei gratia amicos ignominiose amolitus est, ait non tu mihi here mandasti, ne quem uulgarium ac indoctum hominem promittere in tuum conuenire conuiuium, sed solos doctos? tum Xanthus, & quales hi, nonne docti? & Aesopus, nullo pacto, ipsis etenim pulsantibus ianuam, & me intus rogante, quod nam moueat canis, neque quibus eorum intellexit sermonem. ego igitur cum indocti omnes uiderent, nullum ipsorum introduxi, nisi hunc, qui docte respondit mihi. sic igitur cum Aesopus respondisset, recte omnes dicere ipsum confirmarunt. Ac post dies rursus aliquot Xanthus sequente Aesopo ad monumenta accessit. & quae in arcis erant epigrammata legens, se ipsum delectabat. at Aesopo in quadam ex ipsis insculptas literas has uidente, *α. β. δ. ε. θ. χ.* ostendentemque Xantho,

atque

καὶ ἐρομῆς εἰ ἄρα ταῦτα εἰδείκ, ἐπιμελῶς ἐκείνος
 σκεψάμενος, οὐχ οἷός τ' ἐγγύερ πλὴν τότῳ εὐρεῖν δια
 σάφησιν, καὶ ὠμολόγησεν ἀπορηῆσαι τις ὄλοις. καὶ ὁ
 αἴσωπος, εἰ διὰ τούτης φησὶ σήλης ὧ δέωποτα θησαυ
 ρόν ὑποδείξω σοί, τίνι με ἀμείψῃ; καὶ ὁς, θάρσει, λή
 ψῃ γὰρ πλὴν ἐλευθερίᾳ σου, καὶ τὸ ἡμισυ τῆς χρυσίδος.
 τότε ὁ αἴσωπος ἀποχωρῶν τῆς σήλης βήματα τέσσα
 ρα, καὶ ὀρύξας, ἀνελάβε τὸν θησαυρόν, καὶ ἤνευ
 κε θεῷ δειπνότη, λέγων. δόσμοι τῆς ἐπαγγελίᾳ, δι' ἧς
 εὗρες τὸν θησαυρόν. καὶ ὁ ξάνδος, οὐχ ὅσα καμὲ εἰ
 δέναι, εἰ μὴ καὶ τὸν νῦν τῆς σοιχείῳ μοι φράσης. τὸ
 γὰρ μαδίῳ τῶν, πολλὴ τῆς εὐρημάτων ἐμοὶ τιμιώ
 τρον. καὶ ὁ αἴσωπος, ὁ τὸν θησαυρόν κατορῆξας ἐν
 ταῦθα, ὡς σοφὸς ἀνὴρ τὰ σοιχεῖα διεχάρσαξε ταῦτα,
 ἀ καὶ φησὶν, α, ἀποβάς. β, βήματα. δ, τέσσαρα.
 ο, ὀρύξας. ε, εὐρήσεις. θ, θησαυρόν. χ, χρυσίδος. καὶ
 ὁ ξάνδος, ἐπειδή πορ οὕτως ἐπήβολος εἶ καὶ παντρί
 γος, οὐ λήψῃς τῆς ἐλευθερίᾳ. καὶ ὁ αἴσωπος, ἀναγ
 γελῶ δὸθλῶναι ὧ δέωποτα τὸ χρυσίον θεῷ βασιλεῖ βυ
 ραντίῳ. ἐκείνῳ γὰρ πεταμίτυται. καὶ ὁ ξάνδος, πό
 διερ τῶν οἶδα; κακῆνος, ἐκ τῆς σοιχείῳ. τῶτο γὰρ
 φησὶν. α, ἀπόδος. β, βασιλεῖ. δ, διονυσίῳ. ο, ὁμ
 εῦρες. θ, θησαυρόν. χ, χρυσίδος. καὶ ὁ ξάνδος ἀκόςας
 τῆ βασιλέως εἶναι τὸ χρυσίον, θεῷ αἴσωπῳ ἔφη λαβῶν
 τὸ ἡμισυ τῆς ἐρμαῖς, ἡσύχασον. κακῆνος, οὐ σύ μοι
 νῦν τοῦτο παρέχεις, ἀλλ' ὁ χρυσίον ἐνταυθοῖ κατορῆ
 ξας. καὶ ὁσως, ἀκόςον. τῶτο γὰρ λέγει τὰ γράμμα
 τα. α, ἀνελόμμοι. β, βαδίσαντες. δ, διέλεσθε. ο, ὁμ
 εῦρετε. θ, θησαυρόν. χ, χρυσίδος. καὶ ὁ ξάνδος δειψόφκ=

atq; rogante, an hasce nouisset, diligenter ille scrutatus, non potis fuit harum inuenire declarationem, ac falsus est dubitare omnino. tum Aesopus, si per hanc columnulam ò here thesaurũ onďa tibi, q̄ re me remunerabis: & is, cōfide. accipies enim libertatem tuam, atq; dimidium auri. tunc Aesopus, distans à cippo passus quatuor, & fodiens, accepitq; thesaurum, & tulit hero, dicens, da mihi promissum, per quod inuenisti thesaurum. & Xanthus, non si & ego sapiam, nisi & sensum literarum mihi dixeris, nam scire hoc multo re inuenta mihi preciosius. & Aesopus, qui thesaurum infodit hic, ut uir eruditus literas inscalpsit has, quæ & inquirunt, α. recedens, β. passus, δ. quatuor, ο. fodiens, ε. inuenies, θ. thesaurum, χ. auri. & Xanthus, quia ita solers es, & astutus, non accipies tuā libertatē. & Aesopus, renūciabo dandum aurum ò domine regi Byfantinorũ. illi enim recōditum est. & Xanthus, unde hoc nosti: & ille, ex literis. hoc enim inquirunt, α. redde, β. regi, δ. Dionysio, ο. quem, ε. inuenisti, θ. thesaurũ, χ. auri. & Xanthus audiens regis esse aurum, Aesopo ait, accepto dimidio lucri, taceto. & ille, non tu mihi nunc hoc præbes, sed qui aurum hic infodit. ac quemadmodum, audi. hoc enim dicunt literæ, α. acceptum, β. uadentes, δ. diuidite. ο. quem, ε. inuenistis, θ. thesaurũ, χ. auri. & Xanth⁹, uenias inquit in

σιμ εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς ἂν καὶ τὸν δικαστῆρα διελάμει
 θα, καὶ σὺ τὴν ἐλευθερίαν ἀπολάβης. ἐλθόντων αὖ,
 ὁ ξάνθος φοβόμενος δὲ τὸ αἰσώπῳ λάλοισιν, εἰς εἰρή-
 κτην αὐτῶν ἐκέλευσε ἐμβληθῆναι. καὶ ὁ αἰσώπῳ
 ἀπαγόμηνος, τριακοντακισμῶν εἰσιρ αἰὺν ποχέσεις τῶν
 φιλοσόφων, οὐχ ὅτι γὰρ οὐκ ἀπολαμβάνω με τὴν
 ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς δεσποτικὴν κελεύεις βλη-
 θῆναι με. ὁ μὲν αὖ ξάνθος ἐκέλευσε αὐτῶν ἀπολυθῆ-
 ναι, καὶ πρὸς αὐτῶν ἔφη. πάντως καλῶς φέρε, ἵμ' ἐλευθερί-
 ας τυχεῖν, σφοδρότερος με γῆνη κατήγορος. ὁ δὲ αἰ-
 σώπῳ εἶπερ, ὅ, τί ποτέ με ἔχεις κακὸν ποιῆν, ποιῆ-
 πάντως καὶ ἄκων ἐλευθερώσεις με. καὶ δὲ τὴν και-
 ροῦς τότε σωίπεσε τι τιθεῖτον ἐν σάμῳ. πανδη-
 μος ἔορτης ἀγομῆνης, αἴφνης αἰετὸς καταπῆς, καὶ τῶν
 δημοσίων ἀρπάσας δακτύλιον, εἰς δ' ἄλλο κόλπον ἀφῆ-
 κεν. οἱ μὲν αὖ σάμιοι δορυκεδέντες, καὶ εἰς πλείων πρὸς
 τῶν δὲ τ' σημείων πεσόντες τὴν ἀγωνίαν, καὶ ταυτῶν ἀδρι-
 οθέντες, ἤρξαντο δ' ἔως τῶν ξάνθου, ἅτε πρώτος τῶν πολι-
 τῶν ἐντὸς καὶ φιλοσόφου, σφίσι τὴν κρίσιν τῶν ση-
 μείων διασαφῆσαι. ὁ δὲ, τοῖς ὅλοις ἐπαγορῶν, χρόνον
 ἤτησε. καὶ ἀποκόμει ὅσκαδε, πολὺς ἦν ἀδυμῶν, καὶ
 τῆ λυπη βαπτίζομαι, οἷα δὲ μηδὲν κρῖναι δυνά-
 μενος. ὁ δὲ αἰσώπῳ τὴν ἀδυμίαν σαωήσας τῶν ξάνθου,
 προσελθὼν, λέγει. τὸ χάρις ὡς δ' ἔσποτα οὕτω διαπλῆς ἀ-
 θυμῶν, ἐμοὶ προσανάδω, χαίρειν εἰπὼν τῶν λυπεῖσθαι,
 αὐτίκῃ δ' εἰς ἀγορᾶν προσελθὼν, εἰπὼν τοῖς σάμιοις, ὡς
 ἐγὼ μὲν οὐτε σημεῖον ἔπαυσε, οὐτ' οἰωνοσκοπεῖν,
 πάντες δ' ἐμοὶ πρόσθεν πολλῶν πῶν φαρμακείων, αὐτὸς ἡμῶν
 τὸ ζητούμενον λύσει. καὶ μὲν αὐτὸς ἐπιτύχων τῆ λύσεως
 δ' ἔσποτα

quit in domum, ut & thesaurum diuida-
 mus, & tu libertatem accipias. profectis ergo,
 Xanthus timens Aesopi loquacitatem, in carce-
 rem ipsum iussit inijci. & Aesopus
 inter abducendū, huiusmodi inquit sunt pmissa
 philosophorū: non solum em̄ non accipio meam
 libertatem, sed & in carcerem iubes inij-
 ci me. Xanthus igitur iussit ipsum sol-
 ui, & ait ei, nimirum recte inquis, ut parta liberta-
 te, uehementior sis cōtra me accusator. tum Aeso-
 pus dixit, quodcunq; mihi potes facere, fac
 malū. om̄ino uel inuitus liberabis me. Ea uero tem-
 pestate huiusmodi res Sami obtigit. cum publi-
 ce festum celebraret, repente aquila deuolans, &
 publicum rapiens anulum, in serui sinum demi-
 sit. Itaq; Sami perterriti, & in plurimum ob
 hoc prodigiū cū incidissent mœrorem, in unū co-
 acti, cœperunt rogare Xanthū, quod primus ciui-
 um esset, & philosophus, ut sibi iudicium pro-
 digij manifestaret. at ille omnino ambigens tēpus
 petijt. & profectus domū, multum erat tristis, &
 sollicitudinibus imersus, ut qui nihil iudicare pos-
 set. sed Aesopus mœrore Xanthi
 cognito, adies ait, qua causa ò here sic pseueras tri-
 stari? mihi committe, salute dicta mœrori:
 cras in forum profectus dic Samijs
 ego neq; prodigia soluere didici, neq; augurari,
 sed puer mihi est multarū rerū peritus, ipse uobis
 qualitū soluet. & si ipse cōsecutus fuero solutionē

δέσποτα, σὺ πλὴν δόξῃ ἀποίη τοιούτῳ χρώμῳ
 δόλω. ἂν ἀποτύχω, ἐμοὶ μόνῳ ἢ ἔντεῦθεν προστρι-
 βήσεται ὑβρις. πεοδεῖς αὖ ὁ ξάνθῳ, καὶ οἱ ὑσεραί-
 ας εἰς δὲ δάτρον ἀπαντήσας, καὶ κατασὰς εἰς τὸ μέ-
 σον, καὶ τὰς ὑποθήσας ἀσώπῃ διελέχθη τοῖς σωελ-
 δῶσιμ. οἷδ' εὐδέως ἠξίωσεν τὴν ἀσώπομ κληιδῶσαι. τοῖ
 δ' ἀσχομῶς καὶ σάνθῳ ἐπὶ τοῖ μέσῃ, οἱ σάμιοι πλὴν
 ὄφιμ αὐτῶ κατανοήσαντες, ἐρεχελούωτες, ἐφώνωσιν, ἀν-
 τη ἢ ὄφις σημεῖον λύσει; ἐκ τοῖ ἀχρῶ τὸτε τί ποτε
 καλὸν ἀκασόμεδα; καὶ γελᾶν ἠξάντο. καὶ ὁ ἀσώ-
 πῳ κατασείσας τῆ χειρὶ, καὶ ἠσυχίῃ ἀτήσας γε-
 νέοιαι, φησὶν. ἄνδρες σάμιοι, τί με πλὴν ὄφιμ σκώ-
 πητε. οὐκ εἰς πλὴν ὄφιμ, ἀλλ' εἰς τὸν νοῦν ἀποβλέπεμ
 ρη. πολλὰ καὶ γὰρ καὶ τῆ φάνη μορφῆ ρησὸν νοῦν ἢ
 φνσις ἐνέδηκε. ἢ πλὴν ἔξωθεν τῆ κρῶ μίωμ μορφῶν σκο-
 πῆτε ὑμεῖς, ἀλλ' οὐ πλὴν ἐντὸς γενῶσιμ τοῖ οὔν; ταῦ-
 τα τοῖ ἀσώπῳ πάντες ἀκῶσαντες, ἔλεγον. ἀσώπε,
 εἴτι δῶασαι, λέγε τῆ πόλει. καὶ ὅς μετὰ παρῆσίοι-
 ας ἔφκ. ἄνδρες σάμιοι, ἐπειδήπερ ἢ τύχη φιλόνηκος
 οὔσα δόξῃ ἀγῶνα τέθεικε δεσπότη καὶ δόλω, καὶ μὴ
 ὁ δόλω ἢ τῶμ φανῆ τοῖ δεσπότη, διὰ μασίγωμ ἐλεν-
 σεται, εἰ δ' ἀμείνωμ, οὐδὲμ ἔλαττον καὶ οὕτω πλκ-
 γαῖς ξανθήσεται. εἰ ὑμεῖς διὰ τῆς ἐμῆς ἐλευθερίας παρῆ-
 ρησίῃμ χαρίσοιθέ μοι, ἐγὼ νῦν ὑμῖμ ἀδεῶς τὸ ρητῶ-
 μωνομ φράσω. τότε ὁ δῆμῳ ἀπὸ μίῃς γλώτῃς πρὸς
 τὴν ξάνθομ ἐβόωμ, ἐλδιδέρωσομ αἴσωπομ. ὑπάκασομ
 σαμίοις. χάρισαι πλὴν ἐλδιδωρίῃμ αὐτῶ τῆ πόλει. ὁ δὲ
 ξάνθῳ, οὐκ ἐπένοε. καὶ ὁ πρῦτανις ἔφκ. ξάνθε, εἰ μὴ
 σοι δοκῆ ὑπάκῶσαι τῶ δῆμῳ, ἐγὼ τῆσδε τῆς ὥρας
 ἀσώπομ

here, tu gloriam reportabis, talis utens
 seruo. sin minus fuero consecutus, mihi soli e-
 rit dedecus. persuasus igitur Xanthus, & poste-
 ro die in theatrum profectus, & astans in me-
 dio secūdu admonitiōes Aesopi cōciōatus ē ijs, q̄
 cōuenerāt. illi uero statim rogabāt Aesopū acciri,
 qui cum uenisset, staretq; in medio, Samij
 facie ipsius cōsiderata, deridētes clamabant, hęc
 facies prodigiū soluet: ex deformi hoc quid unq̄
 boni audiemus: atq; ridere cœperunt. & Aeso-
 pus extenta manu silentio peti-
 to, inquit, uiri Samij, quid faciem meam cauil-
 lamini: non faciem, sed animum respicere
 oportet. saepe em̄ in turpi forma bonum animum
 natura iposuit. an uos exteriorē testarū formā cō-
 sideratis, ac nō potius interiorē uini gustū: hęc
 ab Aesopo cū audissent omnes, dixerūt, Aesope
 si quid potes, dic ciuitati. & ille auda-
 cter ait. uiri Samij, qm̄ fortuna, q̄ cōtētiōis studio-
 sa est, gloriæ certamen p̄posuit dño & seruo, & si
 seruus inferior uideat̄ dño, uerberibus cæsus abi-
 bit. sin autē præstantior, nihilo minus & sic uerbe-
 ribus lacerabit̄, si uos per meam libertatem loquē-
 di mihi fiduciā idulseritis, ego nūc uobis intrepide
 quæsitū narrabo. tūc populus uno ore clamabant
 ad Xanthum, libertate dona Aesopum, obtēpera
 Samijs, largire libertatem eius ciuitati. at
 Xanthus non annuebat, & prætor ait, Xanthe si
 tibi non placet auscultare populo, ego hac hora

αἴσωπον ἐλεύθερον ἄν ποιήσαιμι, καὶ τότε σοὶ ὁμοτίμῳ
 μὲν ἔσαι. τῆνικαῦτα τοίνυν ὁ ξάνθῳ ἀνάγκη πῶς
 ἐλευθερίαν ἀπέδωκε. καὶ ὁ κήρυξ ἑσῶα, ξάνθῳ ὁ φι-
 λόσοφῳ ἐλευθεροῖ σαμίους τὸν αἴσωπον. καὶ τού-
 τῳ πέρας ὁ τοῦ αἴσωπου λόγῳ εἰλήθη, φανέντων
 πρὸς τὸν ξάνθον, ὡς καὶ ἄκωρ ἐλευθερώσας με. αἴσω-
 πῳ οὖν ἐλευθερίας τυχῶν, εἰς εἰς τὸν μέσον, ἔφη.
 ἄνδρες σάμιοι, ὁ μὲν ἄετος ὡς ἴσε, βασιλεὺς τῶν ὄρι-
 θίων ἐσίμ. ὅτι δὲ ὄν στρατηγικὸν δακτύλιον οὗτῳ
 ἀρπάσας ἀφῆκε εἰς δόρυ κόλπον, τῶν σημαῖων
 βόλεται, ὅτι τῶν νωί βασιλέων τις βόλεται ὑμῶν.
 πῶς ἐλευθερίαν δὲ ἔλασσε, καὶ τὸν κενὸν νόμον ἀ-
 κήρυξ δῆξαι. ταῦτα οἱ μὲν σάμιοι ἀκῶσαντες, κατῆ-
 φειας ἐπλήθησαν. μετὰ δ' οὐ πολὺ χρόνον καὶ
 ἡράματα πρὸς κροίσον τῶν λυδῶν βασιλέως ἦκει σα-
 μίοις, κελύοντα τὸ ἄπ' τοῦδε φόρου αὐτῶ παρέχην.
 εἰ δὲ μὴ πείθοιντο, πρὸς μάχην ἐτοίμως εἶναι. ἐβου-
 λεύσαντο μὲν οὖν ἅπαντες. ἔδρασαν γὰρ ὑπὸ κροίσοι γε-
 νέσασθαι τῶν κροίσων, σωοῖσιν μάλιστα εἶναι καὶ αἴσω-
 πον ἐρωτῆσαι. καὶ κείνος ἐρωτηθεὶς εἶπε. τῶν ἀρχόν-
 των ἡμῶν γνώμην δεδωκότων εἰς φόρον ἀπαγωγὴν
 ὑπακῶν τῶν βασιλέων, συμβαλλὸν μὲν οὐδ' ὡς, λόγον
 δὲ ἐρῶ ὑμῖν, ἢ εἴσεσθε τὸ συμφέρον. ἢ τύχη δύο ὁδοὺς ἔ-
 δειξεν ἐν τῷ εἴρω, θατέρω μὲν ἐλευθερίας, ἢς ἢ μὲν ἀρ-
 χὴ δύσθετος, τὸ δὲ τέλος ὁμαλόν. θατέρω ἢ δολείας,
 ἢς ἢ μὲν ἀρχὴ, εὐπειθῆς τε καὶ βασίμος, τὸ ἢ τέλος ἐπώδωρον.
 ταῦτα ἀκῶσαντες οἱ σάμιοι, ἀνεβόησαν. ἡμῖν ἐλεύθεροι ὄν-
 τες, ἐκόντες οὐ γινόμεθα δόλοι. Ἐπὶ τῷ πρῶτῳ οὐ σω-
 θήσῃ ἀπ' ἐπέμψαμ. ὁ μὲν οὖν κροίσος ταῦτα μαθὼν, ἐβου-
 λεύσασθαι

Aesopum libertate donabo, & tunc tibi æqualis fuerit. tunc igitur Xanthus necessario libertatē reddidit. & præco clamauit, Xanthus philosophus liberū Samijs largitur Aesopū. atq; interim finem sermo Aesopi accepit dicentis Xantho, uel inuitus me libertate donabis. Aesopus itaq; libertatē consecutus, stans in medio ait, uiri Samij, aquila ut scitis, regina auium est. quoniam autē imperatoriū anulum hæc raptum demisit in serui linum, hoc significare uult, quendā ex ijs, qui nūc sunt, regē, uelle uestrā libertatē in seruitutē redigere, atq; lancitas leges irritas facere. his auditis Samij more rore repleti sunt. Sed nō multo post tempore & literæ à Cræso Lydorum rege uenerunt ad Samios, iubētes eis ab illo tpe ut tributa sibi pēderēt, sin min⁹ obtēperauerit, ut ad pugnā se pararēt. cōsultabāt igitur uniuersi. Timuerunt em̄ subditi fieri Cræso, conducibile tamen esse & Aesopum consulere. & ille consultus, ait, cum principes uestri sententiam dixerint de tributo dando obtēperādū esse regi. cōsiliū iā minie, sed narratio nē uobis afferā, & scietis qd cōducat. fortūa duas uias ostendit in uita, alterā libertatis, cuius principiiū accessu difficile, sed finis plan⁹: alterā seruitutis, cui⁹ pricipiū facile, & accessibile, finis autē laboriosus. his auditis, Samij exclamauerūt. nos cū sim⁹ liberi, serui esse gratis nolum⁹, & oratorē ifecta pace remiserunt. his ergo cognitis, Cræsus de-

λείσατο πόλεμον ἡλιεσάμίων κινῆν. ὁ δὲ πρεσβυτῆς
 ἀνήνεγκεν, ὡς οὐκ ἄν δ' ὠκείη σαμίεσ ὑπὲρ χεῖρα λαί
 βῆν, ἀσώπῃ παρ' αὐτοῖς ὄντ', καὶ γνώμας ὑπὲρ
 δέντ'. δ' ὡν δὲ μάλλον εἶπερ ὦ βασιλεῦ, πρέσβεις
 ἀποσείλας, δ' ζαιπῆσαι παρ' αὐτῶν ἀσώπορ, ὑποχό
 μεν' αὐτοῖς ἀντ' αὐτῶν χάριτας ἄλλαστε δ' ὄσφρ, καὶ
 λνσιμ τῶν ἐπιταπτομύων φόρωρ. καὶ τότε τάχα οἷος
 τε ἔση τῶν περὶ γενεᾶς. καὶ ὁ μὲν κροῖσ' ἡλιεσά
 τα πρεσβυτῶν ἀποσείλας, ἐκδοτορ ἦται τὸν αἰσώπορ.
 σάμιοι δὲ τῶν ἐκδοτῶν γνώμης ἐχλόντ'. αἰσώπορ δὲ
 τῶν μαδῶν, ἐν μέσῳ δὲ ἦν ἀγορᾶς ἔση. καὶ φκσίμ,
 ἀνδρες σάμιοι, καὶ γὰρ μὲν περὶ πολλῶν ποιῶμαι πα
 ρὰ τοῦτε πόδας ἀδικεῖσθαι τῶν βασιλέωσ. ἐδέλω δὲ ὑμῖν
 ἕνα μῦθον εἶπερ. κατ' ὅρ χθόνορ ὁμόφωνα ἦν τὰ ζῶα,
 πόλεμον οἱ λύκοι πῆεσ προβάτοισ σωῆσαν. τῶν δὲ κυ
 νῶν συμμαχοῦτων πῆεσ δρέμμασι, καὶ τῶν λύκος ἀ
 προσβοῶτων, οἱ κύνες πρεσβυτῆν ἀποσείλαντες, ἐ
 φασαν τοῖς πρόβασιμ, εἰ βόλοιντ' βιοῦν ἐν εἰρήνῃ ἢ μη
 δ' ἕνα πόλεμον ὑποπῆντ', τῶν κῶας αὐτοῖς ἐκδοῦ
 ναι. τῶν δὲ προβάτων ὑπὲρ ἀνοίας πεσθέντων, καὶ τῶν
 κῶας ἐκδεδωκότων, οἱ λύκοι τῶν τε κῶας διεσπάρ
 ζαμ, καὶ τὰ πρόβατα ῥᾶσα διέφθραμ. οἱ σάμιοι τῆ
 νω τὸ τ' μῦθ' βόλημα σωοῖσαντες, ὄρμκσαμ μὲν
 παρ' ἑαυτοῖς καταχῆρ τὸν αἰσώπορ. ὁ δὲ οὐκ ἠνέχερ,
 ἀλλὰ τῶν πρεσβυτῆσ σωαποπλεύσαε, πρὸς κροῖσορ
 ἀπῆε. ἀδικομύων δ' αὐτῶν εἰς λυδίαν, ὁ βασιλεῦς
 ἐπίπροθερ αὐτῶν πάντα τῶν αἰσώπορ δεασάμεν',
 ἠγανάκτησε λέγων, ἴδε ποταπὸρ ἀνδρῶπιον ἐμπεδῶν
 μοι γέγονε νῆσορ ὑποτάξαι τσαντήν. καὶ ὁ αἰσώπορ,

μέγιστε

creuit bellum in Samios mouere, sed legatus retulit, non poteris Samios debellare, quandiu est apud eos Aesopus, & consilia suggerit. potes autem magis, ait, o rex, legatis missis, petere ab ipsis Aesopum, pollicentus eis & gratias alias relaturum, & solutionem iussorū tributorū. & tunc forte poteris eos superare. & Crœsus his persuasus, legato missio dedi sibi petebat Aesopum. Sami autem hunc tradere decreuerunt, quo cognito, Aesop⁹ in mediâ cōciōe stetit, ac iqt, Viri Sami, & ego permulti facio ad regis pedes proficisci. sed uolo uobis fabulā dicere. quo tēpore aialia inter se loquebant, lupi bellū ouibus intulerūt, unā uero cū ouib⁹ canibus præliantibus, ac lupos ac centibus, lupi legato missio dixerunt ouibus, si uoluerint uiuere in pace, & nullum suspicari bellum, ut canes sibi traderent. ouibus ob stulticiam persuasis, & canibus traditis, lupi & canes dilacerarunt, & oues facillime occiderunt. Sami igitur fabulæ sensu cognito, decreuerunt apud se detinere Aesopum. ille uero non tulit, sed cum legato unā soluit, & ad Crœsum se conferebat. profectus autē in Lydiam, Rex ante se stantem Aesopum uidens, indignat⁹ est, dicēs. uide q̄lis homūcio ipedimēto mihi ad tantā insulā subigēdā fuit. tum Aesopus,

μέγιστε βασιλεῦ, οὐ βία οὐδὲ ἀνάγκη πρὸς σέ παρε-
 γνομίην, ἀλλ' αὐθαίρετος πάρεμι. ἀνάχου δέ με μι-
 κροῦ ἀκῶσαι. ἀνὴρ τις ἀκρίδας συλλέγων καὶ ἀπο-
 κτιννύς, εἶλε καὶ τέττιγα. ἐπεὶ δὲ κἀκῆνον ἠβόλει-
 το κτῆνα, φησὶν ὁ τέττιξ. ἀνδρωπε μὴ με μάττω ἀ-
 νέλῃς. ἐγὼ γὰρ οὔτε σάχω βλάβῃ, οὔτ' ἄλλοτι ἢ
 ἅπαντων σε ἀδικῶ. τῆ κινήσῃ ἢ τῷ ἐν ἐμοὶ ὑμῶν
 ἦδ' ὕφθιγγομαι, τέρπων τὸν ὁδοιπόρου. φωνῆς οὐ
 παρ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲμ εὐρήσεις. κἀκῆνος ταῦτα ἀ-
 κῶσαι, βαφῆκεν ἀπίεναί. κἀγὼ γοῶν ὡς βασιλεῦ ἢ σώμ-
 ποδῶν ἄπτομαι, μή με εἰκὴ φονεύσης, οὐδὲ γὰρ οἶός τ'
 εἶμι ἀδικῆσαι τίνα. ἐν εὐτελείᾳ δὲ σώματος γεν-
 ναῖον φθέγομαι λόγον. ὁ δὲ βασιλεὺς θουμάσας ἄ-
 μα καὶ οἰκτεῖρας αὐτὸν, ἔφη. αἰσώπε, οὐκοῦν ἐγὼ σοὶ
 δίδωμι τὸ ζῆν, ἀλλ' ἡ μοῖρα. ὁ γοῶν θέλας, αἶται καὶ
 λήψῃ. καὶ ὅς, δέομαί σο βασιλεῦ, δι' ἀλλάγῃ σαμίσις.
 τῷ δὲ βασιλέως εἰπόντος, διήλλαγμα, πεσῶν ἐκῆ-
 νος ἐπὶ πλὴν γῶν, χάριτάς τε αὐτῷ ὁμολόγη. καὶ με-
 τὰ τῷ τοῦ οἰκείας συγγράφῃ μύθος, τὸν μέ-
 γιστον καὶ νῦν φερομῶν, παρὰ τοῦ βασιλεῦ κατέλιπε.
 δεξάμενος δὲ παρ' αὐτῶν γράμματα πρὸς σαμίσις, ὡς
 ἔνεκεν αἰσώπῃ τῷ τοῖς διήλλακται, καὶ δῶρα πολλὰ,
 πλεύσας ἐπανήλθε εἰς σάμον. οἱ μὲν οὖν σάμιοι τῷ
 τὸν ἰδόντες, σέμματά τε αὐτῷ προσέωγκαν, καὶ χοι-
 ροὺς ἐπ' αὐτῷ σώσεσάντο. ὁ δ' αὐτοῖς τάτε τῷ βασι-
 λέως ἀνέγνω γράμματα, καὶ ἀπέβηξεν ὡς πλὴν εἰς αὐ-
 τὸν γενομῶν παρὰ τῷ δήμῳ ἐλευθέρια, ἐλευθέρια
 πάλιν ἠμείψατο. μετὰ δὲ τοῦτο φθὶ νήσου ἀπάρσας,
 πορῆσεν πλὴν οἰκουμῶν, τοῖς ἀπανταχοῦ τῷ ἐν
λοσόφω

maxie rex, nō ui, neq; necessitate coactus ad te ueni, sed sponte adsum. patere autem me parumper audire. Vir quidā cū locustas caperet, occidereiq; cepit & cicadam, cum & illam uellet occidere, inquit cicada, ò hō ne me frustra occidas. ego enim neq; spicam lādo, neq; alia in re quapiā iniuria te afficio. motu uero, q̄ i me sūt mēbranularū, suauiter cāto, delectās uiatores. p̄ter igitur uocem in me amplius nihil inuenies. & ille his auditis, permisit abire. & ego itaq; ò rex tuos pedes attingo, ne me sine causa occidas. nō enim possum iuria quēq; afficere, sed in uili corpe generosum loquor sermonem. rex autem miratus simul & miseratus ipsum ait, Aesope, non ego tibi largior uitam, sed fatum. ergo quod uis, pete, & accipies. & ille, rogo te ò rex reconciliare Samiis. cumq; rex dixisset, recōciliatus sum, procidens ille in terram, gratiasq; ei agebat. Et post hęc suas conscripsit fabulas, quas in hunc usque diem extantes apud regem reliquit. acceptis autem ab ipso literis ad Samios, quod Aesopi gratia eis reconciliat⁹ fuerit, atq; munerib⁹ multis, nauigauit in Samum. Samiij igitur hunc uidentes, coronasq; ei intulerunt, & tripudia eius gratia constituerūt. ille autem & regis literas legit, & ostendit quod sibi donatam à populo libertatem, libertate rursus remuneratus fuerit. post hęc uero ab insula decedens circuibat orbem ubiq; cum phi-

losophis

λοσόφωμ διαλεγόμενθ. ἀεικόμνος δὲ καὶ πρὸς βα-
 βυλῶνα, καὶ πῶν ἑαυτῷ σοφίαν ἐπίδιδξάμενθ, μέ-
 γας πρὸς τῷ βασιλεῖ λυκῆρω ἐγγύετο. κατ' ἐκείνας γὰρ
 τοὺς χρόνους οἱ βασιλεῖς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνῳ ἔχοντες,
 καὶ τέρψεως χάριμ προβλήματα τῷ σοφιστικῶν πρὸς
 ἀλλήλους γράφοντες ἔπεμπον. ἄπορ οἱ μὲν ἐπιλυόμε-
 νοι, φόρος ἐπὶ ρήτοισι πρὸς τῷ πεμπόντων ἐλάμβαν-
 ον. οἱ δὲ μὴ, τοὺς ἴσους παρῆχον. ὁ τοίνυν αἴσιω-
 πθ τὰ πεμπόμενα τῷ προβλημάτων λυκῆρω συ-
 νῶν ἐπέλυε. καὶ εὐδοκιμῆν ἔσοιφ τὸν βασιλεῖα. καὶ
 αὐτὸς δὲ διὰ λυκῆρας ἕτερα τοῖς βασιλευσίμ ἀντέπεμ-
 πον. ὧν ἀλύτων μεόντων, φόρος ὁ βασιλεὺς ὅτι
 πλείους εἰσέπραττον. αἴσιωπθ δὲ μὴ παιδοποιή-
 σάμενθ, ἕνα τινὰ τῷ εὐγενῶν ἔννορ πῶν κλησίμ εἰ-
 σεποιήσατό τε, καὶ ὡς γνήσιον παῖδα τῷ βασιλεῖ
 προσενέγκας, σωῆσεν. μετὰ δ' οὐ πολὺν χρόνον τῷ
 ἔννορ τῷ τῷ δαμῶν παλλακῆ συμφορᾶρένθ, αἴσιω-
 πθ τῷ γνοὺς, ἀπελαύνειν ἔμελλε τῆς οἰκίας. ὁ δὲ,
 τῷ κατ' ἐκείνας ὀργῆ ληφθεῖς, ἐπισολῶν τε πλάσάμε-
 νθ παρ' αἰσώπθ δῆδεν πρὸς τὸν ἀντισοφιζομῶν
 λυκῆρω, ὡς αὐτῆς ἐτοιμός ὅτι προστίθεσθαι μάλ-
 λον ἢ τῷ λυκῆρω, τῷ βασιλεῖ ἐνεχείρισεν, τῷ τῷ
 αἰσώπθ ταύτῳ σφραγισάμενθ δακτυλίω. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς τῷ τε σφραγίδι πεθεῖς, καὶ ἀπαραιτήτω ὀργ-
 γῆ χησάμενθ, πρᾶχῆμα τῷ ἐρμίππω κελυφῆ μῆ-
 δὲν ὀρετάσαντα, οἷα δὲ προδοτῶν διαχειρίσασθαι
 αἴσιωπθ. ὁ δὲ ἐρμιππθ, φίλος τε ἦν τῷ αἰσώ-
 πθ, καὶ τότε δὲ τὸν φίλον ἐπέδραξεν. ἔρτινι γὰρ
 τῷ τῷ τῷ μὲν εἰδόνθ κρύψας τῷ ἀνδρωπθ,
 ἐν ἀπορῷ ρήτοισι

Iosophis disputando. profectus & in Ba-
 bylonem, & suā ipsius doctrinā demōstrādo ma-
 gnus apud regem Lycerum euasit. Illis enim
 temporibus reges inuicem pacem habentes,
 atq; delectatiōis gratia q̄stiōes uicissim sophistarū
 scribendo mittebant, quas qui solue-
 rent, tributa pacta à mittentibus accipie-
 bant, qui uero non, æqualia præbebant. Aeso-
 pus igif̄ quæ mittebant̄ problemata Lycero itelli-
 gens dissoluebat, & clarū reddebat regem, &
 ipse Lyceri nomine altera itidem regibus remit-
 tebat. quæ cum remanerēt insoluta, tributa rex q̄
 plurima exigebat. Aesopus aut̄ cū nō genuisset fi-
 lios, nobilem q̄ndam Ennum nomine ado-
 ptauit, atq; ut legitimum filium regi
 allatum, cōmendauit. non multo autē post tēpore
 Ennus cū adoptātis cōcubina rē habuit, hoc sciēs
 Aesopus expulsurus erat domo
 Ennum. qui in illum ira correptus, epistolamq; fi-
 ctam ab Aesopo scilicet ad eos, q̄ sophismatis cū
 Lycero certabāt, q̄ ipsis parat⁹ esset adherere ma-
 gis, quàm Lycero, Regi dedit
 Aesopi signatam anulo. Rex
 & sigillo credens, atq; inexorabili i-
 ra percitus, statim Hermippo iubet, ut nul-
 la examinatione facta, ut proditorem occideret
 Aesopum. at Hermippus & amicus fuerat Aeso-
 po, & tunc se amicum ostendit. in sepulchro enim
 quodam nemine sciente occultauit hominem,
 & secreto

ἐν ἁπορρήτοις ἔτρεφεν. ἐν αὐτῷ δὲ, τῷ βασιλέως κελεύσαντος, πᾶσαν πλὴν διοίκησιν αἰσώπῳ παρέλαβε. μετὰ δὲ τινὰ χρόνον νεκτενοβῶ βασιλεὺς αἰγυπτίῳ πυθόμβλῳ αἰσώπῳ τετυκέναι, πέμπει λυκίῳ παραχρημά ἐπισολῶν, οἰκοδομῆσαι αὐτῷ ἁποσῆλαι κελεύσαντα, οἱ πύργῳ οἰκοδομήσασσι, μήτ' οὐρανῶ, μήτε γῆς ἀπτόμῳ, καὶ τὸν ἀποκρινόμενον αἰεὶ πρὸς πάνθ' ὅσα αὐμ' ἐρωτῶσι. καὶ τῶτο ποιήσαντα, φόρυς εἰσπράττην, εἰ δὲ μή, κατατίθει. ταῦτα βῆ λυκίῳ ἀναγνωθέντα, ἀδυμίῳ ἐνέβαλε, μηδ' ἐνὸς τῷ φίλῳ δυναμίας τὸ πρόβλημα τὸ πρὸς τῷ πύργῳ σωθῆναι. ὁ μῦθος αἰσώπῳ, καὶ κίονα φησὶ ἑαυτῷ βασιλείας ἔλεγεν ἁπολωλέκεναι ἢ αἰσώπῳ. ἔρμιππος δὲ πλὴν τῷ βασιλείῳ δὲ αἰσώπῳ λύπῳ μαθῶν, προσῆλθέ τε βῆ βασιλῆ, καὶ ζῶν ἐκένον εὐκηνέλισατο, προσειπὼν αὐτῷ δὴ χάριμαὺ τὸν οὐκ ἀνέλεν, εἰδὼς ὡς μελήσει ποτέ βῆ βασιλῆ φησὶ ἀποφάσεως τῷ δὲ βασιλέως διαφερόντως ἐπὶ τῶτοισι ἠδέντ' αἰσώπῳ ρύπῳ καὶ αὐχμῶν ὄλ' προσώλεχθη, καὶ τῷ βασιλέως ὡς εἶδεν αὐτῶν, διακρίσαντος, λῶσαοαί τε καὶ φησὶ ἄλλης ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι κελεύσαντ' αἰσώπῳ μετὰ τῶτο καὶ ὑπὲρ ὧν κατηγορήθη τὰς αἰτίας ἀπεισκηθῆσατο, ἐφ' οἷς καὶ τῷ βασιλέως τὸν ἔνον ἀναίρεῖν μέλλοντ' αἰσώπῳ αὐτῷ συγγνώμῳ ἠτήσατο. ἐπομῶν δὲ τῶτοισι, ὁ βασιλεὺς πλὴν τῷ αἰγυπῆϊ ἐπισολῆν βῆ αἰσώπῳ ἐπέδωκεν ἀναγνῶναι. ὁ δὲ αὐτίκα πλὴν λύσιν σφαιεῖ τῷ προβλήματ' ἐγέλασέ τε καὶ ἀντιγράφει ἐκέλευσεν, ὡς ἐπεδ' ἀρχαμῶν παρέλθη, πεμφθῆναι τοῦτε τὸν πύργῳ οἰκοδομήσοντα, καὶ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς

& secreto nutrit. Ennus autem regis iussu omnē Aesopi administrationem suscepit. Sed quodā post tpe Neftenabo rex Aegyptiorū audiens Aesopum occidisse, Mittit Lycero statim epistolam, architectos sibi mittere iubentem, qui turrim ædificent, neq; cœlum, neq; terrā attingentē, & respōsurū semper aliquē. Ad oīa quæ cūq; rogauerint. quod si fecisset, tributa exigeret. sin minus, solueret his lectis

Lycer⁹ mœrore affect⁹ est, cū null⁹ ex amicis posset quæstionem de turri intelligere. Rex tamen & columnam sui regni dicebat interisse Aesopum. Hermippus autem dolore regis ob Aesopum cognito, adiit ad regem, & uiuere illū renunciauit, addiditq; ipsi⁹ causa ælopū nō peremisse, sciēs q; pœniteret aliquñ regem sententiæ. Rege autem uehementer his latato, Aesopus sordens, ac squalens totus adductus est, cumq; rex ut eum uidit, illachrymasset, atq; ut lauaretur, aliāq; cura afficeretur, iussisset, Aesopus post hoc & de quibus accusatus fuerat, causas confutauit. ob quæ cum rex Ennum esset occisurus, Aesopus ei ueniam petiit. post hæc autem rex, Aegyptij epistolam Aesopo de dit legendam. at ille statim solutione cognita quæstionis, risit, ac rescribere iussit, ut cum hyems præterisset, missum iri & qui turrim essent ædificaturi, & responsurum aliquem ad rogata

πρὸς τὰ ἐπὶ ὀρωτῶμενα. ὁ βασιλεὺς οὖν τοὺς μὲν αἰ-
γυπτίους πρέσβεις ἀπέπελεν. αἰσώψω δὲ πλὴν Ἰζαρ-
χῆς διοίκισιμ ἔνεχεῖρισεν ἅπασαμ, ἕκδοτον αὐτῷ
πρᾶδόνεσ καὶ ὄμ ἔνομ. ὁ δὲ αἰσώψωσ παραλαβῶμ
τῶμ ἔνομ, οὐδὲμ ἀκδέεσ αὐτῶμ ἔδρασεμ, ἀλλ ὡσ ἕψ πά-
λιμ προχώμ, ἀλλοσ τε καὶ τῶσ τεσ ὑπετίθεσ τοὺσ λόγωσ.

Τέκνον, πρὸ πάντων σέβω τὸ θεῖον. τὸν βασι-
λέα δὲ τίμα. καὶ ᾗτε μὲν ἐχθροῖσ σου θεινὸμ σεαυ-
τῶμ παρασκευάζε, ἵνα μὴ καταφρονῶσι σου, ᾗτε δὲ φί-
λοισ προῶμ καὶ εὐμετάδοτον, ὡσ εὐνεξέσσεσ σοι μάλ-
λομ γίνεσθαι. ἔτι τὺσ μὲν ἐχθροὺσ νοσῆμ εὐχσ καὶ πέ-
νεσθαι, ὡσ μὴ οἴσσε τε εἶναι λυθῆμ σε, τοὺσ δὲ φίλουσ
ἢ πάντα εὖ πράττεμ βέλτ. αἰεὶ τῆ γυναικί σου
χρησῶσ ὁμίλει, ὅπωσ ἐτέρεσ ἀνδρῶσ πῆραμ μὴ ζητήσε
λαβῆμ. κῶφομ γὰρ τὸ τῆ γυναικῶμ ὄσι φύλομ, καὶ
κολακδιόμοσ ἐλάττω φρονεῖ κακά. ὀξῆσαμ μὴ πρὸσ
λόγομ κτῆσαι πλὴν ἀκολῶ. φιλί δὲ γλώττεσ ἐγκρατῆσ
ἔσο. ᾗτε εὖ πράττουσὶ μὴ φθόνεσ, ἀλλὰ σύγχαιρε. φθο-
νῶμ γὰρ σεαυτὸμ μάλλομ βλάψεσ, τῆ οἰκετῶμ σσ ἐπι-
μελῆ, ἵνα μὴ μόνομ ὡσ δεσπότησ σε φοβῶνται, ἀλλ
καὶ καὶ ὡσ εὐεργέτωσ αἰδῶνται. μὴ αἰχῶσ μανθά-
νεμ αἰεὶ τὰ κρείττω. τῆ γυναικί μὴδέ ποτε πισεύσε
ἀπόρρητα, αἰεὶ γὰρ ὀπλίζεται, πῶσ σου κρυεύσε.
καθ' ἡμέραμ καὶ εἰσ πλὴν ἀύριομ ἀποταμιεύσ. βέλτι-
ομ γὰρ πλοῦτῶντα ἐχθροῖσ καταλαῖψαι, ἢ ζῶντα
τῆ φίλωμ ἐπιδέσθαι. εὐπροσίγοσ ἔσο ᾗτε σωαν-
τῶσιμ, εἰδῶσ ὡσ καὶ τῶ κωασίω ἄστομ ἢ οὐρὰ προσι-
πορίζεσ. ἀγαθὸσ γενόμενῶ μὴ μετανόσε. ψιδυρομ ἀν-
δρα ἐκβαλε σῶσ οἰκίασ, τὰ γὰρ ὑπὸ σοῦ λεγόμενα

καὶ

ad rogata. Rex igitur Aegyptios legatos remisit. Aesopo autem principalem administrationem tradidit omnem, deditum ei tradens & Ennum. at Aesopus acceptum Ennum nulla in re tristitia affecit, sed ut filio rursus recepto alijsq; atq; his admonuit uerbis.

Flli ante omnia cole deum. Regem honora. Inimicis tuis terribilem te ipsum praebe, ne te contemnant. amicis facile, & comunicabilem, quo longe beneuolentiores tibi sint. item inimicos male habere precare et esse pauperes, ne te possint offendere, at amicos in omnibus bene ualere uelis. semper uxori tuae bene adhaere, ne alterius uiri periculum facere uelit. leue enim mulierum est genus, ac adulatum minus malum cogitat. uelocem ad sermonem ne posside auditum. linguam continens esto. bene agentibus ne inuide, sed congratulare. inuides enim te ipsum magis offendes. domesticorum tuorum fatage, ut te non solum ut dominum timeant, sed etiam ut benefactorem uenerentur. Ne pudeat discere semper meliora. Mulieri non unquam credas secreta. nam semper arma, quo modo tibi domineant. Quotidie in diem crastinum reconde. melius enim mortuum inimicis relinquere, quam uiuentem amicorum indigere. Salutato facile, qui tibi occurrunt, sciens & catulo caudam panem comparare. Bonum esse ne poeniteat. Susurronem uirum exice domo tua. nam quae a te dicuntur, facilius ac fiunt

καὶ πρῶτον μὲν ἑτέροις φέρων ἀναδίσει. πρῶτη μὲν
 τὰ λυπήσουσά σε. ἐπὶ δὲ τοῖς συμβαίνουσί μὴ λυ-
 πῶ. μήτε πονηρὰ βυλεύσει ποτὲ, μήτε τρώπυς καὶ
 κῶμμιμήση. τὸ τοῖς τῶ αἰσούπυ τὸν ἔννορον νευδελίσαν
 τῶ ἐκεῖν τῶς τε λόγους καὶ τῆ οἰκεία σωθεῖσῃ
 οἷά τιμι βέλῃ πλκγεις τῶ ψυχῶν, μετ' οὐ πολλὰς ἡμέ-
 ρας τῶν βίον μετήλλαξεν. αἰσώπυ δὲ τῶν ἐξοδυτὰς πάν-
 τας προσκαλεσάμενος, αἰτῶν νεοτῶν τε τῶν σὺλκ
 φθῶναι κελεύει συλλκφδέντας οἷν οὕτως ἔδρεφεν, ὡς λῆ-
 γεται, καὶ ἐπ' αἰδουσεμ, ὅπως οὐ πάντῃ τί με πειδόμε-
 νομ ἔχει, ὡς παῖδας διὰ θυλάκων αὐτοῖς προσκρη-
 μῶν βασάζοντας εἰς ὑψῶ αἰρεοδα. καὶ οὕτως ὑπὸ
 κόσος τοῖς παισίμ εἶναι, ὡς ὅπως τῶν ἐκεῖνοι βῶ-
 λοιπῶ ἰπῆαδῶ ἄντε εἰς ὑψῶ, ἄμ τε εἰς γῶ χαμᾶζε.
 ἦ δὲ χαμρηνῆς ὥρας παραδραμῶσθε, καὶ ἦρος διὰ
 γελάσαντῶ, ἅπαντα τὰ πρὸς τῶν ὁδῶν συσκῶνασά-
 μινος αἰσώπυ, καὶ τοῖς τε παῖδας λαβῶν καὶ τῶν
 αἰετοῖς, ἀπῆρεμ εἰς αἰγυπῶν, πολλῆ φαντασία καὶ
 δόξη πρὸς κατάπληξιμ τῶν ἐκεῖ κεχρημῶ. νεκτενα-
 βῶ δ' ἀκῶσας παραγεγονέναι τῶν αἰσώπομ, ἦν ἡδρῶν
 μαίφῃσι τῶς φίλοις, μεμαδῆκῶς αἰσώπομ τεδνηκέ-
 ναι. τῆ δ' ἐπίδῃ κελεύσας ὁ βασιλεὺς πάντας τοῖς ἦν
 τέλει λθῶνκὰς πρὶ βαλέομαι εολὰς, αὐτοῖς ἔρεάμ ἦνεδύ-
 σατο, καὶ διάδῆμα, καὶ διάλιδομ κίταριμ. καὶ κα-
 δεωεῖς ἐφ' ὑψῆλῶ δῖφρῶ, καὶ τῶν αἰσώπομ εἰσαχθῶναι
 κελεύσας, τίνι με εἰκάσεις εἰσελθόντι φῆσίμ αἰσώπε,
 καὶ τῶν σῶ ἐμοί; καὶ ὅς, σὲ μὲν ἡλίῳ ἔαρινῶ, τῶν δὲ
 πρὶ σὲ τῶς, ὡραίοις σάχουσι. ἢ ὁ βασιλεὺς δαυμάσας
 αὐτῶν, καὶ δῶροις ἐδέξιῶσατο. τῆ δὲ μετ' ἐκείνῳ ἡμέρα
 πάλιν

ac fiunt, alijs communicabit. Fac,
 quæ te non mœstificent. Contingentibus ne tri-
 stare. Neq; praua cõsulas unq̃, neq; mores malo-
 rum imiteris. His ab Aesopo Ennus admoni-
 tus, tum sermone, tum sua conscientia,
 ut sagitta quadã percussus animũ, paucis post die-
 bus e uita discessit. Aesopus autem aucupes om-
 nis accersiuit, atq; aquilarũ pullos q̃tuor ut cape-
 rent, iubet. sic itaq; captos nutriuit, ut di-
 citur, ac instruxit, cui rei non magnam fidem
 adhibemus, ut pueros in sportis ipsis appen-
 sis gestando in altum uolarent, atq; ita obedi-
 entes pueris essent, ut quocunq; illi uel-
 lent, uolarent siue in altũ, siue in terram in humũ:
 praterito uero hyemali tempore, ac uere arri-
 dente, cum ad iter omnia paras-
 set Aesopus, & pueros accepisset, &
 aq̃las, decessit in Aegyptũ, multa imaginatiõẽ, &
 opinione ad stupefactionẽ illorũ hoim̃ usus. Sed
 Nectenabo audito adesse Aesopũ, isidijs circũue-
 tus sum, inq̃t amicis, q̃a itellegerã Aesopũ mortu-
 um esse. Postridie aut̃ iussit rex ut omnes magi-
 stratus candidis circũdarent uestib⁹, ipse ereã* idu-
 it, & coronam, ac gemmatam citarim. cumq; se-
 dens in alto solio, Aesopum introduci
 iussisset, cui me assimilas, ingrediẽti inq̃t Aesope,
 & eos q̃ mecũ sũt: & illẽ, te qdẽ Soli uerno, q̃ uero
 te circumstant, maturis aristis. & rex admiratus
 ipsũ, & donis eũ prosecut⁹ est. postero aut̃ die

πάλιν, ὁ μὲν βασιλεὺς λιθοκοτάτῳ ἐν σκιδνασάμῳ, τῶν δὲ φίλοις φοινικὰς κελεύσας λαβῆν, εἰσελθόντα τὸν ἄσωπον, πῶς προτέρῃ ἀνδρὶ πεῦσιν ἐπώδειτο. καὶ ὁ ἄσωπος, σὲ μὲν εἶπερ εἰκάζω ἡλίω, τῷ δὲ πρὶ σὲ τότῃ ἀκτίσι. καὶ ὁ νεκτεναβῶ, οἶμαι μηδὲν εἶναι λυκῆρον πρὸς τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ. καὶ ὁ ἄσωπος μὴ δῖάσας, μὴ εὐχερῶς οὕτω παρὶ ἐκείνῃ λέγεω βασιλεῦ, πρὸς μὲν γὰρ τὸ ὑμέτερον ἔδινον ἢ ὑμῶν ἐπιδεικνυμένη βασιλείᾳ, δίκῃ ἡλίω σελαγεῖ. εἰ δὲ λυκῆρον πάρα βληθεῖν, οὐδὲν ἄμ δέοι μὴ τὸ φῶς τῷ ζῴῳ ἀποδεχθῆναι. καὶ ὁ νεκτεναβῶ πῶς τῶν λόγων εὐσοχίᾳ ἐκπλαγεῖς, ἠνεγκας ἡμῖν ἔφη τὺς μέλλοντας τὸν πύργον οἰκοδομεῖν. καὶ ὅς, ἔτοιμοί εἰσιν, εἰ μόνον ὑποδείξῃς τὸν τόπον. μετὰ τῷ δὲ ζῴῳ ἐξωφθὶ πόλεως ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸ πεδῖον, ὑπέδειξε δῖα μετρήσας τὸν χώρον. ἀγαγὼν τοίνυν ἄσωπος ἐπὶ τὰς ὑποδοχθεῖσας τῶν τόπων γωνίας τέτταρας τοὺς τέταρτας τῶν ἀετῶν, ἅμα τοῖς παισὶ δῖα τῶν θυλάκων ἀπρηκμημένους, καὶ οἰκοδομῶν τοῖς παισὶ μετὰ χεῖρας δούε εργαλεῖα, ἐκέλευσε ἀναπλῆναι. οἱ δὲ πρὸς ὑφῶ γενόμενοι, δότε ἡμῖν ἐφώνουσι λίθους, δότε κονίαν, δότε ξύλα, καὶ τὰλλα τῶν πρὸς οἰκοδομὴν ἐπιτηδείων. ὁ δὲ νεκτεναβῶ τὺς παῖδας θεασάμενος ὑπὸ τῶν ἀετῶν εἰς ὑφῶ ἀναφορομένους, ἔφη. πόθεν ἔμοι πηλοὶ ἄνθρωποι; καὶ ὁ ἄσωπος, ἀλλὰ λυκῆρος ἔχει. σὺ δὲ θέλεις ἀνδρῶν ὡς ἰσοθέω ἐρίζῃ βασιλεῖ; καὶ ὁ νεκτεναβῶ, ἄσωπε, ἤτημαι. ἐρήσομαι δέ σε, σὺ δέ μοι ἀπόκρισαι. καὶ φησὶν, εἰσί μοι θήλειαι ὡς εἶπωσιν, αἴωες ἐπειδὴ ἀκρόσωσι τῶν ἐν βαβυλῶνι ἴπ

rursus rex candidissimam indutus,
amicis purpureas iussis accipere, ingredientem
Aesopum iterum rogauit.

& Aesopus, te inquit comparo Soli, hos autem
q̄ stāt circū, radijs solarib⁹. & Nectenabo, puto ni-
hil esse Lycerum præ meo regno. & Aesopus
subridens, ne facile de illo sic loquere ò
rex, nam genti uestræ uestrum regnum col-
latum instar solis lucet. at si Ly-
cero cōparetur, nihil aberit quin splēdor hic, tene-
bræ appareant. & Nectenabo apposita uerborū
responsione stupefactus, attulisti nobis ait, qui
turrim ædificent. & ille, parati sunt, si
modo ostendes locum. postea egressus extra
urbem rex in planiciem, ostendit dimen-
sum locum. adductis igitur Aesopus ad
ostensos loci angulos quatuor, qua-
tuor aquilis unā cum pueris per sacculos
appensis, ac puerorum mani-
bus fabrorū datis instrumētis, iussit euolare. illi ue-
ro sublimes, date nobis clamabāt lapides, date cal-
cem, date ligna, & alia, quæ ad ædificationem a-
pta sunt. sed Nectenabo uisis pueris ab
aquilis in altum sullatis, ait, unde mihi
uolucres homines. & Aesopus, sed Lycerus
hēt, tu aut̄ hō cū sis, uis cū æq̄ dñs rege cōtēdere.
& Nectenabo, Aesope uict⁹ sū, pcōtabor aut̄ te, tu
responde. & ait, sunt mihi fœminæ hic
equæ, quæ cū audiuerit eos, qui in Babylone sūt, e-
f 3 quos

πωρ χρεμετιζόντων εὐδύς συλλαμβάνσσιμ. εἴσοι πρὸς
 τὸτο πάρεσι σοφία, ἐπίδειξι. καὶ ὁ αἴσωπῶ, ἀι
 ποκρινῶμαί σοι αὐρίον βασιλεῦ. ἐλθὼμ δ' οὐ κατή
 γετο, αἴλτρομ τοῖς παισίμ ἐκέλυσε συλλαβεῖμ, καὶ
 συλληφθέντα, δημοσίᾳ περιάγεσθαι μασιζόμενον. οἱ ἧ
 αἰγύπτιοι τὸ ζῶον σεβόμενοι, οὕτω κακῶς πάχομ
 αὐτὸ θεασάμενοι, σωέδραμομ, καὶ τὸν αἴλτρομ ἐν
 χερσὸς τῆν μασιγοώτων ἐκπάσαντες, ἀναγέλλουσιμ
 ὡς τάχῃ τῷ βασιλεῖ δὲ πᾶσθ. ὁ δὲ, καλέσας
 τὸν αἴσωπομ, οὐκ ἤδεε φησίμ αἴσωπε, ὡς θεὸς σεβό
 μενῶ παρ' ἡμῖν ὄντιμ αἴλτρομ; ἵνα τί γοῶν τὸτο
 πεποίκαε; καὶ ὅς, λυκῆρομ δὲ βασιλέα ἠδίκησεν ὧ
 βασιλεῦ ἐν παρελθόντες νυκτὸς οὗτῃ ὁ αἴλτρομ,
 ἀλεκτρυόνα γὰρ αὐτὸς πεφόνθηκε μάχιμομ καὶ γενι
 ναῖομ, προσέτι γεμῶν καὶ τὰς ὥρας αὐτῷ ἐν νυκτὸς
 σημαίνοντα. καὶ ὁ βασιλεὺς, οὐκ ἀχάων φησὶ μέν
 νῶ αἴσωπε; πῶς γὰρ ἐν μιᾷ νυκτὶ αἴλουρος ἀπ' αἰ
 γύπτου ἦλθεν εἰς βαβυλώνα; κακῆνῶ μὴδίασας φη
 σίμ. καὶ πῶς ὁ βασιλεῦ ἐν βαβυλώνι τῆν ἵππωμ χρε
 μετιζόντων, αἰ ἐνθάδε δήλασι ἵπποι συλλαμβάνσσιμ;
 ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα ἀκῆσας, τὴν φρόνησιμ αὐτὸς ἐι
 μακῆρισε. μετὰ δὲ ταῦτα μεταπεμψάμενος ἀφ' ἡ
 λίας πόλεως ἄνδρας ζητημάτων σοφιστικῶν ἐπισήμο
 νας, καὶ πρὸς τοὺς αἴσωπα διαλεχθεῖς αὐτοῖς, ἐκάλε
 σεν ἅμα τῷ αἴσωπῳ ἐπὶ εὐωχίᾳ. ἀνακλιθέντων
 οἶον αὐτῶν, τῆν ἡλίας πολιτῶν τίς φησι πρὸς τὸν αἴσω
 πομ. ἀπεσάλλω παρὰ τοῦ θεῶμ πεῦσίμ τινα πυθέσθαι
 σε, ὡς ἂν αὐτῶν ἐπιλύσης. καὶ ὁ αἴσωπος, φεῦδῃ. θεὸς
 γὰρ πρὸς ἄνθρωπον οὐδέμ δέεται μαθεῖμ. σὺ δ' αὐτὸ μόνον
 σαυτῶ

quos hinnientes, statim concipiunt. Si tibi ad hoc est doctrina, ostende. & Aesopus, respōdebo tibi cras ò rex. profectus uero, ubi hospitabatur, felem iubet pueris comprehendì, & captum publice circumducì uerberando.

Aegyptij autē illud anīal colētes, sic male tractari ipsum uidentes, cōcurrerunt, & felem è manu uerberantium eripuerunt, ac rē renūciant celeriter regi, qui uocato

Aesopo, nesciebas inq̄t Aesope, tanq̄z deū à nobis colī felem? quare igitur hoc fecisti? & ille, Lycerum regem iniuria affecit ò rex præterita nocte hic felis.

Gallum enim eius occidit pugnacem, & generosum, præterea & horas ei noctis nunciantem. & rex, non pudet te mentiri Aesope? Quo nā modo una nocte felis ab Aegypto iuit in Babylonem? tū ille subridendo inquit. & quo modo ò rex Babylone equis hinnientibus, hic equæ foeminæ concipiunt?

Rex autē his auditis, prudentiam Aesopi felicem esse dixit. Post hæc autē cū adciuisset ex Heliopoli uiros quæstionum sophisticarum peritos, atq̄ de Aesopo cum eis disputasset, inuitauit unā cū Aesopo ad conuiuīū. discumbētibus igitur ipsis, quidam Heliopolita inquit Aesopo, missus sum à deo meo quæstionē quandā rogare te, ut ipsam solueres. & Aesopus, mentiris. deo em̄ ab hoīe nihil opus est discere. tu autē nō solū

f 4 te ipsum

σαυτ᾽ κατηγορεῖς, ἀλλὰ καὶ τῷ δεῖξ σου. ἔτροπος πάλι
 λιμ εἶπερ. ἐστὶ ναὸς μέγας καὶ ἐν αὐτῷ ἐνλθ, δώ
 δεκα πόλεος ἔχωρ, ὥρ ἐκάσῃ τριῖακοντα δοκοῖς ἐσέ
 γασα. τῶτες δὲ προΐασι δύο γυναῖκες. καὶ ὁ αἴσω
 πθ εἶφῃ. τῶρ τὸ πρόβλημα καὶ οἱ παρ᾽ ἡμῖν ἐπιλύ
 σονται παῖδες. ναὸς μὲν γάρ ἐστὶν οὗτθ ὁ κόσμθ,
 ἐνλθ δὲ ὁ ἐνῖαυτός, αἱ δὲ πόλεις οἱ μῦες, καὶ δο
 κοὶ αἱ τῶτωρ ἡμέραι. ἡμέρα δὲ καὶ νύξ, αἱ δύο γυναῖ
 κες, αἱ παραλλὰξ ἀλλήλας δέχονται. τῆ δὲ ἐφεξῆς ἡ
 μέρα συγκαλέσας τὴν θίλθρ ἀπαντας ὁ νεκτεναβῶ,
 φησί. διὰ τῶρ αἴσωπορ τῶρ ὀφλήσομεν φόρθρ τῶρ
 βασιλεῖ λυκίρῳ. εἰς δέ τις αὐτῶν εἶπε. κελεύσομεν αὐ
 τῷ προβλήματα φράσαι ἡμῖν, ὡρὶ ὥρ οὐτ οἶδομεν,
 οὐτ ἡκῶσαμεν. καὶ ὁρ, αὐρῖορ ἐπὶ τῶτες ὑμῖν ἀπο
 κρινῶμαι. ἀπελθῶρ οἶω καὶ σωταξάμενθ γραμμα
 τῆορ, ἐν ᾧ πρῖείχετο, νεκτεναβῶ, ὁμολογῶρ χίλια τά
 λαντα τῶρ λυκίρῳ ὀφείλερ, πρῶίας ἐπανελθῶρ τῶρ
 βασιλεῖ τῶ γραμματῆορ ἐπέδωκερ. οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ
 ως θίλοι πρῖν ἀνοιχθῶναι τὸ γραμματῆορ, πάντες εἶ
 λεγορ. καὶ εἶδομεν τῶρ καὶ ἡκῶσαμεν, καὶ ἀληθῶρ
 ἐπισάμεθα. καὶ ὁ αἴσωπθ, χάριρ ὑμῖν οἶδα φη
 ἀποδόσεως ἔνεκερ. ὁ ὃ νεκτεναβῶ πλὴν ὁμολογίαρ φη
 ὀφειλῆρ ἀναγνοῦς, εἶπερ. ἐμῶ λυκίρῳ μὲδὲμ ὀφείλον
 τθ, πάντες ὑμῆρ μαρτυρεῖτε; κακῆνοι μεταβαλόν
 τες, εἶπορ. οὐτ εἶδομεν οὐτ ἡκῶσαμεν. καὶ ὁ αἴσω
 πθ, καὶ εἰ ταῦθ οὕτως ἔχει, λέλυται τῶ ζητῶμενορ.
 καὶ ὁ νεκτεναβῶ πρὸς ταῦτα. μακάριός ἐστι λυκίρθ
 ρι: αὐτῷ σοφίαρ ἐν τῆ βασιλείᾳ ἑαυτῶ κεκτημενῶ,
 τὴν οἶω συμφωνηθέντας φόρθρ παραδόντες τῶρ αἴσω
 πθ,

te ipsum accusas, sed & Deum tuum. Alius rursus ait. est templum ingēs, & in eo columna, duodecī urbes cōtinēs, quā singulæ triginta trabib⁹ fulciuntur, quas circuncurrūt duæ mulieres. tū Aesopus ait, hanc quæstionem apud nos soluent & pueri. templum enim est hic mundus. columna, annus. urbes, menses. & trabes horum dies, dies autem & nox, duæ mulieres, quæ uicissim sibi succedunt. Postridie conuocatis amicis omnibus, Nectenabo inquit, propter Aesopū hunc debemus tributa regi Lycero. At ex his unus ait. Iubebimus ei quæstiones dicere nobis ex ijs, quæ neq; scimus neq; audiuius. & ille. cras hac de re uobis respondēbo. decedens igitur, & composito scripto, in quo cōtinebat, Nectenabo cōfites mille talenta Lycero. debere, mane reuersus Regi scriptum reddidit. Regis autē amici priusq; aperiret scriptū, omnes dixerunt, & scimus hoc, & audiuius, & uere scimus. & Aesopus, habeo uobis gratiam restitutionis causa. at Nectenabo confessione debiti lecta, ait, me nihil Lycero debente, omnes uos testificamini. & illi mutati dixerunt, neq; scimus, neq; audiuius. & Aesopus, & si hæc ita se habent, solutum est quæsitum. & Nectenabo ad hæc, felix est Lycerus talem doctrinam in regno suo possidens. Ergo pacta tributa tradidit Aeso-

πῶ, ἦν εἰρήνη ἀπέσπευε. αἴσωπ^Θ δ' εἰς βαβυλῶνα
 παραγενόμεν^Θ, διεξῆλθε τε λυκίῳ τὰ ἦν ἀγνῆ^Θ
 πρᾶχθέντα πάντα, καὶ τοὺς φόρους ἀπέδωκε. λυκί^Θ
 δ' ἐκέλευσε ἀνδριάντα χρυσοῦν θεῖ αἴσωπ^Θ ἀνα
 τεθῆναι. μετὰ δ' οὐ πολὺ χρόνον αἴσωπ^Θ εἰς ἑλλά
 διαβέβησεν πλεῦσαι. καὶ δὴ θεῖ βασιλεῖσιν
 ξάμεν^Θ ἀπεδήμησε, ὅρκον δ' οὐκ αὐτῷ πρότερον, ἢ
 μήν ἐπανήξει εἰς βαβυλῶνα, καὶ κῆ τῶ λοιπῶ διαβι
 ώσῃ. πορτοῖον δὲ τὰς ἑλλήνας πόλεις, καὶ πῶ ἑαυ
 τῶ σοφίαν ἐπίδεικνυμέν^Θ, ἦλθε καὶ εἰς δελφούς. οἱ δὲ
 δελφοί, διαλεγόμενοι μετ' ἠεροῶντο ἠδέως. τιμῆς δὲ
 καὶ θραπείας εἰς αὐτὸν ἔδρασαν οὐδοτιοῦ. ὁ δὲ, πρὸς
 αὐτοὺς ὑπολαβὼν ἔφη. ἄνδρες δελφοί, ἔπεισέ μοι ζύ
 λω ὑμᾶς εἰκάξῃ θεῖ ἦν θαλάτῃ φορομῆν, καὶ κῆνο
 γὰρ ὀρῶντες ἐκ πολλῶ διασημάτων ὑπόκυμάτων φρό
 μῶν, πολλῶ τινος ἀξίον εἶναι οἰόμεθα. ἔπεισάμ δ' ἐγ
 γυτάτω προσέλθῃ, εὐτελέστατον φαίνεται. καὶ γὰρ γοῦν
 πρὸς ὄψιν ὑμῶν πόλεως ὦν, ὡς τινος ἦν ἀξίον
 λόγῳ ὑμᾶς ἐθανμαζομ. νυνὶ δ' ἐλθὼν ὡς ὑμᾶς, πάν
 των ὡς εἶπε ἀνθρώπων εὖρον ἀχαιοτέρους, οὕτω πε
 πλάνημαι. ταῦτα ἀκῆσαντες οἱ δελφοί, καὶ δείσαντες
 μή πως αἴσωπ^Θ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις βαδί
 ζομ κακῶς αὐτοὺς λέγει, βολῶν ἐβέβησαντο δόλω
 τον ἀνδρωπομ ἀνελεῖν. καὶ δὴ τὰ χρυσῶν θιάλω ἐκ
 τῶ παρ' αὐτοῖς ἴσθ' τῶ ἀπόλλωνος ἀνελόμενοι. λά
 θρα τοῖς αἴσωπ^Θ κατέκρυψαν σρώμασι. τῶ δ' αἰ
 σῶπ^Θ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀγνοοῦντ^Θ σκαιωρθέντα,
 ἔξελθὼν ἐπορεύετο πρὸς φωκίδα. οἱ δελφοί δ'
 ἐπίδραμόντες, καὶ καταχόντες αὐτόν, ἀνέκρινον.

po, atq; in pace remisit. At Aesopus in Babylonē profectus, & narrauit Lycero acta in Aegypto omnia, & tributa reddidit. Lyce-
 rus autem iussit statuam auream Aesopo e-
 rigi. Nō multo autē post tēpore, Aesopus in Græ-
 ciam decreuit nauigare. atq; cū rege compositio-
 ne facta, discessit, iuratus ei prius, proculdu-
 bio rediturū se ī Babylonē, atq; illic reliquū uitæ ui-
 cturum. peragratis autē Græcis urbibus, & sua
 doctrina patefacta, peruenit & Delphos. uerum
 Delphi differentē quidē audiuerūt libēter, sed ho-
 nore, & obseruātia eum affecerūt nulla. is autē ad
 eos suscipiens ait. Viri Delphi succurrit mihi li-
 gno uos comparare, quod in mari fertur. illud
 etenim uidētes ex multa distantia dū fluctib⁹ agi-
 tatur, magni precij esse existimam⁹, postq; autē p-
 xime aduenerit, uilissimum apparet. & ego itaq;
 cū procul essem ab urbe uestra, ut eos, q̄ existima-
 tiōe digni sūt, uos admirabar. nūc autē ad uos pfe-
 ctus, oibus, ut ita dixerim, inueni inutiliores. sic de-
 cept⁹ sum. hæc cū audiuisent Delphi, & tīmerent
 ne aliquo modo Aesopus & ad alias urbes acce-
 dens male de se diceret, decreuerunt dolo
 hominē occidere. atq; igitur auream phialam ex
 eo, qđ apđ se erat, sacello Apollinis accipiētes, clā
 in Aesopi absconderunt statis. cum Aeso-
 pus uero ignoraret quæ ab ip̄is dolo facta fuerāt,
 egressus ibat in Phocidem. at Delphi
 aggressi, & detinentes ipsum, percontabantur
 ut sacrilegū

ὡς ἰεροσυληκότεα. τῶδ' ἀρνευμένους μηδὲν πεπραχέναι
 ριζῶν, ἐκείνοι πρὸς βίαν τὰ στώματα ἀναπτύξαντες
 πλὴν χυσιῶν εὖρον θιάλιω. ἢ καὶ ἀναλαβόντες, τῆς
 ἐν τῇ πόλει πᾶσιμ ἐπεδείκνυσαν οὐ σὺν ὀλίγῳ δο-
 ρύβῳ. ὁ μὲν οὖν ἄσωπος πλὴν ἐκείνων σωοήσας
 ἐπιβελῶν, ἐδέετο αὐτῶν ἀπολυθῆναι. οἷδ' οὐ μόνον
 οὐκ ἀπέλυσαν, ἀλλ' ὡς ἰεροσυλήσαντα, καὶ εἰς τὸ δεσ-
 μωτήριον ἐνέβαλον, θάνατον αὐτῶν καταψηφισά-
 μνοι. ἄσωψοι δὲ μηδεμίαν μηχανὴν τῆς πενήτας τῆσι
 δε τύχης σωθῆναι διωάμενος, ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς εἰρηκτῆς ἐθρῆ-
 ναι καθήμενος. τῶν σωκίδων δὲ τῆς αὐτῶν δαμάσ-
 τούνομα πρὸς αὐτῶν εἰσελθῶν, καὶ ἰδὼν οὕτως ὀλο-
 φυρόμενον, πλὴν αἰτίαν τοι πάδους ἤρετο. καὶ ὅς ἐφ-
 γωνή τις προσφάτως τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα θάψασα, κατ'
 ἡμέραν ἀπιῶσα πρὸς τὸ μνημεῖον, ἐδρῆναι. ἀροξιῶν
 δὲ τῆς οὐ πόρρω τοι μνηματι, εἰς ἐπιθυμίαν ἤκε τῆς
 γυναικός. καὶ καταλιπὼν τοὺς βόας, ἦλθε καὶ αὐ-
 τὸς πρὸς τὸ μνημα. καὶ καθίσας, σπευδῆναι τῇ γυ-
 ναικί. τῆς δὲ πυθομένης τί δὴ ποτε καὶ αὐτὸς οὕτως
 ὀδύρεται, ὅτι καὶ γὰρ φησὶν εὐπρεπῆ γυναικὰ κατώρυ-
 ζα. καὶ ἐπαθῶν κλαύσω, τῆς λύπης καὶ ῥιζομαι. ἢ
 δὲ, καμοὶ τῶτ' αὐτὸ προσγίνεται. καὶ κεν, εἰ ρίνω
 πλὴν αὐτῶν ὁρίπεπτόκαμνυ πάδεσι, τί δὴ ποτε ἀλ-
 λήλοισι μὴ σώφελον. ἐγώ τε γὰρ θιλήσω σε, ὡς ἐκεί-
 νω, καὶ ἐνὶ πάλιν ὡς τὸν σαυτῆς ἄνδρα. ταῦτα ἐ-
 πεισε πλὴν γυναικὰ, καὶ δὴ σωθῆναι. ἐν τῶτ' δὲ
 κλέπτῃς ἐλθῶν, καὶ τοὺς βόας λύσας, ἀπήλασε. ὁδ'
 ἐπαυελθῶν, καὶ τοὺς βόας μὴ εὐρηκῶς, κόπτεοδαί τε
 καὶ οἰμώζην ἰχυρῶς ἐνεήσατο. ἐλθῶσα δὲ καὶ ἡ γυνή,

καὶ

ut sacrilegum. illo autem negante aliquid fecisse eiusmodi, illi uis stratis euolutis auream inuenerunt phialam, quam etiā acceptam omnibus ciuibus ostēderunt non cum paruo tu multu. Igitur Aesopus cognitis illorum insidijs, rogabat eos, ut solueretur. hi autē non solū non soluerunt, sed ut sacrilegum in carcerem quoq; iniecerunt, morte eius suffragijs decreta. Aesopus autem cum nulla astutia à mala hac fortuna liberari posset, se ipsum in carcere lugere sedens. ex familiarib⁹ aut ipsius quidā, Damas nomine, ad ipsum ingressus, & uidens eum sic lamentari, causam rei rogauit. & ille ait, mulier quā cū recēter suū uirū sepeliuisset, quoti die profecta ad tumulum, plorabat. Arans autē quidā nō procul à sepulchro, amore captus ē mulieris, & derelictis bobus, iuit & ipse ad tumulum, ac sedens unā cum muliere plorabat. cū illa rogaret. cur nam & ipse sic lugeret. qm̄ & ego, inquit, decētem mulierē sepeliui, & posteaq; plorauero, mœstitia leuor. illa autem, & mihi id ipsum accidit. & ille, si igitur in eadem incidimus mala, cur nam inuicem non cōiungimur? ego etenim amabo te, ut illam, & tu me rursus ut tuum uirum. his persuasit mulieri, & conuenerunt. interim autem fur profectus, & boues soluens, abegit. ille autē reuersus, non inuentis bobus, & plangere & lugere uehemēter instituit. profecta igit & mulier & lamen,

καὶ ὄλοφρυγόμενον εὐρύσσα, φησὶ, πάλιν κλαίεις; καὶ
 ἤενος, νῦν εἶπεμ ἐπ' ἀληθείας κλαίω. καὶ γὰρ γούμ πολ
 λούς δ' ἰαδράς κινδύους, νῦν τρώντι δρῶν, λύσιμ τῷ
 κακῷ μηδ' ἀμόδερμ εὐρίσκωμ. μετὰ ταῦτα παρήσαμ
 καὶ οἱ δελφοί, καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν φησὶ εἰς κτήε εἴλωκω
 βιαίως ἐπὶ τῷ κρημνῷ. ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔλεγεμ. ὅτε
 ἤρ' ὁμόφωνα τὰ ζῶα, μῦς βαῖξάχω φιλιωδεῖς, εἰς δ' εἰ
 πνομ αὐτὸν ἐκάλεσε. καὶ ἀπαγαγὼμ εἰς ταμῆομ πλῆ
 σίς, ἐνθα πλῆσα πῶν ἐδωδίμωμ ἤμ, εὐωχῷ φησὶ φί
 λε βάτραχε. μετὰ δὲ πῶν ἐσίασιμ, καὶ ὁ βάτραχῶ
 τὸν μῦν ἐπὶ πῶν οἰκίαμ ἐκάλεσε δίαιταμ. ἀλλ' ἵνα
 μὴ ἀποκάμης φησὶ νηχόμενῶ, μηρίνδω λεπήν τὸν σὸμ
 πόδα τῶν ἐμαυτῷ προσαρτήσω. καὶ τῷ πρᾶξας, ἤλα
 τ' εἰς πῶν λίμνῳ. αὐτῷ δὲ καταδύαντῶ εἰς βά
 ρῶ, ὁ μῦς ἀπεπνίγετ, καὶ δνήσκωμ εἶπεμ. ἐγὼ μὲν
 ὑπὸ σῷ δνήσκω. ἐκδηκθῆσομαι δὲ ὑπὸ μείζονῶ. ἐπι
 πλέοντῶ οὐκ τῷ μύος ἐν τῇ λίμνῃ νεκρῷ, κατα
 πτὰς ἀεδῶ, τῷτομ ἀφήρηπασε, σὼν αὐτῷ δὲ προσκη
 τηρῶμ ὁμῷ καὶ τὸν βάτραχον. καὶ οὕτως ἀμφω
 κατεδοινήσατο. καὶ γὰρ τοίνω βία πρὸς ὑμῶν ἀπο
 δνήσκωμ, ἔξω τὸν ἀμωοῦντα. βαβυλῶν γὰρ καὶ
 ἔλλαε πᾶσα τῶν ἐμὸν παρ' ὑμῶν ἀπαιτήσουσι δά
 νατομ. οἱ μὲν οὐκ δελφοί, οὐ δ' ὡς ἐφείδοντο τῷ
 αἰσώπου. ὁ δ' ἐπὶ τὸ τῷ ἀπολλῶνῶ κατέφυγεμ
 ἱερόμ. οἱ δὲ, κακῆδερμ ἀποσάσαντες μετ' ὄργῆς, ἐπὶ
 τὸν κρημνὸν ἀνδρε εἴλωκω. ὁ δ' ἀπαγόμενῶ ἔλεγεμ.
 ἀκῆσατέ με δελφοί. λαγῶος ὑπὸ ἀετῷ διωκόμε
 νῶ, πρὸς κοίτῳ κανδάρω κατέφυγε, δέομονῶ ὑπὸ
 εὐτῷ σωλῶναι, ὁ δὲ κἀνδάρῶ ἠξίου τὸν ζετόμ,
 μὴ

& lamentantē inueniēs inquit, iterum ploras; & ille, nunc ait, uere ploro. & ego itaq; multis euitatis periculis, nunc uere fleo, solutionem malī necunde inueniens. Post hæc affuerunt & Delphi, & extractum ipsum è carcere trahebāt in præcipitium. ille autem eis dicebat. Quando colloq̄bāſ aīalia bruta, mus ranæ amic⁹ fact⁹, ad cœnam eam inuitauit, & abducta in penarium diuitis, ubi multa comestibilia erant, comede inqt amica rana. Post epulationem & rana murem in suam inuitauit cœnationem. Sed ne defatigere inquit natando, filo tenui tuum pedem meo alligabo. atq; hoc facto saltauit in paludem. ea autem urinata in profundū, mus suffocabatur, & moriēs ait, ego quidē per te morior, sed me uindicabit maior. supernatante igitur mure in palude mortuo, deuolans aquila hunc arripuit, cum eo autem appensam unā etiā ranam, & sic ambos deuorauit. Et ego igitur, qui uī per uos morior, habebō ultorem. Babylon enim & Græcia omnis meam à uobis exigent mortem. Delphi tamen ne sic quidem pepercerunt Aesopo. Ille autē in Appollinis confugit sacellum, sed illi & illinc extraxerunt irati, & in præcipitiū rursus traxerūt. Aesop⁹ cū abduceret, dicebat, audite me Delphi. Lepus aquila insectante in lustum scarabei confugit, rogans ut ab eo seruaretur, scarabeus autem rogabat aquilam, ne occideret

μή ἀνελεῖν τὸν ἰκέτιω, ὀρκίζωμ αὐτὸν ἢ τῷ μεγίστου
 δῖος, ἢ μὴ μὴ καταφρονῆσαι ὅτι μικρότητ' αὐτῶ.
 ὁ δὲ μετ' ὀργῆς τῆ πτέρυγι ῥάπισας ἄρ κἀνδασιν τὸν
 λαγῶν ἄρ πῶσας κατέφαγεμ. ὁ δὲ κἀνδαστ' ἔβ' τε
 ἀετῶ σὺναπέπτη, ὡς πλὴν καλιᾶρ τῶττα καταμαδῆμ.
 καὶ δὴ προσελθὼν, τὰ ὡὰ τῶττα κατακυλίσας διέφθει
 ρε. τῷ δὲ, δεινὸν ποικσαμλύς εἴ τις τῶτο τολμήσσει,
 κἀπὶ μετεωροτέρη τόπος τοδεύπερον νεοτροποικσαμλύς,
 κἀκεῖ πάλιμ ὁ κἀνδαστ' τὰ ἴσα τῶττα διέθκεμ. ὁ δ'
 ἀετὸς ἀμμηχανήσας τῆς ὄλοις, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν δία, τῶ
 τ' ἔρ' ἱερὸς εἶναι λέγεται, τοῖς αὐτῶ γόνασι πλὴν τρί-
 τῶ γονῆμ τῆ ὡῶν ἔδκε, ἔβ' δεῶ ταῦτα παραδέ-
 μου, καὶ ἰκετεύσας φυλάττημ. ὁ κἀνθαστ' δὲ κόπρη
 σφαῖραν ποικῆσας, καὶ ἀναβὰς, ἐπὶ τῷ κόλῳ τ' δῖος
 ταύτῳ καθῆκεμ. ὁ δὲ ζεὺς ἀναςὰς ἐφῶ πλὴν ὄνδομ ἀπο-
 τενάξαστ', καὶ τὰ ὡὰ διέξριφεμ ἐκλαθόμεν, ἃ καὶ
 σὺνεξίβη πεσόντα. μαδῶν δὲ πρὸς τῷ κἀνδάρη, ὅτι
 ταῦτ' ἔδρασε τὸν ἀετὸν ἀμυυόμεν, οὐ γὰρ δὴ τὸν
 κἀνδασιν ἐκῆν μόνον ἠδ' ἴκασεμ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν δία
 αὐτὸν ἠσέβησε, πρὸς τὸν ἀετὸν εἶπεμ ἐλθόντα, κἀνθασιν
 εἶναι τὸν λυποῦντα, καὶ δὴ δικάίως λυπεῖμ. μὴ
 βυλόμν' οὖν τὸ γῆος τὸ τῆ ἄετῶν σὺνανιδιῶναι, σὺν
 εὐδῶνε ἔβ' κἀνδάρη δι' ἄλλα γὰρ πρὸς τὸν ἀετὸν θέσθαι.
 τῷ δὲ μὴ παιδομλύς, ἐκῆν εἰς κἀνδῶν ἔτροπον τὸν τῆ
 ἀετῶν μετέθηκε τὸ κετὸν, ἢνίκα ἄρ μὴ φαίνονται κἀνθα-
 ροι. καὶ ὑμεῖς οὖν ὡ ἄνδρες δελφοί, μὴ ἀτιμάσσετε τῶ
 ττα δὴ τὸν δεῶν, εἰς ὃν κατέφυγον, εἰ καὶ μικρῶ πετύ-
 χηκεμ ἱερῶ. οὐ δὲ γὰρ ἀσεβεῖς προσιόφεται. οἱ ἧ δελ-
 φοὶ τῶττα ὀλίγα φροντίζοντες, πλὴν ἐπὶ τὸν δάνατον
 ὁμοίως

ne occideret supplicē, obtestādo ipsam p̄ maximū Iouem, saltem ne despiceret paruitatem suam. Illa uero irata ala percutiens scarabeum, leporem raptum depasta est. scarabeus autem & cum aquila uolauit, ut nidum eius disceret, ac iam profectus oua eius deuoluta dirupit. illa autē cū graue existimaret siqs hoc ausus fuisset, & in altiore loco secundo nidificasset, & illic rursus scarabeus iisdem hanc affecit. Sed aquila inops consilij penitus, ascendit ad Iouē, (i eius em̄ tutela esse dicitur) & in ipsius genibus tertiam foeturam ouorum posuit, deo ipsa commēdans, & supplicās ut custodiret. sed scarabeus estercore pilula facta, ascendit, & in sinum Iouis eam demisit. Iupiter assurgens ut simum excuteret, & oua abiicit oblitus, quæ & contriuit deiecta. Sed cū didicisset à scarabeo, q̄ hæc fecisset ut aquilam ulcisceretur, non enim scarabeum tantū illa affecit iniuria, sed & in Iouē ipsum impia fuit, aquilæ reuersæ ait, scarabeum esse qui affecit mœrore, & certe iure affecisse. nolens igitur aquilarum genus deficere, consuluit scarabeo, ut aquilæ reconciliaretur. cum hic non paruisset, ille in aliud tempus transposuit aquilarū partum, cū nō appareāt scarabei. Et uos igitur ò uiri Delphi, ne despiciate hunc deum, ad quem profugit, & si paruum sortitus est delubrum, neq̄ em̄ impios negliget. Delphi uero hæc parum curantes, rectā ad mortem

ὁμοίως ἦγομ. αἴσωπθ δὲ μηδενὶ ἤ ὑπ' αὐτῶ λεγοί
 μλύωμ ὕρῳμ καμπιομλύσε, πάλιν φησίμ. ἄνδρες ὀνή
 μοροι καὶ φονῶντες ἀκῶσατε. γεωργός τις ἐπ' ἀγρῶ
 γεγηρακῶς, ἐπεὶ μηδέποτε εἰσῆλθεμ εἰς ἄστυ, παρεκά
 λη τὸν οἰκείον τῷτο θεάσασθαι. οἱ δὲ, ζεύξαντες ὀνά
 ρια, καὶ ἐπὶ φιλῶπίνης αὐτὸν ἀναβιβασάμενοι,
 μόνον ἐκέλευσαμ ἐλαύνειν. ὁδεύοντι δὲ, χερῶν
 καὶ θυέλλης τὸν ἄερα καταλαβόντων, καὶ ζόφῳ γε
 νομλύσ, τὰ ὀνάρια φιλῶπίνης ὁδῶσ πλανηθέντα, εἰς τῖνα
 κρημνὸν ὄζετόπισαμ ὅμ πρεσβύτιω. ὁ δὲ μέλλωμ ἦδη
 κατακρημνίζεσθαι, ὡ ζεῦ, εἶπε, τί ποτέ σε ἠδίκησα,
 ὅτι οὔτω παρὰ λόγον ἀπόλλυμαι; καὶ ταῦτα οὐδ'
 ὑφ' ἵππων γενναίωμ, οὐδ' ἡμιόνων ἀγαθῶμ, ἀλλ' ὀνα
 ρίωμ εὐτελεσάτων. καὶ γὰρ τρίτω ἐπὶ τοῖς ἴσοις νῦν δυ
 γεραιῶ, ὅτι μὴ ὑπ' ἐντίμων ἀνδρῶμ, ἢ ἐλλογίμων,
 ἀλλ' ὑπ' ἀχρείων καὶ κακίωμ ἀπόλλυμαι. μέλλωμ
 δὲ ἦδη κατὰ τὸ κρημνῶ ἀφίεσθαι, τοῖστρον εἶρκε πάλ
 λιν μῦθον. ἀνὴρ τις φιλῶπίνης ἐραδίος θυγατρὸς,
 εἰς ἀγρὸν ἀπέβαλε πλὴν γυναικα, μόνωμ δὲ πλὴν δυ
 γατέρα ἀπολαβῶμ, ἐβιάζετο. ἡ δὲ, πᾶστρο, εἶπεμ
 ἀνόσια πράττει, εὐχόμενω μλύτοισ ὑπὸ πολλῶμ ἀν
 δρῶμ ἀχαιωθῆσθαι, ἢ ὑπὸ σῶ τῶ γεννησαμλύσ. τῶ
 ποίνω καὶ ἐφ' ὑμῶμ ὡ παράνομοισ δελφοῖ λέγω, ὡς
 ἡρῶμω σκύλλη καὶ χόρυβδι πωριπισῆμ, καὶ ταῖς
 ἐν ἀφρικῆ σῦρτεσιμ, ἢ παρ' ὑμῶμ ἀδίκηως καὶ ἀνα
 ξίως ἀποθανεῖμ. καταρῶμαι γαῦν ὑμῶμ τῆ πατρί
 δι, καὶ θεοῖς μαρτύρομαι, ὡς ἔξω πάσης δίκης ἀ
 πόλλυμαι, οἱ μοι τιμωρήσουσιμ εἰσακούσαντες. ἔρ
 ξίσαμ μλύσ αὐτὸμ οἱ δελφοῖ καὶ τῶ κρημνῶ, καὶ ἀπέ
 θανεμ,

itidem agebant. Aesopus nulla re à se di-
 cta uidens eos flecti, rursus ait. uiri cru-
 deles, & interfectores, audite. Agricola quã in agro
 cõsenuit, cū nuncq̃ ingressus esset in urbem, preca-
 batur domesticos ut eã uideret. at illi iunctis asel-
 lis, atq̃ in curru eo imposito,
 solum iusserūt agere. eunti autem procella
 & turbine aërem occupantibus, & tenebris fa-
 ctis, aselli à uia aberrantes in quoddam
 præcipitium deduxerunt senem. at ille iam
 præcipitandus, ò Iupiter ait, q̃ in re te iniuria affeci,
 qm̃ sic inique occidor, præsertimq̃ neq̃
 ab equis generosis, neq̃ à mulis bonis, sed ab asel-
 lis uilissimis. & ego itaq̃ eodem modo nunc tri-
 stor, quoniã nõ ab honoratis uiris, & elegantibus,
 uerum ab inutilibus, & pessimis interficior.
 Iamq̃ præcipitandus eiusmodi dixit rur-
 sus fabulam. Vir quidam suam deamans filiam,
 rus misit uxorem, solam autem fi-
 liam receptam uiolauit. illa autem pater, ait,
 scelesti facis, optarem tamen à multis ui-
 ris dedecore hoc affici, quàm à te, q̃ genuisti. hoc
 nunc & in uos ò iniqui Delphi dico, quod
 eligerẽ in Scyllã, & Charybdim poti⁹ incidere, ac
 in Africæ Syrteis, quàm per uos iniuste, atq̃ in-
 digne mori. execror igitur uestram patri-
 am, & deos testor, me præter omnem iustitiã in-
 terire, qui me ulciscuntur exauditum. Præ-
 cipitem igitur ipsum dederunt de rupe, & mor-

θανεμ. οὐ πολλοὶ δ' ὕδρον λοιμῶν συχεθύντες, καὶ
 σμὸν ἔλαβον θ' ἰλιάσκειται τὸν αἰσώψα θάνατον. ὧ
 καὶ ὡς σωθεῖσθε ἐαυτοῖς ἀδίκως φονδθέντι, καὶ σὴν
 λυ ἀνέσκαμ. οἱ δ' ἐν τῇ ἑλλάδι πρωτείνοντες, καὶ
 ὅσοι ἦν σοφτέρων, καὶ αὐτοὶ τὰ εἰς αἰσώψου πε
 πραγμαλῖα μαθόντες, εἰς τε δελφοὺς παρεγγύοντο,
 καὶ σὺν ἐκείνοις σκεψάμενοι, τιμωροὶ καὶ αὐτοὶ τῶν
 αἰσώψα θανάτῳ γεγόνασιν.

*

* Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Α Ϊ Σ Ω

Π Ο Υ Β Ι Ο Υ Ἰ Π Ο Μ Α

Ξ Ι Μ Ο Υ Τ Ο Υ

Π Λ Α Ν Ο Υ

Δ Ο Υ

Ε Π Γ Ρ Α Φ Η Ν Τ Ο Σ.*

*

tu⁹ est. nō multo post aūt pestilētia laborātes, ora-
culū acceperunt expiandā esse Aesopi mortē. cui
q̄ & cōscj sibi essent, iniuste eū interfecisse, etiā cip-
pū erexerūt. sed primates grāciā, ac doctissimi q̄
q̄, cum & ipsi, quæ in Aesopum facta fu-
issent, intellexissent, & in Delphos profecti sunt,
& cum illis habita inquisitione, ultores & ipsi
Aesopi mortis fuerunt.

*

* F I N I S A E S O P I
P I V I T A E A M A -
X I M O
P L A N V
D E
C O N S C R I P T A E . *

*

Αΐς Ωΐου

Μιθίοι.

Αετός, και Αλωπης.

Εὖς καὶ ἀλώπηξ ὀλιωθέντες, πλεσίον ἀλλήλων οἰκῆν ἐνώσαν, βεβαίωσιν ὀλίαν ποίεσμενοι τὴν σωήθειαν. ὁ μὲν οὖν ἐφ' ὑψηλῶν δένδρων τὴν καλιὰν ἐπήξατο, ἢ δ' ἀλώπηξ ἐν τοῖς ἔγξις δάμνοισι ἐτεκνοποίησατο. ἐπὶ νομῶν οὐ ποτε ἐν ἀλώπεκι προελθῆσθαι, ὁ ἀεὶς τροφῆς ἀπορῶν, καταπῆας ἐπὶ τῶν δάμνων, καὶ τὰ τέκνα τὰν τῆς ἀναρπάσας, ἅμα τοῖς αὐτῶν νεοπτοῖς ἐδοιμήσατο. ἢ δ' ἀλώπηξ ἐπανελθῆσα, καὶ τὸ πρᾶχθῆν μαθῆσα, οὐ τοσούτῃ ἐπὶ τῶν τῶν τέκνων ἠνιάθη θανάτω, ὅσον ἐπὶ τῶν ἐν ἀμύνης ἀπόρῳ, χρῆσαί γὰρ οὔσα, πῶτον διώκων οὐχ οἷα τε ἦν. διὸ καὶ πόρρωθεν εἶσα, τοῦτ' ὁ καὶ τοῖς ἀδυνάτοις ὄξιν εὐπορον, τῶν ἐχθρῶν κατῆσατο. οὐ πολλῶν δ' ὕψου, αἰγάτινων ἐπ' ἀγροῦ θυόντων, καταπῆας ὁ ἀετός, μέγας τι τῶν θυμάτων σὺν ἐμψύροις ἀνδραξιμῆρσιν, καὶ πῆ τὴν νεοπῆαν ἠγαγεν. ἀνέμου δὲ σφοδρῶς πνεύσαντ' ἰκτικαῦτα, καὶ φλογὸς ἀναδοδείσθαι οἱ αἰτιδῆς ἀπτῶνες ἐτι τυγχάνοντες, ὅσθη δέντες εἰς γῆν κατέπεσον. ἢ δ' ἀλώπηξ ἐπιδραμοῦσα, ἐν ὄφθαλμῳ ἀετῶ πάντας κατέφαγεν.

Επιμύθιον.

Θ' μῦθος

AE S O P I
F A B V L A E.

AQVILA ET VVLPES.

Quila & uulpes in ita amicitia
prope habitare decreuerunt,
cōfirmationē amicitiaē, faciēdo
cōsuetudinē. Aquila super alta
arbore nidum affixit,
uulpes uero i p̄ximis arbuſtis
filios peperit. ad pabulū igitur
aliquando uulpe profecta, aquila cibi in/
digens, deuolans in arbuſta, & filios hu/
ius raptos, unā cum ſuis pullis deuora/
uit. Vulpes uero reuerſa, & re co/
gnita, non tam filiorum triſtata eſt mor/
te, quā uindictā inopia, quia enim terreſtris
eſſet, uolucrem perſequi haud poterat. quare
procul ſtans, quod etiam impotentibus eſt
facile, inimicā maledicebat. non multo autē poſt,
caprā quibuſdā in agro ſacrificātibus deuolās aq̄la
partem uictimā cum ignitis carbonibus rapu/
it, & in nidū tulit. uento autē uehementi tunc ſlan/
te, & flamma excitata,
aquilā pulli inuolucres adhuc cū eſſent, aſſati in
terrā decidunt, uulpes uero accurrens in cōſpectu
aquilā omnes deuorauit.

Affabulatio.

g 4

Fabula

Ο μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι οἱ Θιλίαν παρασσονδουῦπε καὶ μ
πλὴν ἐκ τῆν ἠδίκημλῶν φύγωσι τιμωρίαν δι' ἀθένφωμ,
ἀλλὰ τλῶ γε δείαν δίκλω οὐ διακρῶσονται.

Ἄετὸς, καὶ κάνδαρϑ.

Λ Αγωδὸς ὑπ' αετῶ δῖωκόμηνϑ, πρὸς κοίτῳ καν
δάρϑ κατέφυγε, δέο μωνοϑ ὑπ' αὐτῶ σωθῆναι. ὁ
δὲ κάνθαρϑ ἤξιϑ τῶν αετῶν μὴ ἀνελεῖν δῖμ κέτῳ, ὀρκί
ζωμ αὐτῶν καὶ τῶ μεγίστῳ δῖοϑ, ἢ μὴ μὴ καταφρονῆ
σαι φημικρότητῳ αὐτῶ. ὁ δὲ, μετ' ὀργῆς τῆ πτέρυ
γι ράπίσας τὸν κάνδαρον, τῶ λαγῶν ἀρπάσας κατέ
φαγε. ὁ δὲ κάνδαρϑ ἔβη τε αετῶ σωμαπέπῳ, ὡς πλὴν
καλιῶν τῶν καταμαδῆμ. καὶ δὴ προσελθὼν, τὰ ὡὰ
τῶν κατακυλίσας δῖεφθερε. τῶ δὲ δεινὸν ποιησαμέ
νυ, εἴτιϑ τῶτο πολμίσασε, καὶ πῖ μετεωροτέρϑ τόπῳ τῶ
δεύτρον νεοπροοικσαμλῶν, καὶ κῆ πάλιν ὁ κάνδαρϑ
τὰ ἴσα τῶτομ δῖέδηκε. ὁ δὲ αετῶ ἀμκχανήσας τοῖς ὀ
λοιϑ, ἀναβάς ἐπὶ τὸν δῖα, τῶν γὰρ ἴερὸς εἶναι λέγει
ται, φῖς αὐτῶ γόνασι πλὴν τρίτῳ γονῆμ τῆν ὡῶν ἔδη
κε, ἔβη δειῶ ταῦτα παραθέμηνϑ, καὶ ἰκετένσας φυ
λάτῆμ. ὁ κάνθαρϑ δὲ κόπρϑ σφαῖραν ποιήσας, καὶ
ἀναβάς, ἐπὶ τῶ κόλπῳ τῶ δῖοϑ ταύτῳ καθῆκε. ὁ δὲ
Ζεὺς ἀναςάς, ἐφῶ πλὴν ὄντομ ἀποτεινάξασθαι, καὶ τὰ
ὡὰ δῖερῶϊ φερ ἐκλαδομηνϑ, ἀ καὶ σωετρίβη πεσόνη
τα. μαδῶν δὲ πρὸς τῶ κανδάρϑ, ὅτι ταῦτ' ἐνδρῶσε τῶ
αετῶ ἀμωμόμηνϑ, οὐ γὰρ μὴ τῶ κάνδαρον ἐκῆνοϑ
μόνον ἠδίκησεμ, ἀλλὰ καὶ εἰς τῶ δῖα αὐτῶ ἠσέβησε,
πρὸς τῶν αετῶν εἶπεμ ἐλθόντα, κάνδαρον εἶναι τῶ λυ
ποῦῳτα, καὶ δὴ καὶ δικάίως λυθῆμ. μὴ βυλόμηνϑ
οῦν τῶ γῆν τὸ τῆν αετῶν παανοθῆναι, σωεβῶλθε
ἔβη

Fabula significat eos, qui amicitiam uiolant, licet ab affectis iniuria fugiant ultionē ob impotentia, diuinum tamen supplicium non depulsuros.

Aquila & scarabeus.

Lepus aquila insectante in lustrum scarabei profugit, rogans ut ab eo seruaretur. Scarabeus autē rogabat aquilam, ne occideret supplicem, obtestans ipsam pro maximū Iouem, ne scilicet contēneret paruitatem suam. illa uero irata, aquila percussit scarabeum, & leporem arreptū deuorauit. at scarabeus & cum aquila uolauit, ut nidum eius disceret, & iam profectus oua ipsius deuoluta dirupit. illa indigne ferente, quod quod hoc ausus fuisset, & in sublimiore loco secundo nido constructo, & illic rursus scarabeus eisdem eam affecit. Aquila autē consilij inops penitus, ascendit ad Iouem (huius enim sacra esse dicitur) in eius genibus tertium partū ouorum posuit, deo ipsa commendans, ac supplicans ut custodiret. Scarabeus autē ex fimo pilula facta, & ascendit, & in sinum Iouis eam demisit, sed Iupiter cum surrexisset, ut fimum excuteret, & oua proiecit oblitus, quæ & contriuit deiecta. cognito à scarabeo, quod hoc fecisset ut aquilam ulciscerent, nam non modo scarabeum illa iniuria affecit, sed & in Iouem ipsum impia fuit, reuersæ aquilæ ait Iupiter, scarabeum esse quod moesticiæ causa fuerit, & certe iure fuisse. nolens igitur genus aquilarum rarescere, consulit

g s scarabeo

ὄψις ἠαυθάρτε δ' ἰάλλα γὰρ πρὸς τὸν ἄεδ' ἠδέωσα. τῷ δὲ
μὴ παιδομλῖς, ἐκένθ' εἰς καιρὸν ἔτροπον τὸν ἦν' ἀει-
τῶν μετέδθηκε ἠκετ' ἠνίκα ἄμ μὴ φαίνωνται κἀνδρα-
ροί. Ἐπιμύδιον.

Ὁ' μῦθ' ἠκλοῖ, μὴδενὸς καταφρονεῖν, λογιζομέ-
νως, ὡς οὐδέεις ἐσίμ, ὅς προπηλακιδεῖς, οὐκ ἄμ δ' ὠκηθεῖκ
ἐαυτῷ ἐπαμῶνα.

Ἀηδῶν, καὶ ἰέραξ.

Αηδῶν ἐπὶ δένδρῳ καταζομλῖκ, κατὰ τὸ εἰωθεῖς
ἦδ' ἐμ-ἰέραξ δὲ θεασάμηνθ', καὶ τροφῆς ἀπο-
ρῶν, σωείληφεν ἐπιπῆας. ἦδ' ἀναιρεῖσθαι μέλλουσα,
ἐδ' ἄτο τῷ ἰέρακθ' μὴ βρωθῶνα, μὴ δὲ γὰρ ἰκα-
νὸν εἶναι ἰέρακθ' γαστέρα πληροῖν, δ' ἔμ δὲ αὐτὸν
τροφῆς προσδέομλον, ἐπὶ τὰ μείζω ἦν' ὀρνέων τρα-
πέσθαι. καὶ ὁ ἰέραξ ὑπολαβὼν εἶπερ. ἄλλ' ἔγωγε ἄ-
φρων ἄμ εἶλω, εἰ τὴν ἐμ χροσίμ ἐτοίμω τροφῶν ἄφεις,
τὰ μὴ φαινόμενά πω δ' ἰώκοιμι.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ' μῦθ' ἠκλοῖ, ὅτι καὶ ἦν' ἀνδρῶπων οὐτῶς ἀλό-
γισοίεσιν, οἱ δ' ἐλπίδα πλεόνων ἀδῆλων, τὰ ἔν-
χροσί προἰέμλουσι.

Ἀλώπκη, καὶ ἔραγθ'.

Αλώπκη καὶ ἔραγθ' διψῶντες εἰς φρέας κατέβησαν,
μετὰ δὲ τὸ πιεῖν, τῷ ἔραγθ' σκεπτομλῖς τὴν ἄ-
νοδον, ἢ ἀλώπκη ἔφη. θάρσει, χηῆσιμόμ τι καὶ εἰς
τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν ἐπινεόηκα. εἰ γὰρ ὄρσι-
θ' σαθεῖς, τοὺς ἐμπροδίους ἦν' ποδῶν ὄψις τοίχῳ
προσδρείσεις, καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς τοῦ μπροδερ-
κλιθεῖς, ἀναδραμοῦσα δ' εἰς ἦν' σῶν αὐτὴ νώτων.

καὶ

scarabeo, ut aquilæ conciliaretur. sed eo non parente, Iupiter in aliud tempus aquilarum transmutauit partum, cū scarabei non appareant.

Affabulatio.

Fabula significat nullū esse contemnendū, cōsiderando non esse quenq̃, qui laceffitus se ulcisci non queat.

Philomela, & accipiter.

Philomela super arbore sedens de more canebat. Accipiter autem uidens, ac cibi indigens uolando corripuit. quæ cū occidēda foret, orabat accipitrem, ne deuoraretur. neq̃ enim satis esse ad accipitris uētrē iplendū, sed optere ipm cibo egentem ad maiores aues conuerti. at accipiter suscipiens ait. sed ego certe demēs essem, si q̃ in manib⁹ parat⁹ est, cibo dimisso, quæ non uidentur, persequar.

Affabulatio.

Fabula significat, plerosq̃ hoies eodē mō esse inconsultos, qui spe maiorū incertorū, quæ in manibus habentur, amittant.

Vulpes, & Hircus.

Vulpes & Hirc⁹ sitiētes in puteū descēderūt, sed postq̃ biberunt, Hirco indagante ascensum, uulpes ait. confide, utile quid in utriusq̃ etiam salutem excogitauī. si enim rectius steteris, & anteriores pedes parieti firmaueris, & cornua pariter in anteriore partem inclinaueris, cū percurrerim ipsa p̃ tuos humeros

& cornua

καὶ ἠοράτωρ, καὶ ἔξω ἦ φρέατ' ἐκἄθερ πεκδήσασα,
καὶ σέ μετὰ τῶν ἀναπῶσῶ ἐντεῦθερ. τῷ δὲ τράγῳ
πρὸς τὸ ἐπίμωσ ὑπηρετκσαμλῦς, ἐκείνη τῷ φρέατ'
τῷ οὕτως ἐκπεκδήσασα, ἐσκίρτα παρὶ τὸ σόμιον
ἠδομλῆ. ὁ δὲ τράγ' αὐτῷ ἐμέμφετο, ὡς παρὰ
βαίνουσαμ τὰς σωθῆκας. ἠδ' ἄλλ' εἰ τοσαύτας εἶπε
φρένας ἐκέκτησο, ὁπόσας ἐν τῷ πῶγωνι τρίχας, οὐ
πρότερον ἂν κατέβη, πρὶν ἢ πῶ ἀνοδορ σκέψασθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθ' ἀκλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν φρονίμων ἄνδρα
δὲ πρότερον τὰ τέλη σκοποῦντα ἦ πραγμάτων,
εἶδ' οὕτως αὐτοῖς ἐγχερεῖν.

Ἀλώπηξ, καὶ λέων.

Αλώπηξ μὴ πῶ δεασαμλῆ λέοντα, ἐπειδὴ καὶ
τάτινα τύχῳ αὐτῷ συνώτησε, τὸ μὲν πρῶτον
οὕτως ἐφοβήθη, ὡς μικρῶ καὶ ἀποθανεῖν. ἔπειτα
τῷ δευτέρω δεασαμλῆ, ἐφοβήθη μὲν, οὐ μὴν ὡς
τὸ πρότερον. ἐκ τρίτου δὲ τῶν δεασαμλῆ, οὕτως
αὐτῶ κατεδάξασεν, ὡς καὶ προσελθῶσα, δι' ἀλεχθῆναι
ναί.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος ἀκλοῖ, ὅτι ἡ σωθῆκα καὶ τὰ φοβερά
ἢ τῶν πραγμάτων εὐπρόσιτα ποιεῖ.

Ἄλσρος, καὶ ἀλεκτρυών.

Αλσρος συλλαβῶν ἀλεκτρυόνα, μετ' εὐλόγῳ τῶν
τοῦ αἰτίας ἠβελήθη καταφαγεῖν. καὶ δὴ καὶ
τηγόνει αὐτῶ, λέγων, ὡς ὀχληρὸς εἶναι τοῖς ἀνθρώποις,
νύκτωρ κερραγῶς, καὶ μὴ συγχωρῶν ὑπὸ τυγχάνειν.
τῷ δ' ἀπολογισμῶς, ἐπὶ τῇ ἐκείνων ὠφελείᾳ τοῦτο
ποιεῖν, ὡς ἐπὶ τὰ σωθῆκα τῶν ἔργων ἐγείρειναι,

πάλιμ

& cornuâ, & extra puteum illinc exiluerim,
 & te postea extraham hinc. ab hirco
 aut ad hoc prompte officio præstito, illa cū ex pu-
 teo sic exiluisset, exultabat circum os
 læta, hircus autem ipsam accusabat, quod trans-
 gressa fuerit cōventiones. illa aut, sed si tot, inquit,
 mentes possideres, quot in barba pilos, non
 ante descendisses, quàm ascensum consyderasses.

Affabulatio.

Fabula significat, sic prudentem uirum
 oportere prius fines consyderare rerum.
 deinde sic ipsas aggredi.

Vulpes & Leo.

Vulpes cum nunquam uidisset leonē, cum
 ei casu quodam occurrisset, pri-
 mum sic timuit, ut fermè moreretur. Dein-
 de cum secundo uidisset, timuit certe, nō tamē ut
 prius. tertio autem cum ipsum uidisset, sic
 cōtra eum ausa est, ut & accederet, & colloqueretur.

Affabulatio.

Fabula significat, conuersatione terribilia
 quoq; accessu facilia fieri.

Feles & Gallus.

Feles comprehenso gallo, cum rationabili ip-
 sum causa uolebat deuorare. cæterum ac-
 cusabat ipsum, dicendo molestū esse hominibus
 nocte clamantem, neq; permittentē somno frui.
 eo uero respondente ad illorum utilitatem id
 se facere, ut ad consueta opera excitarentur.

rursus

πάλιμ ὁ ἄλλοι ἀτίαν ἐπέφθρεμ, ὡς ἄσεβης εἶκ
 ὡρι πλὴ φύσιμ, μητρι καὶ ἀδελφῶε συμμιγνύμε
 νθ. τῷ δὲ, καὶ τῷτο πρὸε ὠφέλθαμ ἤν δ'εωποτῶμ
 πρῶτημ, φήσαντθ, πολλῶμ αὐτοῖε ἔντεῦδεμ ὠμ
 τικτομλύωμ, ὁ ἄλλοι εἰπῶμ, ἀλλ' εἰ σύ γε πολ
 λῶμ εὐπορεῖε εὐπροσώπωμ ἀπολογιῶμ, ἔγωγε μέν
 τοι ἄτροφθ οὐ μλυῶ, τῷτμ κατεδοινήσαμ.

Επιμύθιομ.

Ὁ μῦθθ δηλοῖ, ὅτι ἡ πονηρὰ φύσιε πλημμελεῖμ αἰ
 ραμένκ, εἰ μὴ μετ' εὐλόγθ δ'ωκηδεῖη προχήματθ,
 ἀπαρακαλύπτῶε γεμλῶ πονηρεύεται.

Αλώπεκεε.

Αλώπηξ ἐν παγίδι ληθεῖσα, καὶ ἀποκοπεί
 σκε φη οὐραε διαδραῖσα, ἀβίωτομ ὑπ' αἰχύ
 νκε ἠγῆτο τὸμ βίον. ἔγνω οὖν καὶ τὰε ἄλλαε ἀλώ
 πεκαε, τοῦτ' αὐτ' νειδετῆσαι, ὡε ἄμ τῷ κοινῶ πάν
 θε δ' ἴδιον συγκαλῦθεμ αἰχθ. καὶ δ' ἡ πάσαε
 ἀδροῖσασα, παρήνει τὰε οὐραε ἀποκόττημ, ὡε οὐκ
 ἀπρεπέε μόνον τοῦτο τ' μέλθ ὀμ, ἀλλὰ καὶ ὡρι
 τὸμ βάρθ προσηρημένον. ὑπολαβῶσα δ' εἰ τιε αὐ
 τῶμ εἶπεμ. ὦ αὐτῆ, ἀλλ' εἰ οὐ σοῖ τοῦτο προσέφθρεμ,
 οὐκ ἄμ ἡμῖμ αὐτὸ σωεβζλόδεε.

Επιμύθιομ.

Ὁ μῦθθ δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ ἤν ἀνθρώπωμ, οὐ
 δ' εὐνοιαμ τὰε πρὸε τοῦε πέλαε ποιοῦνται συμβα
 λίαε, διὰ δὲ τὸ αὐτοῖε συμφέρον.

Αλώπεξε, καὶ βάτθ.

Αλώπεξε φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπὶ δ' ἡ ὀλιωθήσασα
 καταπίπτῆμ ἔμελλεμ, ἐπελάβεμ ὡριε βοήθειαμ
 βέτεε.

rursus feles causam afferebat, quod impius esset erga naturam cum matre, ac sororibus coëundo, eo autem & hoc ad utilitatem dominorum facere dicente, cum multa ipsi hinc ova pariantur, feles præfatus, sed si tu multas abundas euidentibus responsionibus, ego tamen ieiunus non perstabo, ipsum deuorauit.

Affabulatio.

Fabula significat prauam naturam peccare uolentem, si non uerisimili cum prætextu facere id possit, aperte tamen malignari.

Vulpes.

Vulpes laqueo capta, cum abscissa cauda euasisset, non uiuendam præ pudore existimabat uitam. decreuit itaq; & alijs uulpibus hoc idem persuadere, ut communi malo suum cœlaret dedecus. & iam omnibus collectis suadet caudas abscindere, quod non indecens solum hoc membrum sit, sed & superuacuum onus appensum. respondens autem ex ipsis quædam ait. heus tu, nisi tibi hoc conduceret, nobis non consuleres.

Affabulatio.

Fabula significat, prauos homines non beneuolentia in propinquos consulerere, sed suo commodo.

Vulpes, & Rubus.

Vulpes sepe conscensa, cum lapsa calura foret, apprehendit in adiutorium
rubum

βάτῃ. καὶ δὴ τὴν πόδα ἐπὶ τῆς ἐκείνης κέντροις αἰμάξασα, καὶ ἀλγήσασα, πρὸς αὐτὴν εἶπεμ. οἴμοι, καταφυγῶσαμ με γῆ ἐπὶ σέ ὡς ἐπὶ βοκλὸν, σὺ χεῖρον διεθήκας. ἀλλ' ἐσφάλης ὧ ἀύτη, φκσίμ ἢ βάτος, ἐμὲ βυλκιδεῖσα ἐπιλαβέδια, ἢ τις πάντων ἐπιλαμβάνεωθ' εἴωθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοι ὅσοι βοκλοῖς προσρέχουσι, οἷς τὸ ἀδικεῖν μάλλον ἐμφυρμ.

Ἀλώπκη, καὶ κροκόδειλος.

Αλώπκη, καὶ κροκόδειλος ἠμφισβήτησαν πρὶ εὐγενείας. πολλὰ δὲ τῷ κροκόδειλῳ ὑπορήφανα πρὶ φιλίᾳ τῶν προγόνων διεξιόντος λαμπρότητος, ὡς γεγυμνασίου ἀρχηκότων, ἢ ἀλώπκη ὑπολαβῶσα, ὧ τᾶμ εἶπεμ, ἀλλὰ καὶ μὴ σὺ λέγης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δέρματός γε φαίνεται, ὡς ἐκ παλαιῶν ἐτῶν εἰ γεγυμνασμένους.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ψευδομένων ἀνδρῶν ἔλεγχος τὰ πράγματα γίνεται.

Ἀλεκξυόνες, καὶ πέρδιξ.

Αλεκξυόνες τις ἔχωρ ἐπὶ φιλίᾳ οἰκίας, πριάμειος καὶ πέρδικα, σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεωθ'. τῶν δὲ τυπόντων αὐτὸν καὶ ἀπελαυνόντων, ἐκείνος ἠδύμει σφόδρα, νομίζων, ὡς ἀλλόφυλος ταῦτα πάχεμ ὑπὸ τῶν ἀλεκξυόνων. ὡς δὲ μετὰ μικρὸν κακείνους ἐώρακε μαχομένους καὶ ἀλλήλους κόπτοντας, φιλίᾳ λύπης ἀπολυθείς, εἶπεμ. ἀλλ' ἔγωγε ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ λυπήσομαι, ὄρωρ καὶ αὐτοὺς μαχομένους ἀλλήλοις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος

rubū. Quare cum pedibus suis illius aculeis lace-
ratis doleret, ad eam dixit, heī mihi,
confugi enim ad te tanq̄ ad auxiliatorē, sed tu pe-
ius me tractasti. sed errasti heus tu, inquit rubus,
quæ me apprehendere uoluisti, quæ omnes appren-
dere soleo. Affabulatio.

Fabula significat, sic homines quoq; esse stul-
tos, qui ad eos auxiliij gratia accurrūt, quib⁹ magis
iniuria afficere natura insitum est.

Vulpes, & Crocodilus.

Vulpes & Crocodilus cōtendebant de no-
bilitate. cū multa autē Crocodilus superba
de progenitorum narraffet splendore, quod
exercitationū p̄cipes fuerit, uulpes suscipiēs ò a-
micissime ait, sed si ipse nihil dicas, tamen ex cute
uideris antiquis temporibus esse exercitatus.

Affabulatio.

Fabula significat mendaces uiros
res ipsas arguere.

Galli, & Perdix.

GAllos quidam habens domi, emptam
& perdicem cum illis pasci dimisit, qui
cum ipsam uerberarent, ac expellerent, illa trista-
batur ualde, existimans ut alienigenam hæc se pati
à gallis. Cum uero paulo post & illos ui-
deret pugnare, & se ipsos cædere, mœrore
soluta, ait. sed ego posthac non tri-
stabor, uidens & ipsos pugnare inter se.

Affabulatio.

h

Fabula

Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ῥαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν ἀλλοτρίων ὑβρεις, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μὴ δὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους.

Ἀλώπκη.

Αλώπκη εἰς οἰκίαν ἐλθούσα ὑποκριτῶ, καὶ ἕκαστα τῶν αὐτῶ σκευῶν διοργανομένην εὔρει καὶ κεφαλῶν μορμολυκίς εὐφυῶς κατεσκευασμένην, ἢ καὶ ἀναλαβούσα τὰς χορσίμ, ἔφη. ὦ οἶα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.

Ἐπιμύθιον.

Ο' μῦθος πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς καὶ τῶν σώματι, καὶ δὲ ψυχῶν ἀλογίους.

Ἀνθρακεὺς, καὶ κναφεύς.

Ανθρακεὺς ἐπὶ τινὶ οἰκῶν οἰκίᾳ, ἠξίς καὶ κναφεύα παραγενόμενον αὐτῷ σωοικῆσαι. ὁ δὲ κναφεύς ὑπολαβὼν ἔφη. ἀλλ' οὐκ ἔμ τῶτο δ'ωαίμω ἔγω γε πρᾶξαι. δέδ'ια γὰρ, μὴ πως ἄ πορ ἔγω λυκαίνω, αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς.

Ἐπιμύθιον.

Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν δ' ἀνόμοιον ἀκοινώνητον.

Ἀλιῆς.

Αλιῆς εἶλκον σαγύλω. βαρείας δὲ αὐτῆς οὐσίας ἔχαρον καὶ ἐσκίετον, πλὴν ἢ εἶναι τὴν ἄγρην νομίζοντες. ὡς δ' ἐπὶ τῆ ἰσθμῶ ταύτῃ ἐκλύσαντες, τῶν μὲν ἰχθύων εὖρον ὀλίγους, λίθον δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀδυμῆν ἤρξαντο καὶ ἀλύην, οὐ τοσούτον ἐκί τῆ τῶν ἰχθύων ὀλιγόπητι, ὅσοι ὅτι καὶ τ' ἀναντία προσπαλήφασιν. εἰς δὲ τις ἐν αὐτοῖς προσβύτῳ εἶπε, μὴ ἀχιδώμεθα ὦ ἑταῖροι. τῆ γὰρ ἡδονῆ ὡς εἰοικε, ἀδελφῆ

Fabula significat prudentes facile ferre
ab alienis iniurias, cum ipsos uideant neq;
à suis abstinere.

Vulpes.

Vulpes in domū mimi profecta, & singula
iplius uasa perscrutata, inuenit & ca-
put laruae ingeniose fabricatum, quo & acce-
pto manibus, ait, ò quale caput, & cere-
brum non habet.

Affabulatio.

Fabula in uiros magnificos quidem cor-
pore, sed animo inconsultos.

Carbonarius, & fullo.

Carbonari⁹ i qdā habitās domo, rogabat ut
& fullo accederet, & secum cohabitaret. sed
fullo respondendo ait, sed non hoc pos-
sem ego facere. timeo enim ne quæ ego
dealbo, tu fuligine repleas.

Affabulatio.

Fabula significat omne dissimile esse insociabile.

Piscatores.

Piscatores trahebāt uerriculū, qđ cū graue fo-
ret gaudebāt, & exultabāt, multū inesse p̄dæ
existimantes. sed cum in littus ipsum traxissent,
piscēs q̄ paucos quidē, sed lapidem in eo perma-
gnū inuenissent, tristari & mœrere cœperūt nō tā
pisciū paucitate, q̄ quod & cōtraria antea aīo prae-
sumplerāt. qdā aut̄ inter eos natu grādiior dixit. ne
tristemur ò socij, nam uoluptati ut uidetur, soror
h 2 est tristitia

ὄσιν ἢ λύπῃ. καὶ ἡμᾶς οὕτως ἔδει τοσαῦτα προκ'ωδίσεν-
τας, πάντως τι καὶ λυπηθῆναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι οὐ δ'εὖ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυ-
χίαις.

κομπασίης.

Ανήρ τις ἀποδ'ημήσατο, εἴτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν
ἑαυτοῦ γυναικῶς ἀνελάσας, ἀλλὰ τε πολλὰ ἐν δια-
φόροις κηδεραγαθικῆναι χεραῖς ἐκόμπαζε καὶ ὄν καμ-
τῆ ῥόδῳ πεπονηκῆναι πηδήμα, οἰομένου εἶς τῶν ἐπ' αὐ-
τῷ δ'ωατῶν ὅμ' εἶν' ἀποδ'ησῆσαι, πρὸς τῶν δὲ καὶ μαρ-
τυραὶ τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχον, τῶν δὲ παρόν-
των τις ὑπολαβὼν, ἔφη. ὦ οὐτ' εἰ ἀληθεῖς τὸτ' ὄσιν,
οὐδ' ἐμ' δεῖ σοὶ μαρτυρῶν. ἰδοὺ ῥόδ' εἰ, ἰδοὺ καὶ τὸ πη-
δήμα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ προχέσθῃ ἢ τῷ πράγ-
ματι ἀποδείξει ἢ, πάς λογος προήτος ὄσιν.

Ἀδ'ωατα ἐπαγγελιοματι.

Ανὴρ πένθης νόσῳ, καὶ κακῶς διακείμενος,
ἐπειδὴ πρὸς τῶν ἰατρῶν ἀπεγνώσθη, τῶν δ' αὖτ' ἰατρῶν
ἔδει, ὡς εἰ τῶν ὑγιασῶν αὐτῷ πάλιν ἐπανελάσῃ ποιή-
σθαι, ἐκατὸν βόας αὐτῷ προσοίσθαι ὑποχινέμενος εἰς
δυσίαν. ἣ δὲ γυναικὸς αὐτῷ πυρομύτης, καὶ πᾶς
σοὶ ταῦτα ἡμ' ὑγιάνης, ἐκέν' ἔφη. οἶα καὶ ἀνασῶαί
με ἔντευθεν, ἵν' οἱ θεοὶ ταῦτά με ἀπαίτησωσιν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι πολλοὶ ῥαδίως κατεπαγγέλλονται,
ἀπορ' τελεσθῆναι ἐργῶν οὐ προδ' ὀκώσιν.

Κακοπράγμων.

Ανὴρ κακοπράγμων εἰς τὸν ἐν δελφοῖς ἤκερ ἀπόλ-
λωνα.

est tristitia, & nos igitur oportebat tantum ante lactatores, omnino aliqua in re etiam tritari.

Affabulatio.

Fabula significat non oportere tritari frustra lactator.

V Ir quidam peregrinatus, deinde in suam patriam reuersus, aliaque multa in diuersis uiriliter gessisse locis iactabat, atque etiam Rhodi saltasse saltum, quem nullus eius loci potuerit saltare. ad hoc & testes, qui ibi iterfuerunt, dicebat habere. quodam autem ex istis qui aderant, suscipiens ait. heus tu, si uerum hoc est, non est tibi opus testibus. En Rhodus, en saltus.

Affabulatio.

Fabula significat, nisi prompta rei demonstratio sit, omnem sermonem uanum esse & superuacuum.

Impossibilia promittens.

V Ir pauper aegrotans, & male affectus, cum a medicis desperatus esset, deos rogabat, pollicens si sanitatem sibi rursus restitissent, centum boues ipsis oblaturum esse in sacrificium. uxore autem eius audiente, & ubi tibi haec, si conualueris? Ille ait, putas enim surgere me hinc, ut dei haec a me repetant?

Affabulatio.

Fabula significat, multos facile polliceri, quae re comprobare non sperent.

V Ir malignus.

Ir malignus ad eum, qui in Delphis est, iuit Apollinem

h. 3. linem

λωνα, παρᾶσαι τῶτον βυλόμυθον. καὶ δὴ λαβῶν
 εὐχθίον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τῶτο τῇ ἐδίητι σκεπάσας,
 ἔσηκε τῷ τρίποδι ἔγισα. καὶ ἦρετο δ' ἄνδρα, λέ-
 γων, ἄπολλοι, ὃ μετὰ χεῖρας φέρω, πότρου ἔμι-
 πνοου ὄξιν, ἢ ἄπνοον; βυλόμυθον ὡς εἰ μὴ ἄπνοου
 εἰποι, ζῶν ἀναδ' ἔξει δ' εὐχθίον. εἰ δ' ἔμπνοου, εὐθύς
 ἀποπνίξας, νεκρὸν ἐκείνο προενεγκῆν. ὃ δ' ἔγε θεὸς
 πῶν κακότεχνον αὐτῶ γνοῦς ἐπίνοια, εἶπερ. ὁ πό-
 τρου ὦ οὗτον βόλα ποιῆσαι, ποίησον. παρὰ σοὶ
 κῆται γὰρ τῶτο πρᾶξαι, ἦτοι ζῆν ὃ κατέχεις, ἢ νε-
 κρὸν ὑποδ' ἔξει.

Εὔπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ θεὸν ἀπ' ἀλόγιστον καὶ ἀλάθητον.

Αἴλιος.

Αλιεὺς δ' ἐλθόντες εἰς ἄγραν, ἐπεδὴ πολὺν χρό-
 νον ταλαιπωρήσαντες, οὐδὲν εἶλον, σφόδρα
 τε ἠδύμοον, καὶ ἀναχωρῆσαι παρεσκιάζοντο. εὐ-
 δὺς δὲ δάων ὑπὸ τῷ μεγίστῳ διωκόμενον ἰχθίν-
 ων, εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσήλατο. οἱ δὲ τῶτον λα-
 βύντες, μετ' ἠδονῆς ἀνεχώρησαν.

Εὔπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλὰς ἀμὴ τέχνη παρέχει
 ταῦτα τύχη ἐδωρήσατο.

Φένας.

Ανὴρ πένης νοσῶν, ἠύξατο τοῖς θεοῖς εἰ διασωθεῖν,
 βῶς ἑκάστη εἰς δυσίαμ. προσοίσαμ. οἱ δὲ θεοὶ πα-
 ρᾶσαι τῶτον βυλόμυθοι, τῷ πάσας ἀπήλλαξαν. ὃ δ'
 ἀνασᾶς, ἐπεδὴ βοῶν ἠπόρη, σεατίνους βῶς ἑκάστη πλά-
 σας ἐπὶ τῷ βωμῷ θείας ὠλοκάντωσαμ. οἱ δὲ θεοὶ
 βυλόμυθοι

pollinem tentaturus ipsum. Atq; ideo cōprehenso
passerculo manu, & eo ueste contecto,
stetitq; proxime tripodem, ac rogauit deū dicen-
do. ò Apollo, quod manibus fero, utrum, ui-
uum ne est, an mortuum? nam si mortuum
diceret, uiuū onsurus erat passerculū. sin uiuū, statī
suffocatum mortuum illum efferre. Sed deus,
maligna ipsius cognita mente, ait, u-
trum uis heus tu facere facito, penes te
em̄ est istud facere, siue uiuū qđ cōtines, siue mor-
tuum ostendere.

Affabulatio.

Fabula significat, numē neq; decipi posse, neq; qu-
cūq; latere.

Piscatores.

Piscatores egressi ad uenationem, cū multo tē-
pore defatigati, nihil cepissent, & admodum
tristabantur, & discedere apparabant. sed sta-
tim Thunnus maximo quodam insectante pi-
sce, in nauigium ipsorum insiluit, quo ca-
pto læti abiere.

Affabulatio.

Fabula significat, sæpe quæ ars nō præbuit,
ea donasse fortunam.

Deceptor.

Vir pauper ægotās, orabat deos, si euaderet,
boues centū in sacrificiū oblatorū. sed dei tē-
taturi à morbo liberarunt. at ille
surgēs, qm̄ bob⁹ carebat, ex adipe boues centū à se
formatos, in ara positos sacrificauit. Sed dei

βυλόμοιοι αὐτὸν ἀμώαδι, ὄναρ ἐπισάντες αὐτῷ εἶπεν,
 ἀπελθε εἰς δὴ αἰγιαλὸν εἰς τόνδε τὸν τόπον. ἐκεῖ ἢ ἀπὶ
 καὶ χιλίας εὐρήσεις. ἐκεῖνος ἢ δῖυπνιδεῖς, σὺν ἡδονῇ καὶ
 ὡσαυτὴ πρὸς τὸν ὑποδαχθέντα τόπον ἀθίκετο, τὸ χρυ-
 σίον διεροῦν. ἐκεῖ δὲ δὴ περαταῖς ποριτυχῶν, ὑπὲρ
 αὐτῶν σωελήθη. ἀλοῦς δὲ ἦδη, ἀφελῶναι τῶν περα-
 τῶν ἐδέετο, χιλία χρυσὸν τάλαντα δώσαμ αὐτοῖς
 ὑπιχνύμεσθαι. ὡς δ' οὐκ ἐπισεύετο, ἀπαχθεῖς ὑπὲρ
 αὐτῶν ἀπεμπωλήθη χιλίων δραχμῶν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς ψυδῆσι τῶν ἀνδρώπων
 ἐχθραίνει τὸ δέον.

Βάτραχοι.

Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. θέρας δὲ ζήσαν-
 θείσκησεν λίμνης, ἐκεῖνῳ καταλιπόντες, ἐπεζή-
 τωσαν ἑτέραν. καὶ δὴ βαθεῖ ποριέτυχον φρέατι. ὅπου
 ἰδῶν ἄτροπος θατέρω φησὶ. συγκατέλωμιν ὡς οὗτος
 εἰς τὸδε τὸ φρέαρ. ὃ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν. ἂν οὖν καὶ
 τὸ ἐνθάδε ὑδὼς ξηρανθῆ, πῶς ἀναβησόμεθα;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δὲ ἀπορισκέπτως προσί-
 ναι τῆς πράγμασι.

Γέρον, καὶ θάνατος.

Γέρον ποτὲ ζύλα τεμὼν δὲ ὄρασε, κάπι τῶν ὤμων
 ἀράμνῳ, ἐπειδὴ πολλὴν ὁδὸν ἐπηχθισμῶν
 ἐβάδισεν, ἀπαρηκός, ἀπέδειτό τε τὰ ξύλα, καὶ τὸν
 θάνατον ἐλθεῖν ἐπεκαλεῖτο. τῷ δὲ θανάτῳ εὐδύς ἐπι-
 σάντῳ, καὶ τὴν αἰτίαν πωθανομῶν δὲ ἦν αὐτὸν κα-
 λοῖκ, ὃ γέρον εἶπε, ἵνα τὸν φόρον τῶτον ἄρας ἐπι-

θῆς

ipsum ulturi, in somnijs adfuerunt ei, dicentes, ab i ad litus ad eum locū, illic enim Atti cas mille drachmas iuenies. ille aut̄ excitat⁹, lat⁹ & alacer ad demonstratum locum perrexit, aurum disquirens. sed illic in piratas incidit, ab ipsis cōprehēsus est. capt⁹ ergo, ut dimittereēt piratas orabat, mille auri talenta daturum ipsis promittens. sed cum non crederetur, abactus ab ipsis, diuenditus est mille drachmis.

Affabulatio.

Fabula significat mendacijs hominum inimicum esse deum .

Ranæ.

RAnæ duæ in palude pascebant̄. æstate aut̄ siccata palude, illa derelicta, quærebant aliã. ceterū profundū inuenerunt puteū. quo uiso, altera alteri inquit, descendamus heus tu in hunc puteum. illa respondendo ait, si igitur & hic aqua aruerit, quomodo ascendemus?

Affabulatio.

Fabula declarat non oportere inconsyderate res aggredi.

Senex, & mors .

Senex q̄ndã incilis i mōte lignis, ac i humeros eleuatis, ubi multam uiam oneratus iuit, defessus & deposuit ligna, & mortem ut ueniret inuocabat. at morte ilico adstante & causam rogante, qua se uocasset, senex ait, ut onus hoc sullatum im-

h 5

poneres

Ἰὴς μοι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος ὦν, καὶ μυσίοις κινδύνοις περιπεσὼν δοκῆ θανάτου ἐπιθυμῆν, ὁμῶς τὸ ζῆν πολὺ πρὸ τῆς θανάτου αἰρεῖται.

Γραῦς, καὶ ἰατρὸς.

Τηνὴν γραῦς ἀλγῶσα τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἰσκαλεῖται τῖνα τῶν ἰατρῶν ἐπὶ μισθῷ, συμφωνήσασα, ὡς εἰ μὴ θραπέυσεν αὐτῷ, τὸν ὁμολογηθέντα μίσθον αὐτῷ δώσει. εἰ δὲ μὴ, μηδὲν δώσειν. ἐνεχείληκε μὲν οὖν ὁ ἰατρὸς τῆ θραπέει. κατ' ἡμέραν δὲ φοιτῶν ὡς πλὴν φρεσβύτιν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς χρίων, ἐκείνης μηδαμῶς ἀναβλέπων ἐχθρῆς πλὴν ὡς γραμμένῳ ὑπὸ τοῦ χρίσματος, αὐτὸς ἔν τι τῶν φιλοκίαι σκιδῶν ὑφαίρει μὲν, ὅσημέραι ἀπῆε. ἢ μὴ οὖν γραῦς πλὴν ἑαυτῆς φρίσσισιμ ἑώρα κατ' ἐκάστῳ ἐλατῆσμένῳ, ἐπὶ τοσούτον, ὡς καὶ τέλει παντῶν πασιμ αὐτῆ θραπευθεῖσιν μηδὲν ὑποληφθῆναι. τοῦ δ' ἰατροῦ τὸν συμφωνηθέντα μισθὸν αὐτῷ ἀπαίτουτῳ ὡς καθαρῶς βλέπασα ἤδη, καὶ τοὺς μάρτυρας παραγαγόντῳ, μᾶλλον μὴ οὖν εἶπερ ἐκείνη τανῶν οὐδ' οὐτιδὲν βλέπω. ἢ νῖκα μὲν γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνόσσω, πολλὰ τῶν ἐμῶν κατὰ πλὴν ἐμαυτῆς ἐβλεπομ οἰκίαν. νῦν δ' ὅτε με σὺ βλέπασ φῆς, οὐδ' οὐτιδὲν ἐκείνων ὄρω.

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων ἴσως πρᾶτῆσαι, λανθάνουσι κατ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγχον ἐπιπώμυλοι.

Γεωργός, καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Γεωργός

poneres mihi .

Affabulatio.

Fabula significat oēm hoīem uitæ studiosū eē, & licet ifinitis piculis imersus, uideat̃ mortē appetere, tamen uiuere multo magis, q̃ mori eligere.

Anus, & medicus.

MVlier anus dolens oculos, conduxit medicū quēdā mercede, cōuētiōe facta si se curaret, pactam mercedem ei daturā, sin aut̃ minie, nihil daturā . aggressus est igitur medicus curam. Quotidie uero accedens ad uetulam, & oculos ei ungens, cum illa nequaquā uidere posset ea hora ob unctionem, ipse uas aliquod ex domo auferens, quotidie discēdebat.

Anus igit̃ suā supellectilē uidebat singulis diebus minui, adeo ut tandem omnino liberatæ nihil relinqueretur .

At medico pactam mercedem ab ea efflagitante, quasi pure iam uidente, & testes adducente. magis certe, ait illa, nunc nihil uideo. nam cum oculis laborabam, multa mea in mea uidebam domo, nūc autē cū me tu uidere inquis, nihil omnino ex illis uideo.

Affabulatio.

Fabula significat, prauos homines ex ijs quæ agant, ignaros cōtra seipos argumentum afferre.

Agricola, & filij ipsius.

Agricola

Γεωργοὶ τις μέλλων καταλύειν τὸν βίον, καὶ βῆλομυθὸς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα πῆραμ λαβῆν φιγεωργίας, προσκαλεσάμυθὸς αὐτοὺς, ἔφη. παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τὸν βίον ὑπέξημι. ὑμεῖς δ' ἄψωρ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέκρυπται ζητήσαντες εὐρήσετε πάντα. οἱ μὲν οὖν οἰκθύνοντες θησαυροὺς ἐκῆ πρὸ κατορωρύχθαι, πᾶσαν τὴν φι ἀμπέλιν γλῶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν. καὶ θησαυροῦ μὲν οὐ πρὸς ἔτυχον. ἡ δὲ ἀμπελοῦ καλῶς σκαφῆσα, πολλαπλάσιον αὐτὸν κερπὸν ἀνέδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάμαθος, θησαυροὺς ὄξισ τῶν ἀνθρώπων.

Δεωότης, καὶ κῶες.

Ανήρ τις ὑπὸ χαιμῶντος ἐν τῷ αὐτοῦ προασείῳ ἀπολαφθεῖς, πρῶτα μὲν τὰ πρόβατα κατέφαγεν, εἶτα τὰς αἰγας. τοῖ δὲ χαιμῶντος ἐπικρατοῦντος, καὶ τοὺς ἐργάτας βῆς σφάξαε, ἐδοιμήσατο. οἱ δὲ κῶες ταῦτα ἰδόντες, διεφλέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, φεύγωμεν ἀλλ' ἡμεῖς γε ἐντεῦθεν. εἰ γὰρ τῷ ἐργατῶν βοῶν ὁ δεωότης ἡμῶν οὐκ ἐφείσατο, πῶς ἡμῶν φείσεται;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ τρεῖς μάλισα φεύγειν καὶ φυλάττειν καὶ χῆ, οἱ τινες οὐ δὲ τῶν οἰκείων ἀπέχονται.

Γωνή, καὶ ὄρνις.

Γωνὴ χῆρά τις ὄρνιμι εἶχε, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡρὸν αὐτῇ τίκτουσα νομίσασα δὲ ὡς εἰ πλείους τῆ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλλοι, διὲς τέξεται φι ἡμέρας, τῶν πεποίηκεν. ἡ δ' ὄρνις πιμελῆς γενομένη, οὐδ' ἄπαξ φι ἡμέρας τεκῆν ἡδύατο.

Ἐπιμύθιον

Agricola quidam uita excessurus, ac uolens suos filios periculum facere de agricultura, uocatis ipsis, ait. filij mei, ego iam è uita discedo, uos autem si quæ in uinea à me occultata sunt, quæsieritis, inuenietis omnia. illi igitur rati thesaurum illic defossum esse, omnem uineæ terram post interitum patris defoderunt, ac thesaurum non inuenierunt, sed uinea pulchre fossa multiplicem fructum reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat laborem thesaurum esse hominibus.

Herus, & Canes.

Vir quidam à tempestate in suo suburbio deprehensus, primum oues comedit, hinc capras. tempestate autè inualescente, & oparios boues iugulatos comedit. canes uero his uisis, dixerunt inter se, sed fugiamus nos hinc. si enim operatorum boui herus noster nō abstinet, quo mō nostrū abstinerebit?

Affabulatio.

Fabula significat, eos maxime fugere, & cauere oportere, qui neq; suorum abstinent.

Mulier & gallina.

Mulier quidam uidua gallinā hēbat, singul' diebus ouum sibi parientem, rata uero si plus gallinæ ordeci proijceret, bis parituram die, hoc fecit. sed gallina pinguefacta ne semel quidem die parere potuit.

Affabulatio.

Ἐπιμνήθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῶν πλείονων ἐπιθυμοῦντες, καὶ τὰ παρόντα ἀποβάλλουσι.

Κωδότης.

 Ἠχθεῖς τις ὑπὸ κωδός, τὸν ἰασόμηνον προσηύχθη ζητῶν. Ἐντυχὼν δὲ τις αὐτῷ, καὶ γινούσθ' ἠκτῆ, ὃ οὗτος εἶπερ, εἰ σώζεσθαι βύβη λαβὼν ἄριστον, καὶ τὸ τῷ αἵματι πληγῆς ἐκμάζασε, τῷ δ' ἀκόντι κωὶ φαγῆν ἐπίδωκε. κακῆνος γελάσας ἔφη, ἀλλ' εἰ τὸ πωρήσω, δεῖ με ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κωῶν δηχθῆναι.

Ἐπιμνήθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ εὐδαιμονοῦντες, μᾶλλον ἀδικεῖν παροξύνονται.

Νεανίσκοι, καὶ μάγισσος.

 Ἦ νεανίσκοι μαγείῳ παρεκάθηντο. καὶ δὴ τοῖς μαγείσσι προῖτι τῶν οἰκείων ἔργων ἀχολοῦμενος, ἄτρεος τούτων μέρος τί τῶν κρεῶν ὑφελόμενος, εἰς τὸν βιατέρησιν καθῆκε κῶλον, ἐπιστραφέντος δὲ τοῖς μαγείσσι, καὶ τὸ κρέας ἐπιζητοῦντος, ὃ μὲν εἰληφῶς ὤμνυε μὴ ἔχειν, ὃ δὲ ἔχωρ, μὴ εἰληφέναι. ὃ δὲ μάγισσος ἀδοξόμενος πῶν κακουργίαν αὐτῶν, εἶπερ. ἀλλὰ καὶ ἐμὲ λάθητε, τὸν γ' ἐπισηκόμενον θεῶν οὐκοῦν λήσεσθε.

Ἐπιμνήθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι καὶ ἀνθρώποις ἐπισηκούμενοι λαθροῦνται, ἀλλὰ τὸν γε θεῶν οὐ λήσομεν.

Ἐχθροί.

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui ob auaritiam plurimum sunt appetentes, & quæ adsunt, amittere.

Morsus à cane.

Morsus à cane quidam medicaturum circuibat quærēs, cū autē occurrisset quidā ei, & cognosceret, quod quærebatur, heus tu ait. si sanari uis, accipe panē, atque eo sanguinē uulneris sicca, & ei quod mordit cani ad edendum præbe. & is ridēdo ait, sed si hoc fecero, oportebit me ab omnibus qui in urbe sunt canibus morderi.

Affabulatio.

Fabula significat prauos etiā homines beneficio affectos, magis ad inferendam iniuriam exacui.

Adolescentuli. et coquus.

Duo adolescentuli apud cocū assidebant, & coco in aliquo domestico opere occupato, alter horum, partem quandam carniū subreptam in alterius demisit sinum. conuerso autem coco, & carnem quærente, qui abstulerat, iurabat non habere. quod autē habebat, non abstulisse. cocus uero cognita malicia ipsorum, ait, sed & si me latueritis, peieratum deum non latebitis.

Affabulatio.

Fabula significat, quod licet homines peierantes lateamus, deum tamen non latebimus.

Inimici.

Duo

ΔΥΟΤΙΝΕΣ ἄλλήλοισ ἐχθραίνοντες, ἐπὶ φη αὐτῆς νε
 ὡς ἐπλεον. ὦμ ἄτρϑ μὲν ἐπὶ φη πρύμνης,
 ἄτρϑ δὲ ἐπὶ φη πρῶρας ἐκάδητο. χερμῶνϑ δὲ ἐπι/
 γενομνύσ, καὶ φη νεῶς μελλόσης ἥδη καταποντίζε-
 σθαί, ὃ ἐπὶ τῆς πρύμνης τὸν κυβερνήτῳ ἤρετο, πότρου
 ἦν μερῶν τῶ πλοῖος πρόστρον μέλλη καταβαπτίζεσθαι.
 τῶ δὲ πλὴν πρῶραμ εἰπόντϑ, ἀλλ' ἔμοι γε οὐκ ἔσι λυ-
 πηρόν, εἶπερ, ὃ θάνατϑ, εἰ γε ὄραμ μέλλω πρὸ ἔμοῦ
 τῶ ἐχθρόν ἀποδινήσκοντα. Ἐπιμύθιον.

Ο' Μῦθϑ δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἦν ἀνθρώπων οὐδὲμ τῆς
 ἑαυτῶν βλάβης φροντίζουσιν, εἰ τοὺς ἐχθροὺς μόνον
 ἴδωσι πρὸ αὐτῶν κακουμνύσ:

Αἴσωνϑ, καὶ μῦες.

ΕΝ Οἰκίᾳ τινὶ πλλων μυνῶ ὄντων ἄλλουςϑ τῶ το
 γνοὺς ἤκερ ἔνταῦθα. καὶ καθέκασον αὐτῶν συλ-
 λαμβάνων κατήδιεμ. οἱ δὲ, καθ' ἑκάστῳ ἑαυτοὺς ἀνα-
 λισκομνύσ ὄρωντες, ἔφασσαμ πρὸς ἀλλήλας, μηκέτι κά-
 τω κατέλθωμν, ἵνα μὴ παντάπασιν ἀπολώμεθα.
 ἦ γὰρ αἰλόσ μὴ δυναμνύσ δεῦρο ἴξικνεῖσθαι, ἡμῆς
 σωθῆσόμεθα. ὃ δὲ αἴσωνϑ μηκέτι ἦν μυνῶ κατι-
 ὄντων, ἔγνω δὲ ἔπινοίας αὐτοὺς σοφιστόμνος ἐκκαλέ-
 σασθαι. καὶ δὴ ἀπὸ πατήλας τινὸς ἑαυτῶν ἀναβάς ἀπῆ-
 ὤρησε, καὶ προσεποιεῖτο νεκρόν εἶναι. ἦν δὲ μυνῶ τις
 παρακύψας, καὶ ἴδῶν αὐτῶν, ἔφη. ὦ οὗτος, καὶμ δύ-
 λαξ γῆκ, οὐ προσελεύσομαί σοι.

Επιμύθιον.

Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἦν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὅταν
 φη ἑνίῳμ μοχθηρίας παραδῶσιν, οὐκέτι αὐτῶν ἴξαι
 πατῶνται ταῖς ὑποκρίσεσιν.

Αἰλώπηξ,

DVo quidam inter se inimici, in eadem nau-
 ui nauigabant. quorum alter in puppi,
 alter in prora sedebat. tempestate autem superue-
 niente, & naue iam submergen-
 da, qui erat in puppi, gubernatorem rogabat, utra
 pars nauigij prius obruenda esset.
 cumq; ille prora dixisset, sed mihi non erit gra-
 ue, ait, mors, si uisurus sum ante me
 inimicum morientem. Affabulatio.

Fabula significat, multos homines nihil
 suum nocumētum curare, si modo inimicos suos
 uideant ante se malo affectos.

Felis, & mures.

IN domo quadā cū multi essēt mures, felis hoc
 cognito iuit eō, ac eorum singulos ca-
 ptos deuorabat. at illi quotidie cum se ab-
 sumi uiderent, dixerunt inter se, ne posthac in-
 fra descendamus, ne penitus pereamus.
 nam si felis non potest huc uenire, nos
 salui erimus. sed felis nō amplius muribus descen-
 dentibus, decreuit per astutiam eos fallens euo-
 care. caterū conscenso pessulo quodā, de eo se su-
 spēdit, et mortuū simulabat. ex murib⁹ aut quidam
 acclinatus, uisoq; eo inquit, heus tu, & si fac-
 culus fieres, non te adibo.

Affabulatio.

Fabula significat prudentes homines. cum
 aliquorū prauitatē expti fuerit, nō ampli⁹ eorū fal-
 si simulationibus.

i Vulpes

Αλώπηξ, καὶ πίδακη.

ΕΝ σωόδῳ ποτὲ τῷ ἀλόγῳ ζώῳ ὠρχήσατο πίδακη. καὶ εὐδοκίμησαε, βασιλεύς ὑπ' αὐτῶν ἐχειροτονήθη. ἀλώπηξ δ' αὐτῷ φρονήσασα, ὡς ἔμτινι παγίδι κρέας ἐδεάσατο, ὅμ πίδακον λαβῶσα, ἔνταῦθα ἤγαγε, ὡς εὔροι μὲν αὐτὴ λέγασα θησαυρὸν τῶτον, μὴ μλύτοι καὶ χησαοδαὶ αὐτῷ, ἔθ' βασιλεῖ γὰρ τῶτον ὁ νόμος δίδωσι. καὶ προὔξεται αὐτὸν, ἅ τε δὴ βασιλέα, τὸν θησαυρὸν ἀμελείδαι. ὁ δ' ἀπορισκέπτως προσελθὼν, καὶ συλληφείς ὑπ' αὐτῆς παγίδος, ὡς δευπατήσασα ἐμέμφετο τὴν ἀλώπεκα. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν, ὧ πίδακε, τοιαύτως σὺ μωρίαν ἔχω, τῷ ἀλόγῳ βασιλεύσῃ;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πράξις τισὶν ἀπορισκέπτως ἐπιχειροῦντες, δυσυχήμασι περιπίπτουσι.

Θῶνος, καὶ δελφίμ.

ΘΙΝΟΥ διωκόμενος ὑπὸ δελφίνου, καὶ πολλῶν ἔθ' ῥοίζῳ φερόμενος, ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἔμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἰς τινὰ νῆσον. ὑπὸ δὲ αὐτῆς ὁμοίως ῥύμης καὶ ὁ δελφίμ αὐτῷ σωεξώκελεν. ὁ δὲ θῶνος ἐπιστραφεὶς, καὶ λεπτόφυχοῦντα τὸν δελφίνα ἑωρακὼς, εἶπερ. οὐκ ἐτίμοι ὁ θάνατος λυπηρὸς, ὀρῶντι ὅμ αἴτιον γεγονότα μοι τῶτον, σὺν ἐμοὶ ἀποθνήσκοντα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ῥᾶδίως τὰς συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι φέρουσι, τούτων τούτων αἰτίους δυσυχοῦντας ὀρῶντες.

Ἰατρὸς

Vulpes, & Simius.

IN concilio quondā irrationaliū animalū saltauit Simius, & approbatus, rex ab ip/ sis electus est. Vulpes autem ei inuidens, ut in casse quodam carnem uidit, Simium secum illuc duxit, quod inuenisset ipsa the/ saurum illum dicens, non tamen & uti eo, quippe quem lex regi tribueret, atq; horta/ ta est ipsum ut regem, thesaurum accipere. at ille inconsiderate profectus, & captus à casse, quod decepisset, accusabat uul/ pem, illa autem ei, ò Simie talem tu habēs demen/ tiam, brutis dominaberis?

Affabulatio.

Fabula significat, eos q actiones aliquas incōsulte aggrediuntur, in infortunia incidere.

Thunnus, & Delphin.

THunnus Delphino persequente, ma/ gno impetu ferebatur. cum capien/ dus foret, inscius ob uehementem impetum deci/ dit in insulam quandam. ab eodē uero impetu & Delphin cum eo eiectus est. Thunnus aut cōuer/ sus, cum agentem animam Delphinum uidisset, ait, nō ampli⁹ mihi mors molesta ē, cū eū uideā, q mihi causa fuit ipsius, unā mecum perire.

Affabulatio.

Fabula significat facile miseras ferre ho/ mines, si eos, qui illarum autores fuerunt, infeli/ citer agere uideant.

Γιατρὸς, καὶ νοσῶν.

Γιατρὸς νοσοῦντα ἐθράσωνε. τῷ δὲ νοσοῦντος ἀπὸ
θανόντος, ἐκῆνος πρὸς τὺς ἐκκομίζοντας ἔλεγεν.
οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἰ οἶνός ἀπείχετο, καὶ κλυσησίμ
ἐχῆτο, οὐκ ἄν ἐτεθνήκει. τῷ δὲ παρόντων ὑπολαβὼν
τις ἔφη, βέλτισε, οὐκ ἔδει σε ταῦτα νῦν λέγειν, ὅτε
μηδὲν ὄφελός ὄσιν. ἀλλὰ τότε παραινῆν, ὅτε τότε
χρηῖσται ἠδ' ἄνατο.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι δὲ τοὺς φίλους, ἔν καιρῷ ἀνάγ
κῆς τὰς βοηθείας παρέχειν.

Ἰξούτης, καὶ ἔχισ.

Ιξούτης ἰξὸν ἀναλαβὼν καὶ καλάμους, πρὸς ἄγραν
ἔξῆλθεν. ἰδὼν δὲ κίχλαν ἐφ' ὑψέκλῳ δένδρῳ κει
ζομένην, καὶ τοὺς καλάμους ἀλλήλοισι ἐπὶ μῆκος σωά
φας ἄνω πρὸς αὐτὴν, συλλαβεῖν βυλόμην, ἐφεώρα,
καὶ δὴ λαδὼν, ἔχισ κοιμωμένην ὑπὸ πόδας ἐπάτησε.
οἷ δ' ὄργισθαι καὶ δακρύσαι αὐτὸν, ἐκῆνος ἠδὲ κλει
ποφυχωρ ἔλεγεν. δῆλῳ ἔγω, ἔτονον γὰρ διηρεῦσαι
βυλόμην, αὐτὸς ὑφ' ἑτέρῳ ἠγρεύθην εἰς θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πέλας ἐπιβυλευντες,
λανθάνουσι πολλάκις ὑφ' ἑτέρων τῶν αὐτὸν πάχοντες.

Κάσως.

Οκάσως ζῶον ὄσι τετράπονον, ἐν λίμναις τὰ
πρὸς δὲ διαίτῳμενον. οὐ τὰ αἰδοῖα φασιμ ἰατροῖς
χρήσιμα εἶναι. οὗτος οὖν ἔπειθ' ἄν ὑπ' ἀνδρῶπων διω
κόμην καταλαμβάνεται, γινώσκων οὐ χάρις διώ
κεται, ἀποτεμὼν τὰ ἑαυτῶ αἰδοῖα ρίπτει πρὸς τοὺς
διώκοντας, καὶ οὕτω σωτηρίας τυγχάνει.

Ἐπιμύθιον

Medicus, & ægrotans.

Medicus ægrotū curabat, ægroto autē mor/
tuo, ille efferentibus dicebat,
homo hic si uini abstinuisset, & clysteribus
usus fuisset, nō interīssset. qdā autē ex ijs q̄ aderāt re
spōdēdo ait, optiē, nō optebat te hęc nūc dicere,
cum nulla utilitas est, sed tunc admonere, cum his
uti poterat.

Affabulatio.

Fabula significat oportere amicos tēpore necessi/
tatis præbere auxilia.

Auceps, & Vipera.

Auceps uisco accepto, & arūdinibus, aucupa
tū egressus ē. uiso autē turdo sup̄ alta arbore
sedente, & arundinibus inter se in lōgitudinē con/
iunctis, sursum eum cōprehensurus suspiciebat.
cæterū ignarus uiperā dormientem conculcauit.
hęc uero irata momordit ipsum. ille iam a/
gens animam dicebat, me miserū, aliū enim capta
urus, ipse ab alio captus sum ad mortem.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui proximis insidiantur,
ignaros sæpe ab alijs id ipsum pati.

De Fibro.

Fiber animal est quadrupes, in stagnis ple/
rūq; degēs, cui⁹ pudēda dicūt usui esse medi/
cis. hic igitur cum ab hominibus persequen/
tibus iam capiendus sit, cognito cuius gratia pe/
tatur, abscissa sua pudenda proijcit
persequentibus, & sic salutem consequitur.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνδρώπων οἱ φρόνιμοι, ὑπὲρ φιλίας αὐτῶν σωτηρίας, οὐδένα λόγον τῶν χρημάτων ποιοῦνται.

κύνωρ, καὶ μάγισσα.

Κύνωρ εἰσῆλθὼν εἰς μαγισσῶν, καὶ τῶν μαγισσῶν ἀχολαμίνας, καρδίαν ἀρπάσας ἔφυγεν. ὁ δὲ μάγισσα ἐπιστραφεῖς, ὡς εἶδεν αὐτὸν φεύγοντα, εἶπερ. ὦ οὗτος, ἴσθι ὡς ὅπως πρὸς ἄμην, φυλάξομαι σε. οὐ γὰρ ἀπέμειν καρδίαν εἴληφας, ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν ἔδωκας.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὰ παιδήματα τοῖς ἀνδρώποισι μαθήματα γίνονται.

κύνωρ, καὶ λύκος.

Κύνωρ πρὸ ἐπαύλεως τινος ἐκάθισεν. λύκος δὲ ἐπιδραμόντος, καὶ βρῶμα μέλλοντος δήσασεν αὐτὸν, ἐδέετο μὴ νῦν αὐτὸν καταδῦσαι. νῦν μὲν γὰρ (φῆσι) λεωπός εἰμι καὶ ἰχθύος. ἄρ δὲ μικρὸν ἀναμείνης, μέλλω σὺν οἱ ἐμοὶ δεσπῶνται ποιήσασθαι γὰρ με. καὶ γὰρ τεχνικαῦτα, πολλὰ φαγῶν, πιμελέσεισθαι ἔσομαι, καὶ σοὶ ἡδύτονον βρῶμα γενήσομαι. ὁ μὲν οὖν λύκος παθεῖς, ἀπῆλθεν. μετ' ἡμέρας δὲ ἐπανελθὼν, εὗρεν ἄνω ἐπὶ τῷ δώματι τὸν κύων καθεύδοντα, καὶ σὰς κάτωθεν, πρὸς αὐτὸν ἐκάλεσεν, ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῶν σωθηκῶν. καὶ ὁ κύων, ἀλλ' ὦ λύκε εἰ ταποτῶδε πρὸς φιλίας ἐπαύλεως με ἰδοῖς καθεύδοντα, μηκέτι γὰρ με ἀναμείνης.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος

Affabulatio.

Fabula significat homines prudentes pro sua salute nullum agere respectum pecuniarum.

Canis, & Cocus.

CAnis irrumpens in culinam, & Cocus occupato, corde arrepto fugit. at cocus conuersus ut uidit ipsum fugientem, ait, heus tu scito ubi ubi tu fueris, me te obseruatum, non enim mihi cor abstulisti, sed dedisti potius.

Affabulatio.

Fabula significat, saepe mala hominibus documenta esse.

Canis, & Lupus.

CAnis añ stabulũ quoddã dormiebat, cũ lupus irrupisset, & deuoraturus eum esset, rogabat, ne tunc se mactaret nunc em̄ inqt tenuis sum & macilētus, si aut̄ parumper expectaueris, mei domini facturi sunt nuptias, & ego tunc multa depastus, pinguior ero, & tibi suauior cibus fiam.

Lupus igitur persuasus, abiuit. post aliquot dies reuersus, inuenit superius sup domicilio canem dormientem, & stans inferius ad se uocabat, admonens eum foederis. & Canis, ò lupe, si posthac ante stabulum me uideris dormientem, non amplius expectes nuptias.

Affabulatio.

Οἱ μῦθοι δὴλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἢ ἄνδρώπων ὅταν
 παρὶ τι κινδυνεύσαντες σωθῶσι, διὰ βίαν τῶν φυλάτι
 τονται.

Κύωμ, καὶ ἄλεκτρυών.

Κίωμ καὶ ἄλεκτρυών ἑταιρείαμ ποιησάμενοι, ὡδὲ
 ορ, ἐσπέραι δὲ κατάλαβόντες, ὁ μὲν ἄλεκτρυών
 ἐπὶ δένδρον ἐκάθιδυδεν ἀναβάς, ὁ δὲ κύωμ πρὸς τῆ ρίζη
 το δένδρον κοίλωμα ἔχοντο. το δὲ ἄλεκτρυόνος καὶ
 τὸ εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντο, ἀλώπηξ ἀκόντισα πρὸς
 αὐτὸν ἔδραμε. καὶ εἶσα κάτωθεν, πρὸς ἑαυτὴν κατελ
 θῆν ἠξίς, ἐπιδυμῆν γὰ ἀγαθὴν οὕτω φωνὴν ζωὸν ἔχομ
 ἀπάσασθαι. το δὲ εἰπόντο τὸν θυρωρὸν πρότερον
 διυπνίσαι ὑπὲρ τὴν ρίζαμ καθεύδοντα, ὡς ἐκεῖνος ἄνοι
 ξαντο κατελθῆν. κακείνης ζητόσης αὐτὸν φωνῆσαι,
 ὁ κύωμ ἀφῆκε πηδήσας, αὐτὴν δὲ ἔσπαραξε.

Ἐπιμνήθιομ.

Οἱ μῦθοι δὴλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἢ ἄνδρώπων τοὺς
 ἐχθροὺς ἐπελθόντας, πρὸς ἰχυροτέρους πέμψουσι πα
 ραλογιζόμενοι.

Λέωμ, καὶ βάτραχος.

Λέωμ ἀκόντισας ποτὲ βάτραχος μέγα βοῶντος, ἐπε
 σράφη πρὸς τὴν φωνὴν, οἰόμενο μέγατι ζω
 ορ εἶναι, προσμείνας δὲ μικρὸν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προσελ
 θόντα ἐπὶ λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεμ.

Ἐπιμύθιομ.

Οἱ μῦθος δὴλοῖ, μὴ δῆμ πρὸ ἐπὶ ὄψεως δι' ἀκοῆς μό
 νης ταρσάσθαι.

Λέωμ, καὶ ὄνος, καὶ ἀλώπηξ.
 Λέωμ, καὶ οὐτο, καὶ ἀλώπηξ, κοινωσίαν ποικί
 σάμενοι,

Fabula significat prudentes homines, cum aliqua in re periclitati, salui facti fuerint, ca- uere ab ea quandiu uixerint.

Canis, & Gallus.

Canis & gallus inita societate iter faci- ebant, uelpera autē superueniente, gallus conscensa arbore, dormiebat, at canis ad radicem arboris excauatae. cum gallus, ut assolet, noctu cantasset, uulpes, ut audiuit, ac- currit, & stans inferius, ut ad se descende- ret, rogabat, q̄ cuperet cōmēdabile adeo cātu aial complecti. cum autē is dixisset, ut ianitorē prius excitaret ad radicem dormientē, ut cū ille aperu- isset, descenderet. & illa quarēte, ut ip̄m uocaret, canis statim prosiliens eam dilacerauit.

Affabulatio.

Fabula significat, prudentes homines, inimicos insultantes ad fortiores a- ctu mittere.

Leo, & rana.

Leo audita aliq̄n rana ualde clamante, uer- tit se ad uocem, ratus magnum aliquod ani- mal esse, parūper autē expectādo, ut uidit stagno e- gressam, accedens propius proculcauit.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere ante q̄ uideas, uoce sola perturbari.

Leo, & Asinus, & Vulpes.

Leo, & Asinus, & Vulpes, inita societa-

i s te egresso

σάμνοιοι, δὲ ἦλθον πρὸς ἄγραν. πολλῆς οὖν θήρας συλ-
ληφθεῖσθε, προσέταξεν ὁ λέων τοῦ ὄνου διελθεῖν αὐ-
τοῖς. ὁ δὲ, τρεῖς μοῖρας ποικισάμενος ἐκ τῶν ἰ-
σῶν, ἐκλέξατο ταύτας προὔτρεπετο. καὶ ὁ λέων
δυμῶδες, ὅν ὄνον κατέφαγεν. εἶτα τῇ ἀλώπεκι
μοῖραν ἐκέλευσε. ἢ δ' εἰς μίαν μοῖραν πάντα σω-
ρεύσασα, ἑαυτῇ βραχὺ τι κατέλιπεν. καὶ ὁ λέων
πρὸς αὐτὴν, τίς σε ὧ βελτίστη διαίτην οὕτως ἐδίδα-
ξεν; ἢ δ' εἶπερ, ἢ τοῦ ὄνου συμφορᾶ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀν-
θρώποις, τὰ τῶν πέλας δυσυχήματα.

Λέων, καὶ ἄρκτος.

Λέων, καὶ ἄρκτος ὁμοῦ βοιωτέρων περιτυχόν-
τες, πρὸς ταύτας ἐμάχοντο. θένων οὖν ὑπ' ἀλ-
λήλων διατεθέντες, ὡς ἐκ φθι πολλῆς μάχης καὶ σκο-
τοδινιάσαι, ἀπαυδῆσαντες ἔκειντο. ἀλώπηξ δὲ κύκλῳ
πρὸς ἴσσαν, πεπῶκότας αὐτοὺς ἰδύσα, καὶ τὸ βό-
νευρον ἐν τοῦ μέσῳ κείμενον, τὸ το διὰ μέσῳ ἀμ-
φοῖν διαδραμύσα, καὶ ἄρπάσασα, φεύγασα ὤχε-
το. οἱ δὲ, βλέποντες μὲν αὐτὴν, μὴ δυνάμενοι δὲ
ἀνασῆναι, δέιλαιοι ἡμεῖς εἶπον ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμο-
χθῶμεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι ἄλλων κοπιῶντων, ἄλλοι κερδαί-
νεσιμ.

Μάντις.

Μάντις ἐπ' ἀγορᾶς καθήμενος, διελέγετο. ἐπισάν-
τες δ' ἐτινος ἀφνης καὶ ἀπαγείλαντες, ὡς αἱ φθι
οἰκίας αὐτῶν θυρίδες ἀναπεπῆαμνῶναι τε πᾶσαι εἶεν, καὶ
πάντα τὰ ἐνδοῦν ἀφῆρημνῶναι, ἀνεπῆδῆσέν τε σενάξας;

καὶ

te egressi sunt ad uenandū. multa igitur præda ca-
pta, iussit Leo Asino, ut diuideret si-
bi. At ille tribus partibus factis æqua-
liter, ut eligerent, eos hortabatur. & Leo
iratus, Asinum deuorauit. Inde Vulpi,
ut diuideret, iussit, illa uero in unā partē oibus con-
gestis, sibi minimum quiddam reliquit. tum Leo
ipsi, quis te ò optima diuidere sic do-
cuit? ea, inquit, Asini calamitas.

Affabulatio.

Fabula significat, castigamenta ho-
minibus esse aliorum infortunia.

Leo, & ursus. *Esopus*

Leo & Ursus simul magnum nacti hinnu-
lum, de eo pugnabant. grauius igitur à se ip-
sis affecti, ut ex multa pugna etiam uer-
tiginē corripere, defatigati iacebāt. Vulpes autē
circūcirca eundo, ubi prostratos eos uidit, & hin-
nulum in medio iacentem, hunc per u-
trosq; percurrendo, rapuit fugiensq; abi-
uit. at illi uidebant quidē ipsam, sed quia nō pote-
rant surgere, nos miseros dicebāt, quia uulpi labo-
rauimus.

Affabulatio.

Fabula significat, alijs laborantibus, alios lu-
crari.

Vates.

Vates in foro sedēs differebat, cū autē supue-
nisset quidam derepēte, & nūciasset, quod
domus ipsius & fenestræ apertæ omnes essent, &
quæ intus, ablata omnia, exiuit suspirando,

& curren-

καὶ δρομαῖο ἦα, τρέχοντά δέ τις αὐτὸν δεασά-
 μιν, ὃ οὐτὸ εἶπερ, ὅ τ' ἄλλοξια πράγματα προ-
 εδέναι ἐπαγγελόμηνος, τὰ σαυτῶ οὐ προεμαντεύσ.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τὸν μὲν ἑαυτῶν βίον φανύως δι-
 οικοῦντας, τῶν δὲ μηδὲν αὐτοῖς προσκκόντων προνο-
 εῖναι περωμλίως.

Μύρμηξ, καὶ περισερά.

Μύρμηξ διψήσας, καπελθὼν εἰς πηγὴν, παρὰ
 σφύρας ὑπὲρ τοῦ ρεύματός ἀπεωνίγετο. περισερά
 δὲ τῶν δεασαμνῶν, κλῶνα δένδρου προιελάσσα, εἰς
 πλὴν πηγῆν ἔρριψε. ἐφ' οὗ καὶ καδίσαε ὁ μύρμηξ διψι-
 σῶθη. ἰξυτῆς δὲ τις μετὰ τῶν τοὺς καλάμους σω-
 θείας, ἐπὶ τὸ πρὸ περισεράμ συλλαβῆν ἦα, τῶν δ' ὁ μύρι-
 μκξ ἔωρακῶς, τὸν τοῦ ἰξυτῆς πόδα ἔδακρυ, ὃ δὲ ἄλ-
 γήσας, τὴν τε καλάμους ἔρριψε, καὶ πλὴν περισεράμ
 αὐτίκα φυγῆν ἐσοίκεσεν.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δ' αὖ τοῖς ἐνεργέταις χάρις ἀποδίδ-
 ούται.

Νυκτερίς, καὶ βάτος, καὶ αἶθρα.

Νυκτερίς, καὶ βάτος, καὶ αἶθρα ἑταιρείαν ποικί-
 σάμεναι, ἐμπορικὸν διέγνωσαν βίον ζῆν. ἢ
 μὲν οὖν νυκτερίς ἀργύριον δανεισαμνῶν, καθῆκεν εἰς
 τὸ μέσον, ἢ δὲ βάτος ἐδῆτα μετ' ἑαυτῆς ἔλαβεν, ἢ
 δὲ αἶθρα ζήτη χαλκόν. καὶ ἀπέπλευσαν. χαμῶν
 ἢ δὲ σφοδρῶς γενομνῶς, καὶ φθινεῶς περὶ τὰ πείσης,
 πάντα ἀπολέσαντες αὐτοὶ ἐπὶ πλὴν γλῶν διεσώθησαν.
 ἢ ἐκεῖνος τίναν ἢ μὲν αἶθρα τοῖς ἀγιαλοῖς αἰ πα-
 ρεδρεύει, μή πο τὸν χαλκόν ἐκβάλλῃ ἢ θάλαττα. ἢ δὲ

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

& currendo ibat. at cum quidam uideret ipm currentē, heus tu inq̄t, q̄ alienas res p̄scire profiteris, tuas ipsius non pr̄uaticinabare.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui cum suam uitam prauè gubernant, quæ nihil ad se attinent, pr̄scire conantur.

Formica, & Columba.

Formica sitiens descendit in fontem, ac tracta à fluxu, soffocabatur. Columba uero hoc uiso, ramum arboris acceptum in fontem proiecit, super quo sedendo formica, euasit. auceps autē quidam post hoc calamis cōpositis ad colūbā cōprehēdēdū ibat. hoc aut uiso, formica aucupis pedem momordit, qui dolens & calamos proiecit, & columba fugeret, autor fuit.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere bñfactoribus gratiã referre. Vespertilio, & Rubus, & Mergus.

Vespertilio & rubus, & mergus inita societate mercatoriã decreuerunt uitam agere. Itaq; Vespertilio argentum mutuata proiecit in medium, rubus uestem secum accepit, Mergus tertius, æs: & nauigauerunt. tempestate autem uehementi oborta, & naui euerfa, omnibus perditis, ipsi in terram euaserunt. ex illo igitur mergus littoribus semper assistet, num quopiam æs eiciat mare.

Vespertilio

νυκτορίας τοὺς δ' αὖθις φοβουμένη, ἧ μὲν ἡμέρας οὐ φαίνεται, νύκτωρ δ' ἐπὶ νομῶν ἕξεισιν. ἡ δὲ βία τοῦ, ἧ ἤν' παρ' ἰόντων ἐδῆτος ἐπιλαμβάνεται, εἰ πρὶν τὴν οἰκίαν ἐπιγνοίη ζητῶσα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πρὶν ἂν παρ' ἀζομῶν, τὸ τοῦ ἐσῶσιν πρὶν πίπῃσιν.

Ἦσῶν, καὶ ἰατρῶς.

Νοσῶν τις καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰατρῶς ἐρωτώμενος ὅπως διητηρήθη, πλέον εἶπε τοῦ δέοντος ἰδρυκέναι. ὁ δὲ, ἀγαθὸν ἔφη τὸ εἶναι. ἐκ δὲ τούτων δὲ παρ' αὐτῶν πάλιν ἐρωτηθεὶς ὅπως ἔχει, φρίκη συχεθεὶς εἶπε σφοδρῶς διαπετινάχθαι. ὁ δὲ, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἔφησεν εἶναι. ἐκ δὲ τρίτων αὐθις, ὅπως διηγύετο, εἶπε μὲν ὑδέρω πρὶν πεπῶκεναι. ὁ δὲ, καὶ τὸ πάλιν ἀγαθὸν εἶπε εἶναι. εἶτα ἧν οἰκίωμ τινὸς αὐτῶν ἐρωτήσαντ', ὅπως ἔχει; ἐγὼ εἶπε μὲν οὗτος, ὑπὲρ ἧν ἀγαθὸν ἀπόλλυμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάστιγα ἧν ἀνδρώπων δυσχεραίνου μὲν τοὺς πρὸς χάριμ αἰὲν βυλομύθους λέγειν.

Ξυλομύθος, καὶ ἐρμῆς.

Ξυλομύθος τις πρὸς τὸν ποταμῶν, τὸν οἰκῆσιν ἀπέβαλε πέλεκυν. ἀμχανῶν τίνων παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας ὠδύρετο. ἐρμῆς δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ οἰκτείρας τὸν ἀνδρωπομ, καταδύς εἰς τὸν ποταμὸν χρυσοῦν ἀνένεγκε πέλεκυν, καὶ εἰ οὗτος ὄξιν ὄμ' ἀπώλεσεν ἤρετο. τὸ δὲ, μὴ τῶν εἶναι φαμύς, αὐθις καταβάς ἀργυροῦ ἀνεκόμισε. τὸ δὲ μηδὲ τῶν εἶναι τὸν οἰκῆσιν εἰπόντ', ἐκ τρίτου καταβάς ἐκένου τῶν

Vespertilio uero creditores timens, interdium non apparet, noctu ad pabulum exit. Rubus prætereuntium uesti inhæret, si cubi suam cognoscat quærendo.

Affabulatio.

Fabula significat, in ea, quibus incumbimus, in posterum recidere.

Aegrotus, & medicus.

A Egrotus quidam è medico roga⁹, quomodo ualuisset, plus ait quàm oporteret sudasse. ille autem bonum ait hoc esse. secundo uero ab ipso iterum roga⁹, quomodo habuisset, horrore correptum ait ualde concussum fuisse. ille & hoc bonum esse ait.

Tertio roga⁹ quomodo ualuisset, ait in intercutem incidisse, ille & hoc rursus bonum ait esse. inde ex domesticis quodam ipsum rogante, ut habes? ego ait heus tu ex bonis occidior.

Affabulatio.

Fabula significat maxime ex hominibus odio haberi, qui in gratiam semper loqui student.

Lignator, & Mercurius

Lignator quidam apud fluuium suam amisit securim, inops igitur consilij iuxta ripam sedendo plorabat. Mercurius autem intellecta causa & miseratus hominem, urinatus in fluuium, auream sustulit securim. & an hæc esset, quam perdiderat, rogauit. illo non eam esse dicente, iterum urinatus, argenteam sustulit. illo neque hanc esse suam dicente, tertio urinatus, illam

ipsam

τὸν οἰκῆον ἀνλώεσκε. ἦ δὲ τῶν ἀληθῶς εἶναί τὸν ἀπολωλότα φαμῶν, ἐρμῆς ἀποδεξάμεν αὐτῶ τὴν δικαιοσύνην, πάσας αὐτῶ ἐδωρήσατο. ὁ δὲ παραγενόμενος, πάντα τοῖς ἑταίροις τὰ συμβάντα διεξέλιλυθε, ὡς εἰς τις τὰ ἴσα διαπραξάσασθαι ἐβουλεύσατο, καὶ πρὸς τὸν ποταμὸν ἐλθὼν, καὶ τὴν οἰκίαν ἀξίνῳ δὴ ἐπίπλεον ἀφείκει εἰς τὸ ρεῖμα, κλαίωμ ἐκάθητο. ἐπιφανείς οὖν ὁ ἐρμῆς ἠαὐτῶν, καὶ τὴν αἰτίαμ μαθὼν τῷ δαίμονι, καταβὰς ὁμοίως χρυσῶν ἀξίνῳ δὴ ἤνεγκεν. καὶ ἤρετο εἰ ταύτῳ ἀπέβαλε. τῷ δὲ, σὺν ἠδονῇ, ναὶ ἀληθῶς ἢ δ' ὄσι, φήσαντο, μισήσας ὁ θεὸς τὴν τοσαύτῳ ἀναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνῳ κατέχευε, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκίαν ἀπέδωκεν,

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι ὅσοι τῶν δικαίων τὸ δέον σωμαίνεται, τοσούτοις ἀδίκους ἐναντιῶται.

Ὁ μῦθος, καὶ κηπωρῶν.

Ο μῦθος ὑπηρετῶν κηπωρῶν, ἐπεὶ ἡ ὀλίγα μὲν ἠδὲ, πλεῖστα δ' ἐμόχθη, ἤνυστο τῷ δ' ἴω ὡς τῷ κηπωρῶ ἀπαλλαγίει ἐτέρῳ ἀπεμπωληθῆναι δεῖ πότι. τῷ δὲ δ' ἴος ἐπακῶσαντο καὶ κελύσαντο αὐτὸν κοραμῆ πρηνῶν, πάλιν ἐδυσφόρη πλεον, ἢ πρότερον ἀχθοφορῶν, καὶ τὸν τε πηλὸν, καὶ τὰς κέρμας κομίζων. πάλιν οὖν ἀμῆσαι τὸν δεσπότην ἰκέτεον. καὶ βουρσὸν ἐφ' ἀπεμπωλεῖται. εἰς χεῖρονα ρίνων ἢ πρῶτον δεσπότην ἐμπέσων, καὶ ὄρων τὰ παρ' αὐτῶ πρηνῶν, μετὰ σεναγμῶν ἐφ' οἱμοί τῷ ταιπῶν; βέλτιον ἢ μοι παρὰ τῶν προτέρων δεσπότην μῆναι. οὗτος γὰρ ὡς ὄρων, καὶ δ' ἐρμῆς καὶ τρυφάσεται

ipsam sustulit, illo hanc uere esse deperditam dicente, Mercurius probata ipsius æquitate, omnes ei donauit. ille profectus omnia socijs, quæ acciderant, narrauit. Quorum unus eadem facere decreuit. & ad fluuium profectus, & suam securim cõsulto demisit in pfluentē, & plorās sedebat. apparuit igitur Mercurius & illi, & causa intellecta ploratus, urinatus similiter aureā securim extulit, & rogauit an hanc amisisset. illo lætabundo, & uere hæc est dicente, perosus deus tantam impudentiā, nō solum illam detinuit, sed ne propriam quidem reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat, quantum iustis deus auxilia tur, tantum iniustis esse contrarium.

Asinus, & hortulanus.

Asinus seruiens olitori, quoniam parum comedebat, plurimū laborabat, p̄catus ē Iouem, ut ab olitore liberatus, alteri uenderetur domino. cum Iupiter exoratus, iussisset ipsum figulo uendi, iterū iniquiore aio pferebat, q̄ prius, onera, & cœnum, & tegulas ferre. Rursus igitur, ut mutaret dominū rogauit, & coriario uenundatus est. peiorem itaque prioribus herum nactus, uidens quæ ab eo fierent, suspirando ait, hei mihi mihero, melius erat mihi apud priores heros manere, hic enim, ut uideo, & pellem meā operabitur.

περγάσεται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλισα τοὺς προτέρας διεωδῶ-
τας οἰκέται ποδῶσιμ, ὅταν τῶν δευτέρων λάβωσι πεί-
ραμ.

Ὀρνιθοθήρας, καὶ κορυδαλός.

Ορνιθοθήρας ὄρνισιμ ἴση παγίδαε, κορυδαλός δὲ
τῶτον πόρξωδεμ ἰδῶμ, ἐπαυδάνετο τί ποτ' ἐρ-
γάζοιτο. τῷ δὲ, πόλιμ κτίζεμ φαμλίε, εἶτα δὲ πορξ-
ξωτέρω ἀποχωρήσαντ' καὶ κρυβέντος, ὁ κορυδα-
λός τοῖς τῶ ἀνδρὸς λόγοις πιεύσαε, προσελθῶμ εἰε
εἰμ βροχὸμ ἐάλω. τῶ δὲ ὀρνιδοθήρα ἐπίδραμόντ',
ἐκῆνος εἶπεμ. ὦ οὔτος, εἰ ριαντῶ πόλιμ κτίζεε, εἰ
πολλοὺε εὐρήσφε τοὺε ἔνοικοῦτσε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλισα οἰκοὶ καὶ πόλιε ἐρη-
μοῦται, ὅταν οἱ προεσῶπεε χαλεπαίνωσιμ.

Ὁδοιπόρος.

Οδοιπόρ' πολλῶν ἀνύσαε ὁδῶμ, ἠύξατ, εἰ ἄρα
εὐρήσει τί, ὃ ἡμισυ τῶτε τῶ ἐρμῆ ἀναθήσφμ.
περίτυχῶμ δὲ πῆρα μεσῆ φοινίκωμ καὶ ἀμυγδάλωμ,
καὶ ταύτῶ ἀνελόμω, ἐκείνεε μὲν ἔφαγε. τὰ δὲ ἔ-
φοινίκωμ ὄσα, καὶ τὰ τῶ ἀμυγδάλωμ κελύφη ἐπί τι-
ν' ἀνέδηκε βωμῶ, φήσαε ἀπέχεεε ὦ ἐρμῆ τῶ
εὐχῶ. τῶ γὰρ εὐρεθέντ' τὰ ἐκτός καὶ ἔντεε
πρὸε σὲ διανέμμημα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος, πρὸε ἀνδρα φιλάργυρομ, καὶ τοὺε θεοὺε δ' ἰα-
πλεονεξίαμ κατασοριζόμελομ.

Παῖε, καὶ μήτηε.

Παῖε

perabitur.

Affabulatio.

Fabula significat tunc maxime priores dominos à famulis expeti, cum de secundis periculum fecerint.

Auceps, & Cassita.

AVceps auib⁹ struxerat laqueos, alauda uero hūc procul uidēs rogauit, quidnam operaretur, eo urbem condere dicente. deinde procul regresso, & abscondito, galeriata uiri uerbis credendo, accessit ad cassem, & capta est. at aucupe accurrente, illa dixit, heus tu, si talem urbem condis, non multos inuenies incolentes.

Affabulatio.

Fabula significat, tūc maxie domos & urbes desolari, cum praefecti molesti fuerint.

Viator.

Viator multa confecta uia, orauit, siquid inuenerit, dimidiū Mercurio dedicaturū. nactus igitur peram cariotarum, & amygdalarum plenam, atq; ea accepta, eas comedit. sed cariotarū ossa, & amygdalarū cortices sup altari quodam imposuit, locutus, habes ò Mercuri, uotum. nam rei inuentæ exteriora & interiora tecum partior.

Affabulatio.

Fabula aduersus uirum auarum, qui & deos ob cupiditatem fallit.

Puer, & mater.

k 2

Puer

Παῖς ἐκ διδασκαλείᾳ πλὴν τοῦ συμμαθητῶ δέλφου κλέψας, ἦνεγκε τῇ μητρὶ. φησὶ δὲ μὴ ἐπιπληξάσθαι, μᾶλλον μὲν οὖν ἀπεδέξαμην, προϊῶν τοῖς χρονοῖς ἤρξατο καὶ τὰ μείζω κλέψαι. ἐπαυτοφώρῳ δὲ ποτε ληφθεὶς, ἀπήγετο πλὴν πρὸς θάνατον, φησὶ δὲ μητρὸς ἐπομνήσε καὶ ἐλοφυρομνήσε, ἐκῆντο τῷ δὴμῶν ἐδῆτο βραχέα τινα τῇ μητρὶ διαλεχθῆναι πρὸς τὸ οὖν. φησὶ δὲ ταχέως τῷ σώματι τοῦ παιδὸς προοίσειε, ἐκῆντο τὸ οὖν τοῖς ὀδύσει δακρῶν ἀφείλετο. τῆς δὲ μητρὸς καὶ τῷ ἄλλων κατηγορούντων, ὡς οὐ μόνον κέκλοφεν, ἀλλ' ἤδη καὶ εἰς πλὴν μητέρα ἠσέβηκεν, ἐκῆντο εἶπερ, αὐτὴ γάρ μοι τῆς ἀπολείας γέγονεν αἴτιον. εἰ γὰρ ὅτε πλὴν δέλφου ἐκεκλόφην ἐπέπληξέ μοι, οὐκ ἂν μέχρι τούτων χωρήσας νῦν ἠγόμην ἐπὶ τῷ θάνατῳ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι τῷ μὴ κατ' ἀρχὰς κολαζομένῳ νῦν, ἐπιμῆζον αὐξάνει τὰ κακά.

ποιμῶν, καὶ θάλασσα.

Ποιμῶν ἐν πρῶθι θάλασσῳ τόπῳ ποίμνιον νέμων, ἔωρακὼς γαλιωῖῶσαν πλὴν θάλατταν, ἐπεθύμησε πλεῦσαι πρὸς ἐμπορίαν, ἀπεμπωλήσας οὖν τὰ πρόβατα, καὶ φοινίκων βαλάντες περιάμνητο, ἀνήχθη. χαμῶντο δὲ σφοδρῶς γενομνίον, καὶ τῆς νεῶς κινδυνεύουσης βαπίζεσθαι, πάντα τῶν φόρτων ἐκβαλὼν εἰς πλὴν θάλατταν, μόλις κενῆ τῇ νηὶ διεσχώθη. μετὰ δὲ ἡμέρας οὐκ ὀλίγας παριόντος τινός, καὶ τῆς θάλαττης, ἔτυχε γὰρ αὐτῆ γαλιωῖῶσα, πλὴν ἠρεμίαν θάναμαζοντο ὑπολαβῶν οὗτος εἶπε, φοινίκων αὐτίδης ὡς εἴοικεν

PVer ex literario ludo condiscipuli librum furatus, tulit matri, cum ea uero non corripuisset, sed potius amplexata fuisset, prouectus aetate coepit & maiora furari. in ipso autem furto aliquando deprehensus, ducebat recta ad mortem. at sequente, & lugente matre, ille carnifices orabat, ut breuia quaedam matri narraret in aurem. quæ cum ilico ori filij se admouisset, ille aure dentibus demorsam abscidit. matre autem & alijs accusantibus, quia non solum furatus sit, sed & in matrem impius esset, ille ait, hæc enim mihi perditionis fuit causa. si enim cum librum furatus fui, me corripuisset, non ad hæc usq; procedendo, nunc ducerer ad mortem.

Affabulatio.

Fabula significat, eorū quæ nō in principio puniuntur, in maius augeri mala.

Pastor, & mare.

PAstor in maritimo loco armentum pascens, uiso tranquillo mari, desiderauit nauigare ad mercaturam. uenditis igitur ouibus, & palmarum fructibus emptis, soluit. tempestate uero uehementi facta, & nauis in periculo ut submergeretur, omni onere eiectione in mare, uix uacua nauis euasit incolumis. post uero dies non paucos transeunte quodam, & maris (erat enim id forte tranquillum) quietem admirante, suscepto sermone, hic ait: cariotas iterū, ut uidetur,

ἔοικε ἐπιθυμῆσαι, καὶ διὰ τὸ το φαίνεται ἡσυχάζουσα.

Ἐπιμύθιον

Οἱ μῦθοι δηλοῦν, ὅτι τὰ παθήματα τοῖς ἀνδράποιοις μαθήματα γίνονται.

Ῥοῖά, καὶ μηλέα.

Ροῖά, καὶ μηλέα περὶ κάλλους ἤριζον. πολλῶν δὲ ἀμυθισθητικῶν μεταξύ γενομένων, βάτος ἐκ τῆς πλησίον ἀκρόσασα φραγμῶν, πωυσώμεθα εἶπερ ὅτι οἶλαι ποτὲ μαχόμεθα.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῦν, ὅτι ἐν ταῖς τῶν ἀμεινόνων εἰσέσει, καὶ οἱ μηδενὸς ἀξιοὶ περῶνται εἶναι τι.

Ἀσπάλαξ.

Οἰσπάλαξ τυφλὸν ζωὸν ὄζει. φησὶν οὖν ποτε τῆς μητρί, συκαμινέαμ μητρὸς ὄρω. εἶτα ἀνθὶς φησὶ, λιβάνθ ὄσμῆς πεπλήρωμαι. κακτρίτς πάλιν, χαλκῆς φησὶ φησὶδος κτύπον ἀκρόσ. ἡ δὲ μήτηρ ὑπολαβῶσα εἶπερ. ὅτι τέκνον. ὡς ἦδη καταμανδάνω, οὐ μόνον ὄφειε ἐσέρκασαι, ἀλλὰ καὶ ἀκοῆς, καὶ ὄσφρησεως.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῦν, ὅτι ἐνίοι τῶν ἀλαζόνων, τὰ ἀδύνατα κατεπαγγέλλονται, καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἐλέγχονται.

Σφήκες, καὶ πέρδικες.

Σφήκες καὶ πέρδικες διὰ τὴν σωεχόμενοι, πρὸς γεωργὸν ἡλδομ παρ' αὐτῶν ἀποτοῦτες πῖεμ, ἐπαγγελλόμενοι ἀντὶ τῆς ὕδατος ταύτῃ τῶν χάριμ ἀποδῶσαμ, οἱ μὲν πέρδικες, σκάψαμ τὰς ἀμπέλους.

οἱ δὲ

uidetur, desyderat, & propterea uidet̄ quietum.

Affabulatio.

Fabula significat calamitates hominibus
documento esse. *Orator*

Punica, & malus.

Punica & malus de pulchritudine cōtēdebāt̄
multis contētionib⁹ interim factis, rubus ex
proxima sepe audiens, desinamus ait,
ò amicæ aliquando pugnare.

Affabulatio.

Fabula significat in præstantiorum seditionibus,
uilissimos quoq; conari esse aliquos.

Talpa.

Talpa cæcū animal est. dixit igitur aliquando
matri, morum mater uideo. deinde rursus a/
it. thuris odore plena sum. & tertio iterum,
ærei, inquit, lapilli fragorem audio. Mater uero
respondendo ait, ò filia, ut iam perci/
pio, non solum uisu priuata es, sed & auditu, &
olfactu.

Affabulatio.

Fabula significat, nōnullos iactabūdos impossibi/
lia promittere, & in minimis re/
dargui.

Vespæ, & Perdices.

Vespæ & perdices sitibundæ ad a/
gricolam iuerunt, ab eo petentes bibere, p/
mittentes pro aqua hanc gratiam reddi/
turum, perdices fodere uineas.

k 4

uespæ

οἱ δὲ σφῆκες κύκλω πορῖόντες, ῥῆς κέντροις ἄποσοι
βῆμ ῥῆς κλέπτας. ὁ δὲ γεωργὸς ἔφη. ἀλλ' ἔμοι γέ εἰ-
σι δύο βόες, οἳ μηδὲν ἔπαγγελλόμενοι, πάντα ποιῶ-
σιμ, ἄμενομ οὐκ ὄστιμ ἐκείνοις δ' οὐαί, ἦ πορ ἕμιμ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα δ' ἕλωις, ὠφελῆμ μὲν ἔπαγγε-
λλομένους, βλάπτοντα δὲ μεγάλα.

Ταῶς, καὶ κολιός.

Τὸ μὲν ὀρνίθων βυλομύων ποιῆσαι βασιλέα, ταῶς
ἑαυτὸν ἠξίς δ' ἀλλοτρίων χερσιν ἔμ. αἰετομύων δὲ
τῶτον πάντων, κολιός ὑπολαβὼν ἔφη. ἀλλ' εἰ σοῦ
βασιλευντοτρίων ἀεὶς ἡμᾶς καταδιδώκεμ ἐπιχρήσει,
πῶς ἕμιμ ἔπαρκεσαι;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δ' ἄλλοι, ὅτι τοὺς ἄρχοντας οὐ διὰ κάλλο-
μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥῆς μὲν καὶ φρόνησιμ ἐκλέγεσθαι δεῖ.

Μονιός, καὶ ἀλώπηξ.

Μονιός ἄρσιος ἐπίτινος ἕως δένδρα, ῥῆς ὀδόν-
τας ἔδικεμ. ἀλώπηξ δ' ἐρομένης τὴν αἰτί-
αν, ὅτι μηδεμίαν προσκεμένης ἀνάγκης, τί ῥῆς δι-
δόντας διήγει, ἔφη, οὐκ ἀλόγως τῶτο ποιῶ. εἰ γάρ με κίν-
δυνος πορῖσαι, οὐκ ἔμ με τῆνικαῦτα πρὸς τοὺς ὀδόν-
τας ἀκονᾶμ ἀχολῆσθαι δεήσει, ἀλλὰ μάλλον ἐτοίμοις οὐ-
σι χησθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δ' ἄλλοι, ὅτι δεῖ πρὸς τὸν κίνδυνον παρὰ
σκῆδάζεσθαι.

Κορυδαλός.

Κορυδαλός εἰς πάλω ἄλουε, θρηνηὼν ἔλεγεμ, οἳ
μοι τῶ τάλαιπῶρω, καὶ δυσλύω πτηνῶ, οὐ χη-
σὸμ

uespæ circumcirca eundo aculeis arce/
re fures .at agricola ait, sed mihi sunt
duo boues, qui nihil promittendo, omnia faci/
unt. melius igitur est illis dare, quàm uobis.

Affabulatio.

Fabula in uiros perniciosos, qui pro/
mittunt quidem iuuare, lædunt autem admodũ.

Pauo, & monedula.

AVibus creaturis regem, pauo
orabat ut se ob pulchritudinẽ eligerẽt. eligẽ
tibus autẽ eũ oĩbus, monedula suscepto sermõẽ ait,
sed si te regnãte aquila nos p̄sequi aggressa fuerit,
quomodo nobis opem feret?

Affabulatio.

Fabula significat, p̄cipes nõ mō p̄pter pulchritu/
dinẽ, sed & fortitudinẽ & prudẽtiã eligi oportere.

Singularis animal, & uulpes.

Singularis agrestis sup quadã sidens arbore dẽ
tes acuebat. uulpe rogante cau/
sam, quare nulla p̄æposita necessitate den/
tes acueret, ait, non ab re hoc facio. nã si me pe/
riculũ inuaserit, minime autẽ me tunc acuẽdis den/
tibus occupatum esse oportebit, sed potius pa/
ratis uti.

Affabulatio.

Fabula significat aduersus periculum p̄æpa/
ratum esse oportere.

Cassita.

Cassita laqueo capta plorans dicebat, hei
mihi miserã, & infelici uolucris. Non au

k s rum

σὸν ἔνοσθισάμην τινός, οὐκ ἄργυρον, οὐκ ἄλλότι ἤν τιμίωμ. κόκκος ἢ σίττι μικρός τὸν θάνατόμ μοι προῦξένησεν. Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς διὰ κέρδι εὐτελές, μέγαμ ὑπεσαμλύσε κίνδωον.

Νεβρός.

Νεβρός ποτε πρὸς τὸν ἔλαφομ εἶπε. πάτερ, σὺ καὶ μείζωμ καὶ ταχύτερος κωῶμ πέφυκα. καὶ κέρατα πρὸς τῶτοις ὑπερφυᾶ φέρεις πρὸς ἄμωαμ, τί δή ποτ' οὐ οὕτω τῶττε φοβῆ; κακῆν γελῶμ εἶπεμ. ἀληθῆ μὲν ταῦτα φῆς τέκνομ, ἐμ δ' οἶδα, ὡς ἐπειδὰμ κωός ὑλακίλν ἀκόςω, αὐτίκα πρὸς φυγὴν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκφέρομα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φνῆσθ θελούς, οὐδεμίαι παρὰ νεσίς ρώννουσιμ.

Λαγωοί, καὶ βάτραχοι.

Οἱ λαγωοί ποτε στωελδόντες, τὸν ἑαυτῶμ πρὸς ἀλλήλας ἀπεκλάοντ βίομ, ὡς ἐπισφαλῆς εἶναι θελίας πλέωσ. καὶ γὰρ ἢ ὑπ' ἀνδρώπωμ, ἢ κωῶμ καὶ αετῶμ, καὶ ἄλλωμ πολλῶμ ἀναλίσκονται. βέλτιομ οὐ εἶναι θανῆμ ἄπαξ, ἢ διὰ βίαι τρέμαμ. τῶτο φῆνω κυρώσαντες, ὡρμησαμ καὶ ταῦτομ εἰς πλὴν λίμνιμ, ὡς εἰς αὐτίλν ἐμπεσόμενοι καὶ ἀποπνιγκόμενοι. ἤν δὲ καθημλύωμ κύνκλω φηί λίμνηε βάτραχωμ, ὡς τὸμ τω δρόμω κτύπομ ἤδοοντο, εὐθύς εἰς ταῦτίω εἰσιπίδηςάντωμ, ἤν λαγωῶμ τις ἀγχινόςωρος εἶναι δοκῶμ ἤν ἄλλωμ, ἔφη. σῆτε ἑταῖροι, μηδὲμ θενὸμ ὑμᾶς αὐτούς διὰ πρᾶξῆδε. ἦδη ὡς ὄρατε καὶ ἡμῶμ ἔτερ

rum surripui cuiusq̄, non argentū, nō aliud quicq̄
p̄ciosum. Granū aut̄ tritici paruū, mortis mihi cau-
sa fuit.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui ob uile lucrum, magnum sube-
unt periculum.

Hinnulus.

H Innulus aliquando ceruo ait: Pater tu
& maior, & celerior canibus, &
cornua præterea ingentia gestas ad uindictam,
cur nam igitur sic eos times? & ille ridens
ait, uera quidem hæc inquis fili: unum uero scio,
quod cum canis latratum audiuerō, statim ad fu-
gam nescio quomodo efferor.

Affabulatio.

Fabula significat, natura timidos nulla
admonitione fortificari.

Lepores, & ranæ.

L Epores aliquando in unum profecti, suā ip-
sorū deplorabāt uitā, q̄ foret picul' obnoxia,
& timoris plena, quod & ab hominib⁹, & canibus,
& aquilis, & alijs multis consumantur. meli-
us itaq̄ eē mori semel, q̄ toto uitæ tpe timere. hoc
igitur firmato, impetum fecerunt simul in paludē,
quasi in eam insulturi, & suffocandi.

sed cum ranæ, quæ circum paludem sedebant,
cursus strepitu percepto, illico in hanc in-
siluissent, ex leporibus quidam prudentior esse ui-
sus alijs, ait. sistite ò socij, nulla re graui uos
iplos afficite, iam ut uidetis, & nobis alia

sunt

ὄξι ζῶα δ' αὐτότερα.

Επιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δ' αὖτε, ὅτι οἱ δυσυχοῦντες, ὅτι ἐτέρων χεῖρα να παχόντων παραμυθοῦνται.

ὄνθ, καὶ ἵπθ.

Ονθ ἵπθ ἵππορ ἔμακάρισερ, ὡς ἀφδόνως τρεφόμεν ἵπθ ἔπιμελῶς, αὐτὸς μὴ δ' ἀχύρωμ ἄλις ἔχωμ, καὶ ταῦτα, πλεῖσα ταλαιπωρῶμ. ἔπει δὲ καιρὸς ἔπεσεν πολέμου, καὶ ὁ στρατιώτης ἔνοπλον ἀνέβη δ' ἵπθ ἵππορ πανταχόσε τῶτορ ἑλαύνωμ, καὶ δὴ καὶ μέσορ πῶ πολεμίωμ εἰσῆλασε, καὶ ὁ ἵπθ πληγίς ἔκειτο. ταῦτα ἔωρακῶς ὄνθ, τῶ ἵπθ μεταβαλλόμενος ἔταλάνιζερ.

Επιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δ' αὖτε, ὅτι οὐ δ' αὖτε ἀρχοντασ καὶ πλεσίτεσ ζηλοῦν, ἀλλὰ τῶ κατ' ἐκείνωμ φθόνωμ, καὶ δ' κίνδυνον ἀναλογιζομένησ πῶ πενίαν ἀγαπᾶμ.

φιλάργυθ.

Φιλάργυρος τις ἀπασσάμ αὐτῶ πῶ οὐσίαν ἔχερ γυρισάμηνθ, καὶ χρυσῶν βῶλον ποιήσαε, ἔμτινι τόπω κατώρυξε, συγκατορξύσαε ἐκεῖ καὶ ψυχῶν ἑαυτῶ καὶ τῶ νοῦν. καὶ καθ' ἡμέραν ἐρχόμενος, αὐτῶ ἔβλεπε. πῶ δ' ἐργατῶμ τις αὐτῶ παρατηρήσαε, καὶ δ' γεγονὸς σωνοήσαε, ἀνορύξαε τῶ βῶλον ἀνείλετο. μετὰ δὲ ταῦτα κἀκένθ ἑλθῶμ, καὶ κενὸμ τῶ τόπω ἰδῶμ, θρῶεῖμ ἤρξατο, καὶ τίλλειμ τὰς εἴχασ. τῶ δ' εἰς ὄλοφρομένην οὕτω ἰδῶμ, καὶ πῶ αἰτίαν πυθόμενος, μὴ οὕτω εἶπεμ ὅ οὔτωσ ἀδύμε. οὐδὲ γὰρ ἔχωμ τῶ χρυσὸμ εἶχεσ. λίθωμ οὖν ἀντί χρυσῶ λαβῶμ δέεσ, καὶ νόμιζέ σοι δ' ἵπθ χρυσὸμ εἶναι. πῶ αὐτῶ γὰρ σοι πληρῶσα χεῖραμ, ὡς ὄρω γὰρ, οὐ δ' ὅτε ὁ χρυσὸσ ἦμ, ἐν χεῖρασ

ἡδία

sunt animalia timidiora. Affabulatio.

Fabula significat, miseros grauioribus aliorum
consolari calamitatibus.

Asinus, & equus.

Asinus equū beatū putabat, q̄ abūdāter nu-
triret, & accurate, cū ipse neq; palarū satis
haberet, praesertimq; defatigatus. cum autem tem-
pus institit belli, & miles armatum ascendit
equū, huc illuc ipm̄ ipellēdo, ceterū & in medios
hostes insiluit, & equus uulneratus iace-
bat. his uisis, asinus equum mutata senten-
tia miserum existimabat. Affabulatio.

Fabula significat, non oportere principes, & diui-
tes imitari, sed in illos inuidia, & pericu-
lo consyderatis, paupertatem amare.

Auarus.

Avarus quidam cum omnia sua bona uēdi-
disset, & auream glebam fecisset, in
loco quodam infodit, unā defosso illic & animo
suo, & mente. atq; quotidie eundo, ipsam
uidebat. id āt ex opis q̄dā obseruādo cognouit, &
refossam glebam abstulit.

post hęc & ille profectus, & uacuum locum
uidens, lugere coepit, & capillos euellere. hūc cū q̄-
dam uidisset sic plorantem, & causam audiuis-
set, ne sic ait ò tu tristare. neq; enim habens
aurū, habebas. lapidē igit̄ p̄ auro acceptū recōde,
& puta tibi aurum esse, eundem enim tibi u-
sum praestabit. nā, ut uideo, neq; cū aurū erat, ute-
bare,

ἦν δα τοι κτήματ'· Ἐπιμύθιον·

ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι οὐδὲμ ἢ κτῆσις, ἐὰμ μὴ ἢ χθῆσις προσ
σῆ· χλῶες, καὶ γέρανοι.

ΧΗΝΕΣ καὶ γέρανοι ἐπὶ ταύτῃ λεμῶν' ἐνέμον
το. τῶν δὲ θηρυτῶν ἐπιφανέντων, οἱ μὲν γέρα
νοι κῆφοι ὄντες, ταχέως ἀπέπησαν. οἱ δὲ χλῶες διὰ
τὸ βάρ' τῶν σωμάτων μείναντες, στυελήφθησαν.

Ἐπιμύθιον.

ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι καὶ ἐν ἀλώσει πόλεως, οἱ μὲν ἀ
κτῆμονες εὐχερῶς φεύγουσι, οἱ δὲ πλῆστοι δ' ἔλευσι
σι μ' ἀλισκόμενοι.

Χελώνη, καὶ ἀετός.

ΧΕΛΩΝΗ ἀετὸς ἐδῆρ' ἴσθαδ' ταύτῃ διδάξαι. τ
δὲ παραινῶντος πόρρω τῶν φη φύσεως αὐτῆς
εἶναι, ἐκείνη μᾶλλον τῆ δέησι προσέκετο. λαβῶν οὖν
ταύτῃ τοῖς ὄνυξι, καὶ εἰς ὑψ' ἀνενεγκῶν, εἶτ' ἀφῆ
κερ. ἢ δὲ κτ' πετρῶν πεσῶσα, στυελήβη.

Ἐπιμύθιον.

ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἐν φιλονηκίαις τῶν φρο
νιμωτέρων παρακῶσαντες, ἑαυτοὺς ἐβλάψαν.

Ἰύλλα.

ΥΙΛΛΑ ποτὲ πενήσασα, ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἐκά
τισεμ. ὁ δὲ τὸν ἡρακλῶν ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλε.
φη δὲ, ἐκείδεμ αὐτίς ἀφελομύνης, σενάξας εἶπεμ. ὦ ἢ
βράκλες, εἰ ἐπὶ ψυλῆ οὐ στυεμάχηςας, πῶς ἐπὶ μείζο
σι ἀνταγωνισαῖς στυεργῆσαι.

Ἐπιμύθιον.

ὁ μῦθος δὴλοῖ, μὴ δῆμ ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων τῶν δειῶ
θεῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων.

Ελαφός

bare.

Affabulatio.

Fabula significat, nihil esse possessionē, nisi usus ad fuerit.

Anseres, & grues.

Anseres, & grues in eodem prato pascebantur. uenatoribus autem uisis, grues, q̄ essēt leues, statim euolauerūt, anseres uero ob onus corporum cum mansissent, capti fuerunt.

Affabulatio.

Fabula significat, & in expugnatione urbis, inopes facile fugere, diuites autem seruire captos.

Testudo, & Aquila.

Testudo orabat aquilā, ut se uolare doceret. ea autē admonēte procul hoc à natura ipsius esse, ille magis precibus instabat. accepit igitur ipsam unguibus, & in altum sustulit, inde demisit. hæc autem in petras cecidit, & contrita est.

Affabulatio.

Fabula significat, multos, q̄a in cōtentiōib⁹ prudētiores non audiuerint, se ipsos læsisse.

Pulex.

Pvlex aliquando saltans, uiri pedī inhaesit, hic autē Herculem in auxiliū inuocabat. at hic cū illinc rursus saltasset, suspirādo ait, ò Hercules, si, cōtra pulicē nō auxiliat⁹ es, quō cōtra maiores aduersarios adiuuabis?

Affabulatio.

Fabula significat nō oportere in minimis deum rogare, sed in necessarijs.

Cerua.

Έλαφος.

Ελαφος δὲ ἐπερὸν πεπερωμένη τῆν ὀφθαλμῶν, ἐπὶ ἠϊόνος ἐνέμετο, τὸν μὲν ὑγιᾶ τῆν ὀφθαλμῶν πρὸς τὴν ξηρὰν διὰ τοῦς κωκηγετοῦντας ἔχουσα, τὸν δὲ λοιπὸν πρὸς θάλατταν, ὅθεν οὐδὲν ὑπώπιδε. παρὰ πλέοντες δὲ τινες, καὶ τὸττ σοχασάμενοι, αὐτῆς κατετόξυσαν. ἢ δ' ἐαυτῶν ὠλοφύρετο, ὡς ὑφ' ἧς μὲν ἐδέδοίκεν, μηδὲν παθῶσα, ἢ δ' οὐκ ᾔετο κακὸν ἐπάξειν, ὑπὲρ ταύτης προδέδομένη.

Επιμύθιον.

Οὐ μῦθος δὴ κλοῖ, ὅτι πολλαίαις ἡμῖν τὰ βλαβερά δοιοῦντα ὠφέλιμα γίνεται, τὰ δ' ὠφέλιμα, βλαβερά.

Έλαφος, καὶ λέων.

Ελαφος κωκηγοὺς φεύγασα, εἰς ἄντρον εἰσέδεν, λέοντι δ' ἐκῆ προτιυχῶσα, ὑπὲρ αὐτῶ στυελήθηκ, θνήσκασα δ' ἔλεγεν, οἷ μοι ὅτι ἀνθρώπων φεύγασα, θεὸς τῆν θνήσκωμ ἀγριωτάτῳ προέπεσομ.

Επιμύθιον.

Οὐ μῦθος δὴ κλοῖ, ὅτι πολλοὶ τ' ἀνθρώπων μικροῦς κινδύνους φεύγοντες, μεγάλων ἐπειράθησαν.

Έλαφος, καὶ ἄμπελος.

Ελαφος κωκηγοὺς φεύγασα, ὑπὲρ ἄμπελῳ ἐκρύβη. παρὰ ἐλθόντων δ' ὀλίγων ἐκείνων, ἢ ἔλαφος τελέως ἠδὲ λαθῆν δόξασα, τῆν φθιᾶ ἀμπελῶ φύλλων ἐδίειν ἤρξατο. τῶτων δὲ σεομένων, οἱ κωκηγοὶ ἐπιστραφέντες, καὶ ὁ πορὸν ἡμ' ἀλκιδῆς, νομίσαντες τῆν ζώων ὑπὲρ τοῖς φύλλοις τί χρύπτεισθαι, βέλεσιν ἀνῆλόντων ἔλαφομ. ἢ δὲ θνήσκασα, τοιαῦτ', ἔλεγεν, δίκαια πέπονθα. οὐ γὰρ ἐδὲ τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι.

Επιμύθιον

Cerua.

C Erua altero obcacata oculo, in littore pascebatur, sanum oculum ad terram propter uenatores habens, alterum uero ad mare, unde nihil suspicabat. præternauigantes autē quidā, & hoc coniectantes, ipsam sagittarunt. hæc autē seipsam lugebat, quod unde timuerat, nihil passa foret: quod nō putabat malū allaturum, ab eo proditam.

Affabulatio.

Fabula significat, sæpe quæ nobis noxia uidentur, utilia fieri: quæ uero utilia, noxia.

Cerua, & Leo.

C Erua uenatores fugiēs ī speluncā ingressa ē, in leonē autē ibi cū icidisset, ab eo cōphēsa ē, moriēs autē dicebat, heī mihi quod hoīes fugiēs, in ferarum immitissimum incidi.

Affabulatio.

Fabula significat, multos homines dum parua fugiunt pericula, in magna incurrere.

Cerua, & uitis.

C Erua uenatores fugiens, sub uite delituit. cum præterissent autē parūper illi, cerua profus iam latere arbitrata, uitis folia pauci incepit. illis uero agitatīs, uenatores conuersi, & quod erat uerū arbitrati, animal aliquod sub folijs occultari, sagittis confecerunt ceruam. hæc autē moriens talia dicebat, iusta passa sum, non enim offendere oportebat, quæ me seruarat.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῦν, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τὴν εὐεργέτην, ὑπὸ θεῶν κολάζονται.

Οἷον, καὶ λέωμ.

Οὕτω ποτὲ ἀλεκτρυὼν σωεβόσκησεν. λέοντι δ' ἐπελθόντι τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε. καὶ ὁ μὲν λέωμ, φασὶ γὰρ τῶν πλὴν ἀλεκτρυόνος φωνῶν φοβεῖσθαι, ἔφυγεν. ὁ δ' οἷον νομίσας δι' αὐτὸν περὶ φόνου γενῆαι, ἐπέδραμον εὐθύς τῷ λέοντι. ὡς δὲ πόρρω τῶτον ἐδίωξεν, ἔνθα μκέτι ἢ τοῦ ἀλεκτρυῶντος ἐκινεῖτο φωνή, ἔσφαξεν ὁ λέωμ κατεθοιήσατο. ὁ ἤθνησκει ἐβόα. ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος. πολεμιστῶν γὰρ μὴ ὦν γονέωμ, τίνος χάριν εἰς πόλεμον δίζωρ μήλω;

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῦν, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταπεινωμένοις ἐπίτηδες τῶν ἐχθρῶν ἐπιτίθενται, καὶ οὕτως ὑπὸ ἐκείνων ἀπόλλυνται.

Κηπωρὸς, καὶ κύωμ.

Κηπωρὸς κύωμ εἰς φρέας κατέπεσε. ὁ δὲ κυπωρὸς βαλόμενος αὐτὸν ἐκῆθεν ἀνενεγκῆν κατῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ φρέας. οἰηθεὶς δ' ὁ κύωμ, ὡς κατωτέρω μᾶλλον αὐτὸν παραγέγονε καταδύσασθαι, τὸν κηπωρὸν ἔσφαξεν ἔδρακεν. ὁ δὲ μετ' ὀδύνης ἐπανιών, δίκαιά φησι πᾶσι πονεῖν. τί δή ποτε γὰρ τὸν αὐτόχρησά σῶσαι ἐπαύσατο;

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθοι πρὸς ἀδίκους, καὶ ἀχαρίστους.

Σῦς, καὶ κύωμ.

Σὺς καὶ κύωμ ἀλλήλοις διελοιδροῦντο, καὶ ἢ μὴ σῦς ὤμνυε καὶ τῷ ἀφροδίτης ἢ μὴ τῶν ὀδύσιν ἀναρῆξεν

Affabulatio.

Fabula significat, qui iniuria benefactores afficiūt, à deo puniri.

Asinus, & leo.

CUm asino gallus aliquñ pascebat. Leone autē aggresso asinum, gallus exclamauit, & leo (aiunt enim hunc galli uocem timere) fugit. at asinus ratus propter se fugere, aggressus est statim leonem. ut uero procul hunc persecutus est, quò nō amplius galli perueniebat uox, conuersus leo deuorauit. hic uero moriēs clamabat, me miserū, & dementē. ex pugnaci bus em̄ nō nat⁹ parentibus, cuius grā in aciē irruī?

Affabulatio.

Fabula significat, plerosq; homines, inimicos, q̄ se de industria humiliarunt, aggredi, atq; ita ab illis occidi.

Olitor, & canis.

Olitoris canis in puteum decidit, olitor autē ipsum illinc extracturus, descendit & ipse i puteū. rat⁹ autē canis accessisse ut se inferius magis obrueret, olitorē uersus momordit. hic autē cū dolore reuersus, iusta inq; patior. nā cur unq; sui interfectore seruare studui?

Affabulatio.

Fabula in iniustos, & ingratos.

Sus, & canis.

Sus & canis mutuo conuiciabantur. & sus siurabat per Venerem, proculdubio dentibus
1 2 discissurum

ἀναρῶ ῥήξην τὴν γαῖα. ἢ δὲ κύων πρὸς ταῦτα εἰρωνικῶς εἶπε. καλῶς κτλ φησὶ ἀφροδίτης ἢ μῆρ ὀμνύεις. δῆλοίτε γὰρ ὑπὲρ αὐτῆς ὅτι μάλισα φιλεῖσθαι. ἢ τὸν τῆν σῶμα ἀκαθάρτων σαρκῶν γενόμενον, οὐδ' ὅπως εἰς ἱερὸν προσίεται. καὶ ἢ σὺν, διὰ τὸτο μὲν οὐ μᾶλλον δὴν λη ὄξιν ἢ δεὸς σέργασά με. ὅν γὰρ κτείναντα, ἢ ἄλλως λυμαινόμενον παντᾶ πασιμ ἀποσρέφεται. σὺ μὲν τοι κακῶς ὄξιν καὶ ῥῶσα καὶ τεθνηκῆα.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δῆλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῆν ῥητόρων, τὰ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ὀνειδῆ, εὐμενισθῶς εἰς ἕσταινον μεταχρηματίζουσιν.

Ἦε, καὶ κύων.

ΥΣ, καὶ κύων πρὸς εὐτοκίας ἤριζον. ἔφη δὲ ἢ κύων εὐτοκῶς εἶναι μάλισα πάντων τῶν πεζῶν. καὶ ἢ ἕως ὑποτυχῶσα πρὸς ταῦτά φησιν. ἀλλ' ὅταν τὸτο λέγῃς, ἴσθι ὅτι καὶ τυφλοὺς τοὺς σαυτῆς σκύνλακαε τίκτει. Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δῆλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν ὄψει τάχιστα πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνεται.

Ὀφίε, καὶ καρκίνος.

Οφίε καρκίνω σωδιστᾶν, ἑταιρείαν πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος. ὁ μὲν οὐ καρκίνος ἀπλοῦς ὡμὸν τρόπον, μεταβαλέσθαι κακῆνον παρῆνει φησὶ πανουργίας. ὁ δὲ οὐδ' ετιοῦν ἑαυτὸν παρῆχε παιδόμενον. ἐπιτηρήσας δὲ ὁ καρκίνος αὐτὸν ὑπνοῦντα, καὶ ὅσομ οἶόν τε πῆσας, φονεύει. τῷ δὲ ὄφειος μετὰ θάνατον ἐκταθέντος, ἐκέειν εἶπερ. οὕτως ἔδει καὶ πρόοιμ εὐθὺν καὶ ἀπλῶν εἶναι. οὐ δὲ γὰρ ἄν ταύτῃ τὴν δίκην

disciffurū canem, canis uero ad hęc dissimulanter dixit, bene per Venerem nobis iuras. significas em̄ ab ipsa uehementer amari, quæ impuras tuas carnes degustantem, nullo pacto in sacellum admittit. & sus: propter hoc igitur magis præfert dea amare me. nam occidentem, aut alio quouis modo lædentem omnino auersat. tu tamen male oles & uiua, & mortua.

Affabulatio.

Fabula significat, prudētes oratores, quæ ab inimicis obijciuntur, artificiose in laudem conuertere.

Sus, & canis.

Sus & canis de fœcūditate certabāt, dixit autē canis, fœcūda esse maxime pedestriū omniū. & sus occurrens ad hęc inquit, sed cum hęc dicis, scito & cæcos tuos te catulos parere.

Affabulatio.

Fabula significat, non in celeritate res, sed in perfectione iudicari.

Serpens, & cancer.

Serpens unā cum cancro uiuebat, inīta cum eo societate. Itaq; cancer simplex moribus, ut & ille mutaret admonebat astutiam. hic autem minime obediēbat. cū obseruasset igit̄ cancer ip̄m dormientē, & p̄ uiribus cōpressisset, occidit. at serpēte post mortem extenso, ille ait, sic oportebat antehac rectum & simplicem esse, neq; enim hanc

δίκλω ἔτισας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῆς θείας σὺν δόλῳ προσιοῦντες, ἀντὶ μάλλον βλάπτονται.

Ποιμῶν, καὶ λύκῳ.

Ποιμὴν νεογνὸν λύκος σκύμνον εὐρώμ, καὶ ἀνελὸ μιν, σὺν τοῖς κυσίμ ἔτρεφεμ. ἐπεὶ δ' ἠυξιώθη, εἴωπε λύκῳ πρόβατον ἤρπασε, μετὰ τῷ κωῶν καὶ αὐτὸς ἐδίωκε. τῷ ἧ κωῶν ἔσθ' ὅ τε μὴ δῶαμλύωμ καταλαβῆν τὸν λύκον, καὶ διὰ ταῦτα ὑποστρεφόντων, ἐκένθ' ἠκολόθει, μέχθεις ἄρ τῶτον καταλαβῶμ, οἷα δὴ λύκῳ συμμετάχη φη. θήρας, εἴτα ὑπέστρεφεμ, εἰ δὲ μὴ λύκῳ ἔξωθεν ἄρπασε πρόβατον, αὐτὸς λάθρα θύωμ, ἅμα τοῖς κυσίμ ἐδοινοῖτο, ἕως ὃ ποιμὴν σοχασάμιν, καὶ σωεῖς τὸ δρώμνον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας ἀπέκτενεμ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι φησὶς πονηρὰ χηρὸν ἦν οὐ τρέφει.

Λέωμ, καὶ λύκῳ.

Λέωμ γηράσας, ἐνόση κατακεκλιμύθῳ ἐν ἀντιφω. παρήσαμ δ' ἐπισκεφόμιν τὸν βασιλέα πλὴν ἀλώπεκῳ, τὰλλα τῷ ζώωμ. ὃ τοίνυν λύκος λαβόμενος εὐκαιρίας, κατηγόρει παρὰ τοῦ λέοντι φη ἀλώπεκος, ἅ τε δὴ παρ' οὐδὲμ τιδεμλύης τῶ πάντων αὐτῶμ κραυῶντα, καὶ διὰ ταῦτα μὴ δ' εἰς ἐπίσκειψιμ ἀειγμύης. ἐν τοσούτῳ δὲ παρῶν καὶ ἡ ἀλώπηξ, καὶ τῷ τελουταίωμ ἠεροάσατο τῷ λύκῳ ρημάτων. ὃ μὲν οὖν λέωμ κατ' αὐτῆς ἐβρυχάτο. ἡ δ' ἀπολογία καιρὸν αἰτήσασα, ἠὲ τίς ἔφη τῶμ σωελθόντων τοσούτῳ ὠφέλησεμ

poenam dedisses.

Affabulatio.

Fabula significat, qui cum dolo amicos ad-
unt, ipsos offendi potius.

Pastor, & lupus.

Pastor nup̄ natū lupi catulū reperit, ac sustu-
lit, unāq; cū canib⁹ nutriuit. at cū adoleuisset,
siquando lupus ouem rapuisset, cum canibus &
ipse p̄sequebat̄. cū canes uero aliqñ nō possent al-
sequi lupum, atq; ideo reuenterentur,
ille sequebatur, ut cū ipsum ^{capitulum} assecutus esset, ut
lupus, particeps foret uenationis. inde redibat.
sin autē lupus extra nō rapuisset ouem, ipse clam
occidēs, unā cū canibus comedebat, donec pastor
cum coniectasset, & intellexisset rem, de arbore i-
psum suspendit, & occidit.

Affabulatio.

Fabula significat, naturam prauam bonos mores
non nutrire.

Leo, & lupus.

Leo cum cōsenuisset, aegrotabat iacens in an-
tro, accesserant autem uisitatura regem,
præter uulpem, cætera animalia. lupus igitur
capta occasione accusabat apud leonem
uulpem, quasi nihili facientem suum omnium ^{animantium}
dominum, & propterea neq; ad uisitatio-
nem profectam. interim affuit & uulpes,
& ultima audiuit lupi uerba.

Leo igitur contra eam infremuit, sed defensionis
tēpore petito, & q̄s, inquit, eorū, q̄ cōuenerūt, tātū

l 4

profuit

ὠφέλησεν, ὅσον ἐγὼ πανταχόσε περινοσήσασα, καὶ
 διδραπείαμ ὑπὲρ σὺ παρ' ἰατρῶν ζητήσασα, καὶ μαθησί-
 σα; τοῦ δὲ λέοντος εὐδυνὲς πλὴν διδραπείαμ εἰσῆμ κει-
 λεύσαντοσ, ἐκεῖνη φησίμ, εἰ λύκομ ζῶντα ἐκδείρας, πλὴν
 αὐτῶν δὲ οὐδ' ἀμφιέση. καὶ τοῦ λύκου κειμλίωσ, ἢ
 ἀλώπηξ γελῶσα εἶπε, οὕτωσ οὐ γὰρ τὸν δευπότιω πρὸσ
 δυσμλίωσ κινεῖμ, ἀλλὰ πρὸσ εὐμλίωσ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι ὁ καθ' ἐκαστὴν μηχανώμενος,
 καθ' ἑαυτῶν πλὴν πάγλω περιτρέφει.

Γωή.

ΤΙΝΗ τις ἀνδρα μένισομ εἶχε. τοῦ δὲ πάθος αὐτὸν
 ἀπαλλάξαι θέλωσα, τριόνδ' ἐτι σοφίζετα. κε-
 κερωμλίωσ γὰρ αὐτὸν ὑπὲρ ἧλι μένης παρατηρήσασα,
 καὶ νεκρῶν δίκλω ἀναιδιηκῶντα, ἐπ' ὤμων ἄρασα, ἐπὶ
 τὸ πολυάνδριω ἀπενεγκῶσα κατέθετο καὶ ἀπῆλθεμ.
 ἦνίκα δ' αὐτὸν ἦδη ἀνανήφεμ ἐσοχάσατο, προσελθὼν
 σα πλὴν δὲ οὐκ ἐκοπτε τοῦ πολυανδρῶσ. ἐκεῖνσ δὲ φήσαν
 τῶ, τίσ ὁ πλὴν δὲ οὐκ ἐκοπτε, ἢ γωή ἀπεκρίνασ, ὅ
 τοῖσ νεκροῖσ τὰ σιτία κομίζωμ, ἐγὼ πάρεμι. κακῆνοσ,
 μή μοι φαγεῖμ ἀλλὰ πιεῖμ ὅ βέλτισε μάλλον προσεί-
 νεγκε. λυπῶσ γὰρ με βρώσεωσ ἀλλὰ μὴ πόσεωσ μνη-
 μονεύωμ. ἢ δὲ τὸ σῆνιδ' ἀπατάξασα, οἴμοι τῆ δὲ οὐκ
 ἐκείνησ φησίμ. οὐ δὲ γὰρ οὐ δὲ σοφισαμλίωσ ὠνησα. σὺ γὰρ
 ἀνδρὸσ οὐ μόνωσ οὐκ ἐπαίδεύνησ, ἀλλὰ καὶ χείρωσ σαυ-
 τῶ γέγονασ, εἰσ ἔξιμ σοι κατασάντ' τοῦ πάθος.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι οὐ δὲ τὰσ κακαῖσ πράξεσιμ ἐγὰρ
 ἀπονίζεμ. εἰσ γὰρ ὅτε καὶ μὴ θέλουσι τῶ ἀνθρώπω

profuit, quantū ego, quæ in omnē partē circūiui, et
 medicamentum pro te à medico quæsiui, & didi-
 ci: cū autē leo statim, ut medicamentū diceret, im-
 perasset, illa inquit, si lupo uiuente excoriato,
 ipsius calidam pellem indueris. & lupo iacente,
 uulpes ridens ait, sic non oportet dominum ad
 maleuolentiam mouere, sed ad beneuolentiam.

Affabulatio.

Fabula significat, eum qui quotidie machinatur,
 in seipsum laqueum uertere.

Mulier.

Mulier quādam uirū ebriū hēbat. ipm autē à mor-
 bo liberatura, tale quid commenta est. ag-
 grauatū enim ipsum ab ebrietate cū obseruasset,
 & mortui instar insensatū, in humeros eleuatū, in
 sepulchretum allatum deposuit, & abiuit.
 cū uero ipsum iam sobriū esse cōiectata est, profe-
 cta ianuam pulsauit sepulchreti, ille autē cum dice-
 ret, quis est, qui pulsat ianuam? uxor repondit,
 mortuis cibaria ferens ego adsum. & ille,
 non mihi comesse, sed bibere ò optime potius af-
 fer, tristificas enim me, cum cibi, non potus me
 ministi. hæc autē pectus plangēdo, hei mihi mise-
 ræ, inquit, nam neq; astu profui. tu enim
 uir nō solū nō emēdatus es, sed peior quoq; te ip-
 so euasisti, in habitum tibi deductus est morbus.

Affabulatio.

Fabula significat nō oportere in malis actibus im-
 morari. nam & nolentem quandoq; hominem.

τὸ ἔσθθ ἐπιτίθεται.

κύκνθ.

547/231 **Α**Νῆρ εὐπορῶν χλιῶά τε ἅμα καὶ κύννομ ἔτρε/ φερ. οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μλύτοι, τῆρ μὲν γάρ, ὦδ' ης, τῆρ δέ, τραπέζης ἐνεκερ. ἐπεὶ δὲ ἔδει δ' μ χλιῶα παδῆρ ἐφ' οἷς ἐτρέφετ, νύξ μὲν ἦρ, καὶ διαγινώ/ σκερ ὁ καιρὸς οὐκ ἀφῆκερ ἐκάτερον. ὁ δὲ κύκνθ ἄνι τὶ τῶ χλιῶς ἀπαχθεῖς, ἄδει τι μέλος θανάτῃ προ/ οίμιον. καὶ τῆ μὲν ὦδ' ἢ μλύει τὴν φύσιν. τὴν δὲ πελυτὴν διαφεύγει τῶ μέλει.

Ἐπιμύθιον.

Ο' μῦθθ δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἢ μυσικῆ, πελυτῆς ἀ/ ναβολῶν ἀποργάζεται.

Αἰθίοψ.

ΑΙΔΙΟΠΑΤΙΣ ὠνήσατο, τοῖσδε αὐτῶ τὸ χῶμα εἶναι δοκῶν ἀμελεία τῶ πρότερον ἔχονθ, καὶ παρλαβῶν οἴκαδε, πάντα μὲν αὐτῶ προ/ σῆγε τὰ ρύματα, πᾶσι δὲ λῃροῖς ἐπερᾶτο καδαί/ ξερ. καὶ τὸ μὲν χῶμα μεταβαλῆρ οὐκ εἶχε, νο/ σῆρ δὲ τὸ πονῆρ παρεσκεύασερ.

Ἐπιμύθιον.

Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι μλύσιν αἰ φύσει, ὡς προῆλ/ θορ τὴν ἀρχῶν.

Χελιδῶν, καὶ κορώνη.

ΧΕΛΙΔῶΝ, καὶ κορώνη πορὶ κάλλεσ ἐφιλοτείκοῦν. ὑποτυχῶσα δὲ ἢ κορώνη, πρὸς αὐτὴν εἶπερ, ἀλλὰ τὸ μὲν σὸν κάλλθ τὴν ἔαρινῆρ ὥραμ ἄνδῃ, τὸ δ' ἐμὸν σῶμα καὶ χερσῶνι παρατείνεται.

Ἐπιμύθιον

Ο' μῦθος

consuetudo inuadit.

Cycnus.

Vir diues anseremq; simul & cycnum nutri-
ebat, non ad eadem tamen, sed alterum
cantus, alterū mēſæ gratia. cū aut oporteret anserē
pati ea, quorū causa nutriebat, nox erat, ac discer-
nere tempus non permisit utrūq;. cycnus autē pro
ansere abductus, cantat cantū quēdā, mortis exor-
dium, & cantu significat naturam, mortem uero
effugit suauitate canendi.

Affabulatio.

Fabula significat, sæpe Musicen dif-
ferre mortem.

Aethiops.

AEthiopem quidam emit, talem ei colorem
inesse ratus negligētia eius, qui pri⁹ habuit.
ac assumpto in domum, omnes ei adhibuit
abstersiones. omnibus lauacris tentauit munda-
re, & colorē quidē transmutare nō potuit, sed mor-
bum dolor parauit.

Affabulatio.

Fabula significat, manere naturas, ut à prin-
cipio prouenerunt.

Hirundo, & cornix.

Hirūdo et cornix de pulchritudinē cōtēdebāt.
Respondens autem cornix ei, dixit.
sed tua pulchritudo uerno tempore floret,
meum uero corpus etiam hyeme durat.

Affabulatio.

Fabula

Οὐ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι ἢ παρὰ τὰς τῶν σώματων, εἴη
πρὸς τὴν κρείττω ἐσὶ.

Βύταλις.

Βούταλις ἀπὸ τινος θυρίδος ἐκρέματο. νυκτερῆς
δὲ προσελθούσα, ἐπωδιάνετο τὴν αὐτίαν, διὴν
ἡμέρας μὲν ἠσυχάζει, νύκτωρ δὲ ἄδει. φησὶ δὲ, μὴ μά-
τῳ τὸ τοιοῦτον, λεγέσκεις, ἡμέρας γὰρ ποτε ἄδεισα συ-
νελήθη, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ ἐκείνης ἐσωφρονίσθη, ἢ νυκτε-
ρῆς εἶπεν. ἀλλ' οὐ νῦν σε φυλάττει δ᾽ εἶ, ὅτε μηδὲν
ὄφελος, ἀλλὰ πρὶν, ἢ συλληφθῆναι.

Επιμύθιον.

Οὐ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασι μὴ ἀνόνηται
ἢ μετάνοια.

Κοχλία.

Γεωργὸς παῖς ὄπτα κοχλίας. ἀκούσας δὲ αὐτῶν
τρυζόντων, ἔφη. ὦ κάκισα ζωῶν, τῶν οἰκίῳ ὑμῶν
ἐμπιπρασμένων, αὐτοὶ ἄδειτε;

Επιμύθιον.

Οὐ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δρώμε-
νον ἐπονείδισον.

Γωνή, ἢ καὶ θοράπαινοι.

Γωνὴ χίρα φίλοργος θοράπαινίδας ἔχουσα, ταύ-
τας εἰώθει νυκτὸς ἐγείρειν ἐπὶ τὰ ἔργα πρὸς τὰς
τῶν ἀλεκτρούων ὥδας. αἱ δὲ, συνεχῶς τῷ πόνῳ τα-
λαπρωδύλαι, ἐγνωσαν δ᾽ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀπι-
κτεῖναι ἀλεκτρούονα, ὡς ἐκείνης νύκτωρ θανασιάντες τὴν
δέσποιναν. σωέβη δὲ αὐταῖς τὸ διὰ πρᾶξαμέναις,
χαλεπωτέροις ποριπείῃς τοῖς δεινοῖς. ἢ γὰρ δεσπό-
τις ἀγνοῦσα τὴν τῶν ἀλεκτρούων ὥσαν ἐννεχώτερον
ταύτας

Fabula significat durationem corporis, de
core meliorem esse.

Butalis.

BUtalís à fenestra quadã pēdebat, uespertilio
autem profecta rogauit causam, quare
die silet, nocte canit. cum autem id ea non incal/
sum hoc facere, dixisset, nam die canendo olim ca/
pta fuerat, & p̄pterea ex illo prudēs euasit, uesper/
tilio ait, sed non nunc te cauere oportet, cū nulla
utilitas, sed ante quã capereris.

Affabulatio.

Fabula significat, in infortunijs inutilem esse
pœnitentiam.

Cocleæ.

RUSTICI fili⁹ affabat cocleas. cū autē audiret eas
stridētes, ait. ò pessimæ aiantes domib⁹ ur̄is
incensis uos canitis?

Affabulatio.

Fabula significat omne intempestiue fa/
ctum, uituperabile.

Mulier, & ancillæ.

MULIER uidua operosa ancillas habens, has
solebat noctu excitare ad opera ad
gallorū cantus. his uero assidue defatigatis labore
uisum est oportere domesticum occi/
dere gallum, tanquam illum qui noctu excitaret
heram. euenit autem ipsis, hoc facto,
ut in grauiora inciderent mala. nam he/
ra ignorans gallorum horam, temporius

eas exci

ταύτας ἀνίσκ.

Ἐπιμύθιον.

οἱ μῦθοι δὴλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ βλαβεύματα, κακῶν αἰτία γίνεται.

Γυνὴ μάγος.

ΓΥΝὴ μάγος δείων μῦθι μάτρω ἀπτροπιασμοῦς ἐπαγγελλομένη, πολλὰ δ' ἰετέλε ποιῶσα, καὶ κέρδος ἐντεῦθεν ἔχουσα. γραψάμνοι δέ τινες αὐτῷ ἀσεβείας, εἴλον. καὶ καταδικασθεῖσαν ἀπύγοι εἰς θάνατον. ἰδὼν δέ τις ἀπαγομνίῳ αὐτῷ ἔφη. ἦ τὰς τῶν θεῶν ὀργὰς ἀποξέπερ ἐπαγγελλομένη, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπων βυλίῳ μεταπέσει ἠδ' ὠκλήθης;

Ἐπιμύθιον.

οἱ μῦθοι δὴλοῖ, ὅτι πολλοὶ μεγάλα ἐπαγγέλλονται, μὴ δὲ μικρὰ ποιῶσαι δύάμνοι.

Γαλή.

ΓΑΛῆ εἰς ἐργασήριον εἰσελθῶσα χαλκέως, πλὴν ἐκῆ καμνύηκω πορρίελε χειρίνῳ. ξυομνύης ἡ δὲ γλώττης, αἷμα πολὺ ἔφερετο. ἡ δὲ ἠδέτο, νομίζουσα τι το σιδήρῳ ἀφαιρῆν, ἄχθις οὐ παντελῶς πᾶσαν πλὴν γλῶσσαν ἀνήλωσεν.

Ἐπιμύθιον.

οἱ μῦθοι πρὸς τοὺς ἐν φιλονεικίαις ἑαυτοὺς βλάπτοντας.

Γεωργός.

ΓΕΩΡΓΟΣ τις σκάπῳ, χρυσίῳ πριέτυχε. καθ' ἑκάστῳ οὖν πλὴν γλῶσσης ὡς ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθεὶς ἔελεφε. ὅθεν δὲ ἡ τύχη ἐπισᾶσα, φησὶν. ὦ οὐτός, τί τῆ γῆ τὰ ἐμὰ δῶρα προσανατίθης, ἄπορ ἐγώ σοι δέδωκα, πλῆστίσαι σε βυλομένη; εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλοι,

καὶ

eas excitabat.

Affabulatio.

Fabula significat plerisque hominibus consilia esse malorum causas.

Mulier uenefica.

Mulier uenefica diuinarum irarum proppulsiones promittens, multa facere perseuerabat, & lucrum inde facere, quidam igitur accusauerunt eam impietatis, & conuicerunt, & damnata ducebant ad mortem. uidens autem quidam eam duci, ait. tu, quae deorum iras auertere promittebas, quomodo neque hominum consilium mutare potuisti?

Affabulatio.

Fabula significat, multos magna promittentes, ne parua quidem facere posse.

Mustela.

Mustela in officinam ingressa ferrarij, ibi iacentem circumlambebat limam. rafa igitur lingua, sanguis multus ferebat. haec autem laetabatur, rata ex ferro aliquid auferre, donec penitus totam linguam absumpsit.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui in contentionibus se ipsos offendunt.

Agricola.

Agricola quidam fodiendo aurum reperit, quoti die igitur terram, ut ab ea beneficio affectus, coramibat. huic autem Fortuna adstantes inquit, heus tu, cur terrae mea munera attribuis, quae ego tibi deditatura te? nam si tempus immutetur,

& in alias

καὶ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τὸτό σοι τὸ χυσιὸν ἔλθοι, οἷ
δ' ὅτι τκνικαῦτά με πῶν τύχῳ μέμψῃ.

Ἐπιμύθιον.

Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι χῆν τῶν εὐθργέτω ἐπιγινώσκων,
καὶ τὸτῶ χάριτας ἀποδιδόναι.

Οδοιπόροι.

Διο τινὲς κῆ ταυτῶν ὡδοιπόρου. καὶ θατέρω
πέλεκω εὐρόντος, ἄτροπος ὁ μὴ εὐρώμ παρήνφ αὐ
τῶν μὴ λέγειν εὐρηκία, ἀλλ' εὐρηκάμεν. μετὰ μικρὸν δὲ
ἐπελθόντων αὐτῶν τὸ τῶν πέλεκω ἀποβεβληκότων, ὁ ἔ-
χωρ αὐτῶν διωκόμενος, πρὸς τὸν μὴ εὐρόντα σιωδοιπό-
ρου ἔλεγε, ἀπολώλαμεν. ὁ δ' εἶπε, ἀπόλωλα λέγε,
οὐκ ἀπολώλαμεν, καὶ γὰρ καὶ ὁ τε εἰς πέλεκω εὐ-
ρες, εὐρηκία ἔλεγε, οὐχ εὐρηκάμεν.

Ἐπιμύθιον.

Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες τῶν εὐ-
τυχημάτων, οὐδ' εἴ ταῖς συμφοραῖς βεβαιοί εἰσι φίλοι.

Βάτραχοι.

Διο βάτραχοι ἀλλήλοισ ἐγεινίωμ. ζῆμοντο δὲ,
ὁ μὲν εἰς εἴ βαθεῖα καὶ πόρρω φθι ὁ δ' εἰς λίμνη.
ὁ δὲ, εἴ ὁ δ' ὡ, μικρὸν ὑδωρ ἔχωμ. καὶ δὴ τῶ εἴ τῆ
λίμνη θατέρω παραινοῦντῶ πρὸς αὐτῶ μεταβλῶαι,
ὡς ἄμ ἀσφαλεῖρας διαίτης μεταλάβῃ, ἐκέντῶ οὐκ
ἐπίδειτῶ, λέγων δυσάποσάσως ἔχεμ φθι τῶ τόπω
σωθηείας, ἕως οὔ σωέβῃ ἄμαξαν παρελθῶσασμ αὐ-
τῶ σωθλάσαι.

Ἐπιμύθιον.

Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τῶ φαί-
λοισ ἐπιχερῶντες, φθάνουσιν ἀπολλύνμενοι πρὶν ἐπὶ
τὸ βέλτιον βραδέσαι.

Μελιτῶργός.

& in alias manus hoc tuum aurum eat, sci/ o te tunc me Fortunam acculaturum.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere benefactorē cognosce/ re, atq; huic gratiam referre.

Viatores.

DVo quidā unā itinerabantur, & cum alter securi repisset, alter, q nō iuenit, admonebat ipm, ne diceret iueni, sed inuenim⁹. sed paulo post cum aggredērētur ipsos, qui securim perdiderant, habēs ipsam, psequētib⁹ illis, ad eū, qui unā itinera batur, dicebat, perijmus. hic autem ait, perij dic, non perijmus. etenim & tunc, cum securim inue/ nisti, inueni dixisti, non inuenimus.

Affabulatio.

Fabula significat, qui non fuerunt participes fe/ licitatū, neq; in calamitatibus firmos esse amicos.

Ranæ.

DVæ ranæ uicinæ sibi erant. pascebantur autē altera in profundo, & procul à uia stagno, altera in uia parum aquæ habens. uerū, cū quæ in stagno, alteram admoneret, ut ad se migraret, ut tutiore cibo frueretur, illa non paruit, dicens firmissima teneri huiusce loci cōsuetudine, quousq; obtigit currū praterēuntē i/ psam confringere.

Affabulatio.

Fabula significat, homines quoq; pra/ ua aggredientes citius mori, quàm mutantur in melius.

m Apianus.

Μελιτρυγός.

Εἶς μελιτρυγῶν τις εἰσελθὼν, τῷ κεκτῆρμιν ἀπὸ πόντου, τὸ κηρίον ἀφείλετο. ὁ δὲ, ἐπανελθὼν, ἔπειθ' ἠτὰς κυφέλας εἶδ' ἐμ' ἐρήμους, εἰσήκει τὸ κατ' αὐτὰς διδρυνώμενον. αἱ δὲ μέλισσαι ἀπὸ φθινομένης ἐπανήκασαι, ὡς κατέλαβον αὐτὸν, τοῖς κέντροις ἐπαίον, καὶ τὰ χεῖρισα δ' ἰετίδου. ὁ δὲ πρὸς αὐτάς, κἀκίσα ζῶα, τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀδῶον ἀφῆκατε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελόμενον ὑμῶν πλήττετε.

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω τῶν ἀνθρώπων τινές, δὲ ἀγνοίαν τῶν ἐχθρῶν μὴ φυλαττόμενοι, τοὺς φίλους ὡς ἐπιβόλους ἀπωδοῦνται.

Ἀλκυών.

Αλκυὼν ὄρνις ὅσι φιλέρημον, αἰ τῆς θαλάττης διασωμένη. ταντῷ λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττόμενον, ὅν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοπρωιοῦσθαι. καὶ δὴ ποτε τίκτην μέλλουσα, ζῆσοι τοιοῦσθαι. θῆελθῆσθε δέποτε αὐτῆς εἰς νομῶν, συνέβη, πλὴν θαλάσσαν ὑπὸ λάβρῃ κυματωθεῖσθαι πνεύματος, ὑπορρεθῶναι φθι καλιῶν, καὶ ταύτῃ ἐπικλύσασθαι, τῶν νεοπρῶν δ' ἀφθῆσαι. ἡ δὲ ἐπανελθῆσα καὶ γνοῦσα τὸ πρᾶχθῆναι, εἶπε. θελαία ἔγωγε, ἥτις πλὴν γλῶσσε ἐπίβουλον φυλαττόμενη, ἐπὶ ταύτῃ κατέφυγον, ἡ μοι πολλῶν γέγονεμ' ἀπιστοτέρα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔτιοι τοὺς ἐχθρῶν φυλαττόμενοι, λανθάνουσι πολλῶν χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπήγοντες.

Apiarius.

IN mellarium ingressus quidam domino absente, fauum abstulit. hic autem reuersus, ut alueolos uidit inanes, stando quod in his erat, perscrutabatur. Apes autem è pastu redeuntes, ut deprehenderunt ipsum, aculeis percutiebāt, pessimeq; tractabant. hic autem ad eas, ò pessimæ animātes furatū uestros fauos illasum dimisistis, me uero satagentem uestri percutitis?

Affabulatio.

Fabula significat, sic hominum quosdam ob ignorantiam inimicos non cauere, amicos autem ut insidiatores repellere.

Alcedo.

ALcedo auis est solitaria, semper in mari uitam degens. hanc dicitur, hominum uenationes cauentem, in scopulis maritimis nidificare, cæterum aliquando paritura, pullos fecit. egressa autem ea ad pabulum, euenit mare à uehementi concitatum uento, eleuari supra nidum. atq; hoc submerso, pullos perdere. hæc uero reuersa, re cognita, ait, me miseram, quæ terram ut insidiatricem cauens, ad hoc confûgi, quod mihi longe est infidius.

Affabulatio.

Fabula significat, homines etiam quosdam ab inimicis cauendo, ignaros in multo gratiores inimicis amicos incidere,

Αλιεύς.

Αλιεύς ἔμ τιμι ποταμῷ ἠλίθην. διατείνας δὲ τὰ δίκτυα, καὶ τὸ ρεῦμα περιλαβὼν ἑκατέρωθεν, καλωδίῳ προσθήσας λίθον, τὸ ὕδωρ ἔτυπεν, ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες, ἀπαραφυλάκτως τοῖς βρόχοις ἐμπίεσωσι. τῷ δὲ ᾧ τὸν τόπον οἰκώτων τις θεασάμενος τὸτο ποιούτα, ἐμέμφετο ὡς ἐν ποταμῷ διολοιούτα καὶ διαδέξ ὕδωρ μὴ συγχωροῦτα πίνειν. καὶ ὅς ἀπεκρίνατο. ἀλλ' εἰ μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς τὰ ῥάττεται, ἐμὲ δεήσει λιμώτῃοντα ἀποθανεῖν.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δὴλοῖ, ὅτι καὶ τῶν πόλεων οἱ δῆμαγωγοί, τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς εἰσσίμω περιάγωσιμ.

πίθης, καὶ δελφίς.

Εθοε ὄντ' τοῖς πλέσσι μελιταῖα κωιδία καὶ ἐπιθήκας ἐπάγειαι πρὸς παραμυθίαν τῷ πλῶ, ᾧ τῶν τῶν εἶχε σὼν ἑαυτῶ καὶ πίθης. γενομένη δ' αὐτῶν ἡτὶ τὸ σοῦσιον τὸ φιλῆτικῆς ἀκρωτήριον, χερμῶνα σφοδρὸν σωέβη γενέσθαι. φιλῆ δὲ νεῶς περιῖα πείσης, καὶ πάντων διακολυμβώντων, ἐνήχετο καὶ ὁ πίθης. δελφίς δὲ τις αὐτῶν δεασάμενος, καὶ ἀνδρωτομ εἶναι ὑπολαβὼν, ἀπελθὼν ἀνέχε διακομιζῶν ἐπὶ πλὴν χέρσομ. ὡς δὲ ἡτὶ τῶν περὶ αἰετῶν τὸ τῶν ἀθλάσιον ἐπίνοιον, ἐπυθάνετο τῷ πιθίῳ, εἰ τὸ γῆθ' ὅξιν ἀθλάσιον. τῷ δὲ εἰπόντες, καὶ λαμπρῶν ἐνταῦθα τετυχηκέναι γονέων, ἐπανήκετο εἰ καὶ τῶν περὶ αἰετῶν ἐπίσαιται. ὑπολαβὼν δὲ ὁ πίθης ᾧ ἀνθρώπῳ αὐτῶν λέγειν, ἔφη, καὶ μάλα φίλον εἶναι αὐτῷ καὶ σωήθην

Piscator.

Piscator in fluuio quodā piscabat̃. extēsis aut̃ retibus, & fluxu comprehenso utrinq̃, funi alligato lapide, aquam uerberabat, ut pisces fugientes incaute in retia incidērēt. cū quidā uero ex ijs, qui circa locū habitabant, id facere uideret, increpabat, quod fluuium turbaret, & claram aquam non sīneret bibere. & is respondit, sed nisi sic fluuius perturbetur, me oportebit esurientem mori.

Affabulatio.

Fabula significat, ciuitatum etiam rector̃ res tunc maxime operari, cum patrias in leditionem induxerint.

Simius, & delphis.

Moris cū eēt nauigātib⁹ melitēses catulos & simios adducere in solamen nauigationis. quidam habebat secum & simium. cum autem peruenissent ad Suniū Atticæ promontoriū, tempestatem uehementē fieri contigit. nauī aut̃ euersa, & omnibus natantibus, natabat & simius. Delphis quis ipsum conspīcatus, & hominem esse ratus, digressus leuabat, ad terram perferens. ut uero in Piræo fuit Atheniensium nauali, rogauit simium, an genere esset Atheniēsis. cū aut̃ hic diceret & clavis hic esse parentibus, rogauit, an & Piræum sciret. ratus autem simius de homine eum dicere, ait, & ualde amicum esse ei, &

m 3 familiare.

αυθῆ. καὶ ὁ δελφίς ἐπὶ τοσούτω φεύδῃ ἀγανακτῆσαι, βαπτίζωμ αὐτὸν ἀπέκτανεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα, οἱ τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδότες, ἀπατᾶν νομίζουσιν.

Μῦαι.

ΕΝ ΤΙΝΙ ΤΑΜΕΙΩ ΜΕΛΙΤΡΕ ἔκχυθέντος, μῦαι προσήπασαι κατήδιον. ἐμπαγγύτωρ δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν, ἀναπτύσσει οὐκ εἶχον. ἀποπνιγόμενοι δ' ἔλεγον, ἄθλια ἡμεῖς, ὅτι διὰ βραχέων βρώσιν ἀποκλύμεθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἢ λιχνεία, πολλῶν καὶ κῶν αἰτία γίνεται.

Ἐρμῆς, καὶ ἀγαλματοποιός.

ΕΡΜῆΣ γυνῶνα βολόμενος ἐν τίνι τιμῇ παρ' ἀνθρώποις ὄξει, ἤκερ εἰς ἀγαλματοποιῶν, ἑαυτὸν εἰκάσας ἀνθρώπῳ. καὶ θεασάμενος ἀγάλμα τῆς διός, ἤρώτα, πόσος τίς αὐτὸν πρίασαι δάματα; τῆς δὲ εἰπόντος δραχμῆς, γελᾶσας, πόσος τὸν ἦρας ἔφη, εἰπόντος δὲ πλείονος, ἰδὼν καὶ τὸ ἑαυτῶν ἀγάλμα, καὶ νομίσας ὡς ἐπεὶ ἡ ἀγγελός ὄξει θεῶν καὶ κερδῶος, πολὺν αὐτῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι τὸν λόγον, ἤρετο παρὰ αὐτῶν. ὁ δ' ἀγαλματοποιός ἔφη, ἔὰν τούτους ὠνήσῃ, καὶ τούτων προδήκλω σοι δίδωμι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα, κενόδοξον, οὐδεμίᾳ παρὰ ἄλλους ὄντα τιμῇ.

ΕΡΜῆΣ, καὶ θερῆσις.

Ἐρμῆς βολόμενος τὴν θερῆσιν μαντικῶν εἰ φληθῆς ὄξει.

familiarem. & Delphis tanto mendacio indignatus, submergens ipsum occidit.

Affabulatio.

Fabula in uiros, qui ueritatem ignorant, existimant se decipere.

Musca.

IN cella quadam melle effuso, muscæ ad uolantes comedebāt. implicitis aut earū pedib⁹ euolare nō poterāt. cū uero suffocarent, dicebant, Misera nos, quia ob modicum cibum perimus.

Affabulatio.

Fabula significat, multis gulam multorum malorum esse causam.

Mercurius, & Statuarius.

Mercurius scire uolens, quanti apud homines esset, iuit in statuarij, transformatus in hominem, & uisa statua Iouis, rogabat, quāti qs ipsam emere posset: hic aut cū dixisset, drachma, risit. & quanti Iunonis, ait, cum dixisset, pluris. uisa & sua ipsius statua, ac opinatus cum nuncius sit deorum, & lucrosus, maximā de se apud homines haberi rationē, rogauit de se. Statuarius uero ait, si hasce emeris, & hanc additamentum do.

Affabulatio.

Fabula in uirum gloriosum, qui nullius apud alios est precij.

Mercurius, & Tiresias.

Mercurius uolens Tiresiæ uaticiniū an uerū esset,

ὄσι γινῶναι, κλέψας τὰς αὐτῶ βῆς ἄγροικίας, ἢ κερῶς αὐτῶ εἰς ἄσυδομοίωδεις ἀνθρώπων, καὶ παρ' αὐτῶ κατήχθη. φηὶ δὲ τῶν βοῶν ἀπωλείας ἀγγαλείσκει τῶν τερεσίαι, ἐκένθη παραλαβῶν τὸν ἐρμῶν ἄγροικίας, οἰωνόν τινα πορὶ τῶ κλέπτει σκεφόμεν. καὶ τότε παρήνει φράζειν αὐτῶ, ὅμ τινα ἄμ τῶν ὀρενίθων δεάσκηται. ὁ δ' ἐρμῆς δ' μὲν πρῶτον δεασάμεν ἄει τῶν ἄγροικῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ διώπταμενον, ἔφρασε. τῶ δὲ φήσαντο μὴ πρὸς αὐτοὺς εἶναι τῶν, ἐκ δὲν τέρας κορώνιον εἶδεν ἐπὶ τινος δένδρου καθηκνύων, καὶ ποτὲ μὲν ἄνω βλέπεσσαν, ποτὲ δὲ πρὸς τὴν γῆν καὶ τακύνεισσαν, καὶ τῶν μάντη φράζει. καὶ ὅς ὑποτυχῶν εἶπερ. ἀλλ' αὐτῆ γε ἡ κορώνη διόμνυται τὸν τε οὐρανόν καὶ τὴν γῆν, ὡς ἂμ σὺ θέλεις, τὰς ἐμὰς ἀπὸ λήφομαι βῆς.

Ἐπιμύθιον.

Τότε τῶν λόγων χήσαισσι ἄμ τις πρὸς ἄνδρα κλέπτην.

Κῶες.

Εχωρτίες δύο κῶες, ὅμ μὲν ἕτερον θερέφην ἐδίδιαζε, τῶν δὲ λοιπῶν οἰκοφυλακῆν. καὶ δὴ εἰ ποτε ὁ θερέφην ἤγροικέ τι, καὶ ὁ οἰκοκρῶς συμετέχευ αὐτῶ φηὶ δοίηκε. ἀγανακτῶν δὲ τῶ θερέφην κῶκῆνον ὄναδίχοντο, εἶγε αὐτὸς μὲν καθ' ἐκάστω μοιχθῆ, ἐκένθη δὲ μηδὲν πονῶν τῶ αὐτῶ τρέφεται πόνοις, ὑπολαβῶν αὐτὸς εἶπε. μὴ ἐμέ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφει, ὅς οὐ πονεῖ με ἐδίδιαζε ἀλλὰ πόνους ἀλλοτρίους ἐδίει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπισάμννοι.

esset cognoscere, furatus ipsius boues ex rure, uenit ad ipsum in urbem, similis factus homini, & ad ipsum diuerit. bouem autem amissione renunciata Tiresia, ille assumpto Mercurio exiit augurium aliquod de fure consideraturus, & huic iubet dicere sibi, quam nam auim uiderit. Mercurius autem primum uidisse aquilam a sinistris ad dextra uolantem, dixit. hic non ad se id esse cum dixisset, secundo cornicem super arbore quadam sedentem uidit, & modo superius aspicientem, modo ad terram declinatam, & uati refert, & is re cognita ait, sed haec cornix iurat & coelum, & terram, si tu uelis, meas me recepturum boues.

Affabulatio.

Hoc sermone uati quicquam poterit aduersus uirum furacem.

Canes.

H Abens quidam duos canes, alterum uenari docuit, alterum domum seruare. Caeterum si quando uenaticus caperet aliquid, et domitius particeps unum cum eo erat coenae, agre ferens autem uenatico, & illi obijciente, quod ipse quotidie laboraret, ille nihil faciens suis nutriretur laboribus, respondens ipse ait, non me, sed herum reprehende, qui non laborare me docuit, sed labores alienos comesse.

Affabulatio.

Fabula significat adolescentes, qui nihil sciunt, haud

μύθοι, οὐ μεμπτοί εἰσιν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγάγωσιμ.

Ανήρ, καὶ γυνή.

Εκω τὶς γυναικα, πρὸς τοὺς κατ' οἶκον ἅπαντας ἀπεχθῶς ἔχουσα, ἠβελήδην γυνῶναι εἰς τὴν πρὸς τοὺς πατρῴους οἰκέτας οὕτω διάκειται. διόδ' ἠ καὶ μετ' εὐλόγῳ προφάσεως πρὸς τὴν αὐτῆς αὐτῶν ἀποσέλλει πατέρα. μετὰ δ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανελθούσης αὐτῆς, ἐπωιδάνετο πῶς πρὸς τοὺς ἐκεῖ διεχλύετο. φησὶ δὲ φαιμένης ὡς οἱ βυκόλοι καὶ οἱ ποιμένες με ὑπεβλέπουσιν, πρὸς αὐτῶν ἔφη. ἀλλ' ὦ γύναι, εἰ τέτρις ἀπεχθῆσαι, οἱ ὄρθου μὲν τὰς ποιμένας ὀφθαλμῶσιν, ὁφείδ' εἰσίσασιν, τί χεὶ προσδοκᾷς παρὶ τέτρωσιν, οἷς πάσαν σαρδίεξιβες τὴν ἡμέραν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω πολλάκις ἐκ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα, κακῶν προδήλων τὸ ἀδίκον γνωρίζεται.

Ἐριφος, καὶ λύκος.

Εριφος ὑπερήσασα φησὶ ποιμένε, ὑπὸ λύκῳ κατεδίωκετο. ἐπιστραφεῖσα δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπε. ὦ λύκε, ἐπεὶ πέπεισμαι ὅτ' σὸν βρῶμα γυνήσομαι, ἵνα μὴ ἀκιδῶς ἀποδάνω. λύκῳσιν πρῶτον ὅπως ὀρχήσομαι. τὸ δὲ λύκῳ ἀλοῦμαι, καὶ τῆς ἐριφὸς ὀρχασμένης, οἱ κύωνες ὁδοσαντες τὴν λύκῳ ἐδίωκομ. ὁ δὲ ἀποστραφεὶς τῆς ἐριφῶ φησὶ. δικαίως ταῦτά μοι γίνεται. εἶδ' ἄρα με μάγειρον ὄντα, αὐλητῶν μὴ μιμῆσθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῶν μὲν πρὸς ἀπεφύκασιν ἀμελοῦντες,

unt, haud esse reprehendendos, cum eos parentes sic educauerint.

Maritus, & uxor.

H Abens quidā uxore, quae domesticis omni-
bus inimica erat, uoluit scire an etiam erga
paternos domesticos ita afficeret, quapropter cum
rationabili praetextu ad suum ipsam misit
patrem. paucis uero post diebus ea reuersa,
rogauit quomodo aduersus illos habuisset. haec uero cum
dixisset, bubulci & pastores me suspecta-
bant, ad eam ait, sed o uxor, si eos odisti,
qui mane greges agunt, sero autem
redeunt, quid sperare oportet in his, quibus cum tota
conuersaris die?

Affabulatio.

Fabula significat, sic saepe ex paruis
magna, & ex manifestis incerta co-
gnosci.

Hoedus, & lupo.

H Oedus derelictus a grege, perse-
quente lupo, conuersus ad eum dixit, o lupo,
quonia credo me tuum cibum futurum, ne iniur-
cunde moriar, cane tibi primum, ut saltem.
lupo autem canente tibi, atque hoedo saltante, ca-
nes cum audiissent, lupo persuti sunt. hic conuersus
hoedo inquit, merito haec mihi fiunt, optebat enim me
cocus cum sim, tibi cinem non agere.

Affabulatio.

Fabula significat, qui ea, quibus natura apti sunt,
negligunt

ἀμελοῦντες, τὰ δὲ ἐτέρωμ ἐπιτηδεύειν πφρώμενοι, δύ-
συχίαε προπίπτουσιμ.

Καρκίνου, καὶ ἀλώπκηε.

Καρκίνου ἅπρ φηι θαλάσσηε ἀναβάε, ἐπὶ τινου
ἐνέμετο τόπυ. ἀλώπκηε δὲ λιμώτισσα ὡε ἐδεά-
σατο, προσελθούσα ἀνέλαβεμ αὐτόμ. ὁ δὲ μέλλωμ κα-
ταβιβρώσκειοθα, ἔφη. ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα,
ὅε θαλάπτιου ὠμ, χερσαῖοε ἠβυλίθω γενέοθ.

Ἐπιμύθιομ.

Οἱ μῦθοε δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεία κα-
ταλιπόντεε ἐπιτηδεύματα, καὶ τοῖε μηδέμ προσήκη-
σῖμ ἐπιχεροῦντεε, εἰκότωε δύσυχουσιμ.

Κιθαρωδοε.

Κιθαρωδοε ἀφουῖε ἐν οἴκω κεκονιαμῶν σωήθωε
ἄδωμ, καὶ αὐτηχούσε αὐτῶ φηι φωνῆε, ὡκῆε
σφόδρα, εὐφωνου εἶναι. καὶ δὴ ἐπαρθεῖε ἐπὶ τούτῳ,
ἔγνω δεῖμ κῆ θεάτρω εἰαυτόμ ἐπιδοῦναι. ἀολκόμμου
δὲ ἐπιδείξαοθα, καὶ κακῶε ἄδωμ πάνυ, λίθοε αὐ-
τόμ θζώσαντεε ἀπήλασαμ.

Ἐπιμύθιομ.

Οἱ μῦθου δηλοῖ, ὅτι οὐτῶ καὶ τῶν ρητόρων ἐνιοῖ ἐν-
ταῖε χολαῖε δοκοῦντεε εἶναι τινεε, ὅταμ ἐπὶ τὰε πο-
λιτείαε ἀφίκωνται, οὐδενόε ἀξιοῖ εἶσιμ.

Κλέπται.

Κλέπται εἰε τινε εἰσελθόντεε οἰκίαν, οὐδέμ εὔρωμ
ὅτι μῆ ἀλεκτρούοα. καὶ τούτομ λαβόντεε ἀπήε-
σαμ. ὁ δὲ μέλλωμ ὑπ' αὐτῶμ θύεοθα, ἐδέτο ὡε ἄμ αὐ-
τόμ ἀπολνσωσι, λέγωμ, χησίμου εἶναι τοῖε ἀνθρώ-
ποε, νυκτόε αὐτοῦε ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρωμ. οἱ δὲ ἔφα-
σαμ,

negligūt, q̄ uero aliorū sunt, exercere conāt, in in-
fortunia incidere.

Cancer, & uulpes.

Cancer è mari cū ascendisset, in loco quo/
dam pascebatur. Vulpes esuriens ut ui/
dit, accessit, ac eum rapuit. ille deuo/
randus ait, sed ego condigna patior,
qui marinus cum sim, terrestris esse uolui.

Affabulatio.

Fabula significat homines, etiam qui proprijs de/
relictis exercitijs, ea quæ nihil conueni/
unt aggrediuntur, merito infortunatos esse.

Citharædus. *syn. & quædam fabula*

Citharæd⁹ rudis i domo calce icrustata famili/
ariter, ut solebat, canēs, & cōtra resonāte in se
uoce, existimabat ualde canor⁹ esse. uerū elat⁹ sup
hoc, cogitauit & in theatro sese cōmittere optere.
p̄fect⁹ uero ad se oñdēdū, cū male admodū caner/
et, lapidibus ipsū explosum abegerunt.

Affabulatio.

Fabula significat, sic ex rhetoribus quosdā, qui in
scholis putant esse aliqui, cum ad res
pub. se conferunt, nullius precij esse.

Fures.

Fures in domū quādam ingressi, nihil inuenerūt
nisi gallum, atq; hoc capto, abie/
runt. hic ab eis occidendū rogabat, ut se
dimitterent, dicens, utilem esse homi/
nibus noctu eos ad opera excitādo, hi uero dixer/
runt, sed

σαρ, ἀλλὰ διὰ τὸτό σε μάλλον δύομου. ἐκείνους γὰρ
ἐγείρωμ, κλέπτημ ἡμᾶς οὐκ ἔαε.

Ἐπιμύθιον.

οῦ μῦθος δῆλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλισα τοῖς πονηροῖς ἐναν-
τιῶνται, ἅ τῃς χησοῖς ὄσιμ εὐεργετήματα.

Κορώνη, καὶ κόραξ.

Κορώνη φθονήσασα κόρακι, ἐπὶ τῷ δι' οἰωνῶν τῃς
ἀνθρώποις μαντεύεσθαι, καὶ διὰ τὸτο μαρτυ-
ρησάτω ὡς προλέγοντι ὅ μάλλον, δεασαμένη τινὰς
ἁδοιοπόρους παριόντας, ἤκεμ ἐπὶ τι δένδρον. καὶ ἔα-
σα, μεγάλως ἐκραξεμ. τῷ δὲ πρὸς τὴν φωνὴν ἔπι-
σραφέντων, καὶ καταπλεγέντων, ὑποτοχῶμ τις ἔφη.
ἁπώωμην ὡ οὔτοι. κορώνη γὰρ ὄσι, ἥτις πέκραγε, καὶ
οἰωνισμὸμ οὐκ ἔχει.

Ἐπιμύθιον.

οῦ μῦθος δῆλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῷ ἀνθρώπων οἱ τῃς
κρείττοσιμ ἁμιλλώμενοι, πρὸς τῷ τῷ ἴσωμ μὴ ἐπι-
κέσθαι καὶ γέλωτα ὀφλισκάνεσι.

Κορώνη, καὶ κῆνωμ

Κορώνη ἀθλιᾶ δύσσα, κῆνα ἐπὶ ἐσίασιμ ἐκάλε. ὅ
δὲ πρὸς αὐτὴν ἔφη, τί μάτλω τάς δυσίας ἀνα-
λίσκει; ἢ γὰρ θεὸς οὕτω σε μισεῖ, ὡς κῆκτῶμ σωτρού-
φωμ σοι οἰωνῶμ τὴν πίσιμ περιελεμ. καὶ ἡ κορώνη πρὸς
αὐτῆμ, διὰ τὸτῷ μάλλον αὐτῆ δύω, ἵνα διαλλαγῆ-
μοι.

Ἐπιμύθιον.

οῦ μῦθος δῆλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ κέρδῶ τῶν ἐχθρῶν
εὐεργετῆμ οὐκ ὀκνεῶσιμ.

Κόραξ, καὶ ὄσιμ.

Κοραξ ἔροφῆς ἀπρωῶμ, ὡς κατῆδεμ ἐμ τινὶ εὐκλίωτόπω
ὄσιμ

rūt, sed ppter hoc te tāto magis occidim⁹. illos em̄
excitando, furari nos non sinis

Affabulatio.

Fabula significat, ea maxime prauis esse ad/
uersa, quæ bonis sunt beneficio.

Cornix, & coruus.

COrnix coruo inuidens, quod is per auguria
hominibus uaticinaretur, ob idq̄ crede/
retur uti futura p̄dicēs, cōspicata uiatores quosdā
prætereuntes, iuit super arborē quandam, stansq̄
ualde crocitauit. illis uero ad uocem con/
uersis, & admiratis, re cognita, quidam inquit.
abeamus heus uos, cornix em̄ est, quæ crocitauit,
& augurium non habet.

Affabulatio.

Fabula significat, eodem modo & homines
præstātorib⁹ certātes, præter q̄, q̄ nō ad æqua per/
ueniunt, risum quoq̄ debere.

Cornix, & canis.

COrnix Mineruæ sacrificans, canē iuitauit ad
epulas, ille uero ad eā dixit, qd frustra sacrifici/
cia absumis: dea enim adeo te odit, ut ex peculia /
rib⁹ quoq̄ tibi augurijs fidē subtulerit. cui cornix,
ob id magis ei sacrificio, ut reconcilietur
mihi.

Affabulatio.

Fabula significat, plerosq̄ ob lucrū nō uereri inimi/
cos beneficijs prosequi.

Coruu⁹, & serpens.

COru⁹ cibi idigēs, ut serpētē i aprico qdā loco
dormiētē

ὄλιμ κοιμώμωρον, τῶρον καταπτάε ἤρπασε. τῷ δὲ, ἐπιτραφέντῳ καὶ δακόντοε ἀνδρῖ, ἀποθνήσκην μέλ λωμ εἶρηκε. δείλαιῳ ἔγωγε, ὅε τοιῶρον εὖρον ἔρμαιορ, δὲ οὐ καὶ ἀπόλλυμαι.

Επιμύθιορ.

οἱ μῦθῳ πρὸε ἀνδρῶ, διὰ θησαυρῶμ εὖρεσιμ ἐπὶ σω τηρία κινδυνεύσαντα.

Κολοιοῦε, καὶ πορριεραί.

Κολοιοῦε ἐμ τινι πρριερεῶνι περιεραὶ ἰδῶμ καλωε ἔρεφομλίαε, λευκάνασε ἑαυτῶρ ἠλθεμ, ὡε καὶ αὐτῶε φη αὐτῶε διαίτηε μεταληφόμην. αἱ δὲ μέχε μὲν ἠσύχαζεμ, οἰόμηναι πορριεραὶ αὐτῶρ εἶναι, πρρσί εντο. ἐπεὶ δὲ ποτε ἐκλαθόμην ἐφθέγξατο, τῆνικαῦ τα πῶ αὐτῶ γνῶσα φύσιμ, δὲ ἠλάσαμ παῖσα. καὶ ὅε, ἀποτυχῶμ φη ἔνταῦθα τροφήε, ἐπαυῆκε πρὸε τοῦε κολοιοῦε πάλιμ. κακῆνοι διὰ τὸ χῶμα αὐτῶρ οὐκ ἐπι γνόντεε, φη μετ' αὐτῶμ διαίτηε ἀπαῖξαμ, ὡε τε δύ οἶμ ἐποιδυμήσαντα μηδετέρεε τυχεῖμ.

Επιμύθιορ.

οἱ μῦθῳ δηλοῖ, ὅτι δὲ καὶ ἡμῶε τῶε ἑαυτῶμ ἀρκῆσθα, λογιζομλῶε, ὅτι ἠ πλεονεξία πρὸε τῶ μηδῆμ ὠφελῆμ, ἀφαρῆται ἠ τὰ πρρσόντα πολλακίε.

Κολοιοῦε.

Κολοιορ τῶε σύλλαβῶμ καὶ δῆσαε αὐτῶ τῶ πό δα λίνῳ, τῶ εἑαυτῶ παρῆδωκε παιδί. ὁ δὲ, μῆ ὑπομείναε πῶ μετ' ἀνδρῶπωμ δίαιταμ, ὡε πρὸε ὀλί γομ ἀδείασε ἔτυχε, φυγῶμ ἠκεμ εἰε πῶ εἑαυτῶ καλιάμ, πρριελκθέντῳ δὲ τῷ δεσμῶ τῶε κλάδοιε, ἀποπῆ να μῆ δυνάμην, ἐπειδὴ ἔποθνήσκην ἑμελλε, πρρρ εἑαυτῶ

dormientem uidit, hunc deuolando rapuit.
hic cū se uertisset, atq; momordisset ip̄m, coru⁹ mo-
riturus dixit, me miserum, qui tale reperi lu-
crum, quo etiam pereo,

Affabulatio.

Fabula in uirū, q ob thesaurorū inuentionē de sa-
lute periclitatur.

Monedula, & columbæ.

Monedula in colūbario quodā colūbis uisis
nutritis, dealbauit sese, iuitq; ut & ip̄ (bene-
sa eodem cibo impertiretur. hæ uero, donec
tacebat, ratæ eam esse columbam, admi-
serunt. sed cū aliquando oblita uocē emisisset, tunc
eius cognita natura, expulerunt percutiendo, e-
aq; priuata eo cibo redijt ad
monedulas rurſū. & illæ ob colorē, cū ipsā non nos-
sent, à suo cibo abegerunt, ut duo-
rum appetens, neutro potiretur.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere & nos nostris conten-
tos esse, cōsyderantes auariciā, p̄terq; quod nihil
iuuat, auferre sæpe & quæ adsunt bona.

Monedula:

Monedulam cum quis cepisset, & pe-
dē alligasset filo, suo tradidit filio. hæc non
ferendo uictum inter homines, ubi parum
per libertatem nacta est, fugit, in suumq; nidum
se contulit. circūuoluto uero ramis uinculo, euola-
re haud ualens, cum moritura esset, se-

ἑαυτὸν ἔφη, δειλάτος ἔγωγε, ὅς τινι παρ' ἀνδρῶπις μὴ ὑπομείνας, δ' υλείαμ, ἔλαδον ἑμαυτὸν φησὶ ζωῆς σερήσας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δ' ἔφη, ὅτι τινὲς ἔσθ' ὅτε μεξίωμ κινδύωμ ἑαυτοὺς βυλόμηναι γύσαοθα, εἰς μείζουε προπίπτουσι.

Ἐρμης.

Ζεὺς ἔρμῳ προσέταξε πᾶσι τῆε τεχνίταιε φεύθουε φάρμακον ἔγχεμ. ὃ δὲ τῶν τρίψασ, καὶ μέτρον ποιήσασ, ἴσον ἑκάσῳ ἐνέχεεμ. ἔπει δὲ μόνῳ τῷ σκυτέωε ὑπολαφθέντῳ, πολλὸν κατελέπειτο φάρμακον, ὅλω λαβῶμ τὴν θυεῖαμ ἐνέχεεμ αὐτῷ. κακτῶτε σωέβη τοὺε τεχνίταε ἅπανταε φεύθεοθα, μάλισα δὲ πάντῳμ τῶε σκυτέαε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸε φεθδολόγουε τεχνίταε.

Ζεὺε.

Ζεὺε πλάσαε τοὺε ἀνδρῶπασ, τὰε μεν ἄλλαε διαδέσαε αὐτῆε ἐνέδηκε, μόνῳ δ' ἐνδῆναι τὴν ἀχάωλω, ἐπελάδειτο. διὸ καὶ μὴ ἔχωμ πόδερ ἀμ αὐτῷ εἰσαγάγη, διὰ τῷ ὄχλω αὐτῷ εἰσελθεμ ἐκέλευσεμ. ἢ δὲ τὸ μὲν πρῶτῳ ἀντέλεγεμ ἀναξιοπαθεῖσα. ἔπει δὲ σφόδρα αὐτῆε ἐνέκατο, ἔφη. ἀλλ' ἔγωγε ἐπὶ ταύταε εἰσέρχομαί ταιε ὁμολογίαε, ὡε ἀμ ἔρωε μὴ εἰσέλθῃ. ἀμ δ' εἰσέλθῃ, αὐτῆε ἐξελεύσομαι παρ' αὐτίκα. ἀπὸ δὴ τῶτε σωέβη πάνταε τοὺε πόρνηε ἀναίχάωταε εἶναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δ' ἔφη, ὅτι τῶε ὑπ' ἔρωτῳ κατεχομῶε, ἀναίχάωταε εἶναι συμβαίναε.

Ζεὺε.

cum loquebat̄, me miserā, quæ apud hoīes non ferēdo seruitutem, incaute mea me uita priuauī.

Affabulatio.

Fabula significat, nōnūq̄ q̄sdā, dū se à mediocrib⁹ student periculis liberare, in maiora incidere.

Mercurius.

Iupiter Mercurio iussit, ut artificib⁹ oībus mendaciꝝ medicamentum misceret. hic eo trito, & ad mēsurā factō, æq̄biliter singulis miscet. cū uero solo relicto sutore, multum superesset medicamenti, totum acceptū mortariū ei miscuit. atq̄ hinc contigit artifices omneis mentiri, maxime uero omnium sutores.

Affabulatio.

Fabula in mendaces artifices.

Iupiter.

Iupiter formatis hominibus, omneis illis affectus indidit, solum indere pudorē oblitus est. quapropter nō habēs, unde nā ipsum introduceret, per turbam ingredi eum iussit. hic uero primū cōtradicebat, quod indigna ferret. uehementius uero eo instante, ait. Sed ego sanè his ingredior pactis, si amor non ingrediatur. sin ingrediatur, ipse exibo quamprimum. ex hoc sanè euenit, omnia scorta inuerecunda esse.

Affabulatio.

Fabula significat, captos amore inuerecundos esse.

Ζεύς.

Ζεὺς γάρ με πλώμ, πάντα τὰ ζῶα εἰσία. μὲν
 νης δὲ φηι χελώνης ὑδροσάσκε, διαπορῶν πλὴν
 αὐτίαν τῆς ὑδροσέως, ἐπωδάνετο αὐτῆς, τίνε χά
 ριν αὐτῇ ἐπὶ τὸ δ᾽ ἔωνορ οὐ παρεγγύετ. τῆς δὲ εἰπόμε,ς
 οἶκον φίλος, οἶκος ἄριστος, ἀγανακτήσας κατ' αὐ
 τῆς, κατεδίκασε δ' οἶκον βασιλεύσασιν περιφέρειν.

Ἐπιμύδιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἰροῦν
 ται μᾶλλον λιτῶς παρ' ἑαυτοῖς ζῶν, ἢ παρ' ἄλλοις ποι
 λυτελῶς.

Λύκη, καὶ πρόβατον.

Λύκος ὑπὲρ κυῶν δηχδεῖς, καὶ κακῶς πάχων,
 ἐβέβλητο. τροφῆς δὲ ἀπορῶν, δεασάμενος
 πρόβατον, ἐδ᾽ ἔιτο ποτὸν ἐκ τοῦ παραρρέοντος αὐτῶ
 ποταμοῦ κομίσαι. εἰ γὰρ σύ μοι φησι δώσεις ποτὸν,
 ἐγὼ τροφὴν ἑμαυτῶ ἐύρησω. τὸ δὲ ὑποτυχὸν, ἔφη,
 ἀλλ' ἔαρ ἐγὼ ποτὸν ἐπιδῶ σοι, σὺ καὶ τροφῆ μοι χή
 σῃ.

Ἐπιμύδιον.

Οἱ μῦθοι πρὸς ἄνδρα κακῶργον, δι' ὑποκρίσεως
 ἐνεδρεύοντα.

Λαγῶοι.

Λαγῶοι ποτε πολεμοῦντες ἀετῆς, παρεκάλοισιν
 εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας. αἱ δὲ ἔφασαν. ἐ
 βοκθήσαμεν ἄρ ὑμῖν, εἰ μὴ ἡδερμυ τίνες ἐσέ, καὶ τι
 σι πολεμεῖτε.

Ἐπιμύδιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι οἱ τῆς κρείττοσι φιλονηκοῦντες,
 φηι ἑαυτῶν σωτηρίας καταφρονεῖσι.

Μύρμηξ.

Μύρμηξ.

Iupiter.

Iupiter nuptias celebrās, oīa aīalīa accipiebat. so
 la uero testudine tarde profecta, admirans
 causam tarditatis, rogauit eam, quamob
 rem ipsa ad coenam nō accesserat. cū hęc dixisset,
 domus chara, domus optima, iratus ip/
 si, damnauit ut domum baiulans circumferret.

Affabulatio.

Fabula significat, plerofq; homines elige/
 re, parce potius apud se uiuere, quàm apud alios
 laute.

Lupus, & ouis.

Lupus à canibus morsus, & male affectus,
 abiectus iacebat. cibi uero indigens, uisa
 oue, rogabat ut potū ex præterfluēte flumine sibi
 afferret. si enim tu mihi, inquit, dederis potum,
 ego cibum mihi ipsi inueniam. illa, re cognita, ait.
 sed si ego potum do tibi, tu & cibo me uter/
 ris.

Affabulatio.

Fabula in uirum maleficum, per simulationem
 insidiantem.

Lepores.

Lepores olim belligerātes cū aquilis, iuocarūt
 in auxilium uulpes. hęc autem dixerunt, uo/
 bis auxiliaremur, nisi sciremus qui uos estis, & cū
 quibus bellamini.

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui cū præstantiorib⁹ certāt,
 suam salutem contemnere.

Formica.

ΜΥΡΜΗΞ ὁ νῦν, τὸ παλαιὸν ἄνθρωπος ἦν. καὶ τῆ γεωργία διίλωκεώς προσέχωρ, οὐ τοῖς ἰδίοις ἤρκεῖτο πόνοις, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν γειτόνων καρποὺς ὑφηρεῖτο. ὁ δὲ Ζεὺς ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τῆς πλεονεξία, μετεμόρφωσεν αὐτὸν εἰς τῆτο τὸ ζῶον, ὃ μύρμηξ καλεῖται. ὁ δὲ πῦν μορφὴν ἀλλάξας, πῦν διάλειψεν οὐ μετέβαλε. μέχρι γὰρ τοῦ νῦν τὰς ἀρούρας πορῶν, τοὺς τῶν ἐτέρων πόρους συλλέγει, καὶ ἑαυτῷ ἀποδιδασκεῖται.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσει πνηροὶ καὶ ταμάλισα ὁ εἶδος μεταβληθῶσι, τὸν τρόπον οὐ μεταβάλλοντα.

Νυκτερίς, καὶ γαλή.

ΝΥΚΤΕΡΙΣ ἐπὶ γῆς πεσῶσα, ὑπὸ γαλῆς σωελήθη. καὶ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι, πρὶ σωτηρίας ἐδέετο. ἦν δὲ φαμλίης, μὴ δάσασθαι αὐτὴν ἀπολύσαι, φύσει γὰρ πᾶσι τοῖς πῦνοις πολεμῆν, αὐτὴ ἔλεγεν οὐκ ὄρνις ἀλλὰ μῦς εἶναι, καὶ οὕτως ἀφείδην. ὑστέρου δὲ πάλιν πεσῶσα, καὶ ὑπὸ ἐτέρας συλληφθεῖσα γαλήνης, μὴ βρωδιῶναι ἐδέετο. ἦν δὲ εἰπῶσης ἄσασιν ἐχθραίνεν μυσίρ, αὐτὴ μὴ μῦς, ἀλλὰ νυκτερίς ἔλεγεν εἶναι. καὶ πάλιν ἀπελύδην. καὶ οὕτω σωέβην δις αὐτὴν πῦν ἀλλαξαμλίω τὸ ὄνομα, σωτηρίας τυχεῖν.

Ἐπιμύδιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲ καὶ ἡμᾶς μὴ τοῖς αὐτοῖς καὶ ἐπιμύδην, λογιζομένους, ὡς οἱ τοῖς καιροῖς συμμετασχηματιζόμενοι, πολλάκις τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσιν.

Ὀδοιπόροι.

Ὀδοιπέ

QUæ nunc formica, homo olim fuit. hic agriculturæ assidue incūbēs, nō erat p/ prijs laboribus contētus, sed & uicinorū fructus surripiebat. Iupiter autē indignatus huius aua/ ritia, transmouit eum in hoc animal, quæ formi/ ca appellatur. uerū cū mutasset formā, non & affe/ ctum mutauit. nam usq; nunc arua circumeundo, aliorum labores surripit, & si/ bi recondit.

Affabulatio.

Fabula significat, natura prauos, & si maxime speciem transmutarint, mores non mutare.

Vespertilio, & mustela.

Vespertilio i terrā cū cecidisset, à mustela ca/ pta est. & cū occidenda foret, p salute roga/ bat. hac uero dicente, non posse ipsam dimittere, quod natura uolucris oībus inimica foret, ait. nō auē, sed murē esse, & sic dimissa est. postremo autē cum iterum cecidisset, & ab alia capta muste/ la, ne uoraretur orabat. hac autem dicente, cunctis inimicā esse murib⁹, hæc nō mus, sed uespertilio esse dicebat. & rursus dimissa est. atq; ita euenit bis mutato nomine, salutem consecutam fuisse.

Affabulatio.

Fabula significat, neq; nos in iisdem semp esse oportere, cōsiderātes eos, qui ad tēpus mutantur, plerunq; pericula ef/ fugere.

Viatores.

Ο Δοιπόροι κατά τινα ἀγίαλὸν ὀδεύοντες, ἤλθορον ἐπὶ τινα σκοπιῶν, κακῆδεμ δεασάμενοι φρύγανα πορρῶδεμ ἐπιπλέοντα, ναῦν εἶναι μεγάλω ὠκῆσαμ. διὸ δὴ προσέμενον ὡς μελλούσης αὐτῆς προσομιζέσθαι. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ἀνέμου φροόμενα τὰ φρύγανα, ἐγγυτέρω ἐγγύετο, οὐκέτι ναῦν, ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκωσιν βλέπεμ. ἔγενεχθέντα δὲ αὐτὰ φρύγανα ὄντα ἰδόντες, πρὸς ἀλλήλους ἔφασαμ. ὡς ἄρα μάτλω ἡμεῖς τὸ μηδεμ ὄμ προσεδεχόμεθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνδρώπων ἐνίοι εἰς ἀπροόπισιν δόκωσιν φοβροὶ εἶναι, ὅταν εἰς πῆρα ἐλθωσιν, οὐδενὸς εὐρίσκονται ἄξιοι.

Ὁ μῦθος ἄχρῖος.

Ο ἄχρῖος ὄνομα δὲ ἡμῶν ἐμ τινι εὐκλίω τὸ πῶ, προσελθὼν αὐτὸν ἐμακάριζεμ, ἐπὶ τε τῆ εὐεξία τοῦ σώματος, καὶ τῆ φιλίτροφῆς ἀπολαύσει. ὑπερομ δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχαιοφοροῦντα, καὶ τὸν ὀκλήα τῶν ὀπιθεμ ἐπόμνον, καὶ ῥοπάλοισιν αὐτὸν παύοντα, ἔφη, ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω. ὁρῶ γὰρ, ὡς οὐκ ἄντι κακῶν μεγάλων πῶν εὐδαιμονίαμ ἔχεις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἔστι ζηλωτὰ τὰ μετὰ κινδύων καὶ ταλαιπωριῶν κέρδη.

Ὁ νοῖος.

Ο νοῖος ὄνομα δὲ ἡμῶν ἐμ τινι εὐκλίω τὸ πῶ, προσελθὼν αὐτὸν ἐμακάριζεμ, ἐπὶ τε τῆ εὐεξία τοῦ σώματος, καὶ τῆ φιλίτροφῆς ἀπολαύσει. ὑπερομ δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχαιοφοροῦντα, καὶ τὸν ὀκλήα τῶν ὀπιθεμ ἐπόμνον, καὶ ῥοπάλοισιν αὐτὸν παύοντα, ἔφη, ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω. ὁρῶ γὰρ, ὡς οὐκ ἄντι κακῶν μεγάλων πῶν εὐδαιμονίαμ ἔχεις.

Ἐπιμύθιον.

Vlatores secūdū littus quoddā iter faciētes, iuerunt in speculā quandam, et illic cōspicati sarmenta procul natantia, nauim esse magnam existimarūt, quā obrē expectarūt, tanq̄ appulsura ea esset. cum uero à uento lata sarmenta propius forēt, nō nauim ampli⁹, sed scaphā uidere uidebant. aduēctis aut̄ illis, cū sarmēta eē uidissēt, inter se dixerunt, ut nos igitur frustra, quod nihil est, expectabamus.

Affabulatio.

Fabula significat, nō nullos hoies, qui ex improuiso terribiles esse uidentur, cum periculum feceris, nullius esse precij, inueniri.

Asinus syluestris.

Asinus syluestris asino uiso domestico in loco quoddā aprico, p̄fect⁹ ad ip̄m, beatū dice & corpis habitudine, & cibi perceptione. Deinde uero cū uidisset eum ferentē onera, & agasolem retro sequētē, & baculis ipsum percutientē, ait, aut̄ ego nō ampli⁹ beatū te existimabo. uideo em̄ non sine magnis malis habere te felicitatem.

Affabulatio.

Fabula significat, nō esse æmulanda lucra, in quibus insunt pericula, & miserīa.

Asini.

Asinī oli p̄pterea q̄ assidue onera ferrēt, & fatigarentur, legatos miserunt ad Iouem, solutionē laborū petētes. hic aut̄ ostēdere ipsīs uolens, id non fieri, ait. tunc eos

ἀπαλλαγῆσασι κακοπαθείας, ὅταν οὐροῦντες ποιήσωσι ποταμόν. καὶ κῆνοι αὐτῶν ἀλκιδεύων ὑπολαβόντες, ἀπ' ἐκείνων καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἔνθα οὐρον ἑτέρων ἰδῶσι μὲν ὄνομα, ἔνταῦθα καὶ αὐτὶ πρῆϊσάμυλοι οὐρῶσι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκάστω τῷ πεπερωμένῳ ἀδιδράκτου ὄνομα.

Ὄνομα καὶ ἀλώπηξ.

ΟΝΟΣ ἐνδυσάμυλος λεοντήν, πορθητήν, τῶν ἄλλων ἢ τῶν ζώων ἐκφοβῶν. καὶ δὴ θεασάμυλος ἀλώπεκα, ἐπερᾶν καὶ ταντίω δ' ἐδείπιδον. ἡ δὲ, ἐτύγχανε γὰρ αὐτῶν φθελγαμλίου προακκηοῦσα, πρὸς αὐτῶν ἔφη. ἀλλ' εἴ ἴδι, ὡς καὶ ἐγὼ ἄμ σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ὀγκωμλῆσ ἤκασα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐνίοι ἢ ἀπαιδευτοὶ, τοῖς ἔξω δοκοῦντες τινες εἶναι, ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσαλγίας ἐλέγχονται.

Ὄνομα καὶ βάτραχοι.

ΟΝΟΣ ξύλα βασάλωμ, διέβαινέ τινα λίμνην. ὁ λιδοῦσας δὲ, ὡς κατέπεσεμ, ἔζηνασι μὴ δύναμνος, ὡδύρετό τε καὶ ἔσενεμ. οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι τῶν σεναγμῶν τὸν ἀκρόσαντες, ὡ οὗτος, ἔφασαν, καὶ τί ἄμ ἐποίκασε, εἰ τοσῶτον ἐνταῦθα χρόνον διέτριβες, ὅσον ἡμεῖς, ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσῶμ, οὕτως ὀδύρεθ;

Ἐπιμύθιον.

Τὸν ὅτι λόγῳ χήσαιτ' ἄμ τις πρὸς ἄνδρα ῥάθυμον, ἐπ' ἐλαχίστοις πόνοις δυσφοροῦντα, αὐτὸς εὖς πλείους ῥαδίως ὑπισάμενος.

liberatum iri laboribus, cū mingendo fluuium fecerint. ac illi eum uerum dicere existimantes, ex illo & nunc usq̄, ubi aliorum urinam uiderint asinorū, illic & ipsi circumstando mingūt.

Affabulatio.

Fabula significat, unicuiq̄ quod fatale est, incurabile esse.

Asinus, & uulpes.

A Sinus indutus pelle leonis, uagabat̄ reliqua bruta perterrendo. cæterum uisa uulpe, tentauit & hanc perterrefacere. hæc autē (casu enim ipsius uocem audiuerat) ad ipsum ait. sed bñ scias, quod & ego timuissē, nisi rudentem audiuissem.

Affabulatio.

Fabula significat, nōnullos idoctos, q̄ ijs, qui extra sunt, aliqui esse uidentur, ex sua linguacitate redargui.

Asinus & ranæ.

A Sinus ligna ferens ptrāsibat paludē q̄ndā. lapsus autem, ut decidit, nec surgere posset, lamentabatur, ac suspirabat. Ranæ autē q̄ erāt ipalude auditis suspirijs, heul tu, dixerūt, & qd faceres, si tātō hic tēpore, quāto nos, fuisses, cū quia ad breue tempus cecidisti, sic lamentaris?

Affabulatio.

Hoc sermone uti quispiam poterit in uirum seignē, q̄ ob minimos quosq̄ labores tristat̄, cū ipse maioribus facile resistat.

Asinus

ὄνθ, καὶ κόραξ.

Ονος ἠλκωμύθ τὸν νῶτον, ἐν τινι λαμῶνι ζυέμετο. κόρακθ δὲ ἐπικαδίσαντες αὐτῷ, καὶ τὸ ἔλκθ ζάινοντες, ὁ ὄνος ὀγκᾶτο καὶ ἤλατο, τῷ δὲ ὀνηλάτῃ πὸς ῥῶθεμ ἰσαμλύθ καὶ γελῶνθ, λύκθ παριῶν αὐτῷ εἶδε, καὶ ἔφη. ἄθλιοι ἡμεῖς, οἳ καὶ μόνον ὀφθῶμιν αὐτῷ διωκώμεθα, τὸτῳ δὲ καὶ προσεγγελῶσιμ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθθ δηλοῖ, ὅτι οἳ κακῶργοι τῶν ἀνδρῶπων, καὶ μόνον φανέντες δηλοῖ εἶσιμ.

ονθ, καὶ ἀλώπκη.

Ονηθ, καὶ ἀλώπκη κοινωνίαν σωζέμενοι πρὸς ἀλλήλους, ὁ ζῆλον εἰς ἄγραμ. λέονθ δ' αὐτοῖς ποριτυχόντος, ἢ ἀλώπκη δ' ἐπηρετημλύον ὀρῶσα κίνδυσον, προσελθῶσα τῷ λέοντι, παραδῶσεν αὐτῷ δ' ὄνον ὑπέχετο, ἐὰν αὐτῇ δ' ἀκίνδυσον ἐπαγγέλληται. τῷ δὲ ἀπολύσεν αὐτὴν φήσανθ, ἐκείνη παρὰ γαγῶσα δ' ὄνον, εἰς τινὰ πάγιν ἐμπεισῆμ παρῆσκεύασε, καὶ ὁ λέων ὀρῶν ἐκῆνον φεύγειν μὴ δωάμινον, πρῶτῳ τῷ ἀλώπεκα συδέχεσθ, εἴθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐξάπκ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἳ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβυλεύοντες, λανθάνουσι πολλὰ καὶ αὐτοὺς προσάπολοῦντες.

ὄρνις, καὶ χελιδῶν.

Ορνις ὀφειωε ὡς εὐρῶσα, ἐπιμελῶς ἐκδερμάνα/σα ὁ ζεκόλαφε. χελιδῶν δὲ δεασαμλῆν αὐτῷ, ἔφη. ὦ ματαῖα, τί ταῦτα τρέφεις; ἅπερ αὐξήνεντα, ἅπερ σὺ πρῶτης τῷ ἀδικῆμ ἄρξεται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος

Asinus, & coruus.

Asinus ulcerato dorso in prato quodā pasce-
batur. coruo autem insidendo sibi, &
ulcus percutiendo, asinus rudebat, ac saltabat. sed
ag asone procul stante, ac ridente, lupus
præteriēs, ip̄m uidit, & dixit, miseri nos, quos si tan-
tum uiderit, persequitur, huic autem & ar-
rident.

Affabulatio.

Fabula significat, maleficos homines, si
tantum appareant, dignosci.

Asinus, & uulpes.

Asinus & uulpes inita inter se societate, exi-
uerunt ad uenationē. Leo uero cū occurris-
set ipsi, uulpes imminens periculum uidens, pro-
fecta ad leonem, tradituram ei
asinum pollicita est, si sibi impunitatē promiserit.
qui cum dimissurum eam dixisset, illa addu-
cto asino, in casses quosdam ut incideret, fecit.
sed leo uidens illum fugere minime posse, pri-
mam uulpē cōprehendit, deinde sic ad asinū uer-
sus est.

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui socijs insidiantur,
sæpe & seiplos nescios perdere.

Gallina, & hirundo.

Gallina serpētis ouis inuentis diligēter calefa-
cta excudit. hirundo aut cum eam uidisset,
ait, ò demens, quid hæc nutris? quæ cū excreuerint
à te prima iniuriam auspicabuntur.

Affabulatio.

Fabula

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀτιθάσδότης ὄζει ἢ πονηρία, καὶ τὰ μέγιστα εὐεργετῆται.

Κάμηλον.

Ὅτε πρῶτον κάμηλον ὤφειλε, οἱ ἄνθρωποι φοβηθέντες, καὶ τὸ μέγεθός καταπλαγέντες, ἐφύγον. ὡς δὲ χρόνος προϊόντος, σωθεῖσιν αὐτῆς τὸ πρῶτον, ἐδάξθησαν μέχρι τοῦ προσελθεῖν. ἀσθόμυλοι δὲ καὶ μικροί, τὸ ζῶον ὡς χολῶν οὐκ ἔχει, εἰς τὸ σῶτον καταφρονήσεως ἤλθοι, ὡς τε καὶ καὶ χαλινούς αὐτῆ πρὸς δέντρον, πασίμ ἐλάυναν δειδῶκασιν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερά τῶν πραγμάτων, ἢ σωθήσασιν εὐκαταφρόνητα ποιεῖ.

Ὁφει.

Ὅφει ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων πατόμενον, τῶν δὲ διὰ συνέπυγχανον, ὁ δὲ ζεὺς πρὸς αὐτὸν εἶπερ, ἀλλ' εἰ τὸν πρότερον πατήσαντα ἐπληξας, οὐκ ἂν ὁ δεύτῳ ἐπεχείρησε τῶν ποιῆσαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πρότερον ἐπιβαίνουσιν ἀνθρώποι, τοῖς ἄλλοις φοβεροὶ γίνονται.

Περὶσερά.

Περὶσερά δὲ ἴση συνεχόμενη, ὡς ἐθέσασιν ἐν τινὶ τόπῳ κρατῆρα ὕδατος γεγραμμένον, ἐνόμισεν ἀληθινὸν εἶναι. διὸ καὶ πολλῶν τῶν βοῶν ἐνεχθεῖσα, ἐλάθει ἐαυτῶν τῶν πίνοντι ἐμπεσῶσα, ὡς καὶ τῶν πῆρῶν αὐτῆς πορικλασθέντων καταπεσῆν ἐπὶ γλῶσσοι, καὶ ὑπὸ τινὶ τῶν παρατυχόντων ἀλῶναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος

Fabula significat, implacabilē esse prauitatem, licet afficiatur maximis beneficijs.

Camelus.

CUm primū uisa est camelus, homines pter rīti, & magnitudinem admirati fugiebāt. ubi uero pcedēte tpe cognouerunt ipsius māsuētinē, cōfisi sūt eo usq; , ut ad eā accederēt. at intellecto paulo post beluæ nō inesse bilem, eō contemptus iere, ut & frena ei imponerent, & pueris agendam traderent.

Affabulatio.

Fabula significat terribiles res consuetudine contemptiles fieri.

Serpens.

Serpens à multis hominibus pessundatus Iouem postulauit. Iupiter autem ad eū dixit, sed si qui prior conculcauit, pupugisses, nequaquā id facere secundus aggressus fuisset.

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui prius inuadentibus resistunt, alijs formidolosos fieri.

Columba.

Columba siti correpta, ut uidit quodam in loco poculum aquæ depictum, uerum rata, atq; multo elata ipetu, inscīa in tabulā offēdit, ut & pennis ipsius perfractis in terram decideret, atq; à quodam occurrentium caperetur.

Affabulatio.

Οὐ μῦθος δὴ κλοῖ, ὅτι ἐνίοι τῶν ἀνδρώπων διὰ σφοδρὰς προθυμίας, ἀπορριπτικῶς πράγμασι μὲν ἐγχεροῦντες, ἐμβάλλουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον.

Πορισερᾶ, καὶ κορώνη.

Περισερᾶ ἔμ τινι περισερῶνι τρέφαιμην, ἐπὶ ποταμῶν κενία ἐφρυάθητο. κορώνη δ' αὐτῆς ἀκόσασα ἔφη, ἀλλ' ὧ αὐτῆ, πέπαυσο ἐπὶ τῷ σεμνωμῶνι, ὅσω γὰρ ἄμ πλείονα τίκτης, τσῶτω καὶ πλείους λύπας σωάγεις.

Επιμύθιον.

Οὐ μῦθος δὴ κλοῖ, ὅτι καὶ τῶν οἰκετῶν δυσυχέσατοί εἰσι σιμ, ὅσοι ἔμ τῆ δ' υλεία πολλὰ τέκνα κοιῶσιμ.

Πλόσιμ.

Πλόσιος δύο θυγατέρας ἔχωμ, φιλίμιας ἀποδιδάσκου, δευτέρου ἐμιθώσατο. φιλίμιας ἑτέρας παιδὶ δὲ λέγῶσθε, ὡς ἀδελφαὶ ἡμεῖς, αἶγε αὐταὶ ὡμ ὅτι τὸ πένθος θρῆνῶν οὐκ ἴσμεν, αἱ δὲ μὴ προσήκασαι οὐτω σφοδρῶς κῶπτονται, ἢ μήτηρ ἔφη. μὴ θαύμαζε τέκνον, εἰ αὐταὶ οὕτω θρῆνῶσιμ. ἐπὶ γὰρ ἀργυρίῳ τῶτο κοιῶσιμ.

Επιμύθιον.

Οὐ μῦθος δὴ κλοῖ, ὅτι ἐνίοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλαργυρία οὐκ ὀκνεῖσιμ ἀλλοθῆρας συμφορὰς ἐργολαβεῖν.

Ποιμῶν.

Ποιμῆρ ἐλάσας εἰς τινα θρῆμῶνα τὰ πρόβατα, ὑποσῶσας ὑπὸ θρῆμ τὸ ἱμάτιον, καὶ ἀναβάς τῆμ καρπὸν κατέσθε. τὰ δὲ πρόβατα ἐδίοντα τοὺς βαλάνας ἐλάβον καὶ τὰ ἱμάτια συγκαταφαγόντα. ὁ δὲ ποιμῆρ καταβάς, ὡς εἶδε τὸ γεγονός, ὧ κάκισα, ἔφη, ῥῶα ὑμεῖς τίς λοιποῖς ἔρια εἰς ἐδίητας παρέχετε, εἰ μὲν δὲ τρέφοντ' ὑμᾶς, καὶ τὸ ἱμάτιον ἀφείλεθε.

Επιμύθιον.

Fabula significat, nōnullos homīes ob uehemētes alacritates inconsulto res aggredientis, inijcere sese in perniciem.

Columba, & cornix.

Columba in columbario quodam nutrita, fœcunditate supiebat. Cornix uero ea audita, ait, sed heus tu desine hac re gloriari, nam quo plures paris, eo plus mœoris accumulās.

Affabulatio.

Fabula significat, ex famulis quoq; eos esse infelicissimos, q in seruitute multos filios faciūt.

Diues.

Diues duas habens filias, altera mortua, præficas conduxit. cum uero altera filia dixisset, ut nos miseræ, ipsæ, ad quas pertinet luctus, lamentari nescimus, hæ uero nō necessariæ sic uehementer plangunt. mater ait, ne mirare filia, si hæ ita lamentantur, nam nūmorum gratia id agunt.

Affabulatio,

Fabula significat nonnullos homīes ob auaritiā non uereri alienis calamitatib⁹ quæstū facere.

Pastor.

Pastor actis in quercetum quoddam ouibus, strata sub quercu ueste, ascendit, & fructū de cutiebat. oues uero inter edēdū glandes, nesciæ & uestes unà deuorarunt. at cum pastor descēdisset, ut qd̄ erat actū, uidit, ò pessima ait aīalia, uos cæteris uellera ac uestes p̄betis, à me uero, qui uos nutrio, & uestem surripitis.

o Affabulatio.

Ἐπιμύθιον.

Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἀνοίαν, πῦς μηδὲν προσήκοντα εὐεργετοῦντες, καὶ τὸ οἰκίωμ φαῦλα ἐργάζονται.

Ἀλιεύς, καὶ σμαρίς.

Αλιεύς τὸ δίκτυον χαλάσας ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀνήνεγκε σμαρίδα. σμικρὰ δὲ οὔσα, ἰκέτευεν αὐτὸν ναῦ μόν μὴ λαβῆν αὐτὴν, ἀλλ' ἔᾶσαι διὰ τὸ σμικρὰρ τυγχάνειν. ἀλλ' ὅταρ ἀνξιοθῶ καὶ μεγάλη φησὶ γήνωμαι, συλλαβῆν μεδωήση, ἔπει καὶ εἰς μείζοι κᾶ σοι ὠφέλειαρ ἔσομαι. καὶ ὁ ἀλιεύς εἶπερ. ἀλλ' ἔγω γε ἄνθε ἀρ εἴλω, εἰ δ' ἐν χερσὶ παρῆς κέρδος κᾶρ σμικρὸν ἦ, τὸ προσδοκώμενον κᾶρ μέγα ὑπάρχη ἔλπιζερ.

Ἐπιμύθιον.

Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀλόγιστος ἀρ εἶν, ὁ δ' ἔλπίδα μείζονος, τὰ ἐν χερσὶ μ' ἀφείς σμικρὰ ὄντα.

Ἴππος, καὶ ὄνος.

Ανθρωπὸς τις εἶχερ ἵππον καὶ ὄνον. ὁ δ' ἐβούντων δὲ ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπερ ὁ ὄνος τρεῖς ἵππων. ἄρομ ἐκ τοῦ ἐμῶ βάρος, εἰδέλειε εἶναι μεσῶν. ὁ δὲ οὐκ ἐπέειδκε. ὁ δὲ ὄνος πεσὼν ἐκ τοῦ κόπτε ἐπελεύτησερ. τοῦ δὲ δευτέρου πάντα ἐπιδέντεσ αὐτῷ καὶ αὐτὴν πλὴν ὄνεσ διοράν, δευτέρω δ' ἵππος ἐβόα. οἴμοι τρεῖς παναθλίω, τίμοι σωέβη τρεῖς ταλαιπώρω; μὴ δελήσας γὰρ μικρὸν βάρος λαβῆν, ἰδοὺ ἅπαντα βασάζω, καὶ τὸ δέξομα.

Ἐπιμύθιον.

Ο' μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς μικροῖς οἱ μεγάλοι συγκοῖνωνοῦντες, ἀμφοτέρω σωθῆσονται ἐν βίῳ.

Ἀνθρωπος, καὶ σάτυρος.

ἄνθρωπος

Affabulatio.

Fabula significat, plerosq; homines ob dementiã eos, qui nihil attinēt, bñficio afficere, in domesticos mala operari.

Piscator, & cerrus.

Piscator demisso reti in mare re-
tulit cerrũ, q̄ paruus cũ esset, supplicabat ip-
sum ne tunc se caperet, sed dimitteret, quod par-
uus foret. at cum creuero, & magnus, in-
quit, euasero, me capere poteris, quoniã & maio-
ri tibi ero utilitati. tum piscator ait, sed ego
demēs fueri, si qd̄ i manib⁹ ē, dimisso lucro, licet sit
paruum, expectando magnum spe-
rem

Affabulatio.

Fabula significat, incōsideratum esse, qui spe ma-
ioris rei, quæ inter man⁹ est, amittat, q̄a pua fuerit.

Aequus, & asinus.

Homo qdã hēbat equũ, & asinũ. cũ at̄ iter fa-
cerēt in uia, ait asinus equo. tolle à
me oneris partē, si uis me esse saluũ. illo nō psuasō,
asinus cecidit, atq; è labore mortuus est. ab he-
ro autem omnibus impositis ei, & ipsa asini
pelle, cōqrēs equ⁹ clamabat. heu mihi miserrimo,
quid mihi obtigit afflicto: quia enim pa-
rum oneris nolui accipere, ecce omnia gesto, & pel-
lem.

Affabulatio.

Fabula significat, si magni cum paruis iun-
gantur, utrosq; seruari in uita.

Homo, & satyrus.

Ανθρωπός τις πρὸς σάτυρον Οὐλίαν πικράμλιος, στυεδίωρ ἦν αὐτῷ. χειμῶνος δὲ καὶ ψύχους γενόμενος, ὁ ἄνθρωπος τὰς χεῖρας αὐτῷ προσφέρειν ὄφθι σόματι ἀπέπνευε. τῷ δὲ σατύρῳ ἐρωτήσαντο, δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρῶτῳ, ἔφη. τὰς χεῖρας μεθ' ἑσθλαῖν ἔκ τῆς κρύσε, μετὰ μικρὸν δὲ ἐδέσματον ἑσθλαῖν προσενεχθέντο, ὁ ἄνθρωπος προσφέρειν ὄφθι σόματι ἐφύσα αὐτό. πωθανομλιος δὲ πάλιν δι' ἣν αἰτίαν τῷ τῷ πρῶτῳ, ἔφη. ὅτι ἐδέσμα καταψύχω. ὑπολαβὼν δὲ ὁ σάτυρος, ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀποτάσσομαι σε φιλίαν, ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν σόματι τὸ θερμόν καὶ τὸ ψυχρόν ἀλλάγει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι δὲ φεύγειν ὑμᾶς τὰς Οὐλίας, ὡς ἀμειβολός ὄζειν ἢ διάθεσις.

Ἀλώπκη, καὶ δρυτομόμος.

Αλώπκη κωκγοῦς φεύγασα, καὶ ἐν ἐρημίᾳ πωθλαὸν δρόμον ἀνύσασα, ἄνδρα δρυτομόμον εὐρίσκει ἐν ταύτῃ, ὃν καθικέτονε τὴν κρύψαι αὐτῷ. τῷ δὲ ὑπεδείξαντες αὐτῇ τὴν ἑαυτῷ καλύβην, εἰσελθὼν ἐκρύπτεται εἰς τὰς γωνίας. ἢ ἡ κωκγοῦς ἐλθόντων καὶ ἐρωτώντων τὸν ἄνδρα, οὗτος τῇ μὴ φωνῇ ἠρῆται μηδὲν εἰδέναι. τῇ δὲ χερσὶ αὐτῷ ὄντοπον ὑπεδείκνυ. οἱ δὲ μὴ προχόντες, ἀπὸ πῆλοσ παρὰ χῆμα. ὡς οὖν εἶδεν αὐτὸν ἢ ἀλώπκη πρὸς ἐλθόντας, ἀλλ' ἔγωγε οὐ προσφώνησα. μεμφομλιος δὲ αὐτῷ ἐκείνους, ὡς σωθεῖσασ μεθ' αὐτῷ, χάριτας δὲ αὐτῷ οὐχ ὁμολογῶσασ, ἢ ἀλώπκη ἐπιτραφέσασ, ἔφη. ὡς οὗτο, ἀλλ' ἔγωγε ἠδεν ἄρ σοι χάριτας, εἰ τοῖς λόγοις ὁμοία καὶ τὰ ἔργα φιλίαν, καὶ τοῖς πρόπτε εἶχες

HOmo quidam cum satyro inita societate, unà cū eo comedebat. hyēs uero, & frig⁹ cū foret, homo manus suas admotas ori afflabat, rogante autem satyro, quam ob causam hoc faceret, ait, manus meas calfacio propter frigus. Sed paulo post edulio calido allato, homo admotum ori insufflabat ipsum, consulente rursus, quare id faceret, ait, ferculum frigefacio. suscepto sermone satyrus, sed ego, ait, ex nunc renuncio tuam amicitiam, quia ex eodem ore & calidum emittis, & frigidum.

Affabulatio.

Fabula significat, fugere nos amicitias oportere, quoniam anceps est affectio.

Vulpes, & lignator.

Vulpes uenatores fugiens, & in deserto multa decursa uia, uirum lignatorem in eo inuenit, cui supplicabat, ut se absconderet, à quo ei ostenso suo tugurio, ingressa delituit in angulis. at uenatoribus perfectis, & uirum rogantibus, hic uoce quidem negabat scire quicquam, sed manu ibi locum ostendebat. hi uero cum id non egisset, statim abiere. ut igitur uidit eos uulpes praeteriisse, exiuit nihil allocuta. eo ipsam accusante, quod seruata à se, gratias sibi non ageret, uulpes conuersa ait. heus tu, ego uero egissem tibi gratias, si uerbis similes & manuum gestus, & mores

o 3 habuisses

εἶχες.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς χηρὰς μὲν ἐπαγγελιομῆτας τῆς λο-
γοῖς, ἐναντία δὲ ποιοῦντας τοῖς ἔργοις,

Ἄνθρωπος, καταθραύσας ἄγαλμα.

Ανθρώπος τις ξύλινον ἔχων θεὸν, καθικέτθνε τοῖς
ἀγαθοποιῆσαι αὐτόν. ὡς οὖν ταῦτα ἐπραττεν,
καὶ οὐδὲν ἤτην ἐμ πενία διῆγε, θυμωθεὶς, ἄρας αὐτὸν
τῶν σκελῶν, ἐξήψεν εἰς τὸ ἔδαφος. προσκρυσάσθη
οὖν φη κεφαλῆς, καὶ αὐτίκα κλαδίσθη, χυσοὺς ἐξ-
ῆψεν ὅτι πλεῖσθ. ὅμ πρὸς δὴ σωάγων ὁ ἄνθρωπος
πρὸς ἐβόα. σρεβλὸς ὑπάρχεις ὡς γε οἶμαι καὶ ἀγνώ-
μων. τιμῶντά σε γὰρ ἤκιστα με ὠφέλησας, τυπήσαν-
τα δὲ σε πολλοῖς καλοῖς ἀμείβη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ὠφελήσθη τιμῶν πονηρὸν ἄν-
θρωπον, τύπῳ δὲ αὐτὸν μᾶλλον ὠφελήσθη.

Ἄνθρωπος, καὶ κύων.

Ανθρώπος τις ἠτοίμαζε δῆπνον, ἐσιάσων τινὰ
τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ οἰκείων. ὁ δὲ κύων αὐτῷ
ἄλλομ κῶα ἐκάλε λέγων, ὦ φίλε, δεῦρο σαυδέϊπνη-
σόμενοι. ὁ δὲ προσελθὼν χαίρων ἴσατο, βλέπων τὸν
μέγαρον δῆπνον, βοῶν ἐμ τῆ καρδίᾳ. βαβαί. πόση μοι
χαρὰ ἄρτι δῆξαπιναίως ἐφάνη. ἔραφκομαί τε γὰρ
καὶ εἰς κόρον δαπανήσω, ὡς τέ με αὐτίον μηδ' ἀμῆγε
πενᾶσαι. ταῦτα κατ' ἑαυτὸν λέγοντος τοῦ κυνοῦ, καὶ
ἅμα σείοντος πλὴν κέρκου, ὡς δὴ εἰς τὸν φίλον θαρξοῦν-
τος, ὁ μάγειρος ὡς εἶδε τῷ τῷ ὡς κᾶκῆσε πλὴν κέρ-
κου παρῆρθεφοντα, καταχῶν τὰ σκέλη αὐτῷ, ἐξήψεν
παραρῆμα ἐξωπην τῷ θυρίδω. ὁ δὲ κατιῶν, ἀπήει
μεγάλως

habuiffes.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui uerbis quidem utilia pmittunt, sed contraria rebus faciunt.

Homo perfractor statuae.

Homo qdā lignēū cū haberet deū, supplicabat, ut sibi benefaceret. cū igit̃ hęc faceret, & nihilo min⁹ in paupertate degeret, irat⁹ eleuatū ipsum cruribus, proiecit in pauimentū. illiso igitur capite, ac statim diffracto, auri quāplurimū effluxit, quod iam ille dū colligeret, exclamabat, peruersus es ut puto, & ingratus. colenti enim mihi nequaquā pfuisti, uerberanti autem te, multa donasti bona.

Affabulatio.

Fabula significat, nō profuturū te tibi, honorando prauū hoiem, sed uerberādo ipm, pfuturū magis.

Homo, & canis.

Homo qdā pabat cœnā, acceptur⁹ amicū quādam suum, & familiarem, canis item ipsius alium inuitando canē, dicebat, ò amice ueni cœna unā mecū. is cū accessisset, læt⁹ astabat, magnā spectans cœnā, secū loquens. papæ, quanta mihi læticia nuper derepēte oblata est. nā & nutriar, & ad satietatem cœnabo, ita ut nullo modo cras esuriam. hęc secum dum diceret canis, simulq; moueret caudam, ut qui iam amico fideret, cocus ut uidit ipsum huc, & illuc caudam circumagentē, arreptis ipsius cruribus eiecit statim de fenestris, at is cum decidisset, ibat

o 4 uehementer

μεγάλως κρίζωμ. ἤν τις δὲ κωῶμ, ἤν καθ' ὁδὸν αὐτῶ σταντωνίων, ἐπικρώτα, πῶς εἰδείσκουσαι θίλθ; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπολαβὼμ ἔφκ. ἐκ φηι πολλὰς πόσειως μεθυσθεῖς ὑπὲρ κόρον, οὐ δὲ πλὴν ὁδὸν αὐτῶν ὅθεν ἔζηλθον οἶδα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθθ δηλοῖ, ὅτι οὐ δ' ἔθαρξ ἔμ τοῖς ἔξ ἀλλοξύνωμ εὔ ποιῆμ ἐπαγγελιομύοις.

Ἀλιεύς.

Αλιεύς ἀλιευτικῆς ἀπφθ, λαβὼμ ἀνιλοὺς καὶ δίκτηα, παρεγγύετ εἰς πλὴν θάλασσαν. καὶ εἰς ἐπίτινθ πέτρας, τὸ μὲν πρῶτον ἦυλει, νομίζωμ πρὸς πλὴν ἠδυσφονίαμ τοὺς ἰχθύας ἐφάλλεσθαι. ὡς δ' ἐπὶ πολὺ διατενόμαθ ἦνυεμ οὐδὲμ, ἀποθερμυος τοὺς ἀνιλοὺς, ἀναλαμβάνει τὸ ἀμείβλησθον. καὶ βαλὼμ καὶ τῷ ὕδατθ, πολλοὺς ἰχθύας ἤγρυνσεμ. ἐκβαλὼμ δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς δίκτης, ὡς εἶδε περὶ ὄντας, ἔφκ. ὦ κάκισα ζῶα, ὅτε ἦυλοω, οὐκ ὠρχῆσθαι, ὅτε δὲ πέψασμαι, τὸτο ποιῆτε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθθ πρὸς τοὺς παρὰ λόγον καὶ παρὰ καιροῦ τι πράττοντας.

Βουκόλθ.

Βουκόλθ ἀγέλωμ ταύρωμ βόσκωμ, ἀπώλεσε μόχον. περιελθὼμ δὲ πᾶσαμ πλὴν ἔρημον διέτριβεμ ἐρδυνῶμ. ὡς ἡ οὐδὲμ εὐρεῖν ἐδωκῆκε, ἦυξαστο τῶ δ' ἰί, ἄμ τὸν λαβόντα μόχον κλέπλω ὑποδείξῃ, ἔριφομ εἰς δύσιαμ προσάξῃμ. καὶ δὴ ἐρχόμενθ εἰς τινα δρυμῶνα, εὐρίσκει λέοντα κατεδίοντα τὸν μόχον. ἔμφοβοσ

uehementer exclamando. sed canis quidam cū il-
li i uia occurrisset, p̄cōtabat, ut belle cōnat⁹ es ami-
ce. is suscipiens ei dixit. multo po-
tu inebriatus supra satietatē, ne ipsam qdē uia, qua
egressus sum, noui.

Affabulatio.

Fabula significat, nō oportere cōfidere ijs, q̄ ex ali-
enis bene facere pollicentur.

Piscator.

Piscator piscandi rudis, acceptis tibijs, ac
retibus perrexit ad mare, & stans
sup̄ petra qdā, primū qdē sonabat tibijs, existimās
ad uocis suauitatem pisces assilire. ut uero mul-
tum contendens, nihil profecit, depositis tibi-
is, assumit rete, ac iactō in
aquam, multum piscium cepit, quibus euacuato
reti, ut salientes uidit, ait. ò pes-
simi animantes, cū sonarē tibia, nō saltabatis, cum
cessaui, id agitis. (uero

Affabulatio.

Fabula in eos, qui p̄ter rationē, & inopportune
aliquid agunt.

Bubulcus.

Bubulcus armentū taurorū pascēs, amisit ui-
tulū, lustrādo oēm solitudinē, idagādo morā
traxit. ubi inuenire nihil potuit, precatus est Iouē,
si furem, qui uitulum cepit, ostenderit, hōedum in
sacrificiū oblaturum. ceterum proficiscēs in quer-
cetū quoddā, iuenit à leone deuorari uitulū. trepi-
dus igitur,

Βῶ οὖν γενόμενῳ, καὶ μέγα δαλιάσας, ἐπάρας
τὰς χεῖρας αὐτῷ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπερ. ὦ δέωποτα
Ζεῦ, ἐπὶ κηγάμῳ σοι ἔριφον δώσαμ, ἔαμ τὸν κλέ-
πῳ εὖρω, νῦν ταῦτόμ σοι δύσεμ ὑπὶ χυῶμαι, ἔαμ
τόττε τὰς χεῖρας ἐκφύγω.

Ἐπιμύδιον.

Οἱ μῦθοι πρὸς ἄνδρας δυσυχῆς, οἱ τινες ἀποροῦν-
τες μὲν, εὐχονται εὖρεμ, εὖρόντες δὲ ζητοῦσι μὴ
ποφυγῆμ.

Κόραξ.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ, μήτηρ εὐχῶ τοῦ θεῶ καὶ
μὴ δρῶν. ἡ δὲ ὑπολαβῶσα ἔφη. τίς σε ὦ τέκνον
τῷ δεῶν ἐλέσσει; τίνοσ γὰρ κρέας ὑπὸ σῶ γε οὐκ εἰ-
κλάπη;

Ἐπιμύδιον.

Οἱ μῦθοι δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἢ εἰφῆχον-
τες, οὐδένα φίλον ἐμ ἀνάγκη εὖρησασίμ.

Ἀετός.

ὑπεράνωθεν πέτρασ ἀετὸσ ἐκαδέζετο, λαγῶν
θηρεῦσαι ζητῶν. τῶτον δὲ τις ἔβαλε τοξεύσας,
καὶ τὸ μὲν βέλῳ ἐντὸσ αὐτῶ εἰσῆλθεμ. ἡ δὲ γλυ-
φῆ σῶν τῶσ πτεροῖσ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἰσῆκε. ὁ δὲ
ἰδὼν ἔφη. καὶ τῶτον μοι ἑτέρω λύπη, τὸ τῶσ ἰδίοισ
πτεροῖσ ἐναποθνήσκειμ.

Ἐπιμύδιον.

Οἱ μῦθοσ δηλοῖ, ὅτι δανόν βίημ, ὅτάρ τις ἐκ τῶν
ἰδίων κινδυνεύσκει.

Τέτιξ, καὶ μύρμηκες.

Χειμῶνοσ ὥρα τῶν σίτων βραχέντων, οἱ μύρμη-
κεσ ἔφυχον. τέτιξ δὲ λιμῶτων, ἦται αὐτοὺσ
ἔροφῶ

duſ igitur, & perterrefactus, eleuatis manibus ſuis in cœlum, ait. ò domine Iupiter, promiſerã tibi hœdũ me daturũ eſſe, ſi fuerẽ inuenirẽ, nunc taurũ tibi recipio ſacrificaturũ, ſi huius manus effugero.

Affabulatio.

Fabula in homines infortunatos, qui dum carerẽt, ut inueniant, precantũ. cũ inuenerint, quarũt eſſe fugere.

Coruus.

COruus ægrotans ait matri, mater p̄care deũ, ne clametare, ea uero ſuſcipiẽs ait, q̄s deº ò fili miſerebitur tui? cuius enim tu carnes non es furatus?

Affabulatio.

Fabula ſignificat, qui in uita multos inimicos habent, amicũ in neceſſitate inuenturos neminem.

Aquila.

SVper petra aquila ſedebat, leporem captura, hanc autem quidã percuffit ſagitta, quã intra ipſam ingreſſa eſt. ſed crebna cum pennis ante oculos ſtabat, quã cũ uidiſſet, & hoc mihi altera mœſtitia, q̄ proprijs pennis inteream.

γλυφὴ
kerblin
oder
krinlin

Affabulatio.

Fabula ſignificat, durum eſſe, cum quis à ſuis periculum patiatur.

Cicada, & formicæ,

Hyemis tẽpore cũ triticũ efferueret, formicæ refrigerabãt, cicada at̄ eſuriẽs petebat ab eis cibum

τροφίῳ οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῶ, διατὶ τὸ δέσθ
οὐ σωήγεις τροφίῳ, ὃ δὲ εἶπερ, οὐκ ἐχόλαζον, ἀλλ'
ἦδ' ὀρμυστικῶς, οἱ δὲ γελάσαντες εἶπον, ἀλλ' εἰ δέσθας
ἔσθας ἡυλθε, χαμῶνος ὄρχῶ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δ' ἔτινα ἀμελεῖν ἐν παντὶ πρά
γματι, ἵνα μὴ λυπηθῆ καὶ κινδυνεύσῃ.

Σκώληξ, καὶ ἀλώπηξ.

Οτῷ σκλήρῳ κρυπτόμενον σκώληξ, εἰς γλῶσσει
θῶν, ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις. ἰατρὸς εἰμί φαρμά
κων ἐπισήμων, οἷός ὄστιν ὃ τῶν δειῶν ἰατρὸς παίων.
καὶ πῶς, εἶπερ ἀλώπηξ, ἀλλ' ἔσθ' ἰώμενον, στυγερῶς
λόμ' ὄντα οὐκ ἴασω.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχρησθῆ ἢ πῶς, πᾶς
λόγος ἀργὸς ὑπάρχει.

ὄρνις χυσοτόκος

Ορνιθάτις εἶχερ ὡς χυσοτὸκος, καὶ νομί
σας ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χυσοτὸκος εἶναι, κτείννας εὐ
ρηκερ ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὄρνιθων. ὃ δὲ ἀδρόον πλῆθος
ἐλπίσας εὐρήσασθαι, καὶ τὸ μικρῶν ἐσέρχεται ἐκείνους.

Ἐπιμύθιον

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δ' ἔτι τοῖς παρῶσιν ἀρκέσθαι, καὶ
τῶν ἀπλησίαν φεύγειν.

Λέων, καὶ ἀλώπηξ.

Λεων γκράσας, καὶ μὴ δ' ἀνάμενον διαρκέσαι
αὐτῶ εἰς προφήν, ἔγνω δ' ἐπινοίας τί πράξαι.
καὶ δὴ παραγενομένου ἐν σκλαίῳ τινὶ καὶ κατα
κλειθεῖς, προσεποιεῖτο νοσῆναι. παραγενομένου δ' αὖ τὰ
ζῶα.

cibum, formicæ uero dixerūt ei, cur æstare non colligebas alimētū? hæc ait, nō erā ociosa, sed canebā mulice. tum hæc ridēdo dixerunt, si æstiuo tempore modulaberis, nunc salta.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere quenq̃ aliq̃ in re esse negligentē, ne mœreat, ac periclitetur.

Vermis, & uulpes.

Qui sub cœno cælabat uermis sup̃ terrā egres- sus dicebat oib⁹ aialib⁹, medic⁹ sum medica- minum doctus, qualis est Pæon deorū medicus. & quomodo, ait uulpes, alios curās, te ipsum clau- dum non curas?

Affabulatio.

Fabula significat, nisi præsto experiētia fuerit, omne uerbum inane esse.

Gallina auripera.

Gallinam quis habens oua aurea parientē, ra- tus intra ipsā auri massā inesse, occisā alijs galli- nis similē reperit. hic multū sperās inuenire diuitia- rum, & exiguis illis priuatus est.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere contentū esse p̃ntib⁹, & fugere inexplebilitatem.

Leo, & uulpes.

Leo senio confectus, cum suppeditare sibi cibū non posset, decreuit astu id facere. itaq̃ profectus in antrum quoddam, & de- iectus simulabat ægrotare. Adueniētes igitur

animantes

ζῶα ἐπισκέψασθαι χάριμ, συλλαμβάνων κατ' ἠδίοιμ αὐ-
τά. πολλῶν οὖν ζώων ἀναλωθέντων, ἀλώπηξ τὸ τέ-
χνασμα τῶτο γινῶσα, παρεγγύετο πρὸς αὐτόμ. καὶ
εἶσα ἐξωδερ τῷ σπηλαίῳ, ἐπωθάνετ πῶς ἔχε-
το δὲ εἰπόντος κακῶς, καὶ τὴν αἰτίαμ πωδανοί-
μύσ δὲ ἢ οὐκ εἰσέρχεται, ἢ ἀλώπηξ ἔφη, ὅτι ὀρῶ ἴχνη
πολλῶν εἰσιόντων, ὀλίγων δὲ ἐξιόντων.

Ἐπιμύθιομ.

Ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι πῶν ἀνθρώπων ἐκ τε κμη-
ρίων προορῶμνοι οὕς κινδύνας ἐκφεύγασίμ.

Λύκος, καὶ γρᾶς.

ΛΥΚΟΛΙΜΩΤΗΜ, πορῆσαι ζητῶν τροφῶν γενόμε-
νος δὲ κατὰ τινὰ τόπομ, ἤκασσε παιδίῳ κλαί-
οντος καὶ γρᾶς λεγῶσθαι αὐτῶ, παῦσαι τῷ κλαίειμ,
εἰ δὲ μὴ, τῆ ὥρα ταύτῃ ἐπιδῶσω σε τῷ λύκῳ. οἰόμε-
νος δὲ ὁ λύκος ὅτι ἀλκιδενα ἢ γρᾶς, ἴσατο πολλῶν
ἐκδεχόμενος ὥραμ. ὡς δ' ἐσπέρα κατέλαβερ, ἀκῶσ
πάλιμ πρὶ γρᾶς κολακιδενα τὸ παιδίομ καὶ λεγῶ-
σθαι αὐτῶ. ἐὰν ἔλθῃ ὁ λύκος δ' εὔρο, φονεύσομ μὲν ὡ τέμ-
νομ αὐτόμ. ταῦτα ἀκῶσας ὁ λύκος, ἐπορῶετο λέγωμ,
ἐν ταύτῃ τῆ ἐπαύλῃ ἄλλα μὲν λέγασίμ, ἄλλα δὲ
πράττασίμ.

Ἐπιμύθιομ.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνθρώπων, οἱ τινες τὰ ἔργα οὕς λόγοις
οὐκ ἔχασίμ ὁμοία.

Εριφος, καὶ λύκος.

ΕΡΙΦΟΣ ἐπὶ τινος δώματος ἔσως, ἐπειδὴ λύκομ
παριόντα εἶδερ, ἐλοιδορεσ καὶ ἔσκωπτεμ αὐτόμ. ὁ
δὲ λύκος ἔφη, ὡ οὔτος οὐ σύ με λοιδορεσ, ἀλλ' ὁ τό-
πος.

Ἐπιμύθιομ.

Ὁ μῦθος

animātes uisitatiōis gratia, cōprehēsas deuorabat. multis igitur absumptis animātibus, uulpes ea arte cognita, accessit ad ipsum, & stās extra spelūcā rogabat quomodo se haberet. cum autem is dixisset, male, causamq; roga- ret, quā ob rē non ingrederēt, uulpes ait, qa me ue stigia terrēt oīa ad itrorsum spectātia, nulla retror / sum.

Affabulatio.

Fabula significat, prudentes homines coniectu- ris prauila pericula euitare.

Lupus, & uetula.

LVpus esuriens circuibat quarēdo cibū, pfe- ctus autē ad locum quēdam, audiuit lu- gentem puerulū, eiq; dicentē anū, desine plorare, sin minus, hac hora tradam te lupo. ra- tus igit lupus serio loq aniculā, expectabat ad mul- tam horam, sed cū aduenisset uespera, audit rursus anum blandientem puerulo, ac dicen- tem, si uenerit lupus huc, interficiemus eum si- li. his auditis, lupus eundo dicebat, in hoc tugurio aliud dicunt, aliud faciunt.

Affabulatio.

Fabula in homines, quorum facta uerbis non respondent.

Hoædus & lupus.

HOædus sup domo quadā cū staret, uiso lupo prætereūte, conuiciabat, & mordebat ipm. sed lupus ait, heus tu, non tu mihi, sed lo- cus conuiciatur.

Affabulatio.

Fabula

Ὁ μῦθος δῆλοῖ, ὅτι πολλὰ κίε καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ καί-
ρος δίδωσι τὸ θράσος καὶ τὴν ἀμεινόνωμ.

Ἡμίονος.

Ἡμίονος ἐκ κριδῆς παχυδαίε, ἀνεσκήρησε βοῶν
καὶ λέγων, πατήρ μου ὄξιν ἴσπος ὁ ταχυδαί-
μος, καὶ γὰρ αὐτῶ ὄλος ἀφωμοιώθην. καὶ ποτε ἀνάγι-
κῆς ἐπελθόντος τρέχεμ, ἐπειδὴ τῷ δρόμῳ ἐπαύσα-
το, τὸ πατρός ὄντα εὐδύς ὑπεμνήθην.

Ἐπιμνήθιον.

Ὁ μῦθος δῆλοῖ, ὅτι καὶ ὁ χρόνος εἰς δόξαν φέρη τι-
νὰ, φθίεαυτὸ γεμῆν τύχης μὴ ἐπιλανθανέσθω. ἀβεί-
βατος γὰρ ὄξιν ὁ βίος οὗτος.

Ὀφίε, καὶ γεωργός.

Ὀφίε ἐν γεωργῶν προδύροις φωλέων, ἀνῆλεμ αὐ-
τὸ τὸ νήπιον παιδίον. πένθον δὲ τοῖς γονεῦ-
σιν ἐγλύετο μέγα. ὁ δὲ πατήρ ὑπὸ φθί λύπῃς πέλει-
κω λαβῶν, ἔμελλεν τὸν ὄφιν θζελθόντα φονεύσασθαι,
ὡς δὲ ἔκυψε μικρὸν, πειύσας ὁ γεωργὸς τῷ πατάξαι
αὐτὸν, ἠσόχησε, μόνον κέρσας τὴν φθί τρώγλης ὀπῶ.
ἀπελθόντος δὲ τῷ ὄφει, ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄ-
φιν μῆκέτι μνησικακῆν, λαβὼν ἄρτον καὶ ἄλας ἔδθη-
κεν ἐν τῇ τρώγλῃ. ὁ δὲ ὄφις λεπτόν συρίξας, εἶπεμ. οὐκ
ἔσαι ἡμῖν ἀπάρτι πίσις ἢ φιλία, ἕως ἄν ἐγὼ τὴν πῆ-
ξασθῶ, σὺ δὲ τὸν τύμβον τῷ τέκνῳ.

Ἐπιμνήθιον.

Ὁ μῦθος δῆλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μίσσας, ἢ ἀμώκῃς ἐπιλαν-
θάνεται, ἐφ' ὅσον βλέπῃ μνημόσων, δι' οὗ ἔλυπῆθη.

Σαλπικτήε.

Σαλπικτήε στρατὸν ἐπισυναγάγων, καὶ κρατῆδεῖς
ὑπὸ

Fabula significat, plerūq; & locum & tem /
pus præbere audaciam aduersus præstantiores.

Mulus.

Mulus ordeo piguefactus, lasciuiebat clamans
ac dicens, pater meus est equus cur /
sor, & ego ei totus sum similis. atq; aliquñ cū neces /
se foret ei currere. ut à cursu cessa /
uit, patris asini statim recordatus est.

Affabulatio.

Fabula significat, & si tēpus ad gloriā pmoueat ali /
quē, non suæ tamē ipsius fortunæ obliuiscat. insia /
bilis enim est uita hæc.

Serpens, & agricola.

Serpēs in agricolæ uestibulis delitescēs, sustulit
eius infantē puerulū. luctus autem paren /
tib⁹ fuit magnus. At pater præ mœrore accepta se /
curi, egressum serpentem occisurus erat.
ut uero declinauit parūper, festinando agricola, ut
ipm pcuteret, errauit tantū pcusso foraminis orifi /
cio. digresso autem serpente, agricola ratus ser /
pentem nō amplius iniuriæ meminisse, acce /
pit panē, et salē, apposuitq; i foramie. sed serpēs te /
nui sibilo ait, nō erit nobis à mō fides, amicitia ue /
cū diu ego lapidem uideo, tu tui filij tumulum.

Affabulatio.

Fabula significat, nullum odij, aut uindictæ obli /
uisci, quādiu uidet monumentū, quo tristatus est.

Tubicen.

Tubicen exercitum congregās, ac superatus
p ab hostibus

ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐβόα, μὴ κτείνετε με ὡς ἄνδρες εἰκὴ
καὶ μάττω. οὐδένα γὰρ ὑμῶν ἀπέκτενα. πλὴν γὰρ τῶν
χαλκῶ τῶν οὐδὲν ἄλλο κτῶμαι. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐ-
φάσαν, διὰ τῶν γὰρ μάλλον ἐπὶ τῆς, ὅτι σὺ μὴ δύ-
νάμηνος πολεμῆν, τοὺς πάντας πρὸς μάχην ἐγεί-
ρεις.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι πλεονεκτεῖσιν οἱ τῶν κακῶν
καὶ βαρῶν δυνάστας ἐπεγείροντες εἰς τὸ κακοποιῆν.

Κάλαμος, καὶ ἐλαία.

Διὰ καὶ περιὰρ καὶ ἰχθῶν καὶ ἡσυχίαν κάλαμος καὶ
ἐλαία ἤριζον. τῶν δὲ καλάμων ὀρθοῦσιν ὑπὸ
φθι ἐλαίας, ὡς ἀδωάτῃ καὶ ῥαδίως ὑποκλινομένης.
πᾶσι τοῖς ἀνέμοις, ὁ καλάμος σιωπῶν οὐκ ἐφδέγι-
ξατο. καὶ μικρὸν ὑπομείνας, ἐπειδὴ ἄνεμος ἐπύθ-
σερ ἰχθυός, ὁ μὲν καλάμος ὑποσείδεις καὶ ὑποκλι-
νόμενος τοῖς ἀνέμοις ῥαδίως, διεσώθη. ἢ δὲ ἐλαία ἐπειδὴ
ἀντέτενε τοῖς ἀνέμοις, κατεκλάθη τῆς βίας.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δὴλοῖ, ὅτι οἱ τῶν κακῶν καὶ τοῖς κρείττοι-
σιν αὐτῶν μὴ ἀνδισάμνοι, κρείττους εἰσὶ τῶν πρὸς μεί-
ζονας φιλονεικώτων.

Λύκος, καὶ γέρας.

Λύκος λαίμων ὄσειον ἐπεσῆγε. ὁ δὲ γέρας μισθόν
παρέξεν εἰσεμ, εἰ πλὴν κεφαλῆν αὐτῆς ἐπιβαλῶ-
σα, τὸ ὄσειον ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτῆς ἐκβαλοῖ. ἢ δὲ τῶν
ἐκβαλῶσα, πολυχόρητος οὔσα, τὸν μισθόν ἐπέζητα.
ὅς τις γελάσας, καὶ τῶν ὀδόντας ἤκρας, ἀρκεί σοι
μισθός, ἔφη, τῶν καὶ μόνον, ὅτι ἐκ λύκος σώματός καὶ
ὀδόντων ἤκρας κάραν σώμα μὴδὲν παρῆσα.

Επιμύθιον.

ab hostibus clamabat, ne me temere,
& frustra uiri occidite. nō em̄ uestrū quēq; occidi.
nā prater aēs hoc possideo aliud nihil. & hi ad ipm̄
dixere, ob id magis morieris, qui cum ne-
queas ipse pugnare, omneis ad pugnam exci-
tas.

Affabulatio.

Fabula significat, plus peccare, qui malos,
ac graueis principes concitant ad male agendum.

Arundo, & Oliua.

DE tolerantia, & uiribus, & quiete, arundo &
oliua cōtēdebāt, cū arūdinī oliua cōuiciū fa-
ceret utpote imbecillā, ac facile cedenti
uentis omnibus, arundo tacendo nihil locu-
ta est. ac parūper prastolata, ubi acer afflauit uen-
tus, arundo succussa, & declina-
ta uentis facile euasit, oliua autem cum
uentis restitisset, uī diffracta est.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui tempori, ac prastantio-
ribus non resistunt, meliores esse ijs, qui cū potēt-
ioribus contendunt.

Lupus, & grus.

LVpus gutturi osse infixo mercedem grui
præbiturum dixit, si capite inie-
cto, os ex gutture sibi extraxerit. hæc autem eo
extracto, q̄ppe q̄ p̄cero esset collo, mercedē effla-
gitabat, q̄ subridēdo, dētesq; exacuēdo, sufficiat tibi,
ait, illa sola merces, quod ex ore lupi, &
dentibus saluum caput, & illasum exemeris.

Ἐπιμύθιον.

Ο΄ μῦθος πρὸς ἄνδρας, οἳ τινες ἀπὸ κινδῶν διασωθέντες, τοῖς εὐεργέταις τοιαύτας ἀπονέμσσι χάριτας.

Αλέκτορες.

Αλεκτόρων δύο μαχομένων πρὸς θηλαῶν ὄρνιθων, ὁ εἷς δ' ἔπερον καπτροπώσατο. καὶ ὁ μὸν ἦν τιηδεῖς εἰς τόπον κατάσκιον ἀπιὼν ἐκνήβη. ὁ δὲ νικῆσας, εἰς ὑψοῦς ἀρδεῖς, καὶ ἐφ' ὑψηλῶν τήχων εἶχε, μεγαλοφώνως ἐβόησε. καὶ παρ' εὐδύς ἀεῖδε κακὰ πηλῆς, ἧσ' ἔπασεν αὐτῷ. ὁ δ' ἐν σκοτῶ κενυρμυλλῶς ἀδῆως ἔκτοπταῖς θηλείαις ἐπέβαινε.

Ἐπιμύθιον.

Ο΄ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριμ.

Γέρωμ, καὶ θάνατος.

Τερωμ ποτέ ξύλα κόψας, καὶ ταῦτα φέρωμ, πολλὰ δὲ ὀρὸν ἐβάδιζε. καὶ δι' αὐτὸν πολλὴν κόπον ἀποδέμενος ἐν τρόπῳ τινὶ τὸν φόρτον, τὸν θάνατον ἔπεκαλετο. τῷ δὲ θανάτῳ πρὸς ἴοντος, καὶ πωθανομύθησιν αὐτίαν δὲ ἡμ' αὐτὸν ἐκάλει, διελιάσας ὁ γέρωμ, ἔφη· ἴνα μὲ τὸν φόρτον ἄρῃς.

Ἐπιμύθιον.

Ο΄ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος, εἰ καὶ θύσει χεῖ, καὶ πτωχὸς ἐνι.

Βάτραχοι.

Βάτραχοι δύο ξηρανθείσης ἐν ἡμερῶν κατοικου, προήεσαν ζητοῦντες πῶς καταμῆναι. καὶ ἐλθόντες εἰς φρέαθ βαδῖν, καὶ κύντατες κάτω, καὶ ἰδόντες δ' ὑδῶς, ὁ μὸν εἰς σωβεβδλυεμ ἴνα πηδῆσασσι παρεδύδης κάτω. ὁ δ' ἕτερος εἶπεμ, εἰ δὲ κὴ τὸ ζησανθῆ, πῶς θύκησόμεθα ἀναβῖναι.

Ἐπιμύθιον.

Affabulatio.

Fabula in uiros, q̄ à piculo seruati, bñ de se meritis eam gratiam referunt.

Galli.

DVob⁹ gallis pugnātib⁹ de gallinis foeminis, alter alterum in fugam uertit. ac uictus in locū obscurū profectus, delituit. sed qui uicit, in altum eleuatus, stās q̄ super alto pariete, magna uoce clamauit, & statim aduolās aquila eū rapuit. at qui in tenebris delitescibat, ex illo intrepide gallinas conscendit. Affabulatio.

Fabula significat, dominū superbis opponi, dare autem humilibus gratiam.

Senex, & Mors.

Senex olim incisa à se ligna cum ferret, multam ibat uiam, ac ob multum laborem deposito in loco quodam onere, mortem inuocabat, sed mors cum adesset, causamq̄ peteret, propter quam se uocaret, perterrefactus senex ait, ut meum unus attollas. Affabulatio.

Fabula significat, oēm hominē esse uitæ studiosū, licet infortunatus sit & mendicus.

Rana.

DVæ rana siccata palude, ubi habita-
bant, circuibant quærendo ubi manerēt, ac
pfectæ in pfundū puteū, & acclinatæ deorsum, uis-
sa aqua, altera consulebat, ut saltarent
continuo deorsum, altera uero ait, si & hic aru-
erit, quomodo poterimus ascendere?

p 3 Affabulatio.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθοι δὴ κλοῖ, ἀνὸν συμβαλῆς μὴ ποιῆντι.

Αρνός, καὶ λύκος.

Αρνός ἐφ' ὑψηλῶ τὸ πρῶτον ἰσάμηνος, λύκος κατὰ
 δευτέρου παριόντα πλὴν ἐδὸν ἔσκωπτε. καὶ θηρίον
 κακὸν ἀπεκάλεσεν καὶ ὠμοβόρον. ὁ δὲ λύκος εὐραφείας εἶ-
 πε πρὸς αὐτόν. οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ πύργος ἐν
 ᾧ ἴσασαί.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθοι πρὸς τοὺς ὑπομνύοντα ὑβρίν ἀπὸ ἀναξί-
 ων ἀνδρῶν, διὰ φόβον ὑψηλοτέρων.

Κώνωψ, καὶ λέων.

Κώνωψ πρὸς λέοντα ἐλθὼν εἶπε. οὐ δὲ φοβῶμαι
 σε, οὐ δὲ δωατώτερός με εἶ. εἰ δὲ μὴ, τί σοί
 ὄξιν ἢ δάμαμις, ὅτι ξύας τοῖς ὄνουσι καὶ δάκναις τοῖς
 ὄδισσι; τῶν καὶ γυνή τῶν ἀνδρῶν μαχομένη ποιῆ.
 ἐγὼ δὲ λίαν ὑπάρχω σε ἰχυρότερος. εἰ δὲ θέλεις, ἔλ-
 θω με καὶ εἰς πόλεμον. καὶ σαλπίσας ὁ κώνωψ,
 ἐνεπήγετο δάκνων τὰ πρὸς τὰς ρίνας αὐτῶ ἀξιχα
 πρόσωπα. ὁ δὲ λέων τοῖς ἰδίοις ὄνουσι κατέλυνεν ἑαυτὸν,
 ἕως οὗ ἠγανάκτησεν. ὁ δὲ κώνωψ νικήσας τὸν λέοντα,
 καὶ σαλπίσας, ἐπινίκιον ἄσας, ἔπρωτο. ἀρχαῖος δὲ
 δεσμῶν ἐμωλακείας, ἐδιόρμητο ἀποδύρετο, ὅτι με-
 γίστοις πολεμῶν, ὑπὲρ εὐτελεῶς ζῶν ἐν ἀρχαῖος ἀπώ-
 λετο.

Ἐπιμύθιον.

Οἱ μῦθοι, πρὸς τοὺς καταβάλλοντασ μέγα, καὶ ὑπὸ
 μικρῶν καταβαλλομένων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ Αἴσιονοῦ
 ΜΥΘΩΝ.

Γαβριε

Affabulatio.

Fabula significat, ne quid inconsulto fiat.

Agnus, & Lupus.

Agnus in alto cum staret loco, lupum inferius prateruntē uiam, mordebat, & feram malā & crudiuorā appellabat. sed lupus cōuersus ait ad ipsum, non tu contumeliaris mihi, sed ubi stas, turris.

Affabulatio.

Fabula ad eos, qui ferunt iniurias ab indignis hominibus metu sublimiorum.

De culice, & Leone.

Culex ad leonem accedens, ait, neque timeo te, neque fortior me es. si minus, quod tibi est robur? quod laceras unguibus, & mordens dentibus? hoc & foemina cum uiro pugnās facit. ego uero longe sum te fortior. si uero uis, ueniamus ad pugnam, & cū tuba cecinisset culex, inhæsit mordens circa nares ipsius leueis genas, leo autē proprijs unguibus dilaniauit se ipsum. donec indignatus est. culex autem uicto leone cū sonuisset tuba, & epiniciū cecinisset, euolauit. aranea uero uicto iplicitus cū deuoraret, lamētabatur quod cū maximis pugnās, à uili animali aranea occideretur.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui prosternunt magnos, & à paruis prosternuntur.

FINIS . . . . . AESOPI
PI. FABVLARVM.

P 4

Gabriæ

ΓΑΒΡΙΟΥ ΕΛΛΗΝΟΥ
ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ.

- Πρὸς ἀνδρώπυ, καὶ λιθίνυ λέοντος.
Ανδρὸς ποσίμ πατῆτο πῆξινοε λέωμ.
 καί τις λέωμ, τί φησι τῶν ἰχθῶν βλέπειε;
 ἀλλ' εἰ λέοντεε, εἶπερ, ἤδησαμ γλύφεμ,
 πολλοὺε ἀμ εἶδεε ὄνταε ἀνδρώπυε λιθίνε.
Επιμύθιομ, ὅτι ἐπ' ἀρετῆ οὐ δ' εἶ σεμνώεοδαι.
 Πρὸς λέοντῶ κοίμωμλύε, καὶ μυόε.
Δέοντοε ὑπνώτηοντῶ, ἀνχένοε μέσομ
 διέδραμυ μῦε, ὅε δ' ἀνέεη σωτόμωε.
 γελᾶ δ' ἀλώπηε, καὶ λέωμ ἀπεερίδη,
 οὐ μὲν πτοῶμαι, τῶν ὁδορ δ' ἀναξέπω.
Επιμύθιομ, ὅτι οὐ δ' εἶ καὶ μικρᾶμ πωριφρόνησιμ ἀι
 ποσρέφεοδαι.
 Πρὸς λέοντῶ καὶ κάπρυ, καὶ γυπῶμ.
Δέωμ μάχλυ ἔεησε πρὸε, ποτέ κάπρυ.
 γύπεε δ' ἀνωθεμ ἐσκόπυομ τῶν ἔριμ,
 βρωσίμ τῶν ἠτηκέντα ποίησαι τάχα.
 φίλτεε δ' ὀρῶντεε ἠσόχουμ ἦν ἑλπίδομ.
Επιμύθιομ, ὅτι οὐ δ' εἶ ἀλλοξίοιε κακοίε ἐπιχαύεμ.
 Πρὸς δορκάδῶ καὶ λέοντῶ θυμωθέντῶ.
Δέοντα δορκάεε ὡε ἴδεμ μεμνηότα,
 ὦ μοῖρα θερῶμ εἶπερ ἀθλίωτάτη,
 εἰ σωφρονῶμ γε, δυσκάθεκτῶ εἶ λέωμ,
 πῶε νῦν μανείε οὐ μετὰ δακρύωμ δρᾶσειε;
Επιμύθιομ, ὅτι ἄχρῶσιμ ἔχοντα οὐ δ' εἶ θυμῶε.
 Πρὸς λέοντοε, ὄνυ, ἀλώπεκῶ.

G A B R I A E G R A E C I
T E T R A S T I C H A .

De homine, & leone lapideo .

Viri pedibus calcabatur lapideus Leo.
Et quis Leo, quid robur, inquit, intueris?
At si Leones, ait, sciuisent scalpere,
Multos uidiſſes eſſe homines lapides .

Affabulatio. Quod nō oporteat inflari uirtute.

De Leone dormiente, & mure.

Leone dormiente, per mediam ceruicem

Percurrit mus. is autem surrexit ilico.

Ridet Vulpes. ac Leo respondit,

Non timeo, sed interrumpo iter.

Affabulatio. Quod non oporteat ne paruum
quidem contemptum negligere.

De Leone, & Apro, & Vulturibus.

Leo pugnam parauit aduersus aprum.

Vultures uero deinsuper ſpeculabātur litem,

Vt deuorarent ſtatim, qui uinceretur.

Sed amicis iſdem uiliſ, fruſtrati ſunt ſpe.

Affabulatio. Qd' nō oporteat alienis malis lætari.

De Caprea, & Leone furente.

Leonem caprea ut uidit furentem,

O ſatum ferarum, ait, miſerrimum.

Si compos mentis intolerabilis es leo,

Quō nūc furens nō plena facies lachrymarū ?

Affab. q' nō opteat eū, q' ptatē habet, excādeſcere.

De Leone, Aſino, Vulpe.

- Δ έωμ, ὄνος, κερδῶ, τε πρὸς θήραμ ἴομ.
 ὄνυ δὲ ταύτῳ εἰς τρίτομ δεδασμύχ,
 λέωμ κατεπαράξε, κερδῶ δὲ πλέομ
 ἐνεμλυ αὐτῷ, σωφρονιαιεῖσ' εἰς ὄνυ.
- Ε πιμύθιομ, ὅτι δ' ἔξ ὧμ πάχισιμ ἔπειροι, παῖδ' εὐεως.
 πρὶ ὄνυ βασάζοντος εἴδωλομ.
- Ω μοις ὄνυ παρῆγεμ ἀργυροῦν βρέταε,
 ὅπου σωμαντῶμ, πᾶε τις αὐτῷ ἐπροσκάωει.
 τύφω δ' ἐπαρθεῖε, μὴ δέλωμ μλύφμ ὄνος,
 ἦκασεμ, οὐ θεὸε σὺ, τὸμ θεὸμ δ' ἀγφε.
- Ε πιμύθιομ, ὅτι τῶε εὐ' ἀξιώμασι τιμωμλύχε δ' εἰ
 γινώσκεμ, ὅτι ἀνδρωποσί εἰσιμ.
 πρὶ παιδὸε ἐοδίουτῷ πωλάγχνα.
- Β οὐε φαγῶμ παῖε εἰε εορτῶν ἔγκατα,
 οἴμοι κέκληγ' ὡε πωλάγχνα μῆτεε ἐκχέω.
 ἦ δ' αὐτῷ γελῶσα, μὴ φοβῆ τέκνομ, ἔφη.
 τῶμ σῶμ γρ' οὐδέμ, ἀλλ' ἐμῆε ἀλλοξίωμ.
- Ε πιμύθιομ, ὅτι δ' εἰ τ' ἀλλότρια ἀντιςρέφειμ, καὶ μὴ
 γογίζειμ.
 πρὶ ἀλώπεκοε καὶ βάττ.
- Φ ραγμοῦε ἀλώπηξ ὡε ὑπερβαίνειμ δέλεμ,
 ὀλιθιαυῖσα, καὶ βάττ δεδραγμύκ.
 ἔξεσο πέλμα, λοιδορεῖ δὲ πῶν βάτομ.
 μέμφε σεαυτῶν, μὴ μέτρε, κῆνυ φάτο.
- Ε πιμύθιομ πρὸε τῶε τὰ εἰαυτῶμ κακὰ σιωπῶνταε,
 τὰ δὲ τῶν ἑτέρωμ κατηγοροῦνταε.
 περὶ κώνωπῷ, καὶ ταύρεε.
- Κ ὠνώψ καθεῖο πρὸε κέρεε ταύρεε πάλαι,
 ὅμπε κέλονεμ εἴπορ ἐκπύλωαι δέλεε,

Leo, asinus, uulpes ad prædam iere.

In treis parteis eam cum asinus diuisisset,
A leone dilaceratus est. at uulpes plus
Ei tribuit edocta ab asino.

Affabul. quod ex ijs, q̄ alijs patiunt̄, doceri opteat.

De asino gestante simulacrum.

Humeris asinus gestabat simulacrum argenteum,

Quod unusquisq; occurrens adorabat.

Superbia uero elatus, nolens manere asinus,

Audiuit, non es tu deus, sed fers deum.

Affabulatio, quod oporteat eos, qui in dignita-
tibus constituti sunt, cognoscere se esse homines.

De puero comedente intestina.

Bouis puer festo die cum comedisset uiscera,

Hei mihi clamabat, q̄ intestina effundo mater,

Hæc ridendo ait, ne timeas fili.

Non enim ex tuis quicq̄, sed uomis ex alienis.

Affabulatio, quod oporteat aliena restituere,
& non mormurare.

De uulpe, & rubo.

Sepem uulpes transilire ut uoluit,

Lapsa, ac rubo innixa

Percussa planta, conuicia dicebat rubo.

Increpa te ipsam, non me ille, ait.

Affabulatio aduersus eos, qui sua tacent uitia, &
aliena reprehendunt.

De culice, & tauro.

Culex olim in cornu tauri sedebat,

Quem dicere iussit, an se uolare uelit,

Audiuit,

ἤκησε δ' ὡς πρὸ οὐκ ἔγνω καθηκνύον,
οὕτω δὲ μὴ πῆσαντ' ἄδικοισι λάβη.

Β πιμύθιον πρὸς τοὺς λογιζομένους ἑαυτοὺς εἶναι
ἢ σοφοὺς, ἢ δωατοὺς, ἢ φρονίμους, μὴ ὄντας δέ.

Πρὶ ἐλάφου, καὶ ἀμπέλου.

Β λαφορ' ὄζυλον οἱ κωκῆται,
ἥτις διασεΐαις ἀμωέλοις ἀπέκρύβη.
τὰ φύλλα βιβρώσκουσα δὴ τῶν ἀμπέλων,
κωκῆταισιν ἐνδίκως ἐθιγράθη.

Β πιμύθιον πρὸς τοὺς κακοποιοῦντας τοὺς αὐτῶν
εὐδργέτας.

Πρὶ ὄφεως, καὶ γεωργῶ.

Ο Οἰμ θέλωμ τίς ἀντ' ὀλέθρου παιδίς
πλήθειμ, πέτραν τ' ἔχιζε, καὶ οἰλῆμ θέλεμ.
ὄφις δὲ φησι, πῶς γλύκοντο συμβάσφει,
ἕως σὺ τύμβομ, τόμ δ' ἐγὼ πέτρῳ βλέπω;

Β πιμύθιον, ὅτι αἱ μεγάλαι ἔχθραι ἀδιάλλακτοί εἰσιν.

Πρὶ παιδός, καὶ σκορπίου.

Ω ε ἀκρίδας θήρην παῖς τις, σκορπίῳ
προὔτεινε χεῖρας. ὅς δ' ε, μὴ φάνσῃς, ἔφη.
ὡς εἶγέ μιν φάνσας, ἐκ κόλπῳ σένῳμ,
καὶ τὰς ἀληθεῖς ἐκκενώσφει ἀκρίδας.

Ε πιμύθιον, ὅτι δ' εἰ κακοῖς ἀνθρώποις, μὴ συμμίενται.

Πρὶ σοῦς, καὶ μύου.

Σ ὕς εἰλκέ τις μῶν ἔργῳ ὄντ' ἀσιτίας.
οὓς χαλκῆες βλέποντες, ἔειπασαν γέλωμ.
ὁ μῦς δ' ἔτι ζῶμ, εἶπε μεσὸς διακρύωμ,
ὡς οὐ δὲ σῶν δῶαθε καὶμ τρέφῃμ ἕνα.

Ε πιμύθιον πρὸς τοὺς τὰ ἑαυτῶν παραπίωματα

πρὸ ἀβελήτωντας

Audiuit, quēadmodū non nouerat sedentem,
Ita neq; euolantem sentiret.

Affabulatio. Aduersus eos, qui uolūt esse docti,
potentēs ue, aut prudentes, nec sunt.

De Cerua, & uite.

Ceruam persequebantur uenatores,

Quæ densis in uitibus delituit.

Sed folia uitium cum comederet,

Venatoribus iure præda fuit.

Affabulatio. Aduersus eos, qui malefaciunt be-
nefactoribus suis.

De Serpente, & agricola.

Serpentem quis pro filij interitu

Percussurus petrāq; scidit, & amare uolebat.

Sed ait Serpens. quomodo fient conuentiones?

Quādiu turumbā, hunc ego lapidem uideo?

Affabulatio. Magnas inimicitias eē irrecōciliabiles

De Puero, & Scorpio.

Cum locustas cepisset puer, quidam, scorpioni

Porrigebat manus. is autem, ne attigeris ait.

Nam si me tetigeris, suspirando ex linu

Veras quoq; locustas abijcias. Affabulatio.

Cum malis hominibus conuersari non oportere.

De Sue, & Mure.

Sus quidam murē trahebat ad sedandam esuriem,

Quos uidentes fabri ferarij, riserunt.

Mus uero adhuc uiuēs ait lachrymarū plenus,

Ne unum quidem potestis pascere suem.

Affabulatio. Aduersus eos, qui suos casus

negligunt,

πρὸς ἀβλέποντας, τὰ δὲ τῶν ἑτέρων γελῶντας.

Πρὸ ὄνυχ, καὶ λεοντῆς.

Φ ἔρων λέοντος δῆγμα τοῖς ὤμοις ὄνυχ,
ἦν χε λέων εἶναι τις, ἀπόλλυε βλέπων.
ἔπει δὲ γυμνός τῆς λεοντῆς εὐρέθη,
τῶν μύλων ἔμνησε οἷ ἄταξίαις.

Ε πιμύθιον, ὃ μύθος δηλοῖ, ὅτι αἱ παρ' ἀξίαι τιμαὶ
τάχιστα λύνονται.

Πρὸ ἄγασ, καὶ ἄμπελς.

Τράγω προσῆπερ ἄμπελς, βλάπτει σὺ με
κείρων τὰ φύλλα, μὴ γὰρ οὐκ ἔσι χλόη;
ὅσοι γὰρ ἀμβλάψαις, εὐρήσω τάχα
πρὸς δυσίαι σὺν εἰς θεοὺς οἶνον βλύσαι.

Ε πιμύθιον, ὅτι πολλάκις δέλων τις ἀδικῆται,
ὠφελῆ αὐτόν.

Πρὸ ἀνδρός, καὶ γαλῆς γυναικός.

Α νῆς γαλίω γυναικὰ πρὸς δ' ἄγε.
παρῶν δὲ κύπρις εἰς ἑορπύ τῷ γάμῳ.
νύμφη δὲ μαῶν βλέψασα, σωτόνῳ τάχῃ
δίωκε τῶν μ' ἔρα πῆσα τὴν φύσιν.

Ε πιμύθιον, ὅτι ῥέκ φύσεως ὄν, οὐ μετατρέπεται.

Πρὸ δορκάδος τῶν ποδῶν λεπτότητα μεμφομένης.

Π ἠγαῖς ὀρῶσα δορκὰς αὐτῆς τοιδέαι,
λεπτουὺς πόδας μωμῆτο, χαῖρε δ' εἰς κέρα.
λέων δ' ἔπει δίωκε, τῶν τρε ἠγάπα,
κέρα καθυβρίζουσα, δήρας ὡς πάγλω.

Ε πιμύθιον, ὅτι πολλάκις τις ὠφελῆται, ἢ ὡν δοκῆ
βλάπτεσθαι.

Πρὸ ἀλώπεκος, καὶ σαφυλῆς.

negligunt, alienos uero derident.

De asino & pelle leonis.

Leonis pellem humeris ferens asinus,
Iactabat esse leo quispiam, uidendo caprarios.
Sed ubi sine leonis inuentus est pelle,
Pistrinū eum memorē turbationis reddidit.

Affabulatio. Fabula significat, immeritos honores quamprimum solui.

De hircō, & uite.

Hircum uitis adlocuta est. offendis tu me
Tondendo folia. num nam non est herba?
Quam uis enim nocueris, inueniam statim
Ad mactationē tui erga deos, uinū ut scaturiat.

Affabulatio, quod plerūq; uolens quis aliquem iniuria afficere, iuuet eum.

De uiro, & fele uxore.

Vir felem uxorem in domum duxit,
Adfuit Venus in nuptiarum solennitate.
Sponsa uero uiso mure, cōtenta celeritate
Eum persecuta est. non mutata natura.

Affabulatio, qđ id, qđ a natura est, nō transmutet̃.

De caprea reprehēdente pedū tenuitatē.

In fontibus suā imaginem uidens caprea,
Tenuis carpebat pedes. sed gaudebat cornib⁹.
Cum uero leopsecutus est ipsam, eos amabat,
Cornua reprehendens, ut prædæ laqueum.

Affabulatio, quod plerūq; quis iuuatur ex qbus uidetur lædi.

De uulpe, & uua:

Vulpes

- Κ** ερδῶ βότρω βλέπσσα μακρᾶς ἀμπέλῃ
 πρὸς ὕψος ἦστο, καὶ καμῶσα πολλάκις
 ἐλεῖμ' ἀπ᾿ ἔπε, πρὸς δ' ἑαυτῶν ταῦτ' ἔφη,
 μὴ κάμνει· ῥάγες ὀμφανίζουσι μάλα.
- Β** πιμύθιον πρὸς τοὺς προῶντας τῷ ἀνάσκειν φιλοῦμίην.
 Πρὶ κόρακ' ἔχει, καὶ ἄλωπεκος.
- Τ** υροῦ κόραξ ἔδ' ἀνε, κερδῶ δ' ἠπῶατα.
 εἰ γλώσσαρ' εἶχε, ζῶος εἰς ὄρνις μέγας.
 εὐθύς δ' ὁ τῶν ρίψεν, ἢ δ' αὐτὸν φάγην.
 ἔχης κόραξ ἅπαντα, νοῶν κτῆσαι μόνον.
- Β** πιμύθιον πρὸς τοὺς ἐπὶ κολακείαις χαίροντας.
 Πρὶ βατράχων, καὶ ἡλίου.
- Γ** ἄμοις ἔχαιρον βάτραχοι τῷ ἡλίῳ.
 καὶ τις πρὸς αὐτοὺς εἶπε, ὦ δ' φλόμ' γγύθ'.
 εἰ γὰρ μόνας τρέμοιμεν αὐγὰς ἡλίου,
 τίς εἶγε τεκνώσφει τῶν βασιάσει;
- Ε** πιμύθιον πρὸς τοὺς ἐπὶ ἰδίᾳ βλάβῃ δὲ ἀγνωσίας χαί
 ροντας.
 Πρὶ ὄρνιθος ὄρν' χυσοῦν τικτόσις καὶ οὐλαργύρα.
- Ε** τικτε χυσοῦν ὄρν' ὄρνις εἰσάπαξ,
 καὶ τις πλανκθεῖς χυσερασίς τιμ' φρένα,
 ἔκτενε ταύτῃ, χυσοῦν ὡς λαβῆμ' θέλωμ.
 ἐλπίς δὲ μᾶζον δᾶζον ὠλέκει τύχης.
- Β** πιμύθιον, πρὸς τοὺς ἐλπίδι κέρδους εἰς ζημίην
 ἐκ μικροψυχίας ἐμπίπτοντας.
 Πρὶ ἀσεροσκόπων, καὶ ὁδοιπόρων.
- Α** σροῖς πρὶσκόπων τις ἀσεροσκόπος,
 πίπτει λεληθῶς πρὸς φρένα, τυχῶν δ' εἰς τις
 ὁδοιπόρος, σένοντι ταῦτ' ἔφη λέγων,

Vulpes racemum proceræ uidens uitis,
 In altum eleuabatur, cumq; diu laborasset,
 Vt capet, defatigata est, sed secū hæc locuta est.
 Ne labora, acini uuæ exacerbescunt admodū.
 Affab. ad eos q de necessitate uolūtātē faciunt.
 De Coruo & Vulpe.

Caseum coru⁹ mordebat, sed uulpes decipiebat,
 Si linguam haberes, esses magna Iouis auis.
 Continuo uero is eum abiecit, ea autē comedit.
 Habes corue omnia, mentem solam compara.
 Affabulatio aduersus eos, q adulatōib⁹ delectāt.
 De Ranis, & Sole.

Ob nuptias solis lætabantur ranæ.
 Quædamq; ad eas ait, ò miserum genus.
 Nam si solos radios solis timemus,
 Si genuerit filios, quis eum feret?
 Affabulatio aduersus eos, qui suo damno præ
 ignorantia gaudent.

De Gallina aureum ouū pariente, & auaro.
 Ouum aureum Gallina semel peperit.
 Quidamq; auarus deceptus animo,
 Eam occidit, aurum accepturus.
 Sed spes perdidit maius fortunæ donum.

Affabulatio in eos, qui spe lucri, in damnum ex
 pusillanimitate incidunt.

De stellarum speculatore, & uiatore.
 Stellis intentus quidam stellarum speculator
 Cadit imprudēter in puteū, sed qdā supueniens
 Viator suspiranti hæc inquit dicendo.

q Animū

νοῦ θεῖς ἄνω, βέλτισε τὴν γλῶσσοῦ βλέπει.

Ἐπιμύθιον, ὅτι πολλοὶ τὰ ζῆνέωτα μὴ γινώσκοντες,
τὰ μέλλοντα καυχῶνται γινώσκοντες.

Πορὶ ἵππων, καὶ κάπρων.

Ἡ ριζὴν ἵππων ἀγριωτάτων κάπρων.
ὄσμῶν δὲ θηρῶν ἵππων οὐ θένων ὅλως,
ἑαυτὸν ἐκδέδωκεν, εὐρώσιν σνμμαχορ
εὐφροσιν ἄνδρα πρὸς σφαγῶν τῶν θηρῶν.

Ἐπιμύθιον, ὅτι δι' ἐχθρῶν τινῶν καὶ εἰς δουλείαν
ἑαυτοῦ ἐμβάλλουσιν.

Πορὶ ἄνδρες μιξότριχος, καὶ θυῆν ἑταίριον.

Ἐρωμύθια δ' ἔειχεν ἄνδρες μιξότριχες.
χρόνῳ δ' ἐνλωχῆσαι πάντη καὶ ἔσπῳ,
ἢ μὲν μελαίνας, ἢ δὲ λευκὰς ἐκφροσιν.
ἔξω φιλωθεῖς, πᾶσιν ὠράδην γέλωτος.

Ἐπιμύθιον πρὸς τοὺς εἰς δύο ζῆναντία πράγματα
ἑαυτοῦ ἐμβάλλοντας.

Πορὶ ἀετῶν, καὶ κολοιῶν.

Ἄρνον καταπῆας ἀετὸς καθαρπᾶσας,
ἰδῶν κολοιῶν, ἐν κριῶν πρᾶτῃ τᾶδε.
ὄμειλε ποιμῆν, παῖς δ' ἐφώνει τῷτότι,
ἐμοὶ κολοιῶν, ἀετὸς δ' αὐτῷ πέλει.

Ἐπιμύθιον, ὅτι οὐδ' εἴμι μῆσαι τοὺς κρείττονας.

Πορὶ κολοιῶν τε, καὶ ἄλλων ζῆνέων.

Ἄλλοξίοις πῆροῖσιν ἡμωισμῶν
κῦχει κολοιῶν ζῆνέων ὑποφροσιν,
πρῶτον δὲ δῶροσιν ἢ χελιδῶν ἡρπάκει,
μεθ' ἡρᾶσαντες, εἶτα γυμνὸς εὐρέθη.

Ἐπιμύθιον, ὅτι τὸ ἐξ ἄνω καὶ ἄλλοξιοῦ διαλύεται.

Animũ applicãdo fursũ ò optiẽ, terrã non uides,
Affabulatio, qnod pleriq;, cum præsentia nesci /
ant, futura cognoscere gloriãntur.

De equo, & Apro.

Pugnabat Equus cum ferocissimo Apro.

Impetũ uero feræ equ⁹ cũ penit⁹, nõ sustineret,
Sese dedidit, inuento socio

Viro iugulandæ feræ perito.

Affabulatio, quod non nulli ob inimicitias in
seruitutem sese dedunt.

De uiro mysticapillo, & duabus amicis.

Amicas duas habebat uir mysticapillus,

Aetate autem & moribus omnino dissimileis,
Altera nigros capillos, albos altera euellebant.

Quapropter depilatus, omnibus ridiculo fuit.

Affabulatio, aduersus eos, qui in duas res con /
trarias sese iniiciunt.

De Aquila & Cornicula.

Agnum deuolans Aquila cum rapuisset,

Idc; uidisset monedula, in ariete facit eadem.

Quã pastor cepit. filius autẽ clamabat tale qd,
Mihĩ monedula, aquila autem sibi est.

Affabulatio, qd' non oporteat imitari p̄stãtiores.

De Cornicula & cæteris auibus.

Alienis pennis induta,

Gloriabatur cornicula præstare auibus.

Primum donum hirundo rapuit,

Post eam omnes. hinc nuda inuenta est.

Affab. quod ex collatione pulchritudo dissoluãt.

Πρὶ ἀετῶν, καὶ οἰσῶν.

- Β** ἔλει δ' εἰθ' ἀετὸς βρώτη πάλαι.
 ἀλγῶν δὲ λοιπὸν ἦσο πολλὰ δακρύων,
 βλέπων δ' οἰσὸν εἶπερ' ἐπτερωμῶν.
 βαβαί, πῆρόν με τὸν πῆρωτὸν ὀλλύει.
- Β** πιμύθιον πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ἰδίων κακῶς πάχοντας.

Πρὶ θηρῶν, καὶ ὄρνέων μάχης, καὶ στυγῶν.

- Π** ἄσι πεφύκει θηρσί, καὶ πτῖνωις μάχη.
 ἦλω λίβυσα στυγῆς, ἢ τοὺς δ' ἐπλάνα,
 εἶναι μὲν ὄρνεις, ἐκ μέγας δὲ θηρίου.
 πτῖνωις κάρην δεικνύσα, τοῖς θηρσί πόδας.
- Ε** πιμύθιον πρὸς τοὺς δυσὶ κυρίοις δ'υλεύοντας, καὶ
 πλανῶντας ἀμφοτέρως.

Πρὶ χελιδόνων, καὶ κριτηγῶν.

- Κ** ἦξε χελιδῶν νοσιᾶν κριτηγῶν
 ὑπερθερ, ἥσπερ τὴν γονὴν βλάπτει δράκων.
 ἢ δ' αὐτ' ἔφησεμ, ὧ πολλυόντα τύχης,
 ὅπτα γὰρ ἐκδίκησις ἐβλάβω μόνη.
- Ε** πιμύθ. πρὸς τοὺς παθόντας κακὸν ἀπ' καλῶν ἀνθρώπων.
- Π** ρὶ βρωῶν βοῶν ὁμοφώνων, εἶτα ἀσυμφώνων, καὶ λέοντος.

- Ο** μόφρονες νέμοντο τρεῖς ὁμῶς βόες,
 οὐς οὐδὲ θῆρ' ἐβλαπτε πολλάκις λέων.
 ἔχθρας δὲ μίση, καὶ μάχης διαχίσις,
 ἕκασον ἐκβέβρωκε γυμνὸν ὡς ἕνα.

- Ε** πιμύθιον πρὸς τοὺς χιζομύθους ἐκ τῶν ἰδίων,
 καὶ διὰ τῶτο κακῶς πάχοντας.

Πρὶ γεωργῶν, καὶ γεράνων.

- Ε** θνει γεράνων πῆξέ τις πορευῶς πάγλω.
 μέσῳ πελαργῶν εἶλεμ, ὅς θρῦναι μέγα,

De Aquila, & sagitta.

Sagitta pectus aquila uulnerata est olim.

Dolens autē postea sedebat admodū plorans.

Videns autem sagittam pennatam, ait,

Papæ, penna me pennatam occidit.

Affabulatio in eos, qui à suis mala patiuntur.

De pugna ferarum ac uolucrū, & struthione.

Omnes inter se feræ & uolucres concertabant.

Capta est struthio Libyca, quæ hæc decipiebat,

Esse quidem auis, ex parte uero fera,

Volucris caput, feris pedes ostendens.

Affabulatio aduersus eos, qui duobus seruiendo dominis, utrosq; decipiunt.

De Hirundine & prætorio.

Hirundo fixit nidulum in prætorio,

Cuius prolem lædit serpens.

Hæc autē dixit, ò ingemiscendam fortunam.

Vbi enim ultio est, sola offensa sum.

Affabulatio ad eos, qui malū à bonis patiuntur.

De trib⁹ bob⁹ cōcordib⁹, inde discordib⁹, & leone,

Concordes pascebantur tres simul boues,

Quos ne fera quidem lædebat leo.

Cū uero inimicitiarū odio, & pugna dissēssent,

Singulos deuorauit nudos ut unum.

Affabulatio aduersus eos, qui à suis dissident, & propterea mala patiuntur.

De Agricola, & Ciconia.

Gruibus tetendit agricola quidam laqueum.

Cū qbus ciconiā cepit, quæ uehemēter lugebat.

ἔφη δ' ἄροξενός, ὡς οἴλω μὲν εἶ σύ μοι.

ἀλλ' ἢ πάγῃ λαβῶσα, σὺν κακοῖς ἔχει.

Επιμύθιον πρὸς οἴλωμ τινός, ἐν δ' ἄμονορ τῆς ἐχ-
δρῶς τοῦ οἴλω αὐτῆς.

Πρὶ κωδός καὶ εἰδῶλα αὐτῆς ἐν τῷ ὕδατι.

Φέρωμ ποταμῶσ πλοσίωμ κύωμ κρέας,
κνίφας ἑαυτῶμ, ἄλλωμ εἰς ὕδωρ βλέπει.
χανῶμ δὲ λοιπῶμ τοῦ κάτω λαβῶμ κρέας,
ἀπεσερεῖτ καὶ τοῦ, οὐ πωρ ἐκράται.

Επιμύθιον, ὅτι ὁ πλεονεκτῶμ μᾶλλον ζημιῶται.

Πρὶ ὄνυ καὶ ἄλός, καὶ ἀπόγωμ.

Πέρωμ ποταμῶμ, φόρτομ ἢ γ' ἄλός ὄνυ,
ἐν ᾧ τε καὶ πέπλωκε κησολογίε βάρυ.
ἀπόγωμ δ' ἔπειτα πλῆθ' οὐτως ὡς φέρωμ,
πεσῶμ ἐκοντί, δυσυχῶς ἀπεπνίγη.

Επιμύθιον, ὅτι πολλάκις προσδοκία κέρδ' εἰς
ζημίωμ καταντᾷ.

Πρὶ καμήλα, καὶ δῖός.

Κυρτή θεὸμ κάμηλα ἐζήτει κέρω,
ἢρ δ' ἐμυκτηρίσε φησὶ ἀβαλίας.
ζημοῖ γὰρ αὐτῶμ λοιπῶμ, ὧτα, καὶ κάρωμ,
ὡς ἄν γε παντάπασιν ἀχίση πέλη.

Επιμύθιον, ὅτι δ' ἐπρὶ τ' δεῖσ' αὐτῶμ τὰ προσήκοντα.
Πρὶ λύκω, καὶ ἀρνός.

Λύκω πρὸς ἄρνα φησίμ, οὐ πρόοδεμ σύ μοι
ὕδωρ τάρατ' εἰς, ἄρτι γαστρός δ' ἐξέπωμ,
καὶ ὧς ὕδωρ τάρατ' ἴωμ ἀγνοῶ, πότε.
δοίη γλήμ μοι καὶρ δέμιο, καὶρ μὴ δέμιο.

Επιμύθιον πρὸς τὴν ἀδελφῶν, φανερωῶς ἀδικῶντας.

Dixit autē agricola, ut amica quidē tu mihi es,
Sed laqueus, qui cepit, te cum malis tenet.

Affabulatio, in amicum cuiusdam, coniunctum
cum inimicis amici ipsius.

De Cane, & imagine ipsius in aqua.

Canis secundum flumen carnes ferens,
Cum se acclinasset, alium in aqua uidet.

Hiscens autē ut inferiores alias carnes caparet,
Priuatus & nō est, quarum dominus erat.

Affabulatio, quod cupidus magis damno afficitur.

De Asino & sale, & spongijs.

Transeundo fluuiū onus salis portabat asinus,
In quo etiā cecidit leuatus onere.

Dehinc cum itidem multū spongiarum ferret,
Cecidit sponte, & infeliciter suffocatus est.

Affabulatio, quod plerunq; expectatio lucri in
damnum incurrit.

De Camelo, & Ioue.

Curua Camelus à deo petebat cornua,
Quam derisit malo consilio.

Minuit enim ei de cætero aures, & caput,
Ut ab omni parte foret turpissima

Affabulatio, quod oporteat à deo cōueniētia petere.

De Lupo, & Agno.

Lupus Agno inquit, nonne dudum tu mihi

Aquā pturbasti? nuper ex uentre natus sum,
Et quomodo aquā pturbarim nescio quando.

Cœna fies mihi & iure, & iniuria.

Affabulatio, aduersus eos, q̄ itrepide palā iniurij sunt.

πρὶ δελφῶ κωκῆς, καὶ ποιμνίου.

Δ ελφὸς κωκῆς πρὸς τινὲ εἶπε ποιμνία,
εἶπὼς λέοντος ἴχνης εἶδες, μοὶ φράσσομ.
σὺ τῶτομ, εἶπεμ, ἐδέλεις, δείξω, πέλας
ἴχνης. κωκῆς εἶπεμ, οὐ ζητῶ πλέομ.

Β πιμνθίου πρὸς ἀνθρώπους θρασυῖς πρὸς λόγους,
καὶ πρὸς ἔργα δόλους.

πρὶ ἰππότου, καὶ ἀγροικῶ.

Ἡ τε λαβῆμ ἀγροϊκομ λαγῶμ ἰππότου.

λαβῶμ δὲ χερσὶ τῶτομ, ἠρώτα, πόσσ;
καὶ πῶλομ δὲ ἠλαυνεμ, ἀγροϊκῶ δ' ἔφη.
μὴ πωεῦδε, σοὶ δῶρημα τῶτο προσφέρω.

Επιμνθίου πρὸς τοὺς δὲ ἀνάγκης πῶται, τὸ μνῆσ τὰ ἴδια.
πρὶ λύκου, καὶ ὄνου.

Ο δ' ὄσιμ ἠλομ εἶλεμ δὲ ὄνον λύκου,

αὐτῶμ δὲ μιοδὸμ πλήττειται λαξ τὴν γῆν.
λύκου δ' ἐφησι, πῶς μάγης ὦμ πάλαι,
ἰατρικῆς μετῆλομ ἔργ' ἀναξίως;

Επιμνθίου πρὸς τοὺς τὴν ἴδιαν τέχνην καταλιμ
πάνοντα, καὶ ἑτέραν μετερχομένους ἐπὶ βλάβῃ.

πρὶ λύκου, καὶ γέρανου.

Ε ἰε λαιμὸμ ὄσοῦν ἐμπεπήγη τῶ λύκου.

μιοδῶ δ' ἐλῶμ γέρανῶ, ἦτε τὴν χάριμ,
σῶομ τράχηλομ ἐκ λύκου λαιμῶ φέρωμ,
μὴ δ' ἄλλο μηδὲμ μιοδὸμ, ἢ τῶτο σκόπει.

Επιμνθίου πρὸς τοὺς ἐπικίνδωομ πράξιμ ἐγχαρῆσ
σαντα, καὶ μετὰ τὸ σώθημα ζητοῦντα μιοδὸμ.

πρὶ ταύρου, καὶ τράγου.

Ἡ λαυνε ταῦρομ δὲ εἶς κοίτης τράγου.

De uenatore timido, & pastore.

Timidus uenator pastori cuidam ait,

Sicubi Leonis uestigium nosti, dic mihi.

Tu hoc, ait, uis, ostendam, propè

Vestigium. Venator ait, nō quæro amplius.

Affabulatio aduersus homines audaces uerbis,
& factis timidos.

De Equite, & Agricola.

Petebat leporem ab agricola, ut acciperet miles,

Accepto eo manibus, rogabat, quanti?

Et equum admisit, Agricola autem ait,

Ne festina. tibi donum hoc offero.

Affab. aduersus eos, q̄ necessario recusāt res suas.

De Lupo, & Asino.

Ex Asino clauum dentibus extraxit Lupus,

Petens mercedem, percutitur calcibus genam.

Lupus autem inquit, quomō cocus cū essem olim

Medicinæ opera indigne exercui?

Affabulatio in eos, qui propriam artem derelin/
quunt, & aliam aggrediuntur incōmode.

De Lupo, & Grue.

In Lupi gutture os infixum erat,

Mercede autem cū extraxisset grus, petebat p̄tiū.

Saluum collum ex lupi gutture ferens,

Nullam aliā mercedē, q̄ hoc consydera.

Affabulatio in eos, q̄ piculosum negocium aggre/
diunt, & post cōuentionē quærūt mercedem.

De Tauro, & Hirco.

Expellebat taurum ex suo cubili hircus,

ὄμ θῆς λέωμ δ' ἴωκερ, εἶπε δὲ σένωμ,
 εἶ πῶ με μὴ λένουτ' ἐπίοει φόβ' ἔσθ',
 ἔγνωε ὅσομ ταύρα τε καὶ ἔραγα δέν' ἔσθ'.

- πιμύθιομ πρὸς τὺς καταδεχομῶν εὐβρίζεοιαι
 ὑπὲρ μικρῶμ, διὰ φόβου ἐτέρωμ μῆζόνωμ.

Πρὶ μύρμηκ' ἔσθ', καὶ τέτηγ' ἔσθ'.

Η. τῆ τροφῶν μύρμηκα τέτηξ ἔσθ' κρύει.
 μύρμηκ' δ' ἔφασκε, τί δέρουε ὄντ' ἔδρασε;
 ὡς ἔν θέρει εἶρηκερ ἡδ' ὄμ ὀξέωε.

Χαιμῶν' ὄρχ' ἔφασκε, μὴ τροφῆε ἔρα.

- πιμύθιομ πρὸς τὺς μὴ θέλονταε ἔν νεότητι κοπι-
 ᾶμ, καὶ διὰ τὸ ἔν τῷ γῆρα πτωχοῦταε.

Πρὶ ὄφειωε, καὶ γεωργ' ἔσθ'.

- θαλπέ τις γεωργός ἔν κόλποιε ὄμ
 ὡρα κρύουε, ἐπεὶ δὲ δέρμκε ἡδ' ὄμ,
 ἔπληξε τὸ θάλφαντα, κᾶκτενε τάχ' ἔσθ'.
 οὔτω κακοὶ ποιῶσι τοὺε εὐεργέταε.

Πρὶ χελιδ' ἔσθ', καὶ ἀκδ' ὄμ.

- γρ' ἔσθ' χελιδ' ὡμ μακράμ δ' ἔσθ' ἐπωτήθη,
 εὔρε δ' ἐρήμοιε ἐγκαθικμῶν ὑλαιε
 ἀκδ' ὄμ' ὄξυφωνομ. ἡδ' ἀπεθρῶνε
 δ' ἔσθ' ἴτω, ἄωρομ ἐκπεεσόντα φηὶ ὡρηε.
 χ' ἡ μὲν χελιδ' ὡμ φησι, εὐλάτη ζωοιε,
 πρῶτ' ἔσθ' βλέπωε σήμερομ μετὰ δ' ἔσθ' ἀκλῶ.
 ἀλλ' ἔσθ' ἔρα ἀγρ' ὄμ, καὶ πρὸε οἶκομ ἀνδρῶτ' ὡμ.
 σύσκηλ' ἔσθ' ἡμῶμ, καὶ εὐλα κατοικίσειε,
 ὅτ' ἔσθ' γεωργοῖε, κοῦχι δ' ἔσθ' ἀκλῶ.
 πλῶ δ' αὐτ' ἀκδ' ὡμ ὄξυφωνομ ἡμείφθη,
 ἔρα με πᾶετ' ἔσθ' ἐμμῶν ὄμ οἰκῆτοιοε.

Quem fera leo insectabatur, ait autē suspirans,
Nisi me leonis timor perterreret,
Scires quanta tauri & hirci uis sit.

Affabulatio ad eos, qui affici iniuria ferunt à par-
uis metu maiorum.

De formica, & Cicada.

Petebat à formica cicada cibum.

Sed formica ait, quid æstate faciebas?

Quod acute æstate caneret dixit,
Hyeme salta inquit, ne ama cibum.

Affabulatio aduersus eos, qui in iuuentute nolunt
laborare, & propterea in senectute mendicant.

De Serpente, & Agricola.

Agricola quidam in sinu fouit serpentem

Frigoribus, ubi autem calorem sensit,
Percussit eum qui fouit, atq; occidit statim.
Sic mali tractant benefactores.

De Hirundine, & Philomena.

Procul ab agro hirundo euolauit,

Reperit autem in desertis sidentem syluis
Acute canentem Lusciniam. ea uero lugebat
Itym iam matura excessisse è uita.

Et Hirundo inquit, charissima salua sis,
Primum hodie te post Thraciam uideo.

Sed ueni rus & in domum hominum.

Cõtubernalis nobis, & chara habitabis,

Vbi agricolis, & non feris cantabis.

Cui Luscinia canora respondit,

Sine me in petris manere desertis.

Nam

οἶκ' ὁ δέ μοι πάς, ἤτε μίξις ἀνθρώπων
μνήμῳ παλαιῶν συμφροῶν ἀναφλέξα.

Ἐπιμύθιον, ὁ μῦθος δὲ κλοῖ, ὅτι κρεῖττον ἐν ἐρήμοις
ζῶν ἀλύπως, ἢ σωοικῆρ ἐν πόλεσι τοῖς κακοῖς.

Τ Ω Ν Γ Α Β Ρ Ι /

Ο Υ

Μ Υ Θ Ω Ν

Τ Β /

Λ

Ο

Σ.

Nam domus omnis, & consuetudo hominum
 Memoriã antiquarum calamitatũ reaccendet.
 Affabulatio. Fabula significat, prestare sine dolore
 uiuere i desertis, q̄ cū malis habitare i ciuitatibus.

G A B R I

AE

F A B V L A R V M

F I

N

I S.

ἐκ τῶν ἀφθονίᾳ σοφιστῶν
προγυμνασμάτων.

Ο μῦθ^ο ποικιλῶν μὲν προήλθε, γεννῆται δὲ
καὶ ῥητόρων κοινὸς ἐκ παλαιότητος. ἔσι δὲ μῦ-
θ^ο λόγ^ο φθόγγος εἰκονίζων ἀληθείαν. καλεῖται δὲ
συβαριτικός, καὶ κίλιξ, καὶ κνυρί^ο πρὸς τοὺς εὐ-
ρόντας μεταθεῖς τὰ ὀνόματα. νικᾷ δὲ μάλλον αἰσώ-
πη^ο λέγεσθαι, ὅτι τὸν αἰσώπορ ἄριστα πάντων συγ-
γράφαί τοὺς μύθους. τῷ δὲ μύθῳ τὸ μὲν ὅτι λογικόν,
τὸ δὲ ἠθικόν, τὸ δὲ μικτόν. καὶ λογικόν μὲν, ὅτι
ποιῶν ἀνδρῶν πέπλασαι. ἠθικόν δὲ τὰ τῶν ἀλό-
γων ἠθ^ο ἀπομιμνήσκον. μικτόν δὲ τὸ ἐξ ἀμφοτέ-
ρων ἀλόγ^ο, καὶ λογικῶν. τῶν δὲ παλαιῶν δὴ ἡμ^ο
μῦθ^ο τέτακται, προτάτων μὲν, ὀνομασίες προσωπ^ο
θίου, ἐπιμύθιου δὲ κλυταῖου ἐπενεγκῶν. **θ**

μῦθ^ο ὁ τῶν μυσμηκῶν, καὶ τῶν τέτιγ^ο, προ-
τρέπων τοὺς νέους εἰς πόρους.

Η ἔργα ἡμ^ο ἀκμή. καὶ οἱ μὲν τέτιγες μυσικήν ἐ-
νεβάλλοντο σώφρονον, τοῖς μυσμηκῶν δὲ πονεῖν
ἐπιθή, καὶ συλλέγειν καρπὸν, ἐξ ὧν ἐμειλον τοῖς χει-
μῶν^ο τραφῆσθαι. χαμῶν^ο δὲ ἐπιγεγονότος, μυσ-
μηκῶν μὲν οἷς ἐπόνου ἐτρέφοντο, τοῖς δὲ ἢ τέτιγες ἐτε-
λευτα πρὸς ἔνδεον. οὕτω νεότης πονεῖν οὐκ ἐδέχθη,
παρὰ τὸ γῆρας κακοπραγεῖ.

ἐκ τῶν

255

Ex Aphthonij Sophistæ
exercitamentis.

Fabula profecta quidē est à poëtis, sed & rhetoribus cōmunis facta est admonendi gratia. Est autem fabula sermo fictus, imagine quadam representans ueritatē. Atq; alia Sybaritica, alia Cilix, alia Cypria dicit̄, accepto ab inuētorib⁹ nomie. Verū qm̄ Aesopus egregie p̄ter ceteros cōscripsit fabulas, euicit ut potius Aelopia diceret̄. Ea uero est triplex, Rationalis, Moralis, Mistra. Rationalis, in qua aliqd ab homie geri cōsingit̄. Moralis, q̄ eorū imitat̄ mores, q̄ sunt ratiōis exptia. Mistra uero, q̄ rōnale irrōnaleq; cōplectit̄. Eā autē admonitiōne, cui⁹ causa fabulā cōstitueris, Antefabulationē prap̄positā, postpositam uero Affabulationē dices.

Fabula, qua formicarū & cicadarū exemplo hortantur iuuenes ad laborem.

Cicadae olim æstate assiduis cātib⁹ indulgebāt, formicæ uero hyemis memores, laboribus fructibusq; colligēdis operā dabāt. Verū cū hyēs aduenisset, formicæ hīs, q̄ collegerāt, pascebāt. Cicadas autē delectatio illa, & canēdi uoluptas, eò indigentia, miseriaq; perduxit, ut esurirent omnes, & fame conficerētur. Sic iuuentus laborum fugitās, male habet in senectute. *et q̄ nō paruit olim medicabatur*

Ex Philostrati
Apert.

ΜΓ΄ΘΟΙ.

Φοιτῶσιμ οἱ μῦθοι παρὰ τὸν αἴσωπομ, ἀγαπῶν
 περὶ αὐτῶμ, ὅτι αὐτῶμ ἐπιμελεῖται. ἐμέλκσε μου
 γὰρ καὶ ὁ μήρω μύθος, καὶ ἡ σιόδω. ἔτι δὲ καὶ Ἀρχι/
 λόχω πρὸς Λυκάμβλω. ἀλλ' Αἰσώπω πάντα τὰ τῶν
 ἀνθρώπων ἐκμεμύθωται, καὶ λόγῳ τοῖς θερίοις μετα
 δέδωκε, λόγῳ ἕνεκα. πλεονεξίαν τὲ γὰρ ἐπικόπηε,
 καὶ ὕβριν ἐλάυνε, καὶ ἀπάτην. καὶ ταῦτα λέωμ τις
 αὐτῶ ὑποκρίνεται, καὶ ἀλώπηξ, καὶ ἵπποθὺν ἢ Δία,
 καὶ οὐδὲ ἢ χελώνη ἀφωνοθὺν. ὑφ' ὧμ τὰ παιδία μα
 δικταὶ γίνονται τῶν τοῦ βίος πραγμάτων. εὐδοκίμουμ
 περὶ οὗμ οἱ μῦθοι διὰ τὸν Αἴσωπομ, φοιτῶσιμ ἐπὶ τὰς
 δύρας τοῦ σοφῶ, ταινίαις αὐτῶμ ἀναδύσοντες, καὶ σε
 φανώσοντες αὐτὸν διαλλῶ σεφάνω. ὁ δὲ, οἶμαί τινα
 ὑφαίνει μῦθον. τὸ γὰρ μεθίαμα τοῦ προσώπου, καὶ
 οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἡ φιλίγη ἐξῶτες, τῶτο δηλῶσιμ. οἱ
 δεμ ὁ ζωγράφοθ, ὅτι αἱ τῶν μύθων φροντίδες, ἀνει
 μλύκεις φιλί ψυχῆς δέονται. φιλοσοφεῖ δὲ ἢ γραφῆ καὶ
 τὰ τῶν μύθων σώματα. θερία γὰρ συμβάλλουσα ἀν
 θρώποις, πρὶ ἵσκησι χορὸμ τῶν Αἰσώπω, ἀπ' φιλί ἐκείνου
 σκίωης συμπλάουσα. κορυφαία δὲ τοῦ χορῶ ἢ ἀλώπηξ
 γέγραπται. χεῖται γὰρ αὐτῆ ὁ Αἴσωποθ διακό
 νω τῶν κλείσωμ ὑποθέσεωμ, ὡς πορὶ ἢ κωμωδία
 τῶν Δάω.

Ex Philostrati imaginibus.

F A B V L A E.

Fabulae se ad Aesopum, sua in eum beneuolentia conferunt, quod satagat sui. fabula quippe & Homero, & Hesiodo, nec non & Archilocho in Lycamben curae fuit. sed ab Aesopo humana oia ad fabellas redacta sunt, sermone brutis non temere imptito. nam & cupiditatem tollit & libidine insectat, & fraude. Atque hac ei leo quipiam agit, & uulpes, & per Iouem equus. nec testudo muta. ex quibus pueri discunt, quae in uita gerantur. habentur igitur in pretio fabulae propter Aesopum. Accedunt ad ianuam docti huius, uittis eum deuincturae, coronaeque oleagina coronaturae. hic ut puto fabulam aliquam texit. risus enim faciei, & oculi in terram defixi id praese ferunt. pictorem, fabularum curas remissiore aenio indigere, non latuit. Philosophat autem & fabularum corpora. Bruta enim cum hominibus conferens, coetum circa Aesopum statuit ex illius scena confictum. Chori dux uulpes depicta est. Utitur enim ea Aesopus ministris argumentorum plurium, ceu Dauid Comaedia.

e Ex

Ex Hermogenis exercitamentis,
Prisciano interprete.

Fabula est oratio ficta, uerisimili dispositione imaginē exhibens ueritatis. Ideo autē hanc primam tradere pueris solent oratores, quia animos eorū adhuc molles ad meliores facile uias rite instituūt. Vsi sunt ea tamen uetustissimi quoque autores, ut Hesiodus, Archilochus, Horatius, Hesiodus quidem Iusciniā, Archilochus autē uulpis, Horatius muris. Nominantur autem ab inuentoribus fabularū, aliā Aesopiā, aliā Cypriā, aliā Libycā, aliā Sybariticā, omnes autē cōmuniter Aesopiā dicuntur, quoniam in conuentibus frequēter solebat Aesopus fabulis uti. Mēdacem quidē esse uolunt fabulam, sed ad uitam utilem, nec non & uerisimilem. Est autem uerisimilis, si res, quæ subiectis accidunt personis, apte reddantur, ut puta de pulchritudine aliquis certat, pauo supponatur hic: oportet alicui astutiā tribuere, uulpecula est subiicienda. imitatores aliquos hominū uolumus ostendere, hic simiis est locus. Oportet igitur modo breuiter, modo latius eas differere. quomodo autem hoc fiet? si nunc narratione simplici proferantur, nunc etiā sermo inductis fingatur personis. exempli causa. Simiā conuenerunt, & consilium habuerunt de urbe condenda, & quia placuit illis, paratæ erant incipere ædificationem, sed uetus Simia prohibuit ab incepto, eas docens, quod facile capiuntur,

piantur, si intra muros concludantur: sic breuiter dices. si uelis producere, sic: Simiæ conuenerunt: & consiliabantur de urbe condenda, quarum una in medium ueniens concionata est, quia oportet ipsas quoque ciuitatem habere. Videtis enitralibat, q̄ ciuitatem habendo felices homines sine dolmos etiam habent singuli & in concionem uniuersifi, & in theatrum ascendentes delectant animos spectationibus, & auditionibus uarijs. Et sic procedes orationem in orando, dicēs, q̄ & plebeditionis scriptum est, & finges etiam orationem uctensimiam. Expositio autem fabularum uult circuitonibus carere, & iucundior esse. Sed oratio, qua utilitas fabulæ retegitur, quā ἐπιμύδιον uocant, quod nos affabulationem possumus dicere, à quibuidā prima, à plerisque rationabilius postrema ponitur. Sciendum uero, quod etiā oratores inter exempla solent fabulis uti.

Ex Auli Gellij libro secundo,
Capite undetrigesimo.

Apologus Aesopi Phrygis memo-
ratu non inutilis.

A Esop⁹ ille è Phrygia fabulator haud imme-
rito sapiens existimatus est, cum quæ utilia
monitu, suauit⁹ erant, non seuerè, non imperiose
præcepit, & censuit, ut philosophis mos est, sed fe-
stiuos, delectabilesq; apologos commētus, res sa-
lubriter, ac prospicienter, animaduersas in mentes
animosq; hominū cū audiendī quadam illecebra
induit. uelut hæc eius fabula de auiculæ nidulo
lepide, atque iucunde præmonet, spem fiduciamq;
rerum, quas efficere quis possit, haud unq; in alio,
sed in semetipso habendam. Auicula, inquit, est
parua, nomen est Cassita, habitat, nidulaturq; in
segetibus, id fermè temporis, ut appetat messis,
pullis iam iam plumātibus. Ea Cassita in semētes
forte cōcesserat tempestiuiores. propterea frumen-
tis flauescētibus, pulli etiam tunc inuolucres erāt.
Cum igitur ipsa iret cibum pullis quaesitum, mo-
net eos, ut si quid ibi nouæ rei fieret, dicereturue,
animaduenterent, idq; sibi, ubi redisset, renuncia-
rent. Dominus postea segetum illarum filiū adu-
lescentem uocat. Et uideés ne, inquit, hæc ematuru-
isse? & manus iam postulare? Idcirco die crasti-
no, ubi primum diluculabit, fac amicos adeas, &
roges

roges, ueniant, operamq; mutuam dent, & messem hanc nobis adiuuent. hæc ille ubi dixit, discessit. atq; ubi redit Cassita, pulli trepiduli circumspicere, orareq; matrem, ut statim iam properet, atq; alium in locum sese alportet. nã dñs, inquit, misit q; amicos rogaret, uti luce oriẽte ueniãt, & metant. Mater iubet eos à metu ociosos esse. Si enim dominus, inquit, messem ad amicos reijcit, crastino seges non metetur, neq; necesse est, hodie uti uos auferam. Die igitur postero mater in pabulum uolat, dominus quos rogauerat, opperitur. sol feruit, & fit nihil, & amici nulli erant. Tum ille rursus ad filiũ, amici isti, inquit, magnam in partem cessatores sunt. Quin potius inus, & cognatos, affinesq; nostros oramus, ut adsint cras tempori ad metendum. Itidem hoc pulli pauefacti matri nunciant. Mater hortatur, ut tum quoq; sine metu, ac sine cura sint. cognatos, affinesq; nullos fermẽ tam oblectabileis esse, ait, ut ad laborem capescẽdum nihil contententur, & statim dicto obediãt. uos modo, inquit, aduertite, si modo quid denuo dicetur. Alia luce orta, auis in partem profecta est. cognati, & affines operam, quam dare rogati sunt, supersederunt. Ad postremum igitur dominus filio, ualeãt, inquit, amici cum propinquis. Afferes prima luce falces duas, unam egomet mihi, & tu capies alteram, & frumentum nosmetipsi manibus nostris cras metemus. Id ubi ex pullis dixisse dominum mater audiuit, tẽpus, inquit, est cedendi, & abeundi.

di .fiet nunc dubio procul, quod futurum dixit. In ipso enim iam uertitur, cuius est res, non in alio, unde petitur . Atque ita cassita nidum migravit, & seges à domino demessa est. Hac quidē est Aesopi fabula de amicorum, & propinquorum leui plerunque, & inani fiducia. Sed quid aliud sanctiores libri philosophorum monent, quā ut in nobis tantū ipsis nitamur? alia autem omnia quæ extra nos, extrāq; nostrum animum sunt, neque pro nostris, neque pro nobis ducamus? Hunc Aesopi apologum Q. Ennius in satyris scite admodum, & uenuste uersibus quadratis composuit, quorum duo postremi isti sunt, quos habere cordi, & memoria, operæpretium esse hercle puto.

Hoc erat tibi argumentū semper in promptu sitū,
Negd expectes amicos, qd' tu possis per te agere .

A P O L O G I   A E S O I

P I C I D E C A S S I

T A F I N I S .

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF

SCOTLAND

IN

SEVEN VOLUMES

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑ

ΤΡΑΧΟΜΪΟ,

ΜΑΧΙΑ.

Ρχόμῳ πρῶτον μασῶν χορὸν ἐξ
 ἑλικῶνος
 ἔλθῃ μῆϊς ἐμὸν ἦτρον ἐπεύχομαι εἶνεκ'
 ἄοιδης,

ἦν νέον ἐμ δ' ἔλπισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
 δῆριμ ἄπερ εσίην πολέμοι κλονομένητον ἄρκος,
 εὐχόμενον ἄ μερόπρασιν ἐς οὐατα πᾶσι βαλέδαί,
 πῶς μῦες ἐν βατράχοισιν ἄρισεύσαντες ἔβησαν,
 γηγενέων ἀνδρῶν μιμδῶμοι ἔργα γιγάντων,
 ὡς λόγῳ ἐν θνητοῖσιν ἔλω. τοῖον δ' ἔχερ ἄρχην.

μῦς ποτέ διφαλέῳ γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
 πηλσίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γλῆφορ
 ὕδατι τρωπόμενος μελιθεῖ. τὸν δὲ κατέδε
 λιμνοχάρις πολύφημον, ἔπος δ' ἐφδέγξατο τοῖον.

Ξᾶνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡόνα; τίς δ' ἐσ' ὀφύσας;
 πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
 εἰ γὰρ σε γνοίω φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω.
 δῶρα δ' ἐτοίμως ζήνηια πολλὰ καὶ ἐδλά.
 εἰ μὲν δ' ἐγὼ βασιλεύς φυσίγναδῳ, ὅς ἐστι λίμνῳ
 τιμῶμαι, βατράχων ἠγόμενον ἡμάτα πάντα.
 καί με πατὴρ πεκλεύς ποτε γείνατο ὕδρομεδύση
 μιχθεῖς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας ἠερίανοῖο.
 καί σε δ' ὄρω καλὸν τε καὶ ἄλκιμον ἔσοχον ἄλλων

σκηπτῶχον

HOMERI RA

NARVM ET MVRIVM

PVGNA.

Incipiēs primum Musarum cœtum ex
Helicone

Venire in meum cor supplico, gratia
cantus,

Quē nuper in libellis meis super genua posui,
Litem immensam, tumultuosum opus Martis,
Supplicās hominibus in aures omnibus mittere,
Quomodo mures in ranas principantes iuerunt,
Terrigenum uirorum imitati opera gigantum.

Sic sermo iter mortales erat, tale at̄ habuit pricipiū
Mus aliquando sitibundus felis periculū euitās,
Propinquū in lacum teneram adposuit barbam,
Aqua delectatus dulci, hunc autem uidit

Limnocharis obstrepera, uerbū aut̄ loquuta ē tale.

O hospes q̄s es: un̄ uenisti ad litt⁹: q̄s at̄ q̄ te pdu
Oia aut̄ uere dic, ne mēdacē te intellexero. (xit⁹

Si em̄ te nouerim amicū dignū, ad domū ducam.

Dona autē tibi dabo hospitalit̄ia multa & bona.

Sum autē ego rex Phylignathus, qui per lacum
Color, ranarum dux dies omnes,

Et me pater Peleus olim genuit, Hydromedusæ

Mixtus in amicitia apud ripam Eridani,

Et te qdē uideo pulchrūq̄ & fortē egregiū aliorū

r 5

Sceptriferū

Αἰμυό-

Χαρίσ

τ' ἔσι ὁ τ

λίμνη

Χαίρωμ

hoc est

palude

gaudēs

φυσίγν

θός ἀπ

τοῦ φυ

σάν τῆ

γνάθοις

hoc est

ab eo q

inflet s

maxill

τ' ἔσο

μεδούσ

τοῦτ' ἔσ

τῆ βασι

λίωσῃ τ

ῦδατος

hoc est

reginae

aquari

σκηπτιῶχορ βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητῶν
ἐμμελαι. ἀλλ' ἄγε θᾶσσορ εἴμ γενεῶν ἀγόςσει.

τόμ δ' αὖ ψιχάρπαξ ἤμείβετο φώνησέμ τε.

τί ππε γγύθ τοῦμόμ ζητᾶς φίλε δ' ἄλορ ἅπασιμ,
ἄνθρωποις τε, θεοῖς τε, καὶ οὐρανόις πεπεκνοῖς;

ψιχάρπαξ μεν ἐγὼ κικλήσκομαι. εἰ μὶ δὲ κῶρηθ
τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορθ. ἠδ' ἐ νυ μήτηρ
λειχομύλη θυγάτηρ πτεροζώκτε βασιλῆος.

γείνατ δ' ἐν καλύβη με καὶ ἐξεδρέφατο βρωτοῖς,
σύκοις, καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.

ὡς δὲ φίλορ ποιῆ με, τῆμ εἰς φύσιμ οὐδέμ ὁμοῖομ;

σοὶ μὲν γὰρ βίθ ὄξιμ ἐν ὕδασιμ. αὐτὰρ ἔμοιγε
ὅσα παρ' ἀνθρώποις τρώγεμ ἔδος. οὐ δ' ἐ με λήθα
ἄρτος τρισκοπάνισθ ἅπ' εὐκύνκτε κανέοιο,

οὐ δὲ πλακῶς τανύπεπλος ἔχωμ πολλὴμ σισαμίδα,

οὐ τόμοσ ἐκ πτέρνης, οὐχ' ἠπάτα λυκοχίτωνα,

οὐ δὲ τυρὸς νεόπηκθ ἅπ' γλυκεροῖο γάλακτος,

οὐ χηκσομ μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποδέσσιμ,

οὐ δ' ὅσα πρὸς δοίνω μροόπων τεύχεσι μάγρησι,

κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιμ.

οὐδέωσθ' ἐν πολέμοιο κακῆμ ἀπέφυγομ αὐτῶν,

ἀλλ' εὐθύς μετὰ μῶλομ ἰῶμ, προμάχοισιμ ἐμίχθω.

οὐ δ' ἐδ' ἰ ἀνθρωπομ καὶ πρὸς μέγα σῶμα φοροῦντα.

ἀλλ' ἐπὶ λέκτρομ ἰῶμ, ἄκρομ δ' ἄκτυλομ καταδάκνω,

καὶ πτέρνης λαβόμενω, καὶ οὐ πόνοσ ἴκανεμ ἄνδρα.

νήδνμθ οὐκ ἀπέφυγεμ ὑπνοσ, δάκνοντοσ ἐμῆο.

ἀλλὰ δ' ἴω μάλα πάντα τὰ δ' εἶδ' ἰα πᾶσαμ ἐπ' αἶαμ,

κίρκομ καὶ γαλέλω, οἱ μοι μέγα πένθθ ἄγασιμ,

καὶ παγίδα σονόεσαμ, ὅπτε δ' ολόθεσ πέλε πότμοσ.

πλεῖσομ

Sceptraferum regem, & in bellis pugnacem
Esse, sed age citius tuam generationē concionare.

ψιχάρ =
παξ, hoc
est, mi /
carū ra /
ptor.

Huic autem rursus Psicharpax, dixitq̃.

Quid nā gen⁹ meū p̃gris ò amice manifestū oib⁹
Hominibusq̃ deisq̃ & cœlestibus uolatilibus?
Psicharpax quidē ego uocor. sum autem filius

τρωξάρ =
ταο, τστ
ἔσι τρώ /

Troxartæ patris magnanimi, at mater

Lichomyle filia Pternotroctæ regis.

γοντος
τόμ ἄρ /

Genuit autē in lignario me, & enutriuīt cibarijs,
Ficubus & nucibus, & edulijs omnigenis.

τομ, hoc

Quō autē amicū facies me in naturā nihil similit̃

est, uorā
tis panē.

Tibi quidē enim uita est in aquis, sed mihi certe

Quæcūq̃ apud homies cōedere cōsuetudo, neq̃
Panis ter pistus à bene rotunda cista, (me latet

αψχομού /

Neq̃ placenta extensa habens multam sisamida,

λη, & πω /

Nō sectio ex perna, nō iecora albā uestē habētia,

τ λείχμ /

Neq̃ caseus nuper pressus à suauī lacte,

τούς μύ /

Nō bonum dulcariū, quod & diuī desyderant,

λας, hoc

Neq̃ quæcūq̃ ad conuiuia hominū faciūt coci,

est, à lā /

Ornantes ollas condimentis uarijs.

bendis
molis.

Nunquam ex bello malum effugi clamorem,

πτερνο /

Sed statim ad pugnā iens p̃pugnātibus mixt⁹ sū.

ξώκτς,

Non timui hominē, & q̃uis magnū corp⁹ ferentē.

τοῦτ ἔσ /

Sed ad lectum iens, summum digitum mordeo,

τρώγομ /

Et à pede accepi, & non labor occupauit uirum,

τος τὰ ἔ /

Suauis non aufugit somnus, mordente me.

πτέρυκς

Sed duo ualde omnia timeo omnē per terram,

hoc est

Accipitrē & felē, qui mihi magnū luctū adferunt,

pnas se

Et decipulā gemituosam, ubi dolosū existit fatū.

Plurimum

πλῆσιν δὴ γαλέω περιδείδια, ἦτις ἀρίσκη,
 ἢ καὶ τρωγλοδώνοντα καὶ τρώγλω ἐρεείνει.
 οὐ τρώγω γράφανα, οὐ κράμβας, οὐ κολοκώτας,
 οὐ πύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις.
 ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐσιν ἐδέσματα τῶν καὶ λίμνῳ.
 πρὸς τὰς δὲ μειδήσας φυσίγναθος ἀντίον ἠΐδα.

εἶνε, λίαν αὐχῆς ἐπὶ γαστέρι. ἐσὶ καὶ ἡμῖν
 πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονί, δαύματ' ἰδέσθαι.
 ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι κρονίωμ,
 σκιρτήσαι καὶ γλῶ καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
 εἰ δ' ἐθέλῃς καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερὲς ὄβρι.
 αἴρω δ' ἐν νώτοισι. κράτει δέ με μή ποτ' ὄληαι,
 ὅπως γηθόσωος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.

ὦς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδα, ὃ δ' ἔβαινε τάχιστα
 χεῖρας ἔχωμ' ἀπαλοῖο κατ' αὐχένος ἄλματι κέφα.
 καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἐβλεπε γείτονας ὄρμους,
 ἠέξῃ τὸν πόμυθον φυσίγναθος. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥὰ
 κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύωμ,
 ἄχρησον μετάνοιαν ἐμέμφετο. τίλλε δὲ χαίτας,
 καὶ πόδας ἔσφιγγεν καὶ γαστέρος. ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 πάλλετ' ἀηθείη, καὶ ἐπὶ χθόνα βέλετ' ἰδέσθαι.
 δὴνὰ δ' ἐπισονάχιζε, φόβος κρυόεντος ἀνάγκη.
 οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἐπλασ' ἐφ' ὕδασιμ ἠΐτε κώπλω
 σύρωμ, εὐχόμενος τε δεοῖς ἐπιγαῖαν ἰκέσθαι,
 ὕδασι πορφυρέοισιμ ἐκλύζετο. πολλὰ δ' ἐβόα,
 καὶ ῥῆσιν φάτο μῦθον, ἀπ' σώματος δ' ἀγόρευεν.

οὐχ οὕτω νώτισιμ ἐβάσασε φόρτον ἔρωτος
 ταῦρος, ὅτ' εὐρώπῃμ δ' ἰὰ κύματα, ἢ γ' ἐπὶ κρήτῳ,
 οἷε ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπὶ νώτιον ἢ γεμῆς οἶκον

Plurimum iam felem supertimeo, qui optimus,
 Qui & foramen ingredientē p foramen pquirit.
 Nō comedo raphanos, nō caules, nō cucurbitas,
 Non porris uiridibus pascor, neq; apīs.
 Hæc enim uestra sunt edulia per lacum.
 Ad hæc aut subridēs Physignaht⁹ cōtra locutus ē.
 O hospes ualde gloriaris ob uētrē, adsunt & nobis
 Multa ualde in lacu & in terra mirabilia uisu,
 Vtriuītā em dedit pascuā ranis Saturnius Iupiter,
 Exultare per terrā, & in aquis corpus cooperire.
 Si autem uis & hæc scire, facile est
 Portē te in humeris. tene aut me, ne aliqñ pereas,
 Sic gauisus in meam domum uenias.
 Sic certe, iqt, & terga da. ille at ascēdebat uelociter
 Manus habens tenerum per collum, saltu facili.
 Et i primis qdē gaudebat, qñ ituebat uicinos por,
 Natatiōe gaudēs Physignathi. sed qñ iā utiq; (t⁹
 Vndis purpureis submergebat, mltū lacrymabat
 Inutilē pœnitētiā accusabat. euellebat aut comas,
 Et pedes stringebat per uentrē. in illo autem cor
 Concutiebat insolētia, & in terrā uolebat uidere.
 Vehemēter at igemiscebat tioris frigidi necessita,
 Caudā qdē i primis extēdit in aqs, tanq; remū (te.
 Trahens, supplicansq; deis in terram uenire,
 Aquis purpureis submergebat. mltū at clamabat,
 Et talē dixit sermonē, ab ore autē concionabatur.

Non sic humeris portauit onus amoris

Taurus, quādo Europā p undā duxit in Cretam.

Vt me nauigās superhumeralē duxit ad domum

Rana,

Βάτραχ' ὕψασαε ὠχρόν δέμαε ὕδατι λυκῶ,
 ὕδρ' ὀδύζα πίνης ἀνεφαίνετ' δεινὸν ὄραμα
 ἀμφοτέροισι, ὄρθρον δ' ὕπρ' ὕδατ' εἶχε βράχην.
 τ' ὄρθρ' ἰδὼν κατέδ' υφυσίγναθ', οὔτι νοήσας
 οἶον ἑταῖρον ἔμελλετ' ἀπολλύμηναι κ' ἰλίμνην.
 δ' ὕ δὲ βάθ' ἰλίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναρ.
 κῆν' ὕ δ' ὡς ἀφείδη, πῆσεμ ὕπτι' εὐθύε ἐς ὕδρ.
 χεῖρας δ' ἔσφιγγετ' ἠὲ ἀπολλύμηνος κατέτριψε.
 πολλάκι μὲν κατέδ' ὕδρ' ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
 λακτίζων ἀνέδ' ὕδρ' ἐπὶ ὕδατι, οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
 δ' ὀνόμηναι δὲ τρίχες πᾶσον βάθ' εἶλκομ' ἐπ' αὐτῶ.
 ὕδασι δ' ὀλλύμην' ἔφθ' ἐφθέγγετο μύθω.

Οὐ λήσασγε θεοὺς φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας,
 ναυηγόμ' ἔριψας ἀπ' σώματ' ὡς ἀπ' πέτρης.
 οὐκ ἄρ' ἔμ' κατὰ γαῖαν ἀμείνωμ' ἦδα κάκισε,
 παγκρατίω τε, πάλη τε, ἢ εἰς δρόμον. ἀλλὰ πλανήσας
 εἰς ὕδρ' ἔμ' ἔριψας, ἔχ' ἰθὺς ἐκδίκον ὄμμα.
 ποιηὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῶ, οὐδ' ὑπαλῆξας.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέωνευσεν ἐν ὕδασι, τὸν δὲ κατ' ἔδ' ε
 λαχοπίναξ, ὄχθησιν ἐφεζόμεν' ἠμαλακῆσι.
 δεινὸν δ' ὀζολόλυξε, δραμὼν δ' ἠγγελε μύεσιν.
 ὡς δ' ἔμαθον τ' ἰμοῖραμ, ἔδ' υφ' ὄλ' ἀνὸς ἀπαντας.
 ἠὲ τότε κηρύκεσιν εἰς ἐκέλευσαμ ὑπ' ὄρθρον
 κηρύσασιν ἀγορεύω δ' ἐς δώματα τρωξάρταο
 πατρὸς δ' υφ' ὄλ' ἠχάρπαγ', ὅε κατὰ λίμνῳ
 ὑπ' ὄλ' ἔξήπλωτ' οὐκ ὄρθρον δέμαε, οὐ δὲ παρ' ὄχθας
 ἦμ' ἦδ' ἠτλήμωμ, μέσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
 ὡς δ' ἠλθον ἀπ' ἐπὶ ὄντες ἄμ' ἠοῖ, πρῶτον ἀνέστη
 τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολόμην', εἶπέ τε μύθω.

Rana, eleuans pallidum corpus aqua alba.

Hydr⁹ autē ex iprouiso apparebat, horrēdū specta
Vtriusq; erectum sup aquā habebat collū. (culum

Hūc uidēs igress⁹ ē Physignath⁹, nō qcq; itelligēs
Qualem socium futurus erat perdere per lacum.

Igress⁹ ē at p̄funditatē lacus, & euitauit p̄cā nigrā.
Ille autē ut relictus est, cecidit supinus statim in aquā.

Manus autē stringebat, & moriens stridebat.

Sæpe quidē ingrediebat in aquā, sæpe autē rursus
Calcitrans egrediebat, mortē autē nō erat euitare.

Madētes autē pili plurimū p̄odus trahebāt in ip̄so.

Aquis autē periens, tales loquutus est sermones.

Nō latebis utiq; deos Physignathe hæc faciēs,
Naufragum iaciens à corpore ut à petra.

Non certe me per terram melior eras ò pessime,

Pancratioq; luctaque, & ad cursum, sed decipiens

In aquam me proiecisti, habet deus iustū oculum.

Pœnam tu solues muriū exercitui, neq; euitabis.

Hæc locutus, expirauit in aquis. hunc autē uidit

Lichopinax, ripis insidens mollibus. (ribus.

Vehemēter autē ullulauit, currēs autē anūciauit mu-

Vt at didicerūt mortē, ingressa ē ira p̄niciosa uniuers

Et tūc p̄conibus suis iusserūt, sub diluculū (sos,

Proclamare ad concionē in domos Troxartæ

Patris infelicis Psicharpagis, qui per lacum

Supin⁹ natabat, mortuū corpus, neq; iuxta ripas

Erat iam miser, medio autem natabat ponto.

Vt at uenerūt festinātes cū aurora, primū surrexit

Troxartes ob filium iratus, dixitq; sermonem.

○ amici,

Αδχοπ
ναξάπ
τλειχδ
τὰ πινά
κία, qd
lamba
parop
des &
dras,

ὦ φίλοι, εἴ μοι μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
ἐκ βατράχων, ἢ μοῖρα κακὴ πάντεσι τέτυκται.

εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστυχος, ἐπεὶ βῆε παῖδας ὄλεσα,
καὶ τὸν μὲν πρῶτον γε κατέκτανεμ' ἀρπάξασα
ἐχθίστην γαλέην τρώγλης ἐκτοδερ' ἐλῦσα.

τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπλώεες εἰς μόρον ἦξαμ,
καινοτέραις τέχναις ξύλινον δόλομ' ἐξέθρονοντες,
ἢμ παγίδα καλέεσσι μυῶν ὀλέτηραμ' εἴσομ.

ὁ τρίτος ἢμ ἀγαπήδ' εἰμοὶ καὶ μητέρει κεδνῆ,
τῷτον ἀπέπνιξεμ φυσίγναδ' εἰς βυθὸν ἄξασ.

ἀλλ' ἄγεδ' ὁπλισόμεθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοῦς,
σώματα κοσμήσαντες ὅν' ἔντεσι δαίδαλέοισι.

ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλιζομένη ἅπαντας.

καὶ τοῦς μὲν ῥ' ἐκόρυσεμ' ἀρεῆς πολέμοιο μεμηκῶς.

κνημίδαε μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιμ' ἔδηκαμ,

ῥίξαντες κυάμους χλωρούς, εὐτ' ἀσκήσαντες,

οὐς αὐτῶν δ' ἰὰ νυκτὸς ἐπισάντες κατέτρωξαμ.

δωρήκας δ' εἶχομ καλαμοσεφέωμ ἀπ' βυρσοῦμ.

οὐς, γαλέην δείραντες, ἐπισαμνύως ἐποίησαμ.

θαπίς δ' ἢμ λύχνος τ' μεσόμφαλομ, ἢ δ' ἐνυλόγηκ'.

εὐμήκεις βελόνας, παγχάλκεον ἔργον ἄριστος.

ἢ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι κέρυς.

οὕτω μοὶ μύες ἦσαμ ἔνοπλοι. ὡς δ' ἐνόησαμ

βάτραχομ δ' ζανέδυσσαμ ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἔνα χῶρον

ἔλθόντες, βεβλήν ξάναγον πολέμοιο κακοῖο.

σκεπτομνύωμ δ' αὐτῶν πόδεσσι ἢ σάσιε, ἢ τίς ὁ δρυῖλλος;

πῆρξ' ἐγνῦδεμ ἢ λδε φέρωμ σκῆπτρον μετὰ χερσὶ,

τυρογλύφον ὑπὸς μεγαλήτορος ἐμβασίχυτρον

ἀγγέλωμ πολέμοιο κακῶν φάτιμ, εἰπέτε μῦθον.

Ω βάτραχδι.

O amici, tametsi solus ego mala multa passus
Ex ranis, fors mala omnibus facta est.

Sum autē ego infelix, postq̄ treis filios perdidī.

Et quidem primum utiq; occidit rapiens

Inimicissimus felis, foramen extra capiens.

Alium autē rursus uiri crudeles ad mortē duxerūt

Vanioribus artibus ligneū dolum inuenientes,

Quā decipulā uocant, muriū perditricē existētē.

Qui tertius erat dilectus mihi & matri inclytæ,

Hunc suffocauit Physignathus in pfundū ducēs.

Sed agedum armemur, & exeamus in ipsas,

Corpora ornantes in armis uarijs.

Hæc loquutus persuasit armari uniuersos.

Hos quidē utiq; armauit Mars belli curā habens.

Tibiaria arma quidē primū circa tibias posuerūt,

Frangentes fabas uirides, beneq; aptantes,

Quas ipsi per noctem stantes comederunt.

Thoraces autē habebāt calamis circūdati à corijs,

Quos felem excoriantes scienter fecerunt.

Clypeus autē erat lucernæ medi⁹ umbilicus. at certe

Lōgæ acus, omnino areū opus Martis. (lancea

At cassis testa in temporibus nucis.

Sic quidē mures erant armati. ut autē intellexerunt

Ranæ, egressæ sunt ab aqua, in unum locum

Venientes, consilium congregauerunt belli malī.

Cōsyderātib⁹ autē ipsis unū leditio, uel q̄s tumultus,

Præco propè uenit, ferens sceptrum in manibus,

Tyroglyphi filius magnanimi Embasichytros,

Nuncians belli malā famam, dixitq; sermonem.

s Oranæ, pere.

τυρογλ
φου, h
est exc
uatoris
caseorū
εμβασί
χυτρος
quod sc
leat in o
las irre/

Ω βάτραχοι, μύες ὑμῶν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
εἰπεῖν ὀπλίξειν ἐπὶ πολέμῳ τε μάχῳ τε.
εἶδον γὰρ κατ' ὕδωρ ψυχὰς παγα, ὅν κατέωπνευεν
ὑμέτερος βασιλεὺς φυσίγναθ'. ἀλλὰ μάχεσθε
οἵτινες ἐν βατράχοισι ἀριστῆες γεγάατε.

Ὡς εἰπὼν ἀπέφλυε. λόγῳ δ' εἰς οὐατα μυῶν
εἰσελθὼν ἐτάροξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
μεμφομῶν δ' αὐτῶν φυσίγναθ' εἶπερ ἀνασάε.

Ὡ φίλοι, οὐκ ἔκτινον ἐγὼ μῶν, οὐ δὲ κατ' εἶδον
ὀλλύμενον. πάντως ἐπνίγη πάζωρ πρὸ λίμνης,
νήξας τὰς βατράχων μιμόμαιθ'. οἱ δὲ κάκιστοι
πῶ ἔμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον. ἀλλ' ἄγε βεβλήω
ζητήσω μιν, ὅπως δολίχας μύας ἐξολέσω μιν.
τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
σώματα κοσμήσαντες, ἔνοπλοι εἴμεν ἅπαντες,
ἄκροισι παρ' χεῖλεσι ὅπ' ἀτάκρημιθ' ὁ χῶρθ'.
ἦνίκα δ' ὄρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
φραζάμενοι κορυδαίνων, ὅς τις χεδ' ὀν' ἀντίον ἔλθοι,
ἐξ λίμνης αὐτὸς σὺν ἔντεσι μὲν εὐδύ βάλω μιν.
οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
εἴσομεν εὐδύμως τὸ μυεκτόνον ὧ δὲ ξόπαιον.

Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅπλοισι ἐνέδυσεν ἅπαντας.
φύλλοισι μὲν μαλαχῶν κνήμας, ἑὰς ἀμφεκάλυψαν.
δῶρην καὶ εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων.
φύλλα δὲ πῆν κραιμῶν εἰς ἀσπίδας εὐ ἥσκησαν.
ἔγχθ' δ' ὄξινχοιθ' ἐκάσῳ μακρὰς ὄρησας.
καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κρέατ' ἀμφεκάλυπτον.
φραζάμενοι δ' ἔειπον ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῆσι,
σεῖοντες λόγχαε, θυμῶ δ' ἔωλητ' ἕκασθ'.

O ranæ, mures uobis minitantes miserunt
 Dicere armari ad bellumq; pugnamq;
 Viderunt em̄ per aquā Pſicharpaga, quē occidit
 Veſter rex Phylſignathus. ſed pugnate
 Quæcunq; inter ranas egregiæ geniti eſtis.

Sic locutus diſparuit. Iermo aut̄ in aures muriū
 Ingrediens, cōturbauit mentes ranarū ſuperbarū.
 Accuſantibus aut̄ iſiſ Phylſignathus dixit ſurgēs.

O amici, non occidi ego murem, neq; uidi
 Pereuntē. omnino ſuffocatus eſt ludēs iuxta lacū,
 Natatus ranarum imitatus. at peſſimi

Nunc mē accuſant inculpabilē. ſed age conſilium
 Inquiramus, ut dolosos mures deperdamus.

Etenim ego dico, ut mihi apparent eſſe optima,
 Corpora ornantes armati ſtemus uniuerſi
 Summas iuxta ripas, ubi præceps locus.

Quando autē impetum faciētes in nos, uenerint
 Accipiētes à galeis quicūq; pp̄e obuius uenerit,
 In lacum ipſos cum armis ſtatim deſciamus.

Sic enim ſuffocantes in aquis experteis natandī,
 Cōſtituemus ſtatim muriū occiſorū hic trophæū.

Sic certe loquutus, armis induit uniuerſos.
 Folijſ qdē maluarū tibias ſuas circūcooperierunt.
 Thoraces autē habuerūt uiridibus latis à coriis.

Folia aut̄ caulium in clypeos bene aptauerunt.
 Lācea at̄ acutus iūcus unicuiq; lōgus aptatus erat.
 Et galeæ cochleis ſubtilib⁹ capita circūcoopiebāt.

Circūdantes autem ſteterunt in ripis altis
 Cōquaſſantes lanceas. aīo aut̄ plen⁹ erat unusq;.

ζεὺς δ' ἔδεους καλέσας εἰς οὐρανὸν ἄσερόεντα,
 καὶ πολέμους πλεηθῶν δείξας κρατερὸς τε μαχητᾶς
 πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
 οἷος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἠδὲ γιγάντων,
 ἠδ' ὑ γελῶν ἐρέθνε, τίνες βατράχοισιμ ἄρωγοί,
 ἢ μυσίμ ἄθανάτων; καὶ ἄθηναικῆ προσέειπεν.

Ω θύγατῆρ, μυσίμ ἢ ἔπαλεξήσσοσα πορεύσο; καὶ γὰρ σὺ κ' ἵκησιν ἄει σκιρτώσιμ ἅπαντες,
 κνίωσιν τῶν πόμυνοι, καὶ ἐδέσματοσιμ ἐκ δυσίαων.

Ω εἰ ἄρ' ἔφη κρονίδης, τόμδε προσέειπεν ἄθῶνκ.
 ὦ πάτερ, οὐκ ἄρ' πώποτ' ἐγὼ μυσίτερομλῶοισιμ
 ἐλθοίμην ἔπ' ἄρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔεργα,
 σέμματα βλάπτοντες, καὶ λύχνους εἶνεκ' ἐλαίος.
 τὸτο δέ μ' ἄλκην ἔδρακε φρένας, οἷομ ἔρεζαμ.
 πέπλομ μ' κατέτρωξαμ ὅμ δ' ἔνφην καμῶσα
 ἐκ ῥοδάνης λεπτήης, καὶ σήμονα λεπτόμ ἔνκσα.
 τρωγλας τ' ἐμποιήσαμ, ὁ δ' ἠπῆθη μοι ἐπέση,
 καὶ πράσῃ μετόκη, τὸτ' ἔχαριμ δ' ἐζώργισμαι.
 ρησαμλίη γὰρ ἔφην, καὶ οὐκ ἔχω ἄνταποδοῦμαι.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς βατράχοισιμ ἄρηγέμην οὐκ ἐθελήσω.
 εἰσί γὰρ οὐδ' αὐτῆ φρένας ἔμπεδοί. ἀλλὰ με πρῶτομ
 ἐκ πολέμους ἀνιῶσαμ, ἐπεὶ λίω ἐκοπώθημ
 ἔπωνε δ' ὀνομλίω οὐκ εἶσαμ δορυβοῦντες
 οὐδ' ὀλίγομ καταμῦσαι. ἐγὼ δ' ἄϋπνομ κατκείμω
 πλὴν κεφαλῶν ἄλγος, ἕως ἐβόκησεμ ἀλέκτωρ.
 ἀλλ' ἄγε παυσώμεθα θεοί τ' ὅτοισιμ ἄρήγημ,
 μήκέτις ὑμμείωμ τρωθῆ βέλει ὄξυόεντι.
 εἰσί γὰρ ἄρχέμαχοί, καὶ εἰ θεός ἀντίομ ἔλθοι.
 πάντες δ' οὐρανόδεμ περῶμεθα δ' ἕριμ ὄρωντες.

Iuppiter autem deos uocans in cœlū astriferum,
 Et belli multitudinē ōndēs, potētēsq; pugnatores
 Multos & magnos, & lanceas longas ferentes,
 Qualis Cētaurorū exercitus procedit & Gigātū.
 Suauiter ridens interrogabat, q; ranis auxiliares
 Vel murib⁹, immortalīū? & Palladē allocutus est.

O filia, muribus nunquid auxiliatura ibis?
 Etem tuū p templū semp exultāt uniuersi mures,
 Odore delectati & cibarijs ex sacrificijs.

Sic certe dixit Saturni⁹. hūc aut allocuta ē Pallas .

O pater, nō certe unq; ego muribus cōsumptis
 Venirē auxiliatrix, qm̄ mala multa mihi fecerunt,
 Coronas destruentes, & lucernas causa olei .

Hoc aut meas ualde momordit mētes q̄le fecerūt.

Peplum meū corroserunt, quod texui laborans

Ex trama subtili, & stamen subtile neuī,

Foramināq; fecerunt. at sutor mihi institit,

Exigit à me usuras. huius gratia irata sum .

Mutuata em̄ subtextū, & non habeo restituere.

Sed neq; sic ranis auxiliari non uelim ,

Sunt em̄ neq; ipsæ mentibus firmæ. sed me primū

Ex bello redeuntē, postq; ualde defatigata fui ,

Somno indigentē non permiserūt tumultuantes

Neq; parū oculos deflectere . ego at̄ isōnis iacebā

Caput dolens, donec clamauit gallus gallinaceus.

Sed age cessemus dei ijs auxiliari,

Ne utiq; aliquis uestrum uulneretur telo acuto.

Sūt eī cominus pugnātes, etiā si de⁹ cōtra ueniret.

Omnes autē de cœlo delectemur litem uidentes.

Ὡς ἄρ' ἔφη. τῆ δ' αὖτε πεπειθοντο θεοὶ ἄλλοι
 πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλῆες ἦλυθον εἰς ἓνα χῶρον.
 κἀδ' ἴκλδον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέρουτε.
 κρητότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχουτες,
 δφνὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον. οὐρανόδεμ δὲ
 ζεὺς κρονίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο.

Πρῶτος δ' ὑψιβόας λειχίνουρα οὐτάσε δ' ἔβρι
 ἐσαότ' ἐν προμάχοις κτλ γαστέρα εἰς μέσσην ἦπαρ,
 κἀδ' ἔπεσεν πρηνῆς, ἀπαλάε δ' ἐκόνισεν ἐθειράε.
 τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτῶν ἀκόντισε πηλείωνα,
 πῆξεν δ' ἐν σέρνωσι βαρῶν δόρυ, τὸν δὲ πεσόντα
 εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
 στυτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ ἐμβασίχυτρον.
 ἄρτοφάγος δὲ πολύφωνον κτλ γαστέρα τύψεν,
 ἦριπε δὲ πρηνῆς, ψυχὴ δὲ μελέων ὄξενεπτη.
 λιμνόχαριε δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον πολύφωνον,
 τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδέϊ τρώσεν ἐπιφθὰε,
 αὐχένα παρ μέσσην. τὸν δ' ἐσκότησ' ὄσ' ἐκάλυψεν.
 λειχίνωρ δ' αὐτῷ τιτύσκετ δ' ἔβρι φαφνώ,
 κρη βάλεν, οὐ δ' ἀφάμαρτε κατ' ἦπαρ. ὡς δ' ἐνόησε
 κρημβοφάγος ὄχθαισι βαδείαιε ἐμπεσε φεύγων.
 ἀλλ' οὐ δ' ὡς ἀπέληγεν ἐν ὑδάσιν, ἦλασε δ' αὐτὸν,
 κἀππεσε δ' οὐκ ἀνένθυσεμ, ἐβάπτηε δ' αἶμα ἰλίμνη
 πορφυρέω. αὐτὸς δὲ παρ ἠϊόν' ὄξεντανύσθη.
 χορδῆσι λιπαρῆσι τε πορνύμνωσ' λαγόνεσσιν.
 λιμνήσιν δ' ὄχθαισι τυρογλυφον ὄξενάριξε.
 πτορογλύφον δὲ ἰδὼν καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἦλθεν
 ἦλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, πῶν ἀπιδάριψας.
 ὑδρόχαριε δ' ἔτε πέφνε πτοροφάγον βασιλῆα,

χρημαδία

Vt certe dixit, huic autem post paruerunt dei alij.
 Omnes simul autē collecti uenerunt in unū locū.
 At uenerūt pracones duo, signū belli ferentes.
 Et tunc culices magnas tubas habentes,
 Vehemēter tuba clāgebāt belli strepitū. coelit⁹ autē
 Iuppiter Saturnius intonuit signum belli mali.
 Primus autē alte clamās Lichenorē uulnerauit lācea
 Stātē inter ppugnatores p uentrē in mediū epar.
 Cōcidit autē pron⁹. teneras at puluerulētas ferit co
 Troglodytes at post ipm iaculatus ē Peliona (mas
 Infixit autē in pectore solidā lāceā. hūc autē cadentē
 Cepit nigra mors. ania autē ex corpore euolauit.
 Seutlā⁹ at utiq; occidit pcutiēs cor Embasichytrū
 Artophagus autē Polyphonū p uentrē percussit.
 Cecidit autē supinus, anima autē mēbris euolauit.
 Lymnocharis autē ut uidit pereuntē Polyphonū,
 Troglodyten petra molari uulnerauit anticipans
 Collū iuxta mediū. huic at caligo oclōs cooperuit.
 Lichenor autē ipsius concutiebat lancea lucida.
 Et pcutit, neq; aberrauit, p epar. ut autē intellexit
 Crambophagus, ripis profundis incidit fugiens.
 Sed neq; sic cessauit in aquis, impulit autē ipsum.
 Cōcidit autē nō respirauit. tingebat at sanguie lacus
 Purpureo, ipse autem iuxta littus extensus est,
 Venis pinguibus incitatus intestinis.
 Limnelius autē in ripis Tyroglyphum spoliauit.
 Pternoglyphū at uidēs Calamīnthi⁹ in timorē ue
 Saltauit autē in lacū fugiens, clypeū iaciens. (nit.
 Hydrocharis autē occidit Pternophagū regem,

ἀρχίνωρ
 à lamb
 da cau
 da.
 τρωγλο
 δύτης, q
 ingred
 atur ri
 mas &
 foramī
 σευτλα
 ος, à bé
 ta uel
 porró.
 Αρτοφά
 γος, à u
 ran do
 pane.
 πολύφ
 νομ, qu
 si tu di
 cas me
 τιουκά
 κραιμβ
 φάγος
 à uora
 dis cau
 libus.

χρμαδίω πλιξας κτλ βρέγματθ. ἐγκέφαλος δὲ
 ἐκ ρινῶν ἔσαζε. παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
 λαχοπίναξ δ' ἔπτηνε μ' ἀμύμονα βορβοροκοίτω
 ἔγχε ἐπαίξας. ὄμ δὲ σκότθ ὄσ' ἐκάλυψε.
 πρᾶσοφάγος δ' ἔσιδ' ὦμ, ποδὸς εἴλκυσε κνισοδιδώκτω
 ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χερὶ τένοντα.
 ψυχάρωαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων προὶ τεθνεώτων,
 καὶ βάλε πηλὸς σῖορ κτλ κηδύθ εἰς μέσον ἤπαρ.
 πίπτει δ' ἐοὶ πρόθεμ, ψυχὴ δ' αἰδ' ὄς δε βεβήκει.
 πηλοβάτης δ' ἔσιδ' ὦμ, πηλὸν δ' ῥάκα ρίψεν ἐπ' αὐτῶν,
 καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ δ' ἐζεύφλα πρὸς μικρὸν.
 θυμώδη δ' ἄρα κῆνος, ἔλωμ δ' ἐ γε χερὶ παχείῃ
 κείμνωρ ἐν πεδίω λίθορ ὄβριμορ ἄχθθ ἄρ' ἄρκε,
 τῶ βάλε πηλοβάτην ὑπὲρ γόνατα. πᾶσα δ' ἐκλάδη
 κνήμη δ' ἐξίτερη. πέσει δ' ὑπτιθ ἐν κονίῃσι.
 κραυγασίδης δ' ἤμωε, καὶ αὐδὶς βαῖνεμ' ἐπ' αὐτόμ,
 τύψε μέσημ δ' αὐτὸμ κατὰ γαστέρα. πᾶς δ' ἐοὶ εἶσω
 ὀξνχοινθ δ' ἰῶε. χαμαὶ δ' ἐκχυτο ἅπαντα
 ἔγκατ' ἐφελκομλῶ ὑπὲρ δ' ἄρατι χερὶ παχείῃ.
 σιτοφάγθ δ' ὡς εἶδεμ ἐπ' ὄχθισιμ ποταμοῖθ
 σκάζωμ ἐκ πολέμω ἀνεχάξερ. τείρετο δ' ἀνῶς.
 ἤλατο δ' ἐς τάφρομ, ὅππως φύγη ἀπὸν ὄλεθρομ.
 τρωξάρτης δ' ἔβαλεμ φυσίγναδομ ἐς πόδα ἄκρομ.
 ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνημ ἤλατο φεύγωμ.
 τρωξάρτης δ' ὡς εἶδεμ ἐθ' ἡμίπνοω προπεσόντα,
 καὶ οἱ ἐπέδραμν αὐδὶς ἀποκτάμναι μνεαίνωμ.
 πρᾶσαῖος δ' ὡς εἶδεμ ἐθ' ἡμίπνοω προπεσόντα,
 ἤλθε δ' ἰὰ προμάχωμ, καὶ ἀκόντισεμ ὀξεί χοίνω.
 οὐ δ' ἔρρηξε σάκθ. χέτο δ' αὐτὸν δ' ἄρ' ὄς ἀκωκῆ.

Saxo percutiens per guttur. cerebrum autem
 Ex naribus stillabat, polluebat aut sanguine terra.
 Lichopinax at occidit irrephesibile Borborocoete
 Lancea ipetum facies. obscuritas aut oculos cooperuit.
 Prassiphagus aut uides pede traxit Cnissodiocte
 In lacu autem suffocauit tenens manu neruum.
 Psicharpax autem ultus est socijs mortuis,
 Et percussit Pelusium per uentrem in medium epar.
 Cecidit autem illi ante. anima aut ad infernum iuit.
 Pelobates aut uides, luti manipulum iecit in ipsum.
 Et frontem inunxit, & excacabatur propemodum.
 Iratus est aut certe ille capiens utique manu forti
 Iacentem in campo lapidem poderosum podus terrae
 Hoc percussit Pelobatem sub genua. tota at fracta est
 Tibia dextra. cecidit autem lupinus in pulueribus.
 Craugasides aut ultus est, & rursus ibat in ipsum.
 Percussit medium aut ipsum per uentrem, totum aut ei itro
 Acutum iuncum ingrediebat. humi aut effundebat unum
 Intestina, extracta a lancea manu graui. (uersa
 Sitophagus autem ut uidit in ripis fluminis,
 Claudicans ex bello recedebat. consuebat aut ualde
 Saltauit autem in fossam, ut aufugeret diram perniciem.
 Troxartes at percussit Physignathum in pedis summa
 Celeriter aut consumptum in lacum saltauit fugiens, (te.
 Toxartes at ut uidit adhuc se uiuum, quam ante ceciderat
 Et illi incurrit rursus occidere desiderans.
 Prassa at ut uidit adhuc semiuiuum, quam ante ceciderat
 Venit per pugnatorem, et iaculatus est acuto iucce,
 Neque fregit scutum, tenebat autem ipsius lanceae acies.

Βορβοροετ
 κοιτηρ,
 quod in
 ceno ia
 ceat.
 πρασσιφ
 φάγος,
 à come
 dendo
 πορρό.
 κνισσοδι
 ωκτηρ,
 quod ni
 dorē in
 sequat.
 πηλοβά
 της, φ
 lutū in
 cedat.
 κραυγας
 σίδης, φ
 caulium
 specie re
 ferat, ne
 pe colo
 re.
 σιτοφά
 γος, φ
 bos ab
 sumat.

ἦρ δέ τις ἐν μνεσιν νέθ' ὡαῖς ἔξοχος ἄλλωμ,
 ἄρχεμαχος θίλθ' υἱὸς ἀμύμονος ἀρτεπιβόλα
 ὄρχαμος αὐτὸν ἄρη φαίνωμ κρατορὸς μοριδ' ἀρπαξ.
 ὅς μόνος ἐν μνεσιν ἀρισεύεσκε μάχεσθαι.

ση δὲ πρὸ λίμνην γαυρῶμενος οἶος ἀπ' ἄλλωμ,
 σεῦτο δὲ πορθήσαιμ βατράχωμ γλῦθ' αἰχμητῶμ.
 καὶ νύκεμ δ' ἐτελέωερ, ἐπεὶ μέγα οἱ δένθ' ἦερ,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξύ νόκσε πατὴρ ἀνδρῶμ τε θεῶμ τε,
 καὶ τὸτ' ἀπολλυμλύσε βατράχως ὤκταρε κρονίωμ.
 κινήσας δὲ κάρη, τίκη δ' ἐφδέγξατο φωνῶ.

Ω³ πόποιοι, ἢ μέγα ἔργωμ ἐν ὀφθαλμοῖσιμ ὀρῶμαι.
 οὐ μικρόμ μ' ἐπληξε μοριδ' ἀρπαξ καὶ λίμνην
 ἐνναίρημ βατράχως βλεμεαίνωμ. ἀλλ' ἄ τάχιςα
 παλλιάδ' ἀπέμψωμιν πολεμόκλονορ ἠδὲ καὶ ἄρημ,
 οἱ μιν ἀποχῆσσι μάχης κρατερόμ περ εἶοντα.

Ως ἄρ' ἔφη κρονίδης. ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθη.
 οὐτ' ἄρ' ἀθηναίης κρονίδη δένθ', οὐτε ἄρης
 ἰχθῖσα βατράχοισιμ ἄρη γέμλυ ἀπὸν ὀλεθρομ.
 ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμλυ ἄρη γόνες, ἢ τὸ σὸμ ὄπλομ
 κινείδω μέγα τιῖανοκτόνομ ὀβριμοεργόμ,
 ὦ τιτάνας πέφνες ἀρίσως ἔξοχα πάντωμ,
 ἐγκέλαδ' ὀμτ' ἐπέδῃσας, ἰδ' ἄρηια φῦλα γιγάντωμ.

Ως ἄρ' ἔφη κρονίδης δ' ἔβαλε φολόεντα κεραυόμ,
 πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαμ δ' ἐλέλιξερ ὄλυμπομ.
 αὐτὰρ ἔπειτα κεραυόμ δαιμαλίομ δ' ἰὸς ὄπλομ
 ἦν ἐπιδιήσας, ὃ δ' ἄρ' ἔπτασ' χιφρὸς ἀνακτῶ,
 πάντας μλύρ' ἐφόβησε βαλῶμ βατράχως τε μύας τε.
 ἀλλ' οὐ δ' ὡς ἀπέληγε μυνῶμ στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 ἴετο πορθήσαιμ βατράχωμ γλῦθ' αἰχμητῶμ,

Erat at̄ qdā int̄ mures iuuenis fili⁹ egregi⁹ int̄ alios
 Comin⁹ pugnās, char⁹ fili⁹ irrephēsil Artepibuli
 Princeps ip̄m Martē ondēs robustus Meridarpax
 Qui solus inter mures dominabatur pugnando,
 Stetit autē iuxta lacum elatus solus ab alijs.

Iactabat at̄ depopulatū ire ranarū gen⁹ iaculatricū
 Et certe perfecisset, qm̄ magnū ipsi robur erat,
 Nisi statim intellexisset pater hominūq; deorūq;
 Et tūc pereūtes ranas miseratus fuisset Saturnius.
 Mouens aut̄ caput, talem locutus est uocem,

O dij, certe magnum opus in oculis uideo.

Non parum me stupefecit Meridarpax placum,
 Trucidare ranas desyderans. sed celerrime

Palladē mittamus tumultuosam etiā & Martem,

Qui ip̄m arcebūt à pugna robustū q̄uis existētē.

Sic certe locut⁹ Iupiter. Mars at̄ r̄ndebat sermōe.

Neq; certe Palladis ò Iupiter potētia, neq; Martis

Poterit ranis auxiliari diram perniciem.

Sed age omnes eamus auxiliares, uel tuū iaculū

Moueat magnū, qd̄ titanas sustulit, potēs opus,

Quo Titanas occidisti egregios ultra oēs, (gātū.

Enceladūq; tumultuosēq; ligasti, & agrestia gna gi

Sic certe dixit. Saturnius at̄ iaculat⁹ ē ardēs fulmē.

Primū quidē in tonuit, magnū aut̄ cōmouit cœlū,

Sed postea fulmen terribile, Iouis telum,

Misit iuoluēs. illud aut̄ certe euolauit à manu reḡ

Oēs qdē utiq; terruit iaculat⁹, ranaq; mureq; (pli⁹

Sed neq; sic cessauit muriū exercit⁹, sed adhuc am

Cupiebat depopulatū ire ranarū gen⁹ iaculatricū,

Nisi

πρασαί
 ος, quod
 huius
 caulis
 colorē
 imiteē.
 Αρτεπι/
 βούλα,
 muris
 cogno/
 men, qd̄
 panī in/
 lidiet.
 μεριδάρ/
 παξ à ra
 piendis
 particu/
 ps.

εἰ μὴ ἅπ' οὐλύμπ'σ βατράχ'ος ἐλέησε κρονίωμ.
 ὅς γ' ἄ τότε βατράχοισιμ ἄρωγούε εὐδυέ ἐπεμφεμ.
 ἦλθομ δ' ἄζαίφνης νωτάκμονεσ, ἀγκυλοχῆλαι,
 λοξοβάται, σρεβλοί, φαλιθ'όσομοι, ὄσρακόδρ'μοι,
 ὄσοφνῆεσ, πλατώωτοι, ἀποσίλβοντεσ ἔν' ὤμοιεσ,
 βλαιασοί, χφροτένοντεσ, ἀπ' σέζνωμ ἐσορῶντεσ,
 ὀκτάποδεσ, δικάρλωι, ἀχαρῆεεσ, οἱ δὲ καλεῶνται
 καρκίνοι. οἳ γ' ἄ μυῶμ οὐράεσ σομάτεσιμ ἔκοπ'τομ,
 ἦ δὲ πόδαεσ καὶ χῆραεσ. ἀνεγνάπτομ δὲ λόγχαί.
 οὐεσ καὶ ὑπέδ'εσαμ δ'ελοί μύεσ, οὐ δ' ὑπέμεναμ.
 ἐε δὲ φυγῆμ ἐτράπομτο. ἐδ'ύετο δ' ἥλιοεσ ἦδη.
 καὶ πολέμ'σ τελετὴ μονοήμωρ'σ ἄζετελέεθ'η.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΒΑ

ΤΡΑΧΟΜΥΘΟΜΑΧΙΑΣ.

Nisi ab olympto ranas miseratus fuisset Saturnius,
 Qui utiq; tūc ranis auxiliatores ilico misit. (curuis
 Venerūt at ex iprouiso hñtes icudes ī tergo, unguis
 Obliq; ingrediētes, tortuosi, hñtes cortices ī ore, o=
 Ossei natura, lati hūeros, rutilātes ī hūer; (stripelles
 Blasi, neruosis manibus, à pectoribus intuentes,
 Octopedes, bicipites, māib⁹ incapabiles. illi at uo/
 Cācri, q; utiq; muriū caudas oribus incidebāt (cantē
 Etiā pedes & manus. flectebantur aut lanceæ.
 Quos & timuerūt miseri mures, neq; sustinuerūt,
 In fugā aut uer tebantur. occidebat autem sol iam,
 Et belli finis unius diei perfectus est.

F I N I S H O M E R I

B A T R A C H O M Y O
 M A C H I A E.

Ἐπιτάφιον εἰς Ὀμηρον Ἀντί-
πάτρῃσιδωνίῃ.

τὰν μερόπων παρθῶ, τὸ μέγα σῶμα, τὰν ἴσα μύσασα
 φθεγξαμλύαν κεφαλῆν ὧ ξένη μαονίδεω,
 ἅ δ' ἔλαχον νασίτις ἱεσπιλάε. οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ
 ἱερόν, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανῶν ἔλιπε.
 ὦ νεῦμα κρονίδαο τὸ παγκρατεῖ, ὦ κελὶ Ὀλυμπον,
 κελὶ τὰν αἶαντος ναύμαχον εἶπε βίαν,
 κελὶ τὸν ἀχιλλείοις φαρσαλίσιμ ἔκτορα πώλοισ
 ὅσέα δαρδανικῶ δρυπτόμονομ πεδίω.
 εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὸν ταλίκομ, ἴσθ' ὅτι κεύθε
 κελὶ θετίδος γαμέταρ ἅ βραχύβωλος ἴκος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐθάδε πτώ ἱεράμ κεφαλῆν κατὰ γαῖα καλύπτη
 ἀνδρῶν ἠρώων κοσμῆτρα δῆομ Ὀμηρομ.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔλω ἀνὰ σκῆσόν. ἀγίνεον ἦχι θύηλας,
 κυπρογενεῖ, ἀπενδόντες ἐτήσιον. αὐτὰρ ὁ τόξον,
 οὐλῶ ἔρωσ βάσαζε, δ'ιοισεῦσαι δὲ μεμλωῶς,
 ὀξεία δ'ενδ'ίλλεσκε. πικρὸν δ' ἰδωερ ῥῖσόν.
 μητρὸς ἐπ' ἀρήτεραι ἐπίσῶέρχων δ' ἐπελάσθη,
 ἦπατὶ δειάνδραιο κόρης φρένα αἶψα παρήσαε.
 ἀμφοτέρωι δὲ πῶδα, αὐτῶ πεφορημλῖοι οἶστρο,
 ἀλλήλων ἀπόναντο. γάμων δὲ σωίσορα λύχνον
 λαθριδίωμ θήκαντο. σιδήρεον δὲ λελογχῶς,
 αἶμα, πολυπλάγκτης προῦδωκε ποθεῶνταε ἀέλλαε,
 καὶ σφε φάσε μὲν ἄμρσεμ, ἄμρσε ἢ κηλ φιλότητωμ.

τῷ αὐτῷ, εἰς μυσσαῖον.

καὶ φρέναε ἀδρήσεια θεῶμ ἔλε, δὴ γὰρ αἰοιδ' αἶε,
 σεῦτο λαχῆμ ἄρης, μῶν ἄποινα πόνωμ.
 τῷτο κλύωμ νεμέσκῶ. ὁ τ' ἐοῖε ἐπενλώοδεμ ἔργοιε
 ἀχλύε ἀδλω. ἄρθεε τ' οὐχάδεμ ὕβριμ ἔρωε
 μυσσαῖω δ' ἐπέτελλεμ. ὁ δ' ἐκλήριζε ποθεῶντωμ
 οἶστρομ, ἀποδρέψαι παρθενίεε κάλυκαε.
 αἰνείδω δὲ μικρῆσιμ ἐπισίξασε σελίδεασιμ,
 ὅσ' ὀλίγαιε παίζωμ χρῆσιμ ἔοργεμ ἔρωε.

Μυσσαῖον

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΤ' ΗΡΩ
ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ θεὰ κρυφίωμ ἐπιμάρτυρα λύχνομ ἔρώτωμ,
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρω ὑμεναίωμ,
καὶ γάμορ ἄχλυόεντα, τὸμο ὑκ' ἴδ' ἐμ' ἄφθιτ' ἠώς.
καὶ σκῶρ καὶ ἄβυδ' ορ, ὅπῃ γάμ' ἔνυχοσ Ἡρῶσ.
υκχόμλιον τε Λεάνδρωμ ὁμῶ, καὶ λύχνομ ἄκῶσ,
λύχνομ ἀπαγγέλλοντα διακτορίω ἀφροδίτης,
Ἡρῶσ νυκτιγάμοιο γαμοσόλομ ἀγγελιώτημ,
λύχνομ ἔρωτοσ ἄγαλμα, τ' μ' ὠφέλεμ αἰθέριοσ Ζεῦσ,
ἐννύχιον μετ' ἄεθλομ ἀγῆμ ἐφ' ὁμήγυριμ ἄσσωμ,
καὶ μιμ' ἐπικλῆσαι νυμφοσόλομ ἄσσωμ ἔρώτωμ.
ὅτῃ πέλεμ σωέριθ' ἔρωμανέωμ ὀδυάωμ.
ἀγγελίω δ' ἐφύλαξερ ἀκοιμήτωμ ὑμναίωμ,
πρὶν χαλεπῶμ τωνοῖῆσιμ ἀήμοναι ἐχθρόμ ἀήτημ.
ἀλλ' ἄγε μοι μέλ' ποντί μίαν ξυωάειδε τελευτῶ
λύχνοσ σβεννῦμλιόιο καὶ ὀλλῦμένοιο Λεάνδρωσ.

Σκῶσ ἐκμ κ' ἄβυδοσ ἐναντίον ἐγυῖδι πόντομ,
γείτονέσ εἰσι πόλκεσ. ἔρωσ δ' ἀνὰ τόξα τιταίνωμ,
ἀμφοτέρησ πτολίεσσιμ ἓνα ξυωέηκεμ ὀϊσὸμ,
ἠίδεομ φλέξασ καὶ παρθένομ. οὔνομα δ' αὐτῶμ
ἱμερόεισ τε Λεάνδρωσ ἔλω καὶ παρθένοσ Ἡρῶ,
ἦ μὲν σκῶμ ἔναιεμ, ὃ δὲ πτολίεδρωμ ἄβυδ' ἔσ,
ἀμφοτέρωμ πτολίωμ πρὶ καλλίεισ ἄσέρεσ ἀμφω
ἴκελοι ἀλλήλοισι. σὺ δ' εἶποτε κείδι πρῆσιεσ,
δ' ἴξέ μοι τινὰ πύργωμ, ὅπῃ ποτέ σκισιάσ Ἡρῶ
ἴσατο λύχνομ ἔχουσα, καὶ ἠγεμόνουε Λεάνδρωσ.
δ' ἴξεο δ' ἀρχαίησ ἀλιηχέα πορθημόμ ἄβυδ' ἔσ,

M V S A E I D E E R O
E T L E A N D R O .

D Ic Dea occ̄torū testē lucernā amorū, (ptiarū
Et nocturnū natatorē p mare trāseuntiū nu/
Et coitū tēbrosū, quē n̄ uidit icorruptibil' aurora,
Et Sestum & Abybū, ubi nuptiæ nocturnæ Erūs
Natantēq; Leandrum simul & lucernam audio,
Lucernam annunciantem nuncium Veneris,
Erūs nocte nubētis nuptias ornantē nunciū, (piē
Lucernā amoris simulacrū, quā debuit æthereus Iu
Nocturnū post officiū ducere ad cōsortiū astrorū
Ac ipsam appellasse sponfas ornantē stellā amorū
Quoniā fuit ministra amatoriarum curarum,
Nunciumq; seruauiť insomnium nuptiarum,
Anteq; molestū flatibus flaret inimicus uentus.
Sed eia mihi canenti unum concine finem
Lucernæ extinctæ, & pereuntis Leandri.

Sestus erat & Abydus è regione, prope mare
Vicinae sunt urbes. Cupido aut arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuuenem urens & uirginē, nomen uero eorum
Suauisq; Leander erat, & uirgo Erò.

Hæc qdē Sestū habitabat, ille uero oppidū Aby
Ambarū urbiū perpulchræ stellæ ambo, (di,
Similes inter se. tu uero si quando illac transibis,
Quære mihi qndā turrim, ubi quōdā Sestias Erò
Stabat, lucernam habens, & dux erat Leandro.
Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi,

t Adhuc

εἰσέτι πῶς κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου· *Ἰωάννης*
 ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρου ἀβυδῶνι δώματα ναίων
 ἦρξες ἐς πόθον ἦλθε, πόθω δ' ἐνέδησε καὶ αὐτῶν;
 ἦρῶ μὲν χαρίεσα δ' ἰοτρεφές αἶμα λαχῶσα
 κύπριδ' ἢ ἡ ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἔσσα,
 πύργου ἅπ' προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσῃ,
 ἄλλη κύπρις ἄνασσα, σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
 οὐδέ ποτ' ἀγρομύνησιν ἐνωμίλησε γυναιξίμ.
 οὐδέ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεμ ἦλικ' ἢ βῆς
 μῶμον ἄλκυομλὴν ζηλήμονα δηλυτέρῳ.
 καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονες εἰσὶ γυναικες,
 ἀλλ' αἰεὶ κυδέρεα μ' ἰλασκομλὴν ἀφροδίτῳ,
 πολλαίη καὶ τὸν ἔρωτα πῆρηγορέσκε δυκλαῖς,
 μητρὶ σὺν οὐρανῇ φλογεῶν βρομέσσα φαρέτρῳ,
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἄλεινε πυριπνεύοντασ' οἰσοῦς,
 δὴ γὰρ κυπριδὶν πανδῆμιος ἦλθεμ ἔορτῃ,
 πλὴν, ἀνά σκῆδ' ἄγασιμ' ἀδῶνιδι καὶ κυδερῇ
 πασυδῆν δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἦμ' ἰκέδαι
 ὕσσοι ναιετάεσκομ' ἀλιζεφέων σφυρὰ νήσωμ,
 οἱ μὲν ἀφ' αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἅπ' κύπρῳ.
 οὐδέ γυνή τις ἔμιμνεμ ἐνὶ πτόλιος· κυδέρῳ,
 οὐ λιβάνθ' δυόεντος ἐνὶ πῆρ' ὕγασι χορεύωμ,
 οὐ φρυγίης ναέτης, οὐ γείτον' ἄσος ἀβυδῶν,
 οὐδέ τις ἠιδέωμ ὠλοπάρθεν' ἢ γὰρ ἐκεῖνοι
 αἰὲρ ὀμαρτήσαντες ὅπκ' φάτις ὄξιν ἔορτῃς,
 οὐ τόσομ' ἀδανάτων ἀγέμνω ππεύδ' ὀσι θυκλάς,
 ὅσομ' ἀγερομύων δ' ἰὰ κάλλεα παρδενικάωμ.
 ἦ δὲ θεῆς ἀνά νηὸν ἐπώχετο παρδέν' ἦρῶ,

μαρμαρυγῶν

Adhuc deflens mortem & amorem Leandri.
Verū unde Leander in Abydo domos habitans
Er^o ad amorē uenit, amore uero deuixit & ipam?

Erò elegans generosum sanguinem sortita,
 Venerſ erat ſacerdos. nuptiarū uero iperita cū eēt
 Turrim à parētibus apud uicinū habitabat mare
 Altera Venus regina. caſtitate uero & pudore
 Nunq̄ collectarum cōmercio uſa eſt mulierum.
 Neq̄ tripudium elegans adiuit iuuenilis ætatis,
 Liuorem euitans inuidum mulierum.
 Nam ob pulchritudinem inuidæ ſunt fœminæ.
 Sed ſemper Citheream placans Venerem,
 Sæpe & Cupidinem conciliabat libamentis,
 Matre cum cœleſti flammeam tremēs pharetrā.
 Sed neq̄ ſic euitauit ignitas ſagittas.
 Iamq̄ Venereum popolare uenit feſtum,
 Quod Feſti celebrant Adonidi & Veneri.
 Cateruatimq̄ feſtinabant ad ſacrum diem ire
 Quotq̄ habitabāt mari circūdatarū extrēa iſularū
 Aliq̄ qdē ab Hamonia, aliq̄ uero maritia à Cypro
 Neq̄ mulier ulla remanſit in oppidis Cytherorū,
 Non Libani odoriferi in ſummitatibus ſaltans,
 Non Phrygiæ incola, non uicinæ ciuis Abydi,
 Neq̄ ullus iuuenis amator uirginum. certe em̄ illi
 Semper ſecuti, ubi fama eſt feſti,
 Non tantū imortalium afferre feſtinant ſacrificia,
 Quantū aggregatarū ob pulchritudines uirginū.
 Verum deæ per ædem inceſſit uirgo Erò,
 Splendorem

μαρμαρυγῶν χαρίεσσα ἀπαρξάπιτσα προσώπῃ
 οἷά τε λιθοκωάρηος ἐπαντέλλισσα σελλῶν.
 ἄκρα δὲ χιονέωρ φοινίσσεν κύνκλα παρρηῶν
 ὧς ῥόδου ἐκ καλύκωρ διδυμόχοου. ἢ τάχα φαίης
 ἦρξες ἐν μελέεσι ῥόδωρ λημῶνα φανῆναι,
 χοιῆρ γὰρ μελέωρ ἐρυσθαίνετω. νιοσομλίης δὲ
 καὶ ῥόδα λιθοκίτωνος ὑπὲρ σφυρὰ λάμπετο κέρης,
 πολλαὶ δ' ἐκ μελέωρ χάριτες ῥέου. οἱ δὲ παλαιοὶ
 ῥῆε χάριτας φεύσαντο πεφυκέναι, εἶς δ' ἐτις ἦρξες
 ὀφθαλμὸς γελώωρ ἐκὰρ μ' χαρίτεσι πεδίλῃ.
 ἄτρικέως ἰέρειαρ ἐπάξιον εὔρετο κύπριε.
 ὧς ἢ μὲν πορὶ πολλὸν ἀρισεύσασα γωαικῶν,
 κύπριδος ἀρήτερα νέη διεφαίνετο κύπριε.
 δύσατο δ' ἠϊθέωρ ἀπαλὰς φρένας, οὐ δ' ἐτις ἀνδρῶν
 ἦεν ὅς οὐ μενέαινεμ' ἔχῃ ὁμοδέμνιον ἠρώ.
 ἢ δ' ἄρα καλλιδέμεθλον ὄπῃ κατὰ νηὲρ ἀλάτο,
 ἐπώμνον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
 καὶ τις ἐν ἠϊδέοισιρ' ἐδαύμασε, καὶ φάτο μῦθον.
 καὶ πᾶρτης ἐπέβλω, λακεδαίμου ἔδρακον ἄστυ,
 ἦχι μόθον καὶ ἀέθλον ἀκρόμυ ἀγλαϊάω.
 τοίλω δ' οὐ πω ὄπωπα νέλω κεδνήμ θ' ἀπαλλῶ τε.
 καὶ τάχα κύνπριε ἔχει χαρίτων μίαρ ὀπλοτράω.
 παπταίνωρ ἐμόγησα, κόρομ δ' οὐχ εὔρομ ὀπωπῆε.
 αὐτίκα πεδναίλω λεχέωρ ἐπιβήμω ἦρξες.
 οὐκ ἄρ' ἐγὼ κατ' ὄλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι,
 ἠμετέρω πρᾶκοιτιρ' ἔχωρ ἐνὶ δώμασιρ' ἠρώ.
 εἰ δ' ἐμοι οὐκ ἐπέοικε τελὴν ἰέρειαρ ἀφάσσειμ,
 τοίλω μοι κυθέρφα νέλω πρᾶκοιτιρ' ὀπάσαιε.
 τοῖα μὲν ἠϊδέωρ τίς ἐφώνεεμ, ἄλλοθεμ ἄλλος

Splendorem gratum emittens facie,

Qualis alba genas oriens luna.

Summi uero niuearū rubebant circuli genarum,

Vt rosa ex thecis bicolor, certe diceres

Erūs in membris rosarū pratum apparere.

Colore em̄ membrorū rubebat. euntis uero Erūs

Etiā rosæ cādidā indutæ tunicā sub talis splēdeant

Mltæ uero ex mēbr̄s græ fluebāt, sed atiq̄ (puellæ

Treis Gratias mētiti sunt esse, alteruter uero Erūs

Oculus ridens centum gratijs pullulabat.

Profecto sacerdotem dignam nacta est Venus.

Sic ea quidem plurimum antecellens foeminas

Veneris sacerdos noua apparebat Venus.

Subiit aut̄ iuuenū teneras mentes, neq̄ ullus uit̄

Erat, qui non affectaret habere coniugem Eró.

Illa aut̄ benefundatā quacūq̄ per ædem uagabat̄,

Seq̄ntē mētē habebat & oculos & p̄cordia uirorū

Atq̄ aliqs in̄ iuuenes admiratus ē, & dixit uerbū:

Et Sparten peragraui, Lacedæmonis uidi urbē

Vbi laborem & certamē audimus puchritudinū,

Talē autē nondū uidi puellā, prudentēq̄ tenerāq̄

Et forte Venus habet gratiarū unam iuuenum.

Intuens defessus sū, satietatē aut̄ nō iueni aspectus.

Statim moriar cubilia ubi conscenderim Erūs.

Non ego in cœlo cuperem deus esse,

Nostram uxorem habens domi Eró.

Si autem mihi non licet tuā sacerdotem tractare,

Talem mihi Cytherea puellam uxorem præbeas.

Talia iuuenum quisq̄ locutus est, undiq̄ alius

ἔλκῃ ὑποκλήπῃωρ ἐπεμήνατο κάλλι κέρη.

Δίνοπαδὲς Λεῖανδρε, σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κέρη
οὐκ ἔβελες κρυβίοισι κατατρύχην φρένα κέντροις
ἀλλὰ πυριπνευσοῖσι δαμείς ἀδόκητῃ οἴσοις
οὐκ ἔδελες ζώην πρὶ κάλλιῃ ἄμμορῃ ἥρως.
σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων
καὶ κραδίη πάφλαζερ ἀνικῆτ' αὐτὸς ὄρη.
κάλλι γὰρ πρὶ πυσορ ἄμωμήτοιο γυναικὸς
ὀξύτρον μρόπεσι πέλῃ πῆρ ὀρέντος οἴστ'.
ὀφθαλμὸς δ' ὀδὸς ὄρη ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολῶν
ἔλκος ὀλιθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδελῃ.
εἶλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρὸμῃ, αἰδῶς.
ἔβρε μενὶ κραδίη. αἰδῶς δέ μιν εἶχεν ἀλῶνα.
δάμβει δ' εἶδ' ἄρισον, ἔρωσ δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ,
δαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωσ ἀναιδείῳ ἀγαπάζωμ,
ἥρέμα ποσίμ ἔβαινε, καὶ ἀντίομ ἴσατ' κέρη.
λοξὰ δ' ὀπιπτεύωμ δολορῶς ἐλέλιζερ ὀπωπάς,
νεύμασιν ἀφθόγοισι πρὶ ἀπλάζωμ φρένα κέρη.
αὐτὴ δ' ὡς ζυθέκκε πόδομ δολόεντα λεάνδρσ
χαῖρεμ ἐπ' ἀγλαίησιν, ἔμ ἥσυχῇ δὲ καὶ αὐτὴ
πολλάκις ἰμερόεσα μ' ἔμ ἀπέκρυψεν ὀπωπῆμ,
νεύμασι λαδριδίοισιν ὑπαγγελέσσα λεάνδρσ.
καὶ πάλιν ἀντέκλιεν. ὃ δ' ἐνδοδι θυμὸν ἰάνθη,
ὅτι πόδομ ξυθέκκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατ' κέρη.
ὄφρα μὲν οὖν λεῖανδρῃ ἐδίξετ' ἀδριόμ ὡρῶ,
φέγος ἀνασεύλασα κατήϊερ ἐς δύσιν ἥως,
ἐκ ποράτης δ' ἀνέφαινε βαδύσκιος ἔσπορος ἄση,
αὐτὰρ ὃ δαρσαλέως μετεκίαδεμ ἐγγύδι κέρη
ὡς ἴδε κυανόπεπλομ ἐπιδρῶσκουσαμ ὀμίχλω,

ἥρέμα

Vulnus cælans infaniuit pulchritudine puellæ.

Grauiapasse Leãder, tu at ut uidiſti iclytã puellã

Nolebas occultis conſumere mentem ſtimulis,

Sed ardentibus domitus inopinato ſagittis,

Nolebas uiuere perpulchræ expers Erũs.

Simul in oculorum radijs creſcebat fax amorum,

Et cor feruebat inuicti ignis impetu.

Pulchritudo enim celebris immaculatæ foeminae,

Acutior hominibus eſt ueloce ſagitta.

Oculus uero uia eſt. ab oculi icibus

Vulnus delabitur, & in præcordia uiri uiat.

Cepit at ipſum tunc ſtupor, ipudẽtia, tremor, pudor.

Tremuit qdẽ corde, pudor nõ ipſum tenebat captũ

Obſtupuit uero pulchritudinẽ optimã. amor uero

Audaçter at ob amorẽ ipudẽtiã affectãs (adẽit pu

Tacite pedib⁹ icedebat, et cõtra ſtetit puellã (dorẽ.

Oblique uero intuẽs dolofos torquebat oculos,

Nutibus mutis deuians mentem puellæ.

Ipfã uero ut ſenſit amorem dolofum Leandri,

Gauifa eſt ob gratias ſuas. tacite uero & ipſa

Sape gratam ſuam deiecit faciem,

Nutibus occultis innuens Leandro,

Et rurfus extulit. ille uero intus animo gaudebat,

Quod amorem ſenſit, & non renuit puella.

Dum igitur Leander quærebat occultã horam,

Lucem cõtrahens deſcendit ad occaſum aurora.

E regione autẽ apparuit umbroſa ueſperæ ſtella.

Sed ipſe audaçter adibat propẽ puellam,

Vt uidit atratas inſurgere tenebras,

ἦρέμα μὲν θλίβωμ ῥοδ' οὐδέα δ' ἄκτυλα κέρηε
 βυασόδεμ ἔσουάχιζεμ ἀδέσφαρμ. ἦ δὲ σιωπῆ
 οἷά τε χωομλῆν ῥοδέμ δ' ἐξέπαζε χῆρα.
 ὧε δ' ἐρατῆε ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κέρηε,
 παρσαλέωε παλάμη πολυδαίδαλομ ἔλκε χιτῶνα.
 ἔχαστα τιμῆντοσ ἀγωμ ἐπὶ κεύθεα νηῆ.
 ὀκναλέωε δὲ πόδ' εοσιμ ἔφέωπερ παρθένομ ἦρω
 οἷά πρ οὐκ ἐδέλυσσα. τοίλω δ' ἀνενείκασ φωνῆμ,
 δηλυτέροισ ἐπέεσιμ ἀπελείυσσα λεάνδρω.

Ξῆνε, τί μαργαίνεε; τί με δύσμορε παρθένομ ἔλκεε;
 ἄλλω δ' εὔρο κέλδωδομ. ἐμὸμ δ' ἀπόλειπε χιτῶνα,
 μῶνιμ ἐμῶμ ἀποίηπε πολυκτεάνωμ γενετήρωμ.
 κύπριδ' οὔσοι ἔοικε θεῆε ἴεραμ ἀφάσειμ.
 πρθενικῆε ἐπὶ λέκτρομ ἀμήχανόμ ὄσμ ἰκέσθαι.
 τοῖα μὲν ἠπέιλησεμ ἔοικότα πρθενικῆσιμ.

θηκλήε δὲ λεάνδρωε ἐπεὶ κλύεμ οἷσσομ ἀπφλῆε.
 ἔγνω πειθομλῶμ σημηῖα πρθενικῶμ.

καὶ γὰρ ὅτ' ἠἰδέοισιμ ἀπελείωσι γυναιῖκεε,
 κυπριδίωμ, ὄρωμ αὐτάγελοί εἰσιμ ἀπελαιί,
 πρθενικῆε δ' ἔουδομ ἔυχσομ αὐχένα κύσαε,
 τοῖομ μῦθομ ἔειπε πόδιε βεβολημλῶ οἷσσομ.

Κύπρι θίλη μετὰ κύπριμ, ἀθηναίη μετ' ἀθῶλω,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονήσιμ ἴσω καλέω σε γυναιξίμ,
 ἀλλὰ σε δυγατέρεσι δ' ἰὸε κρονίων οἷσσω.
 ὀλεῖ οὔσοι ἐφύτοσε, καὶ ὀλβίη ἠτέκε μήτηε,
 γαστήρ ἠσ' ἐλόχουσε μακρτάτη. ἀλλὰ λιτάωμ
 ἠμετέρωμ ἐπάκθε. πόδιε δ' οἷκτηρομ ἀνάγκω.
 κύπριδοε ὧε ἴερα μετέρχεο κύπριδ' ἔργα,
 παρθένομ οὐκ ἐπέοικεμ ὑποδρῆσειμ ἀφροδίτη.

παρθενίμ

Tacite quidem stringens reseos digitos puellæ,
 Ex imo suspirabat uehementer, illa uero silentio
 Tanquam irascens roseam retraxit manum.
 Ut uero amatae sensit instabileis nutus puellæ,
 Audacter manu uariam traxit uestem,
 Ultima uenerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigre autē pedibus sequebatur uirgo Erò
 Tanquam nolens, talemq; emisit uocem,
 Fœmineis uerbis minans Leandro.

Hospes qd insanis? qd me infelix uirginē trahis?
 Alia ito uia, meamq; dimitte uestem.

Iram meorum euita locupletum parentum.
 Veneris non te decet deæ sacerdotem sollicitare.
 Virginis ad lectum difficile est ire.

Talia minata est conuenientia uirginibus.

Eceminearū autē Leāder ubi audiuit furorē mi/
 Sensit persuasarum signa uirginum. (narum,
 Etenim cum iuuenibus minantur fœminæ,
 Venerearū cōsuetudinū per se nunciæ sunt minæ.
 Virginis autē beneuolēs bonicoloris collū osculat⁹,
 Tale uerbum locutus est amoris ictus stimulo.

Ven⁹ chara post Venerē, Minerua post Miner /
 Nō em̄ terrestrib⁹ æqualē uoco te mulieribus, (uā,
 Sed te filiabus Iouis Saturnij assimilo.

Beatus q te plantauit, & beata quæ peperit mater,
 Venter qui te portauit felicissimus. sed preces
 Nostras exaudi, amorisq; miserere necessitatis.

Veneris ut sacerdos exerce Veneris opera.

Virginem non decet administrare Veneri.

Πυθηνικάϊς οὐ κύπρις ἰαίνεται . ἦρ δ' ἐδελήσῃς
 δεσμὰ θεῆς ἐρώεντα καὶ ὄργια πῖσάδ' αἴναι,
 ἔσι γὰρ ἄρ' καὶ λέκτρα . σὺ δ' εἰ Φιλίης κυθήραμ,
 Δελφινόωρ ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε, καὶ ἦρ ἐδέλῃς πρᾶκοίτῳ
 τόρ σοι ἔρωε ἦρ' ἔτυσεμ' εἰς βελέεσι κιχῆσας,
 ὧς θρασῶν ἠρακλῆα θοὸς χρυσόζυγαπιε ἔρμῃς
 Δητεύφρ' ἐκόμιζεμ' ἰαροδ' ἀνίλω ποτὶ νύμφῳ .
 σοὶ δ' ἐ με κύπριε ἔπεμπε ἄρ' οὐ σοφὸς ἦγαγεμ' ἔρμῃς .
 Πυθέν' ἄρ' οὐ σε λέλθωμ' ἀπ' ἄρακαδίνης Αταλάντη,
 ἦ ποτε μὴ φλανίωνος ἔρασσαμλύσ' φύγεμ' εὐνύῳ
 Πυθηνίης ἀλέγυσα . χολωσαμένης δ' ἀφροδίτης
 τὸν πάρ' ἄρ' οὐκ ἐπόθησεμ, ἐνὶ κραδίῃ δέτ' πάσῃ .
 πείθεο καὶ σὺ φίλη, μὴ κύπριδι μῶϊμ' ἐγείρηε .
 ὧς εἰ πῶρ παρέπεισεμ' ἀναينوμένης φρένα κέρης
 θυμὸν ἐρωτ' τόκοισι Πυθαπλάγξας ἐνὶ μύθοισι .

Πυθηνική δ' ἄφθογγ' ἐπίχθονα πῆξεμ' ὀπωπῶν,
 αἰδοῖ ἐρυδιώσαμ' ὑποκλέπτισσα παρηῆμ,
 καὶ χθονὸς ἔξεεμ' ἄκρομ' ἐπ' ἵχνεσιμ, αἰδομένη δέ
 πολλακίς ἀμφ' ὤμοισιμ, ἐὸν ξυνέργε χιτῶνα .
 πρὸς γὰρ τὰ δ' ἐ πάντα προάγγελα, Πυθηνικῆς δέ
 πεπομένης ποτὶ λέκτρον, ὑπόχεσις ὅτι σιωπή .
 ἦδ' ἦ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατ' κέντρον ἐρώτων .
 δέρμετ' δέ κραδίῳ γλυκοῦσ' πυρὶ Πυθένος ἠρώ,
 κάλλι' δ' ἰμορόεντος ἀνεπρόϊκτο Λεάνδρου .

ὄφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεμ' νεύσσαμ' ὁμίχλῳ
 τόφρα δέ καὶ Λεάνδρου ἔρωμανέεσσι προσώποισι
 οὐ κάμει εἰσορόωμ' ἀπαλόχθοον αὐχένα κέρης .
 εἴτε δέ Λεάνδρου γλυκερὴν ἀνευείκατ' φωνήμ .

Virginitibus Venus non gaudet. si uero uolueris
 Instituta deæ desyderada, & ceremonias fidas di
 Sūt nuptiæ & lecti. ru autē si amas Venerē (scere,
 Mulcentium mentem ama suauem legē amorum,
 Tuumq; supplicē me accipe, & si uolueris cōiugē
 Quē tibi Cupido uenat⁹ est, suis sagittis affecut⁹
 Sicut audacē Herculē uelox auriuirga Mercurius
 Seruitū duxit Iardanen ad puellā .i. Omphalen.
 Tibi uero me Venus misit. & n̄ sapiēs adtulit Mer
 Virgo non te latet ex Arcadia Atalanta, (curius.
 Quæ olim Milanionis amantis fugit lectum,
 Virginitatem curans. irata autem Venere,
 Quem prius non amauit, in corde posuit toto.
 Persuadere & tu chara, ne Veneri iram excites.
 Sic factus, persuasit recusantis mentem puellæ,
 Animum amoriperis errare faciens uerbis.

Virgo autē muta, in terram fixit aspectum,
 Pudore rubefactam abscondens genam.
 Et terræ rasit sūmitatē in uestigijs. cū puderet autē
 Sæpe circa humeros suam contraxit uestem.
 Persuasionis em̄ hæc oīa prænuncia . uirginis autē
 Persuasæ ad lectum, promissio est silentium.
 Iam suauamarum suscepit stimulum amorum.
 Verebatur autem cor dulci igne uirgo Erō,
 Pulchritudineq; suauis stupeſcebat Leandri.

Dū igiſ ad frā habebat. s. nox de⁹, iclinatā caligi
 Tunc & Leāder amore furente uultu (nem,
 Non laborabat uidens tenerum collum uirginis.
 Sero uero Leandro suauem emisit uocem,

uerecundiæ

αἰδῶς ἕγχεον ἔρτυθ' ἀποσάξασα προσώπων.

Ξῆνε, ποῖς ἐπέεσι τάχ' ἄμ' ἠὲ πῶς ὄριναίς.
 τίς σε πολυπλανέωμ' ἐπέωμ' ἐδίδαξε κελύδης;
 οἱ μοι, τίς δ' ἐκόμισεν ἐμῆν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 ταῦτα δὲ πάντα μάτηρ ἐφθέγγεο. πῶς γὰρ ἀλήθης
 ξῆνθ' ἐὼμ' ἠὲ ἄπισθ', ἐμῆ φιλότῃ μιγείης;
 ἀμφαδ' οὐ δ' ὠιάμεθα γάμοις ὀσίοισι πελάσσαι
 οὐ γὰρ ἐμοῖς ἠκέεσσιν ἐπεύαδεν. ἢ δ' ἐδελήσῃς
 ὡς ξῆνος πολύφοιτος ἐμῆν ἐς πατρίδα μίμνεν,
 οὐ δ' ἄνασαι σκοτόεσσα μ' ὑποκλέπτειν ἀφροδίτῃ.
 γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομθ'. ὣν δὲ σιωπῆ
 ἔργον ὅπως τελεῖται, ὣνί τριόδοισιν ἀκῆα.

εἰπέ δὲ μὴ κρύψῃς τὸν οὐνομα καὶ σέο πάτρην.
 οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθεμ. ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν ἦρώ.
 πύργος δ' ἀμειβόκτος ἐμὸς δόμθ' οὐρανομήκης,
 ὧνί ναιετάσασα σὺν ἀμειπόλῳ τινὶ μύθῃ
 σῆσιάθ' πρὸ πόλκος ὑπὲρ βαθυκύνμονας ὄχθας
 γείτονα πόντον ἔχω συγεραῖς βελήσιν τοκήων.
 οὐδέ μοι ἐγγύς ἔασιν ἐμήλικες, οὐδέ χορῆαι
 ἠιδέων πῦρ ἔασιν. αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἡὼ
 δ' ἄλλος ἠνεμόεντος ἐπιβρέμῃ οὐασιν ἠχῆ.
 ὡς φαρμύκη ῥοδέημ ὑπὲρ φάρεϊ κρύπτει πῦρ ἠὲ,
 ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέρῃσι δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.

Διᾶνδρος δὲ πόδ' εὖ βεβολημύθ' ὄξει κέντρῳ,
 φράζετο πῶς κερ' ἔρωτος ἀεθλεύσ' ἔμ' ἀγῶνα.
 ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρωε βελέεσσι διαμάξαι,
 καὶ πάλιν ἄνερος ἔλκος ἀκέσεται. οἷσι δ' ἀνάσσει
 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βελκφόρθ' ὄξει βροσῆσιν.
 αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χαίσμεναι Διᾶνδρῳ.

Verecundiæ madidum ruborem stillans à facie.

Hospes tuis uerbis forsan & petram moueres.

Quis te uariorum uerborum docuit uias?

Hei mihi, quis te duxit meam ad patriam terram?

Hæc aut omnia frustra locutus es. quomodo enim uagus

Hospes cum sis, & infidus, meo amori misceris?

Manifeste non possumus nuptiis legitimis coniungi.

Non enim meis parentibus placet. si autem uoles

Vt hospes profugus mea in patria manere,

Non potes tenebrosam abscondere Venerem.

Lingua enim hominum amica conuicij. in silentio autem

Opus quod perficit aliquis, in triuijs audit.

Dic uero ne cales tuum nomen, & tuam patriam.

Non enim meum te lateat, mihi nomen inclitum Ero.

Turris autem circumsona, mea domus altissima,

Qua inhabitans cum ancilla quadam sola

Sestiensem ante urbem, supra profundas undas

Vicinum mare habeo inuisis consilijs parentum.

Neque me propè sunt coetaneæ, neque choreæ

Iuuenum adsunt. semper autem nocte & die

Ex mari uentoso insonat auribus sonitus.

Sic fata, roseam sub ueste calabat genam

Rursus pudore affecta, suis autem accusabat uerbis.

Leander autem amoris, percussus acuto stimulo,

Cogitabat quomodo amoris exerceret certamen,

Virum enim uariis consilijs amor sagittis domat,

Et rursus uiri uulnus medicat. quibus autem dominat

Ipsi omnidomitor consultor est mortalibus.

Ipsè etiam amanti auxiliatus est Leandro.

Tandem

ὄψ' ἐδ' ἀλασίσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον.

ἄρδ' ἐνε σὸν δ' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα πρῆσω
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ.
 οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τελὼ μετανεύμενθ' εὐνίω,
 οὐ βρόμον ἤχηεντα βρῦγδ' ὅποιον θαλάσσης,
 ἀλλ' αἰεὶ ἤτι νύκτα φορεύμενθ' ὕγρὸς ἀκοίτης
 νήσομαι ἐλλήπωνετ' ἀγάρροον. οὐχ ἕκαθετ' ἄρ
 ἀντία σοῖο πόλκος ἔχω πτολίεθρον ἀβύδ'·
 μῦθον ἔμοι ἕνα λύχνον ἄπ' ἡλιβάτ' εἰς πύργου
 ἐκ πρῶτης ἀνάφαινε ἤτι κνέφας, ὄφρα νοήσας
 ἔσσομαι ὀλκὰς ἔρωτ'· ἔχωρ σέδεμ' ἀσέρα λύχνον,
 καί μιν ὄπιω τένωρ οὐκ ὄφομαι δῶτα βοώτην.
 οὐδ' ἄρα σὺν ὠρίωνα καὶ ἄβροχον ὀλκὸν ἀμάξης,
 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκῶν ὄρμον ἰκοίμην.
 ἀλλὰ θίλη πεφύλαξο βαρυπνεύοντασ' ἀήτας
 μή μιν ἀποσβέσσωσι, αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω
 λύχνον ἔμ' βιότιον φαεσφόρον ἠγεμονῆα.
 εἰ ἔτεον δὲ δέλης ἔμ' οὔνομα καὶ σὺ δ' αἰῶναι,
 οὔνομά μοι Δεῖανδρος εὐσεφάν' εἰ πόσις ἦρξ.

Ὡς οἱ μὲν κρυθίοισι γάμοις σωέθεντο μιγλῶναι,
 καὶ νυχίην θιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμνωαίωμ,
 λύχνου μῦθου ἠρῆσιν ἐπιβόσσαντ' φυλάσσαι,
 ἢ μὲν φάος τανύεμ, ὃ δὲ κύματα μακρὰ προῆσαι.
 παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ἠμνωαίωμ,
 ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσθίδησαν ἀνάγκη,
 ἢ μὲν ἔον ποτὶ πύργου, ὃ δ' ὄρφναίην ἀνὰ νύκτα
 μή τι πρῶτα πλάζοιτο βαλὼν σημήϊα πύργου,
 πλῶε βαθυκρηπίδος ἐπ' εὐρέα δῆμον ἀβύδ'·
 παννυχίην δ' ὀάρωμ κρυφίως ποθέοντες ἀέθλας,

Tandem autē ingemēs, percalidū dixit uerbum.

Virgo tuū pp̄t̄ amorē, & asperā undā trāsibo,
Si igni ferueat, & innauigabilis erit aqua.

Non timeo grauem undam tuum adiens cubile,

Non fremitū resonantē grauis murmuris maris.

Sed semper p̄ noctē portatus madidus maritus

Nauigabo Hellepontū ualdefluētē. nō lōge enī

Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi unam lucernā ab excelsa tuaturri

E regione ostende it̄: tenebris, ut intuens

Sim nauis Amoris, habens tuū stellam lychnum,

Atq; ipsum aspiciens ne uideā occidentē Booten

Nec asperū Orionē, ac īmadidā tractionē currus,

Patriæ obuiæ ad dulcem portum uenirem.

Sed chara caue grauiter flanteis uentos,

Ne ipsam extinguant, & statim animam perdam

Lychnum meæ uitæ luciferum ducem.

Si uere autem uis meum nomen & tu scire,

Nomen mihi Leander benecomptæ cōiux Erūs.

Sic ij̄ qdē clādestinis nuptiis cōponebāt misceri,

Et nocturnam amicitiam, & nuncium nuptiarum

Lucernæ testimoniis pacti sunt seruare,

Illa qdē lucē extēdere, hic autē undas lōgas trāsire:

Pernoctationes autem experti uigilū nuptiarum

A se inuiti separati sunt necessitate,

Hæc qdē suā ad turrim, hic autē obscurā per noctē,

Ne quid erraret iaciens signa turris,

Nauigabat pfūdifundamēti ad latū ppl̄m Abydi

Totāq; noctē cōiugū clādestina desyderātes cer-

stamia

Sæpe

πολλάκις ἤρῃσαν ἄρ μολεῖν θαλαμηπόλοιο ὄρφνη,
 ἦδη κυανότεπε λυγρὰ ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη,
 ἀνδράσι μὴ ὑπνομ' ἀγασσά κηλ' οὐ ποθέοντι λεάνδρω.
 ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
 ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομύων ὑμνυαίων,
 μῆρυγίω λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύω,
 εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόποιο ἀγγελιώτη.
 ὧς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλη,
 ἦρῶ λύχνοιο ἔφαινε. ἀναπτομύοιο δὲ λύχνοιο
 θυμὸν ἔρωσ' ἔφλεξε μὲν ἐπιγομύοιο λεάνδρω.
 λύχνοιο καιομύω σιωπαίε. παρ' δὲ θαλάσσης
 μαινομύω μὲν ῥοδίω πολυηχέα βόμβοιο ἀκτῶν,
 ἔτρεμε μὲν ἄρ πρῶτοιο. ἔπειτα δὲ θάλασσοιο ἀείρας
 ῥοίοιο προσέλεκτο πῆρηγορέω μύθοιο.

Δεινὸς ἔρωσ', κηλ' πόντοιο ἀμείλιχος. ἀλλὰ θαλάσσης
 ἔσι μὴ ὑδῶν. τὸ δ' ἔρωτ' ἔμὲ φλέγει ἐν δόμουχοιο πῦρ.
 λάξεο πῦρ κηλ' ἴκ, μὴ δειδίδι νήχυτοιο ὑδῶν.
 δεῦρό μοι εἰς ὀλιότητα. τί δὴ ῥοδίω ἀλεγίζεις;
 ἀγνώσσεις ὅτι κύπριος ἀπόωσοιο ἔσι θαλάσσης,
 κηλ' κηλ' πόντοιο κηλ' ἡμετέρωιο ὀδυάω;

Ὡς εἰπὼν μελέωιο ἔρατῶιο ἀπεδύσατο πέπλοιο
 ἀμφοτέρωιο παλάμησι. ἔω δ' ἔσφιγξε κηλ' ὄν.
 ἠϊόν' ἔσφιγξε. δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.
 λαμπομύω δ' ἔσφινδ' ἀεὶ καπναυτία λύχνοιο
 αὐτὸς ἔωιο ἔρέτης, αὐτὸς ὀλοιο, αὐτόματ' ὀνυξ.

ἦρῶ δ' ἠλιβάτοιο φασφάροιο ὑπόδιο πύργω
 λυγαλέης αὐραίοιο ὄδωιο πνεύσειο ἀήτης
 φάρεϊ πολλάκι λύχνοιο ἔπῃσκειο. εἰσόκε σκῆψ'
 πολλὰ καμῶιο λεάνδρωιο ἔβη ποτιῖο ἀύλοχοιο ἀκτιῶ.

Sæpe opruntat uenire cubiculū ornātem noctem.
 Iam atrata cucurrit noctis caligo,
 Viris somnum afferens, & nō amanti Leandro.
 Sed multifremi apud littora maris
 Nuncium expectabat lucentium nuptiarum,
 Testimoniū lucernæ lugubris expectans,
 Lecticę clandestini procul specularē nuncium.
 Vt uero uidit nigræ obscurā noctis caliginem,
 Erō lucernam ostendit. accensa uero lucerna
 Animum Cupido exussit festinantis Leandri,
 Lucerna ardente coardebat. apud uero mare
 Insanarū undarū multifonū fremitum audiens,
 Tremebat qdē primū, postea aut audaciā excitās
 Talibus alloquebat, consolans mentem, uerbis.

Grauis amor, & mare implacabile. sed maris
 Est aqua, uerum amoris me urit intestinus ignis.
 Assume ignem cor, ne time effusam aquam.
 Ades mihi in amorem, cur fluctus curas?
 Ignoras quod Venus nata est è mari,
 Et dominatur ponto, & nostris doloribus?

Sic fatus, membra amabilia exiit uestem
 Ambabus manibus, suoq; astrinxit capiti,
 Littoreq; exiuit, corpusq; deiecit in mare,
 Splendentēq; festinabat semp aduersus lucernam
 Ipse remex, ipse classis, ipse sibi nauis.
 Erō autem alta lucifera super turri,
 Perniciosis auris undecunq; spiraret uentus,
 Veste sæpe lucernam tegebat, donec Sesti
 Multū fatigatus Leāder iuit ad portuosum littus,

καὶ μὴ ἔορ ποτὶ πύργον ἀνήγαγε· κὴ δὲ θυράων
 νυμφῶν ἀδομαίνοντα πρὶ πτύξασα σιωπῆ,
 ἀφροκόμοις ῥαθάμιγγας ἔτι σάζοντα θαλάσσης
 ἦγαγε νυμφοκόμοιο μυχούς ἐπὶ πρὸ δειῶν Θ,
 καὶ χροῶ πάντα κάδην· δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίω
 εὐσώμω ῥοδέω· καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν·
 εἰσέτι δ' ἀδομαίνοντα βαθυσώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμειχυθεῖσα θιλώορας ἔνεπε μύθους·

νυμφίε πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε πολλὰ μόγησας, ἀλίς νύτι ἀλμυρὸν ὕδωρ
 ὀδμήτ' ἰχθυόεσσα βαρυγδ' ὄποιο θαλάσσης,
 δεῦρο πούεις ἰδρῶτας ἐμοῖς ἐνὶ κάτθεο κόλποις·

ὦς ἢ μὲν ταῦτ' εἶπερ ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίξην·
 καὶ δεσμῶν ἐπέβησεν ἀριονόου κυδορείης,
 ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρητος, ἔην λέχθ', ἀλλ' ἄτορ ὕμνων
 οὐ ζυγίην ἰερῶντις ἐποδμήμησεν ἀοιδῶν,
 οὐ δ' ἄδωρ ἦσσαν τε σέλας θαλαμηπόλοισιν ἐνὶ νῆρ,
 οὐ δὲ πολὺ σκάειδμω τις ἐπεσκήρησε χορείη,
 οὐχ ὑμέναιοι ἀψε πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ λέχος σορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐνώρως
 σιγῆ πασὸν ἔπειξεν, ἐνὶ νυμφοκόμῃσιν δ' ὀμίχλη,
 καὶ γάμθ' ἦν ἀπ' ἀνδρῶν ἀειδομῶν ὑμναίων·
 νῦξ μ' ἔην κείνοισι γαμος ὀλθ', οὐ δὲ ποτ' ἦως
 νυμφίον εἶδε δέανδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νῆχετο δ' ἀντιπῶροιο πάλιν ποτὶ δῆμον ἀβύδου
 ἐν νυχίω ἀκόρητθ' ἔτι πνεύων ὑμναίων·
 ἦρώ δ' ἐλκεσίπεπλθ' εἶοις λήθησά τοκῆας
 πρὸ θένθ' ἡματίη, νυχίη γωή· ἀμφότοροι δὲ
 πολλάκις ἠρήσαντο καπθέμεν ἐς δύσιν ἠώ·

Et ipsum suam ad turrim adduxit. ex ianuis uero
 Sponsum anhelantem complexa silentio,
 Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris
 Duxit spōsaornātis ad penetralia uirgialis cubiculi,
 Et corpus totum absterfit, corpusq; unxit oleo
 Bene olenti roseo, & mareolentē extinxit odorē.
 Adhuc autē anhelantem altestratis in lectis
 Sponsum circumfusa, blanda emisit uerba.

Spōse multū laborasti, q̄ nō passus ē spōsus ali⁹.
 Sponse multum laborasti, fatis tibi est falsa aqua
 Foetorq; piscosus frementis maris.
 Huc tuos sudores in meos pone sinus.

Sic illa hæc locuta est. ille uero statim soluit zonā,
 Et leges inierunt beneuolæ Veneris.
 Erāt nuptiæ, sed sine choreis. erat lect⁹, sed sine hy-
 Non cōiugiū sacrū quisq; laudauit poëta, (mnis.
 Non tædarum illuminabat lux cubiculariū lectū,
 Neq; peragili quisquam insiluit chorea.
 Nō hymenæū cantauit pater, & uenerāda mater.
 Sed lectū sternens pficientibus nuptias in horis
 Silētiū thalamū fixit. spōsam uero ornauit caligo,
 Et nuptiæ erant longe à canendis hymenæis.
 Nox qdē erat illis nuptiarū ornatrix. nūq; aurora
 Sponsum uidit Leandrum manifestis in lectis.
 Nauigabat at è regiōe positi rursus ad pplm Aby-
 Nocturnos isatiabilis adhuc spirās hymenæos. (di-
 Ast Erò longa induta ueste suos latens parentes
 Virgo diurna, nocturna mulier. utriq; autem
 Sæpe optarūt descendere ad occasum auroram.

Ως οἱ μὲν θιλόπτες ὑπεκλέποντες ἀνάγκη,
 κρυπῆσθ' ἢ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυδορεῖς,
 ἀλλ' ὀλίγοι ζώεσκοι ἐπὶ χρόνον, οὐδέ τίς κ' ἔστι
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμνυαίων
 ἀλλ' ὅτε παχυνέτω ἐπήλυθε χεῖματος ὤρη
 φρικαλέας δονέσσαι πολυστροφάλιγγας ἀέλλας
 βένθεσθ' ἀσκήρικτα καὶ ὑγρὰ δέμεσθ' αἰσάσσης
 χεμέριοι πνεῖοντες ἐπεσφύλιζον ἀῆται
 λαίλαπι μασίζοντες ὄλιω ἄλα. τυπφορμύνης δὲ
 ἦδη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχράδι χέρσῳ,
 χερσὶν καὶ ἀπίσῳ ἀλυσκάζῳ ἄλα ναύτης.
 ἀλλ' οὐ χιμῆρας σε φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης,
 καρτρώδ' ὕμει δ' ἀνδρῶν. διακτορῆ δ' ἐσε πύργῳ,
 ἦδ' ἀδ' ἀσκαίνουσα φαεσφορίῳ ὑμνυαίων,
 μαινορμύνης δ' ὠτρυνεμ' ἀφειδίσαντα θαλάσσης,
 νηλεῖς καὶ ἀπίσοι, ὄφελλε δὲ δ' ὕσμορος ἦρῶ,
 χεῖματ' ἴσα μύλοιο μύλων' ἀπάνονθε δ' ἀνδρῶν
 μηκέτ' ἀναπτορμύνη μινυώριον ἀσέρα λέκτρῳ.
 ἀλλὰ πόδ' ἑκαὶ μοῖρα βιήσατο. θελγορμύνη δὲ,
 μοιρῶν ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι δ' ἀλὸν ἐρώτων.

Νυξ ἦν, εὐ τε μάλιστ' ἀβασυπνεῖσσι μ' ἀῆται
 χερσὶν πνοιῆσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,
 ἀθρόον ἐμώπιτ' ἴσσι ἐπὶ γηγμῖνι θαλάσσης.
 δὴ τότε λείανδρός περ ἐθήμον' ἑλπίδι νύμφης,
 δυσκελάδῳ πεφόρητο θαλασσαίων ὑμνυαίων.
 ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σώϊδες δ' ὕδωρ,
 αἰθέρι μίσητο πόντος. ἀνέγρετο πάντοδ' ἐμ ἢ γῆ
 μαρναρμύων ἀνέμων. ζεφύρω δ' ἀντέπνεεμ' εὖρος,
 καὶ νότος ἐς βορέω μεγαλαῖς ἐφέκκεμ' ἀπειλάς.

Sic ij quidem amoris abscondentes uim,
 Occulta delectabantur inter se Venere .
 Sed paruum uixerunt in tempus, neq; diu
 Inuicem potiti sunt multiuagis nuptijs.
 Sed quando pruinosæ uenit hyemis hora,
 Horrendas cōmouens multarū uortiginū pcellas
 Profūditateq; ifirmas, et madida fūdāmēta maris
 Hyemales spirātes uerberabant uenti,
 Nimbo percutientes totum mare, uerberato autē
 Iā nauē nigrā fregit biptita terra, (id est portuosa)
 Hyemale & infidum effugiens mare nauta,
 Sed non hyemalis te timor coërcebat maris
 Fortanime Leander, nuncius sed te turris
 Consuetam significans lucem nuptiarum,
 Furentis te impulit securum maris
 Crudelis & perfidus. debebat autem infelix Erō
 Hyeme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accendēs indicem stellam lectorū.
 Sed amor & fatum cogebat. gestiens autem
 Parcarum ostendebat nō amplius stipitē amorū.
 Nox erat, cum maxime spiranteis uentos
 Hyemalibus flatibus iaculantes uenti
 Collectim irruunt in littus maris.
 Tunc Leander consuetæ spe sponsæ
 Personantium ferebatur marinarum nuptiarum .
 Iā ab unda unda uoluebat, accumulabat uero aq̄ .
 Aetheri miscebat mare . concitata est undiq; terra
 Pugnātib⁹ uētis. Sēphyro autē cōtraspirabat Eur⁹
 Et Notus in Boream magnas immisit minas .

καὶ κτύπῃ ἤμ' ἀλίαςος ἐρισμῶν ῥάδοιο θαλάσσης,
 ἀνοπαδῆς δὲ Λέανδρον ἀκκλήτοις ἐνὶ δίναις
 πολλάκι μὲν λιτάνουσε θαλασσαίην ἀφροδίτην,
 πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα ποσειδάωνα θαλάσσης,
 ἀτρίδ' οὐ βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης.
 ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, ἔρωσ δ' οὐκ ἦρκεσε μοίρας.
 πάντοθι δ' ἀγρομύσιο δυσαντεί κνύματ' ὄρμη
 θρυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δ' ἐοῖ ὠκλασεμ ὄρμη,
 καὶ θέν' ἤμ' ἀδόνκην ἀκοιμήτων παλαμάων,
 πολλή δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρξελαίμῳ.
 καὶ ποτὸν ἀρῆϊσον ἀμαιομακέτ' ὡς ἄλμης.
 καὶ δὴ λύχνον ἀπίσον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης
 καὶ ψυχῶν καὶ ἔρωτα πολυκλαύτοιο Λέανδρου.

εἰσέτι δ' ἰδῶνONT' ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς,
 ἔσατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μδρίμναις.
 ἦλυθε δ' ἠρηγύσα καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον ἠρώ.
 πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεμ ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 εἶπε ἔσαθρήσειμ ἀλώμενον ὄμ' ἔρακοίτη.
 λύχνος σβεννυμύσιο, πρὸς ἀρηπῖδα δ' ἐπύργος
 θρυπτόμηνον παῖλάδεσσι ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην
 διαιδάλεον ῥήξασα πρὶ σήθεσι χιτῶνα,
 ῥοιζηδ' ὄμ' προκάρλυος ἀπ' ἠλιβάτ' πέσε πύργος
 καδ' ἠρώ τέθυκεμ ἐπ' ὄλλυμύω πρὸ ἀκοίτη.
 ἀλλ' ἠλωμ δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ πρὸ ὀλέθρου.

ΜΟΥΣΑΙΟΙ

ΤΕΛΟΣ.

Et fragor fuit ineuitabilis ualde fremi maris.
 Grauia aut passus Leāder, implacabilib⁹ i littorib⁹
 Sæpe quidem precabatur æquoream Venerem,
 Sæpe autem & ipsum regem Neptunum maris
 Atthææ n̄ boreā imemorē reliq̄t puellæ .i. orithyæ
 Sed ei nullus auxiliat⁹ ē. amor aut nō coërcuit fata.
 Vndiq̄ autē accumulati male obuio fluctus ipetu
 Cōtritū ferebat. pedum autē eius defecit uigor.
 Et uis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spōtanea effusio fluebat in guttur,
 Et potum inutilem indomabilis potauit maris.
 Et iam lucernam infidam extinxit amarus uētus,
 Et animam & amorem deflendi Leandri.

Cū adhuc autem dirigeret iter uigilibus oculis
 Stabat fluctuans miseris curis,
 Venit autem aurora, & non uidit sponsum Erò,
 Circūquaq̄ aut oculū dirigebat in lata dorſa maris,
 Sicubi uideret errantem maritum.
 Lucerna extincta, apud fundamentum turris
 Obtritum procellis cum uidisset mortuū maritū,
 Variam populata circa pectus uestem,
 In fluctus præceps ab excelsa cecidit turre,
 Erò cōmortua ob eum qui perierat coniugem.
 Seinuicem autē freti sunt etiā in suprema morte.

M V S A E I
 F I N I S.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑΛΙΩΝ ΠΑΡΑΙΝΗΤΙ

κῶν, σχεδιαθεῖσα παρὰ ἀγαπητῶ δία/
κόνυ φιλῆ ἀγιωτάτης τῶ θεῶ με/
γάλης ἐκκλησίας. ὧν ἡ
ἀκρόσιξις ὧδέ
πως ἔχει.

τῶ θεοτάτῳ, καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστίνῳ
νῶ, Ἀγαπητῶς ὁ ἐλάχιστῳ δίακονῳ.

1 Ἰμῆς ἀπάσης ὑπέροχον ἔχωμ ἀξιώμα
βασιλεῦ, τιμᾶς ὑπερ᾿ ἅπαντας τῶν τῶ/
τῶ σε ἀξιώσαντα θεῶ. ὅτι καὶ καθ' ὁ=
μοίωσιμ φιλῆ ἐποχρανίσ βασιλείας, ἔδω/
κέ σοι τὸ σκῆπτρον φιλῆ ἐπιγεῖς δωμα/
σειας, ἵνα τοὺς ἀνθρώπους διδάξης πλὴν τῶ δικαίῳ φυ/
λακίῳ, καὶ τῶν κατ' αὐτῶ λυσώντων ἐκδιώξης πλὴν
ἵλακίῳ, ὑπὲρ τῶν αὐτῶ βασιλευόμενῳ νόμῳ, καὶ τῶ
ὑπὲρ σέ βασιλεύωμ ἐννόμῳ.

2 Ὡς κυβερνήτης ἀγρυπνεῖ δίαπαντὸς ὁ τῶ βασιλεί/
ως πολυόμματος νῶς, διακατέχωμ ἀσφαλῶς φιλῆ εὐ/
νομίας τοὺς οἴακας, καὶ ἀπάθῃ μιν ἰχυρῶς φιλῆ
ἀνομίας τοὺς ῥύακας, ἵνα τὸ σκάφῃ φιλῆ παγκοσμίῳ
πολιτείας μὴ πρὶ πίπῃ κύμασιμ ἀδικίας.

3 Ὁ εἶορ μάθημα καὶ πρῶτομ οἱ ἄνθρωποι, τὸ γινῶναι
τινα ἑαυτὸμ διδάσκόμεθα. ὁ γὰρ ἑαυτῶ γινούε, γνώσε
ται θεῶ. θεῶ δὲ ὁ γινούε, ὁμοιωθήσεται θεῶ. ὁμοιω/
θήσεται δὲ θεῶ, ὁ ἄξιῳ γενόμενῳ. θεῶ ἄξιῳ δὲ
γίνεταε

EXPOSITIO CAPITVM AD

monitoriorũ, ædita ex tempore ab Aga-
peto Diacono sanctissimæ dei ma-
gnæ ecclesiæ. Quorũ apex
literarius licpote
habet.

Diuo & pientissimo Imperatori nostro Iustinia-
no Agapetus minimus Diaconus.

H Onore quilibet sublimiorẽ, quom habeas di-
gnitatẽ, ò Imperator, honoras supra oẽs qui
hoc te dignatus est deum. quoniam iuxta si-
militudinem cœlestis regni, tradi-
dit tibi sceptrum terrenæ pote-
statis, ut homines edoceres iusti cu-
stodiã, & eorũ q̄ aduersus ip̄m rabiunt insectareri-
latratũ, tum ipsius obtemperando legibus, tum
subditos tibi regendo pro iure.

Ceu gubernator uigilat usq̄ adeo Imperato-
ris occulatissimus intellectus, continens tuto æ-
quitatis clauos, atq̄ expellens fortiter
ipetuosos iniquitatis fluctus, ut ne cymba mundanæ
reipub. illidatur fluctibus iniquitatis.

Diuinũ documẽtũ & potissimũ nos hoies, ut co-
gnoscat se q̄sq̄ docemur, q̄ ei se ipsum cognouit, co-
gnoscet deũ, deũ uero qui cognouit, assilabit deo.
assilabit at̄ deo, q̄ dign⁹ fact⁹ deo ẽ. dignus deniq̄
u 5 fit deo,

γίνεται δεῖξ, ὃ μηδὲν ἀνάξιον πράττων δεῖξ, ἀλλὰ φρονῶν μου τὰ αὐτῶ, λαλῶν δὲ ἄφρονεῖ, ποιῶν δὲ, ἄλαλεῖ.

4 Ἐπὶ προγόνων εὐγενεία μηδεὶς ἐναβρωέσθω, πηλὸν γὰρ ἔχουσι πάντες τοὶ γένους προπάτορα, καὶ οἱ ἐν πορφύρα καὶ βύσσῳ καυχώμενοι, καὶ οἱ ἐν πενίᾳ καὶ νόσῳ τρυχώμενοι, καὶ οἱ διαδέματα προκείμενοι, καὶ οἱ διὰ δώματα προκείμενοι. μὴ τοῖνυν εἰς πῆλιον ἐγκαυχώμεθα ἧλύθ, ἀλλ' ἐπὶ χησότητι σεμνωώμεθα τρόπων.

5 Ἴδι ὧ εὐσεβείας δεότνην ἀγαλμα, ὅτι ὅσω μετὰ γάλῳ ἠξιώθης παρὰ δεῖξ δ' ὠρεῶν, τοσούτω μείζονος ἀμοιβῆς ὀφιλέτης ὑπάρχεις αὐτῶ. οὐκοῦν ἀπόδοτῶν εὐεργετῆ τὸ χεῖθ τῆς εὐχαριστίας, τῶ λαμβάνοντι δ' χεῖθ ὡς χάριμ, καὶ ὅτι χάριτος χάριμ ἀντιδιδόντι. αὐτὸς γὰρ αἰεὶ καὶ χαρίτων ἄρχη, καὶ ὡς χεῖος τὰς χάριτας ἀποδίδωσιμ. εὐχαρισίαν δὲ ζητεῖ παρ' ἡμῶν, οὐ πλὴν διὰ ῥημάτων ἀγαθῶν προφορᾶν, ἀλλὰ πλὴν διὰ πραγμάτων εὐσεβῶν προσφορᾶν.

6 Οὐδὲν οὕτως εὐδόκιμον ἐργάζεται ἀνθρωπομ, ὡς δύνασθαι μὴ ἄβόλεται πράττην, αἰεὶ δὲ φιλάνθρωπα καὶ βόλεσθαι καὶ πράττην. ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ δεῖξ σοικεχάρισται δ' ὡαμεις, ἧς ἐδέετο δι' ἡμᾶς ἡ ἀγαθή σ' ἐβόλῃσι, πάντα καὶ βόλῃ, καὶ πράττε, ὡς ἀρέσκει τῶ ταύτην σοι δεδωκότι.

7 τῶν ἐπιγείων χημάτων ὁ ἄσατθ πλῶτθ, πῶν ποταμίων ρευμάτων μιμᾶται τὸν δρόμον. πρὸς ὀλίγον μου ἐπιρρέων τοῖς ἔχην νομίζουσι, μετ' ὀλίγον δὲ παρὰ ρέων, εἰς ἄλλους ἀπέρχεται. μόνθ δὲ ὅτι εὐποιίας

fit deo, qui nihil indignum patrat deo, sed
 q̄ ut cogitat q̄ ipsius sūt, ita tā loq̄ q̄ cogitat, q̄ facit
 quæ loquitur.

Maiorum nobilitate ne quis delicietur. li. 4
 mum enim habent omnes generis autorem, &
 qui purpura byssoq̄ turgent, & qui pau/
 ptate & aduersa ualetudine affligūt, tā q̄ diadema
 te redimiti sunt, q̄ q̄ per cubicula excubāt. Ne igitur
 lutulentum iactemus genus, sed morum inte/
 gritate gloriemur.

Scito ò pietatis diuinitus fabricatū specimē, q̄a q̄n 5
 to maiorib⁹ dign⁹ habit⁹ es tribuēte deo mūerib⁹,
 tanto maius ipsi nomen es. Ergo redde
 benefactori debitum gratitudinis, acceptanti
 debitū ut meritū, & beneficio beneficiū rependen/
 ti. ipse em̄ sp̄ & bñficijs prior p̄meret, & ut debitū
 beneficia repensat. gratitudinē autem exigit à
 nobis, nō quæ uerborū blandorū prolatione, sed
 quæ rerum piarum oblatione peragitur.

Nulla res adeo cōmēdabilē reddit hoiem ut pos/
 se quidē quæ uelit efficere. semper autē humana
 & uelle, & agere. quoniā igitur à deo tibi 6
 donata ē facultas, q̄ indigebat pp̄t nos bona tua
 uoluntas, oīa & uelis & agas, prout ei placet, qui
 eam tibi dedit.

Terrenarum opum instabiles diuitiæ,
 fluuiatilium undarum imitantur cursum. modi- 7
 cū em̄ affluūt his qui habere se eas arbitrant, mox
 uero refluxentes ad alios accedunt, solus autem
 beneficentiæ

ἐνποιίαις ὁ θεσπυρὸς, μόνιμός ἐσὶ τῆς κεκτημένης αὐτόν. τῆν γὰρ ἀγαθῶν ἔργων αἱ χάριτες ἐπὶ τοῖς ποιούσιν ἐπαναστρέφουσιν.

8 Ἀπρόσιτος μὲν ὑπάρχει ἀνθρώποις, διὰ τὸ ὕψος τοῦ κράτους βασιλείας. εὐπρόσιτος δὲ γίνηται δεομένοις, διὰ τὸ κράτος τοῦ ἄνω θεοσύας. καὶ ἀνοίγει τὰ ὄτα τοῖς ὑπὸ πενίας πολιορκημένοις, ἵνα εὐρησὶ πῶς τῷ θεῷ ἀκόλῳ ἀνεωγμένῳ. οἱ γὰρ ἄνθρωποις ἡμετέροις γενώμεθα συνδύοις, τοῦτο περὶ ἡμᾶς εὐρησομεν τὸν θεόν.

9 Τὸν πολυμέριμον τῷ βασιλείῳ ψυχῆν, κατὰ τὴν δίκην ἀποσμύχεται χεῖρα, ἵνα ταῖς δειαῖς αὐγαῖς αἰ καταστράπηται, καὶ τῆν πραγμάτων τὰς κρείστας ἐκείθεν διδάσκηται. οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖ τὰ θεῶν, καθορᾶν, ὡς τὸ φυλάσσει ἐκείνῳ διαπαντὸς καθαρᾶν.

10 Ὡς περὶ ἐπὶ τῆν πλεόντων, ὅταν μὲν ὁ ναύτης σφαλῆ, μικρὰν φέρει τοῖς συμπλέεσι βλάβην. ὅταν δὲ αὐτὸς ὁ κυβερνήτης, παντὸς ἐργάζεται τῷ πλοῖος ἀλώλῃ. οὕτω καὶ ἐν ταῖς πόλεσι, ἄν μέρτις τῆν ἀρχομένων ἀμάτη, οὐ τὸ κοινὸν τὸ σῶμα, ὅσον ἑαυτὸν ἀδικεῖ. ἄν δὲ αὐτὸς ὁ ἀρχὼν, πάσης ἐργάζεται τῷ πελιτείας πῶς βλάβῃ. ὡς οὖν μεγάλας ὑφέξεω εὐδύννας, εἴ τι παρῖδοι τῆν θεόντων, μετὰ πολλῆς ἀκρίβειας καὶ λεγέτω πάντα, καὶ πράττει.

11 κύκλῳ τις τῆν ἀνδρωπίνων περιτρέχει πραγμάτων, ἄλλοτε ἄλλως φέρων αὐτὰ, καὶ περιφέρων. καὶ τῶν ἀνισότης ὅτι, τὸ μηδὲν τῆν παρόντων ἐμταυτότητι μένει. εἴ οὖν σε κράτισε βασιλεῦ ἐν τῇ τῶν ἀρχιστόφῳ

beneficentiæ thesaurus stabilis est possidentibus eum. bonarum enim actionum meritum ad autores retoquetur.

Inaccessus nimirū existis hoib⁹ pp̄t̄ celsitudinē hui⁹, qđ hic deorsū ē iperij. facil' idē aditu es idigentibus ob uim supernæ illius potestatis. atq; aperis aureis his qui à paupertate obsidentur, ut inuenias dei auditum ad apertum. quales enim erga nostros fuerimus conseruos, talē circa nos reperiemus dominum. 8

Solicitam Imperatoris animam, speculī in modū abstergi oportet, ut diuinis splēdoribus semper coruscet, rerumq; distincta iudicia inde condiscat. nihil em̄ adeo facit quæ pagenda sunt cōspicere, atq; custodire eā p̄petuo lynceram. 9

Sicuti fit apud nauigantes. quom nauta errat modicū, affert nauigantib⁹ nocumētū. quō uero ipse gubernator, totius efficit nauigij perniciem, sic & in ciuitatibus, si quis ex subditis peccet, non tam rempub, q̄ seipsum lædit. sin uero ipse princeps, uniuersæ infert reip. detrimentū. is igitur ut nō exiguā redditurus rationē, si qđ neglexerit eorū quæ factio op⁹ sūt, cum ex diligentia, & dic̄t̄t̄et cuncta, & factit̄et. (quisita 10

Circulus quidam humanarum reuoluitur rerū, q̄ mō sic, mō aliē agit ipsas, & circūfert. atq; in his inæq̄litas est, eo qđ nihil ex p̄sentib⁹ in eodē statu m̄eat: optet igit̄ te potētissime ipator ī hac rerū uersatili 11

ἀγχιςρόφω μεταβολῇ, ἀμετάβλητορ ἔχει δ' ἢ εὐσεβῆ βῆ λογισμόν.

12

Αποσρέφει τῶν κολάκων τὸν ἀπατηλὸν λόγον, ὡς πρὸ τῶν κοράκων τὸν ἀρπακτικὸν τρόπον. οἱ μὲν γὰρ, τὸν τῶ σώματι θ' ἑξορύττεισιν ὀφθαλμοῦς, οἱ δὲ, τὸν φθι ψυχῆς ἑξαμβλύνουσι λογισμοῦς, μὴ συγχωροῦντες ὄραμ πλὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν. ἢ γὰρ ἐπαινεῖσιν ἔσθ' ὅτε τὰ φύγα ἄξια, ἢ φέγουσι πολλὰ κίς τὰ ἐπαινῶν κρείττονα, ἵνα δυοῖν δάτορον αὐτοῖς ἀμαρτάνηται, ἢ τὸ κακὸν ἐπαινεῖσιν, ἢ τὸ καλὸν ὑβριζόμενον.

13

Ἰσορ εἶναι χρὴ πάντοτε τῷ βασιλέως τὸ φρόνημα, τὸ γὰρ συμμεταβάλλεσθαι ταῖς τῶν πραγμάτων μεταβολαῖς, διανοίας ἀβεβαίον τιμῆριον γίνεται. τὸ δὲ παγίως ἐν τοῖς καλοῖς ἐρηθεῖσθαι, ὡς τὸ εὐσεβεῖς ὑμῶν ἐσθῆναι κράτος, καὶ μὴ τε πρὸς ἀλαζονείαν ὑπεραίρεσθαι, μὴ τε πρὸς ἀδυμίαμ καταφέρεσθαι, βεβηκότων ὄριον ἀσφαλῶς, καὶ ἀκράδαντορ ἔχόντων τῆ ψυχῷ.

14

Εἴτις κεκαθαρωμένον ἔχει δ' ἢ λογισμόν ἐκ φθι ἀνδρωπίνης ἀπάτης, καὶ βλέπει τὸ οὐτιδανόν φθι ἑαυτῶ φύσεως, τότε βραχὺ καὶ ὠκύμορον φθι ἐνταῦθα ζωῆς, καὶ τὸν σωεζυγμένον τῆ σαρκί ρύπον, εἰς τὸν τῆς ὑποσηφανίας οὐκ ἐμπεσῆται κρημνόν, καὶ ἐν ἀξιώματι ὑπάρχει ὑψηλῶ.

15

Ἰπῶς πάντα τῆς βασιλείας τὰ ἐνδοξα, τῆς εὐσεβείας τὸ σέμμα τῶν βασιλέα κοσμεῖ. ὃ γὰρ πλῶτος ἀπέρχεται, καὶ ἢ δόξα μετέρχεται. τὸ δὲ κλέει τῆς ἐνθέσ πολιτείας, ἀθανάτοις αἰῶσι συμπαρακτείνεται, καὶ λίθης ἐπέκεινας

uerfatili mutatione, immutabilem habere pietatis cogitationem.

Auersare adulatorum pellaceis sermones,
ut coruorum rapaceis mores.

12

illi nanq; corporis effodiunt oculos,
isti autem animæ hebetant cogitatus, quom non
permittant perspicere rerum ueritatem. uel
em cōmēdāt nōnūq; rephēsiōe q̄ digna sūt, uel re-
phēdūt plerūq; q̄ oī laude sunt maiora. ut de duo-
bus alterū ab ipis cōmittat, uel prauorū laus, uel cō-
tumeliosus bonorum contemptus.

Aequalē oportet semp esse Imperatoris animū.

13

mutari enim pro rerum uarie-
tibus, mentis instabilis argumentum efficitur.
firmiter autē bonis inharere, qua firmitate pium
uīrū corroboratū & fixū ē imperiū, & neq; usq; ad
insolētiā extolli, neq; usq; ad animi consternationē
deici, in tuta ueluti basi, stabilitorū ē hoīm, aiām q; in-
concuſsam habentium.

Si quis purum habet cogitatum hu-

14

mana deceptionis, perspicitq; suae
naturae uilitatē, breuitatēq; ueloci fato obnoxiae p-
sentis uitae, tū carni coniunctas insitasq; sordes, ad
superbiae nuncq; illabetur praeciipiū, q̄uis in excelsis
dignitatis fastigio consistat.

Sup omīa p̄clara q̄ regnū habet, pietatis cult⁹ q; di-
uini corona regē exornat. diuitiae nāq; euanesūt,
uulgi fauor & aura trālit. sola uitae deo placētis gl̄ia
imortalib⁹ sc̄lis coextēdit, & trās obliuiois tēbras
collocat

15

ἐπέ κίνα, τοὺς ἔχοντας ἴσκι.

- 16 Σφόδρα μοι δοκῆ ἀτοπώταρμ εἶναι, ὅτι πλῆσίον
 καὶ πένκτες ἄνθρωποι, ἄνομοίωμ πραγμάτων βλά
 βηρ πάχασιρ ὁμοίωμ. οἱ μὲν γὰρ, ὑπό τω κόσμ διαρ
 ρήγνωται. οἱ δὲ, ὑπό τω λιμῶ διαφθείρονται. καὶ οἱ
 μὲν, κατέχασι τὸ κόσμ τὰ πέρατα. οἱ δὲ, οὐκ ἔχασ
 σὶ πῶ σῆσαι τὰ πέλματα. ἵνα τοίνω ἀμφω φη ὑγείας
 τύχασιρ, ἀφαρέσει καὶ προδέσει τῆτος θοραπυτέωμ,
 καὶ πρὸς ἰσότητα, πῶ ἀνισότητα μετενεκτέωμ.
- 17 Εφ ὑμῖρ ἀνεδείχθη φη εὐζωίας ὁ χρόνθ, ὅρ προ
 ἔπέτις πῶ παλαιῶρ ἔσεσθαι, ὅταρ ἢ φιλόσοφοι βα
 σιλεύσωσιρ, ἢ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσι. καὶ γὰρ φι
 λοσοφοῦντες, ἠξιώθητε βασιλείας. καὶ βασιλεύσαν
 τες, οὐκ ἀπέστητε φιλοσοφίας. εἰ γὰρ τὸ φιλερ σοφί
 αρ ποιεῖ φιλοσοφίαν, ἀρχὴ δὲ σοφίας ὁ τὸ δεῶ φό
 βθ, ὅρ ἐν τῆς σέρονις ὑμῶμ διαπανδρε ἔχετε, εὐδνη
 λωμ ὡς ἀληθὲς τὸ παρ ἔμῶ λεγόμενωμ.
- 18 Βασιλέα σε κατὰ ἀλήθειαρ ὀρίζομαι, ὡς βασιλεύ
 ειρ καὶ κρατεῖρ πῶ ἠδονῶμ δυνάμενωμ. καὶ ὅρ σεί
 φανομ φη σωφροσύνης ἀναδυσάμενωμ. καὶ πῶ πορ
 φνερ φη δικαιοσύνης ἀμφιασάμενωμ. ἢ μὲν γὰρ ἀλι
 λη ἄρσσία, τῶρ θάνατομ ἔχει διαδοχίω. ἢ δὲ ποι
 αὔτη βασιλεία, πῶ ἀθάνατομ σώζει διαμονίω. καὶ
 ἢ μὲν, ἐν τῶ αἰῶνι τῆτω λύεται. ἢ δὲ, φη αἰώνισ κο
 λάσεωρ ρύεται.
- 19 Εἰ πῶ ἐκ πάντωρ βόλει καρπῶσθαι τιμήρ, γίνου
 τῆς ἀπασιρ εὐοργέτης κοινός. οὐδὲρ γὰρ οὕτω πῶς
 εὐνοίαρ ἐφέλκεται, ὡς εὐποιίαρ χάρις διδομένη. τῆς
 ρήσασίρ. ἢ γὰρ διὰ φόβομ γινομένη θοραπεία, κα
 τεχηματισί

collocat possidēteis.

Vehemēter mihi uideť absurdissimū eē, qđ diuī
tes & paupes homies ex dissimilib⁹ rebus detrimē
tum simile patiunt̄. Illi nāq; à copia rerū perrum-
puntur, hi uero fame pereunt. item illi
occupant ultimos mundi terminos, hi non ha-
bēt ubi callosa pedū uestigia sistāt. ut igit̄ utraq; ps
sanitas fiāt cōpotes, auferēdo & diminuēdo istos
regere optet, atq; ad aēlitate iāēlitas trāfferēda ē.

Nostris tpibus ostēsū ē, p̄spera uitaē tēp⁹, qđ p̄
dixit qđā ex ueteribus futurū, cū uel philosophi re-
gnabunt, uel reges philosophabuntur. nā tum phi-
losophādo digni habiti regno estis, tū uero regnā-
do à philosophia nō desciuiſtis. si em̄ amare sapiē-
tiā efficit philosophiā, p̄ncipiū aut̄ sapiētiae, dei ē ti-
mor, quē in pectoribus uestris iugiter habetis, cla-
rum quām uerum sit quod à me dicitur.

Te reuera Impatorē asserim⁹, quippe qđ & impe-
rare ac dominari uoluptatibus uales. & tum co-
rona castitatis reuinctus, tum pur-
puram iustitiae indutus incedis. a/
lijs nāq; potestatibus mors ipsa succedit. hu-
iuscemodi uero regnū imortalē seruat p̄petuitatē.
itē aliaē hoc ī seculo soluūt, hac autē à p̄petuo sup-
plicio liberatur.

Si honore qđ ab omnibus p̄ficiscit̄ p̄frui uis, p̄sta-
te cōem oim̄ bñfactorē, nihil em̄ adeo attrahit ad
beueuolentiam, ut beneficij gratia, quā detur
indigētibus. quod em̄ ob metū p̄stat̄ obsequiū, fu-

πεχηματισμὴν ὅτι δωπεία, πεπλασμένη τιμὴ
 ὀνόματι φενακίζσα τοὺς αὐτῆ προσανέχοντας.

20 Σεπτὴ δικάως ὅτι ἢ ὑμῶν βασιλεία, ὅτι τοῖς πε-
 λεμίσις μὲν δεικνύει τὴν ἔξοσίαν, τοῖς ὑπηκόοις δὲ
 νέμα φιλανθρωπία. καὶ νικῶσα ἐκείνης τῆ δυνά-
 μεϊ ἢ ὄπλων, τῆ ἀόπλων ἀγάπῃ τῶν οἰκείων ἠτῆ-
 ται. ὅσοι γὰρ θηρίων καὶ προβάτων ὁ μέσοι, τοσού-
 τος ἀμφοτέρων ἠγέται τὸ δῖαφορον.

21 τῆ μὲν οὐσίας τοῦ σώματος, ἴσθι παντὶ ἀνα-
 δρώσῳ ὁ βασιλεὺς, τῆ ἔξοσίας δὲ τοῦ ἀξιώματος
 ὁμοίῳ ὅτι ἔπι πάντων δεῖ. οὐκ ἔχει γὰρ ἐπὶ γῆς
 τὸν αὐτὸν ὑψηλότροπον. καὶ τοίνυν αὐτὸν καὶ ὡς δε-
 ὶ μὴ ὀργίζεσθαι, καὶ ὡς θνητὸν μὴ ἐπαίρεσθαι. εἰ γὰρ
 καὶ εἰκόνι δεῖκῆ τετίμηται, ἀλλὰ καὶ κόνει χοῖνῆ συμ-
 πέλεκται, δὲ ἢ ἐκδιδάσκειται τὴν πρὸς πάντας
 ἰσότητά.

22 Αποδέχσ τοὺς τὰ χηρὰ συμβουλεύει ἐδελοντας,
 ἀλλὰ μὴ τοὺς κολακείων ἐκάστοτε πωεύδοντας. οἱ μὲν
 γὰρ ὁ συμφέρον σωροῦσι ἐν ἀληθεία. οἱ δὲ πρὸς
 τὰ δοκοῦντα τοῖς κρατῶσι ἀφορῶσι, καὶ ἢ ἢ σω-
 μάτων τὰς σκιας μιμύμενοι, τοῖς παρ' αὐτῶν λει-
 γομυίοις σωάδουσι.

23 τοῖσθι γίνεσ παρὶ τοὺς σοὺς οἰκέτας, οἷον εὐχη-
 σοὶ τὸν διεσότητη γενέσθαι. ὡς γὰρ ἀκρόμυ ἀκροθισόμε-
 να, καὶ ὡς ὀρῶμεν ὀραθισόμενα ὑπὸ τοῦ δεῖσ καὶ παν-
 τεφόρσ βλέμμαθι. προσενέγκωμεν οὖν ἔλεος
 τὸν ἔλεος, ἵνα τῷ ὁμοίῳ τὸ ὁμοίον ἀντιλάβωμεν.

24 Ως παρ τὰ ἀκριβῆ τῶν κατόπτρων τοιαύτας δεικνυ-
 σι τὰς ἢ προσώπων ἐμφάσεις, οἷα πέρ ὅτι τὰ πρῶ-
 τόντων

tata figuratâq; est adulatio ficti honoris titulo, fallens eos qui ipsi animum aduertunt.

Venerandum iure est uestrū imperiū, quia hostibus qdē suæ demōstrat ptātis aculeos, lubditis uero exhibet humanitatē. & quom illos uincat armorum ui, inermi charitate uincitur à suis. quantum enim feræ & ouis interstitium est, tantum esse inter eos discrimen arbitratur.

Essentia corporis æqualis est cuilibet homini Imperator potestate autem dignitatis, cunctorū præsidii deo. nō em̄ habet in terris se quenquā altiorē. oportet igitur ipsum ut deum, non irasci, ut mortalem non efferrī. nam & si effigie diuina honorat⁹ est, at puluere tñ terreno connexus est, quo edocetur, ut erga omnes seruet æqualitatem.

Accepta eos qui bonorū te cōsiliiorū admonitū uolūt, nō eos q adulari sæpenumero studēt. illi em̄ quod reuera expedit, respiciunt. hi uero ad ea quæ placent potentibus respiciunt, corporumq; umbras imitantes, singulis eorum dictis applaudunt.

Talē te præsta tuos erga famulos, qualē optas erga te dominū esse. prout enim audimus, audiemur, & ut respicimus, respiciemur à diuino cunctaq; obtuente aspectu. priores igit nos misericordiæ misericordiā conferamus, ut pari par recipiamus.

Sicuti exquisita specula tales monstrant uultuum apparentias, qualia ipsa sunt archetypa.

- τότυπα, φαιδρὰ μὲν τῶν φαιδρωομένων, σκυθροπὰ δὲ τῶν σκυθροπαζόντων, οὕτω καὶ ἡδικαία τοι δεῖ κρῖσις, ταῖς ἡμετέραις πράξεσιν ὁμοιοῦται. οἷά πορ γὰρ ἄρ ἢ τὰ παρ' ἡμῶν εἰργασμένα, τοιαῦτα ἡμῖν ἐκ τῶν ὁμοίων παρέχεα.
- 25 Βαλεὺς μὲν τὰ πρακτέα βραδείως, ἐκτέλει δὲ τὰ κριδέντα πωδ' αἰως. ἐπεὶ λίαν ὄσι σφαλρόν, τὸ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀποδρίσκεπτον. εἰ γὰρ τὰ δὲ ἀβυλίας τις ἐννοήσει κακὰ, τότε γνώσεται καλῶς ὅτι εὐβυλίας τὰ χησίμα, ὡς καὶ ὅτι ὑγείας πῶ χάρις, μετὰ πῶ πῆρα ὅτι νόσος. δεῖ τοίνυν εὐφρονέσαι τε βασιλεῦ, καὶ βυλῆ συνετωτέρᾳ, καὶ εὐχῆ συντονωτέρᾳ, ὅτε ἐξυτῶν ἀκριβῶς τὰ συνοίσαντα τῷ κόσμῳ.
- 26 Αἰσα διοικήσεις πῶ ἀγαθῶ σὺ βασιλείᾳ, εἰ πάντα πωδ' ἀζεις ἐφορᾶν, καὶ μηδὲμ ἀνέχη παρορᾶν. οὐ γὰρ μικρὸν ἐπὶ σοί, ὅ πορ μικρὸν εἶναι δοκεῖ ἐν συγκρίσει τῶν ὄντων. ἐπειδὴ καὶ ῥῆμα βασιλέως φιλόρ, με γάλλω ἔχει πρὸ πάντων ἰχῶν.
- 27 Σαυτῶ πῶ τοι φυλάττην τοὺς νόμους ἐπίδεις ἀνάγκη, ὡς μὴ ἔχωρ ἐπὶ γῆς τὸν δ' ἀάμνον ἀναγκάζει. οὕτω γὰρ καὶ τῶν νόμων ἐπιδείξεις τὸ σέβας, αὐδὲ πρὸ τῶν ἄλλων τῶνδε αἰδ' ὄμει, καὶ τοῖς ὑπὸ κείοις φανίσεται τὸ περνομῆν οὐκ ἀκίνδυνον.
- 28 Ἴσορ τῶ πλημμελῆν, τὸ μὴ κωλύειν τοὺς πλημμελοῦντας λογιζο. καὶ γὰρ τις πολιτεύεται μὲν ἐν δέσμῳ, ἀνέχεται δὲ τῶν βιοῶντων ἀθέσμῳ, σωρὶ γὼς τῶν κακῶν παρὰ δεῶ κρίνεται. εἰ δὲ βύλει διτῶς εὐδοκιμῆν, καὶ τοὺς τὰ κάλλισα ποιοῦντας πρῶτα μα, καὶ

chetypa, nitidas uidelicet nitentium, tristes
autem tristantium. eodem pacto iustum dei
iudicium nostris actionibus assimilatur. qualia
enim sint quæ à nobis præstantur, talia ipse no-
bis par pari referens exhibet.

Cōsulta quæ agēda sunt cūctanter: exeq̄re autē q̄
decreueris, mature. qm̄ periculosum est admodū
incōsiderata in reb⁹ temeritas. siq̄s em̄ q̄ ex incōsul-
ta mēte pueniūt mala, cōceperit aīo facile cōperi-
et boni consilij commoda, ut qui sanitatis dotem,
post ægrotationis expimētū p̄sentiscūt. debes igi-
cordatissime rex tū cōsilio prudētiore, tū p̄cib⁹ ad
deū imp̄sioribus exq̄rere diligēter, q̄ mūdo sunt
expeditura.

Optime reges egregium tuum imperium, si o-
mnia des opā p̄spicere, nec negligere patiare q̄cōq̄.
neq̄ em̄ paruū est in te, qd̄ paruū esse apparet cō-
paratione tuorū. qm̄ uel exile ip̄atoris uerbū & mi-
nimū ingentem obtinet apud omneis uim.

Tibi ipsi custodiendi leges impone necessi-
tatē, quom non habeas in terris q̄ te possit cogere.
sic enim tum legum præ te feres cultum ipse.
ante alios eas reuerendo, tum subditis
cōstabit legū p̄uaricationē periculi nō esse immunē.

Peccare & nō cohibere pec-
cātis iuxta æstima. si q̄s em̄ in ciuitate uitā qdē ip̄e
traducat, æque toleret autē uiuentis inique, soci-
us malorū apud deū iudicatur. qd̄ si uelis bifariā
approbari, ut pulcherrima quæq̄ gerenteis hono-

μα, καὶ ἵπτε τὰ χεῖρισα δρωσίμ ἐπιτίμα.

29 Λίαν συμφέρον ὑπολαμβάνω, τὸ φεύγειν τὰς τῶν κακῶν συνδιαίτησας. τὸν γὰρ συνόντα πάντοτε ἀνδρώποισι πονηροῖς, ἢ πασιᾶν, ἢ μασιᾶν ἀνάγκητι πνηρόν. ὃ δὲ ἵπτε ἀγαθοῖς συνδιάγωμ, ἢ μίμησιμ τῶν καλῶν ἐκδιδάσκεται, ἢ μείωσιμ τῶν κακῶν ἐκπαιδεύεται.

30 Εγκόσμιον ὑπὲρ θεῶν βασιλείαν, μηδὲνὶ χῶν τῶν πονηρῶν πρὸς τὰς τῶν πραγμάτων διοικήσας. ὡμ γὰρ ἅμ ἐκεῖνοι κακῶς διαπράξωνται, λόγῳ ὑφέξει θεῶν, ὃ πλὴν ἰχῶν ἀυτίς δεδωκῶς. μετὰ πολλῆς οἰᾶ ἐξείτασεως, αἱ ἴ ἀρχόντων προβολαὶ γινέσασαμ.

31 Ἴσον νομίζω κακόν, καὶ ἴ ἐχθρῶν θυμῶναι ταῖς κακουργίαις, καὶ τῶν φίλων δέλγεσθαι ταῖς κολακείαις. δὲ γὰρ πρὸς ἑκατέρωθεν γενναίως ἀνθίσασθαι, καὶ τοι πρέποντ. μηδὲ μῶς ἀπίσασθαι, μή τε πλὴν ἀλόγισον ἐκείνων δυσμύθεαμ ἀμαυόμλουμ, μή τε πλὴν ἐπίπλασον τῶν ἐμύθεαμ ἀμαυόμλουμ.

32 Ἡ γὰρ τῶν εἶναι φίλων ἀληθεσάτους, μή ἵπτε ἐπαινοῦντας ἅπαντα τὰ παρὰ σὲ λεγόμενα, ἀλλὰ τοῖς κρίσει δικαία πάντα πράττειν ἀποδίδοντας, καὶ συνκδομύθε μὲν ἐπὶ τοῖς χησοτέροις, ἐπισυγνάζοντας δὲ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις. οὔτοι γὰρ ὄντως, ἀφ᾿ ἑσῆς εὐδαιμονίας δακνύσσι τεκμηρίον.

33 Μὴ μεταβαλέτω σοι πλὴν μεγαλόφρονα γνώμην τῆς ἐπιγείας ταύτης δωασείας ὁ ὄγκος, ἀλλ᾽ ὡς ἐπίκηρον δῖέπωμ ἀρχλὴν, ἄρεπτομ ἔχε τὸν νοῦν ἐν πράγμασι ἕρεπτοῖς. μή τε ἐν ταῖς ἐνθυμίαις ἐξυψόμην, μή τε ἐν ταῖς ἀθυμίαις ταπεινόμην.

ra, ita teterrima patrantibus succense.

Expedire admodum arbitror, effugere
 prauorum contubernia. qui enim cum homi-
 nibus improbis sp̄ uersatur, eū uel pati ul' discere ma-
 lū aliqđ necesse ē. q̄ uero unā cū bōis degit, uel imi-
 tationē honestorū edocetur ul' diminutionē uitio-
 rum condiscit.

29

Terrarū orbis à deo cū cōcreditū tibi sit regnū,
 caue ne aliqđ utaris ex prauis ad rerū admīstratōes.
 quæ enī illi perperā fecerint, eorū rationem reddet
 deo, q̄ peccādi facultatē ipsis indullerit. magna igīt
 & diligētī cū p̄scrutatiōe mgratuū p̄motiōes fiant

30

Aeq̄le reor esse malū, & inimicorū excāde (optet,
 scere flagitijs, & amicorum demulceri blandi-
 tijs. oportet enim utriusq̄ resistere,
 nec isquam à decoro discedere. neq̄ irratio-
 nabiem eorū maleuolentiam ulciscendo, neq̄ fi-
 ctitiam horum beneuolentiam remunerando.

31

Existima uerissimos amicos, non qui lau-
 dent omnia, quæ dicantur abs te, sed qui
 nihil nō ītegro iudicio facere cōtendūt. sic ut gra-
 tulentur tibi, si bene: tristentur

32

cōtra, si p̄perā dixeris fecerisue. hi enī reuera ab oi-
 fraude abhorrentis amicitiaē prae se ferunt insignia.

33

Nemutet tibi magnanimam mentem,
 terrenæ huius potestatis moles, sed ut fragilem,
 fatōq̄ obnoxiiū regens p̄cipatū, imutabilem habeto
 itellectū ī reb' mutabilibus, nimia neq̄ læticia subli-
 mē te extollens, neq̄ mœstitia uilescens.

x 4

Sicuti

34 Ως πορ χυσός άλλοτε άλλως υπό φι τέχνης με-
 τατυπέμλω, καὶ πρὸς διάφορα κοσμίωμ εἶδη μετα-
 ποιέμλω, ὃ πέρ ὄξει διαμλίει καὶ τροπῶν οὐχ ὑπο-
 μλίει, οὕτω καὶ αὐτὸς εὐκλέεσατε βασιλεῦ, άλλίω δὲ
 άλλης ἀμείβωμ ἀρχῶν, φθάσας δὲ καὶ αὐτῶ πλὴν ἀνω-
 τάτω τιμῶν, ὃ αὐτὸς διαμλίει οὐκ εἴη τοῖς αὐτοῖς
 πράγμασι, ἀναλλοίωτομ ἔχωμ εἴη ἔθ' καλῶ τὸ
 φρόνημα,

35 Νόμιζε τότε βασιλείημ ἀσφαλῶς, ὅταν ἐκάντωμ
 ἀνάσῃς πῶν ἀνδρώπων. τὸ γὰρ ἀκασίως ὑποταπόμε-
 νομ, εἰσάξει καίτῃ λαβόμενομ. ὃ δὲ τοῖς δεσμοῖς
 ἢ εὐνοίας κρατέμενομ, βεβαίαιμ ἔχει πρὸς τὸ κρατοῦν
 πλὴν εὐπείδησιν.

36 Ἴνα, ὃ κράτῃ φι βασιλείας ποιήσῃς ἀοιδήμιμ,
 ὅσκη ἔχεις κατὰ πῶν ὑπὸ κώμ ἀμαρτανόντων ὄρῃημ,
 τοσαύτῶ ἔχειμ καὶ κατὰ σαυτῶ πλημμελοῦντῃ
 ἀξίς. οὐδεὶς γὰρ ἰχθὺς ὃμ ἐμ δὲ σσία τηλικαύτηται
 δένειμ, εἰ μὴ λογισμὸς οἰκῆτῃ δὲ αὐτῶ τῷ πλημμε-
 λοῦντε κινέμεντῃ.

37 Ο μεγάλη δὲ σσία ἐπιλαβόμεντῃ, τὸμ δοτῆρα
 φι ἐξοσία μιμείδωμ ἢ δῶναμιμ. εἰ γὰρ πως πλὴν
 εἰκόνα, φέρει τῷ ἐπὶ πάντων δεῖ, καὶ δὲ αὐτῶ κα-
 τέχει πλὴν ἐπὶ πάντων ἀρχῆμ, ἐμ τῷ δὲ ἢ μάλις τῷ
 θεοῦ μιμῆσεται, ἐμ ἔθ' μηδὲμ ἠγῆσθαι τῷ ἐλεῖμ προ-
 τιμώτορομ.

38 Ἐπὲρ χυσιόμ καὶ λίθομ τίμιον τῆς εὐποιίας τῷ
 πλῶρομ, ἑαυτῆς δικασυρίσωμου. τῷ καὶ ὡδε κατευ-
 φραίνοντα τῆ ἐλπίδι τῆς μελλῶσῃς ἀπολαύσεος, καί
 ἢ καταγλυκαίνοντα τῆ πείρα τῆς ἐλπιθεσίης μα-
 καριότηης

Sicuti aurū quibus modo sic, mō aliē ab arte trās- 34
figuret, atq; ad uarias ornamentorū species transf-
formet, pmanet tñ id quod est, nec mutationē pa-
tit. sic ipē quoq; inclytissime Impator, licet aliud ex
alio p gradus obtinueris regimē, puenerisq; ad ipm
supremū honorē, idem tñ permanes nō in eisdem
rebus, inalterabilem continens in officio
animum.

Existima tūc demū te tuto regnare, cū uolētib⁹ 35
imperas hominibus. quod em̄ inuito animo subij-
cit, seditiōibus fluctuat capta occasiōe. qđ uero uin-
culis bñuolētix regitur, stabile seruat erga rectorē
obedientiam.

Vt dominiū imperij tui facias decantabile, 36
quantam habes aduersus subditos peccāteis iram,
tantā habendā esse tibi aduersus teipm peccātem
cēseto. nemo em̄ ualet tāta pollentē potestate cor-
rigere, nisi ratio propria, quæ ex ipso peccan-
te moueatur.

Magnā qui potestātē adeptus est, largitorem 37
potestatis imitetur pro uiribus. si enim
imaginē gestat rerū præsidis dei, atq; per ipm con-
tinet rerum principatum, in eo maxime
imitabit̄ deū, ut nō existimet qcq; misericordia p-
ciosius optabiliusue.

Sup aurū & lapidē preciosum, beneficentiæ di- 38
uitias nobis ueluti thesaurū recōdamus. illæ nāq; tū
i pñti uita oblectāt spe futuræ fruitiōis, tū in futura
dulcedinē afferūt, expimēto gustatuq; speratæ be-
atitudinis.

καριότητος. τὰ δὲ νῦν περὶ ἡμᾶς ὡς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς, μὴ τροπέτω ἡμᾶς.

39 Σπύδαζε λαμπροτέραις ἀμειβεσθαι δωρεαῖς, τοὺς μετέυνοιας ποιούστας τὰ παρὰ σοῦ προσατήμονα, τὸτω γὰρ ἔσθ' ἄνωγον, ἢ τῶν ἀγαθῶν ἐπαυξήσας πλὴν προθυμίαν, καὶ τοὺς πονηροὺς διδάξας μεταμαθεῖν πλὴν κακίαν. τὸ γὰρ τῶν αὐτῶν ἀξιόδοι τοὺς μὴ τὰ αὐτὰ ποιούστας, ἀγαρ ἔστιν ἀθέμιτον.

40 Τιμιώτατον πάντων ἔστιν ἡ βασιλεία. τότε δὲ μάλις τοιούτον ἔστιν, ὅταν ὁ τῆτο κορικήμιον τὸ κρᾶτος, μὴ πρὸς ἀνιδίασιν ῥέσῃ, ἀλλὰ πρὸς ἐπιείκεια βλέσῃ, τὸ μὲν ἀπάνθρωπον, ὡς ἀκριβῶδες ἀπεσφερόμιον, τὸ δὲ φιλόανθρωπον, ὡς δεοίκελον ἐν δεικνύμιον.

41 Ἴσως πρὸς τε φίλους καὶ ἐχθρούς ποιεῖται κρίσις, μὴ τε φίς εὐνοῖσι χαριζόμενον διὰ πλὴν εὐνοίαν, μὴ τε φίς δυσμνήσιμ' ἀνδισάμενον δι' ἀπέχθειαν. ἐπειδὴ τῆς αὐτῆς ἔστιν ἀτοπία, καὶ δικαιοῦν τὸν ἀδίκον, εἰ καὶ φίλος ὑπάρχει, καὶ ἀδικεῖν τὸν δίκαιον, εἰ καὶ ἐχθρὸς τυγχάνῃ. τὸ γὰρ κακὸν ἐν ἀμφοτέροις ὁμοίον, καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις εὐρίσκηται.

42 Νουεχῶς ἀκροᾶσθαι δεῖ τοὺς τῶν πραγμάτων κριτάς. δυοδήρατος γὰρ ἐστὶν ἢ τοῦ δίκαιου εὐρεσις, ῥαδίως ἐκφεύγσασα τοὺς μὴ λίαν προσέχοντας. ἀν δὲ καὶ πλὴν τῶν λεγόντων ἀφέντες δεινότητα, καὶ πλὴν τῶν λεγομένων παρέντες πιθανότητα, εἰς δὲ βάθος τῶν νοημάτων ἑαυτοὺς ἐμβάλλωσιν, οὕτως ἀνιμῆσονται τὸ παρ' αὐτῶν ζητῶμενον, καὶ διπλῶν ἀμαρτίαν ἐκφεύξονται, μὴ τε αὐτοὶ τὸ καλὸν προδιδούτες, μὴ τε ἄλλοις τῆτο δῆσαν

atitudinis. q̄ uero nūc circa nos apparēt, tanq̄ ni-
hil ad nos pertinentia, ne nos nimium allecētent.

Da operā ut eos splēdidiorib⁹ demerearis remun-
neratiōibus, q̄ cū bñuolentia capessunt, q̄ mādātur
te. hoc enim pacto & bonorum augebis (abs
alacritatem, & malos docebis ut dediscant
malitiam. eisdem em̄ censerī dignos, qui non eadē
faciunt, nimis nefarium est.

Preciosissimū omniū est Imperium. tunc uero
uel maxie huiuscemodi ē, quom hāc q̄ circūdat⁹ ē
ptātē, nō ad ptinacē & temerariā sauitiā p̄pensus
sit, sed ad æqtatē respiciat. iclemētiā, ut ferinā auer-
sando. humanitatem, ut deo similem præ
se ferendo.

Aequa lāce tā ad amicos, q̄ ad inimicos uergēs iu-
dicādi mun⁹ obito, neq̄ bñ sentiētib⁹ de te gratifi-
cans ob bñuolētiā, neq̄ maleuolis resistēs p̄p̄t ini-
micitias. qm̄ eiuldem est absurditatis, & p̄m iniqua
petētē dare litē, & si sit amicus: et iūriā iusto iſerre,
& si sit inimicus. malum enim utrobicq̄ simile est,
tametsi in contrarijs inueniatur.

Intenta mente auscultare debent rerum iudi-
ces. difficilis nāq̄ captu est iusti inuentio, faci-
leq̄ effugere solet nō admodū attendenteis. qd̄ si
pratermissa dicentium eloquentia, dicto-
rūq̄ neglecta uerisilitudine, ad penitissimā intētio-
nū profūditatē penetrauerit, sic demū hauriēt, qd̄
ab ipsis quaritur, gemiticq̄ insontes erunt delicti,
neq̄ ipsi honestum prodendo, neq̄ alijs id
ut cōmittant

δραμ συγχωροῦτε.

43 Ἰσάρισμα τοῖς ἄσροισ ἀμ κτήση τὰ κατορθώμα-
τα, οὐδέ ποτε νικήσας πλὴν τοῦ θεοῦ ἀγαθότητα. ὅ-
σα γὰρ ἄμ τις προσενέγκῃ θεῷ ἐκ τῆς αὐτῆς, τὰ αὐ-
τῆς προσφέρει αὐτῷ. καὶ ὡς οὐκ ἔστιμ ὑπερβλῖναι πλὴν
ἰδίαμ ἐμ θεῷ ἠλίωσκιὰμ, προλαμβάνουσαμ ἀεὶ καὶ
τῶν λίαμ ἐπαγόμενον, οὕτως οὐδὲ πλὴν ἀνωτέρβλκ-
του τοῦ θεοῦ χησότητα, τὰς εὐποιίας ὑπερβήσονται
ἄνθρωποι.

44 Ἀδ' ἀπάνητός ὄσι τῆς εὐποιίας ὁ πλῆτος. ἐμ θεῷ
διδόναι γὰρ λαμβάνεται, καὶ ἐμ θεῷ σκορπίζουμ σύν-
άγεται. τὸ τὸμ ἔχωμ ἐμ τῆς ψυχῆς σὺ πλῆσσι ὀδῶρε βα-
σιλεῦ, δίδου πᾶσι διαφιλωε τοῖς ἀτῆσι παρὰ σὺ. ἀ-
περοπλασίως γὰρ ἔζηε τὰς ὑπὲρ τῶν ἀμοιβῶν, ὅ-
ταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς τῆς ἔργων ἀντιδόσεως.

45 Πνεύματι θεοῦ πλὴν βασιλείαμ λαβῶν, μίμῃσαι αὐ-
τῶν δι' ἔργων ἀγαθῶν. ὅτι τῆς εὐ ποιῆμ δ' ὠαμνίωμ
ἐγγύς, ἀλλ' οὐ τῶν εὐ παθῆμ δ' εομνίωμ. τὸ γὰρ ἔπι-
μον τῆς τῆς χημάτων διαφιλίας ἀνεμπόδισόν ἐστὶ
πρὸς τὰς τῶν πενήτων εὐποιίας.

46 Ὡς πρὸ ὀφθαλμῶν ἐμ πέφυκε σώματι, οὕτω βα-
σιλεῦε θεῷ κόσμῳ ἐνήρμους, ὑπὸ τοῦ θεοῦ δ' εομνίως
εἰς συνδργίαν τῆς συμφυρόντων. χηὶ οὖν αὐτῶν, ὡς οἱ
κείων μελῶν, οὕτω πάντων ἀνθρώπων προνοῖμ, ἵνα
προκόπτωσιμ ἐμ καλοῖς, καὶ μὴ προσκόπτωσιμ ἐμ
κακοῖς.

47 Ἀσφαλεσάτῳ ἡγῶ τῆς σωτηρίας σὺ φυλακίω, τὸ
μὴδέ ποτέτινα τῆς ὑπὸ κῶν ἀδικῆμ. ὁ γὰρ τινα μὴ
ἀδικῶν, οὐχ ὑφορᾶται τινά. εἰ δὲ τὸ μὴ ἀδικῆμ ἀσφάν-
λιαμ

ut committant concedendo.

Aequā numero syderibus & si ædideris bōa opē
ra, non tamen ob id superabis dei bonitatem. quæ
cunq; enim quispiam obtulerit deo, sua
īpī offeret ex suis. & sicuti trāsilire ul' aīre nulli da-
tur suam in sole umbram, præuenientē semper uel
nimis properantem, ita insuperabi-
lem dei bonitatem nulli bonis operibus homi-
nes excedent.

Inexhaustæ sunt beneficentiæ opes.
nam largiendo acquiruntur, & dissipando col-
liguntur. has tuo insitas aīo hñs munificētissime Im-
perator, largire omībus affatim petētib⁹ abs te. in-
finiticuplas eī p̄ his habebis remūeratiōes, quom-
tempus reddendi uicem uenerit.

Nutu dei regnum adeptus, imitare e-
um bonis opib⁹. q̄a int^r eorū numerū natus es, bñfi-
cio q̄ afficere possunt, nō qui affici postulant. para-
tæ em̄ rerū copīæ nullū impedimentū esse potest,
quo minus conferantur in pauperes beneficia.

Sicut oculus innatus est corpori, ita Impe-
rator mundo adaptatus est, à deo datus
pro administratiōe eorū q̄ usui sūt. optet igit^r eū oī-
bus hoībus quali proprijs membris prospicere, ut
proficiant in bonis, neu malorū offensaculo il-
lidantur.

Tutissimam arbitrare salutis tuæ custodiam,
nulla quenq; ex subditis afficere iniuria. qui enim
offēdit neminē, suspitiōi hz neminē, q̄ si nllā quēq;
afficere in-

λαμ προξενεῖ, τὸ εὐργετῆμ πολλῶ πλέομ. δ' ἀσφα-
 λές γ' ἰδῶσι, καὶ τὸ προσφιλές οὐ προδίδωσι.

48 γίνε τις ὑπηκόοις εὐσεβέσατε βασιλεῦ, καὶ φοβε-
 ρός διὰ πῶν ὑποροχλῶν φιλῶσι δ' ἕσσι' ας, καὶ ποθὴνός διὰ
 πῶν παροχλῶν τῆς εὐποιίας. μή τε τῷ φόβῳ καταφρο-
 νῶν διὰ τὸν πόδον, μή τε τῷ πόδῳ παραμελῶν διὰ
 τὸν φόβον. ἀλλὰ τὸ ἡμῶν ἔχωμ ἀκαταφρόνητμ, καὶ
 τὸ εὐκαταφρόνητμ ἔχωμ ἀνήμερον.

49 Α τοῖς ὑπηκόοις νομοδετεῖς διὰ τῶν λόγων, ταῦτα
 προλαβῶν ὑπέδειξας διὰ τῶν ἔργων. ἵνα τοῖς λόγοις
 οἷς πείθεις, καὶ χησὸς συναγωνιζῆται βίῳ. οὕτω γ' ὡς
 εὐδόκιμον ἀποφανῆ σε τὸ κράτος, καὶ λέγων πρᾶκτι-
 κῶς, καὶ πρᾶτῶν λογικῶς.

50 Πλέομ ἀγάπα βασιλεῦ γαλιώτατε, τοὺς λαμβά-
 νειν παρὰ σοῦ χάριτας ἱκετεύοντας, ἢ πρὸς τῶς ὡς
 δάξοντας δωρεάς σοι προσφέρειν. τοῖς μὲν γ' ὀφεί-
 λης ἀμοιβῆς καδίσασαι. οἱ δέ σοι τὸν δεῖον ὀφειλέτω
 ποιῶσι δὲ οἰκόμενον τὰ εἰς αὐτοὺς γινόμενα, καὶ
 ἀμεκόμνον ἀγαθαῖς ἀντιδόσεσι τὸν φιλόθεον, καὶ φι-
 λάνθρωπὸν σε σκοπὸν.

51 Ἠλίς μὲν ἔργον ὅτι, τὸ καταλάμπερ ταῖς ἀκτί-
 σι πῶν κτίσιν. ἀνακτῶ δὲ ἀρετῆ, τὸ ἐλεῖν τοῖς
 δεομένους. ἡκεῖνος δὲ φανώτρῳ, ὁ εὐσεβὴς βα-
 σιλεὺς, ὁ μὲν γ' ὑποχωρεῖ τῇ διαδοχῇ φιλῶν νικη-
 τός. ὁ δὲ οὐ παραχωρεῖ τῇ σωμασραγῇ τῶν κακῶν,
 ἀλλὰ τῷ φωτὶ φιλῶν ἀληθείας δ' ἐλέγχει τὰ κρυπτὰ
 φιλῶν ἀδικίας.

52 τοὺς μὲν πρὸ σοῦ βασιλεῖς ἢ ἀρχὴν κατεκόσμησε,
 οὐ δὲ ταύτῳ κράτισε, παιδρῶν ἔποιήσας, ἢ μερό-

afficere iuriam tutelam conciliat, longe beneficij collat magis id prestabit. nam ut tutelam exhibet, ita charitatem non

Esto subditis, pietissime Impator, & formidabilis ob excellentiam potestatis, & amabilis ob largitionem beneficentiam. neque formidinem contemnen-
do propter amorem, nec item amorem negligens ob formidinem. sed tam mansuetudinem pro te ferens haud asp-
nabile, quam nimiam & aspnablem familiaritatem imitari se-

Quam subditis uerbo quasi lege prece (ueritate castigas. scribis, haec tu prauehens re ipsa praestitisti, ut uerbis, quibus persuades, integra quoque uita adstipuletur. sic enim commendabile tuum alleuerabis imperium, si & rocineris non sine opere, & opereris non sine ratione.

Eos plus amare serenissime Imperator, accipere abs te beneficia qui supplicant, quam tibi qui continent offerre munera. his enim debitor referendi gratiam efficeris, illi uero deum dant tibi uadum, uedicantem tibi, pertinereque ad se putant, quicumque erga supplices contuleris, & remunerantem bonis retributionibus, tuam tam piam, quam perhumanam intentionem.

Solis profecto partes sunt, illustrare radices orbem. principis uero uirtus est egenorum misereri. porro is clarior est Imperator, qui pius est. ille namque cedit succedenti nocti, hic autem rapacitati prauorum non concedit indulget uel quocumque, sed lumine ueritatis, iniquitatis occulta coarguit.

Priores quidem te imperatores principatus adornauit. tu uero eum praestantissime, illustriorem reddidisti, mansuetudine tem-

48

49

50

51

52

τῆτι κινῶν τῆς ἐξουσίας τὸν ὄγκον, καὶ χησότητι νικῶν τῶν προσιόντων σοι ὄρυ φόβον. ὅθεν ἔθελι μὲν τῆς σῆς γαλιωότητος πάντες προσορμῶσιν οἱ ἐλέες δέομενοι, καὶ τῶν κυμάτων τῆς πενίας ἀπαλλαττόμενοι, εὐχαρισθεῖς ἕμνας σοι ἀναπέμπουσιν.

53 Ὅσον τῆ δωρασεῖα πάντων ὑπορᾶνέχεις, τοσούτῳ καὶ τῆς ἐργου ὑπορᾶμπει ἀγωνίζεσθαι ἀναλογῶσα γὰρ ἔθελι μεγάλα τῆς δωράμεως πλὴν ἐργασίαν τῶν κελῶν ἀπαιτεῖσθαι προσδόκησον. ἵνα τοίνυν παρὰ δεῖξ ἀνακηρυχθῆς, μετὰ τῷ σεφάνῳ τῆς ἀκλήτη βασιλείας, κτῆσαι καὶ τὸ σέμμα τῆς τῶν πενήτων εὐφορίας.

54 Σκέπτει πρὶν ἐπιτάτῃν ἃ δέλει, ἵνα προσάτῃς ἐμφρόνως ἃ δέμεις. εὐολιοσον γὰρ τὸ τῆς γλώττης ὄργανον, καὶ μέγιστον παρέχει τοῖς ἀμελῶσι κίνδυνον. εἰ δὲ ὄρυ εὐσεβῆ λογισμόν ὡς μυσικὸν ἐπισκῆσαι αὐτῷ, τὸ παναρμόιον τῆς ἀρετῆς ἀνακηρύσσεται μέλος.

55 Ὁξῶν μοι εἶναι χῆ πρόι πάντα τὸν ἀνακτα, καὶ μάλιστα πρόι τὰς κρίσεις τῶν θυχερῶν πραγμάτων, βραδύν δὲ λίαν εἰς ὄργην ἐπιδείκνυσθαι. ἔπειθὲ γὰρ τὸ πάντῃ ἀέργητον εὐκαταφρόνητον, καὶ θυμῶν μετρίως, καὶ μὴ θυμῶν. τὸ μὲν, ἵνα τῶν φάτων τὰς ὀρμας ἀνασέλλῃ. ὃ δὲ, ἵνα τὰς ἀφορμας τῶν χησῶν ἀνιχνεύῃ.

56 Ἐμ ἔθελι ἀκριβῆ τῆς καρδίας σου βυθιτηρῶ, ἐπιμολῶς κατανόει τῶν συνόντων σοι τοὺς τρόπους. ἵνα γινώσκῃς ἀκριβῶς καὶ τοὺς ἐμ ἀγάπῃ δοραπεύοντας, καὶ τοὺς ἐμ ἀπάτη κολακεύοντας. πολλοὶ γὰρ εὐνοῦν ὑποκρινόμενοι, μεγάλα τοὺς πισεύοντας κατα-

ἐλάττωσι

dine tēperās diluēsꝫ austerā ptātis molē,bonita /
teꝫ uincēs adeūtiū te formidinē. q̄prop̄ tuae sere /
nitatis portum subeunt omnes, qui misericordiā
indigent. fluctibusꝫ paupertatis libera /
ti, gratiarū actores hymnos ad te missitant.

Quantū potestate cæteris antecellis, tantum
factis etiā emicare ante alios enitere. psuasissimum
enim habe, eam abs te postulari hone /
storū opationē, q̄ magnitudie uiriū pportiōe r̄nde
at. ut igit̄ à deo q̄li p̄ p̄conē uictor declareris, coro /
na inuicti imperij tuo capiti ip̄osita, coronā etiā ex
promerendis pauperibus acquirito.

Contemplator bene prius quàm mandes
q̄ fieri uelis. sic fiet ut sp̄ prudēter iubeas q̄ fas ē. lu /
bricū ei ē istrumētū liguæ, maximūꝫ affert negli /
gētibꝫ piculū. q̄ si piū itellectū ueluti musicū illi p̄fe
cer̄. oibꝫ harmoniæ nūer̄ cōcīnatū modulabit̄ me

Acutū q̄dē eē optet principē cū ī alijs, tū ul' (los.
maxime in afferēdo de rebus difficillimis iudicio,
lentum autem ad irascendum. & quoniam
oīmōda iræ absentia asp̄nabilis ē, & irascat̄ medio
criter, & non irascatur oportet. illud ut prauorum
impetū comprimat, hoc ut prop̄siones bonorum
peruestiget.

In exquisita tui cordis curia diligen /
ter perspicito conuersantiū tecū mores, ut perno /
scas examussim, & quos charitas te colere cōpellit
& qui tibi p̄ fraudē adulant̄. pleriqꝫ em̄ b̄nuolentiā
simulantes, magno credentibus detri /

y mento sunt.

βλάβησιν.

57 Λόγον ακόσασε ἰοφελῆσαι δ'ωάμλωμ, μὴ μόνον ἀκοῆ τ'ἴτον, ἀλλὰ καὶ πράξει διαδέχεσθαι. οὕτω γὰρ τὸ το βασιλείως ἀγλαΐζεται κράτ'Θ, ὅταν ἢ παρ' ἑαυτοῦ τὰ δέοντα σωροῖ, ἢ παρ' ἄλλου εὐρεθέντα, μηδ' αὖ μῶς παροῖ, ἀλλὰ μανθάνει μὲν ἀνεπαιχάτως, ἐπιτελεῖ δὲ ἀνυποδ'έτως.

58 Ἀκρόπολις μὲν ἀποροδ'ήτοις κίχεςίμ ἡσφαλισμένη καταφρονεῖ τῶν πολιορκούτων αὐτῶν πολεμίων, ἢ εὐσεβῆς δὲ βασιλεία ὑμῶν, ἐλεμμοσύναις τεταχισμένη, καὶ προσύχατε ποριπυργωμένη, ἀήτητ'Θ γίνεταί τις τῶν ἐχθρῶν βέλεσίμ, ἀοίδιμα κατ' αὐτῶν ἐγείροσα ἔροπαια.

59 Χρῆσαι δέοντως τῇ κάτω βασιλείᾳ, ἵνα κλίμαξ σοι γήνηται φιλία ἄνω εὐδοξίας. οἱ γὰρ ταύτων καλῶς διοικοῦντες, μετὰ ταύτης κακείνης ἀξιοῦνται. ταύτων δὲ διοικῶσιν καλῶς, οἱ πατρικῶν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιδοκνῶντες πόδον, καὶ ἀρχικῶν παρ' αὐτῶν ἀντιλαμβάνοντες φόβον. ἀπειλαῖς μὲν, τὰ πῆρ' αἰσματα προαναπέλλοντες, τιμωρίας δὲ πῆρ' αὐτοῖς οὐ προσάγοντες.

60 Ἰμάτιον ἀπαλαίωτόν ἐστί τ' φιλία εὐποΐας ποριβόλαιον. καὶ ἀδιάφθορον εὐλοῖα ἢ πρὸς τοῖς πένητας σοργί. δ'εἰ οὖν τ'μ βυλόμωμ εὐσεβῶς βασιλεύειμ, φιλίοις ἐνδύμασιν τῶν ψυχῆν καλλωπίζειμ. φιλοπῶχίας γὰρ ἡμφισμῶν πορφύραμ, καὶ οὐρανὸν βασιλείας καταξιδ'εται.

61 Σκηπτρον βασιλείας παρὰ δεῦρ' δεξάμωμ, σκέπη πῶς ἔρεσις τῶν ταύτων σοι δ'εδωκότι, καὶ ὡς πάντων

mento sunt.

Sermonē cū audis iuuare ualentē, ne aurib⁹ mō
uerum opere etiam excipito, sic enim
Impatoris exornat^r decorat^r q³ dñiū, quom uel ex
se cōsyderat quorū indiget usas, uel ab alio reperta
non despicit, sed tum dilcit sine uerecūdia, tum exe
quitur sine cunctatione.

57

Arx quidem indepopulabilibus muris muni
ta contemnit obsidenteis se hostes.

58

piū at^r ur̄m ipiū quom & liberalitate erga miseros
ueluti muro cictū, & precū turrib⁹ corroboratū. sit
inuitū, nullisq³ hostiū telis puiū fit, p̄clara & cele
bria contra eos erigens trophæa.

Vtere ut oportet regno hoc inferiore, ut scala
tibi fiat superioris claritatis. qui enim hanc re
cte gubernāt, illa quoq³ postmodū digni cēsentur.
hanc autem recte gubernat, qui paternam subdi
tis ostendūt charitatē, & principi debitū ab ipsis
recipiunt timorem. itaq³ minis quidem uitia
compescent. supplicij autem sensum ipsis neu
tiq³ infligent.

59

Vestimētū inuetustabile est, beneficentiæ ami
ctus. & incorrupta stola est, charitas erga paupes.
eum igitur oportet qui pie regnare uult,
taliū idumētorū pulchritudie aiam exornare. amo
ris em̄ i egenos q̄ indut⁹ ē purpurā, cœlestis quoq³
regni compos efficitur.

60

Sceptrum imperij quom à deo susceperis, cogi
tato qbus nā modis placebis, q̄ eā tibi dedit, quoq³

61

y 2

omnibus

πάντων ἀνθρώπων ὑπ' αὐτῷ προτιμηθεῖς, πλεον πάντα
 των ἐπείγῃ καταγράψαι αὐτόν. τῶν δὲ γέρας ἢ γὰρ
 τὰ μέγιστον, ἃ ὡς αὐτὸν τὸν ὑπ' αὐτῷ διαπλα
 θέντας ὄραε, καὶ ὡς χρεῶν καταβολὴν τὰς εὐπορί
 ας πληροῖς.

62 Τρέχει μὲν εἰς πλὴν ἄνω βοήθειαν πᾶς ἄνθρωπος
 ὀφείλει, ὁ σωτηρίας γλιχόμενος. ὁ βασιλεὺς δὲ πρὸ
 πάντων, ὡς μορμυῶν ὑπὲρ πάντων. ὑπὸ τῷ θεῷ γὰρ
 φυλαττόμενος, καὶ τοὺς πολεμίους καταγωνίζεται
 γενναίως, καὶ τοὺς οἰκείους κατασφαλίζεται πωδ' αἰώς.

63 Ο μὲν θεὸς οὐδενὸς δ' ἔται, ὁ βασιλεὺς δὲ μόνον θε
 ῶ. μιμῶ τοίνυν τὸν οὐδενὸς δ' εὐμελισμ. καὶ διαφιλεύσ
 τοῖς αἰτέσι τὸν ἔλεον, μὴ ἀκριβολογόμενος ὡρι
 τοὺς σούς οἰκέτας, ἀλλὰ πᾶσι παρέχωμ τὰς πρὸς τὸ
 ζῶν αἰτήσεις. πολὺ γὰρ κρεττόν ἐστι δ' ἰὰ τὸν ἀξίους ἐλε
 ῖν καὶ τὸν ἀναξίους, ἢ τὸν ἀξίους ἀποσορῆμ δ' ἰὰ τὸν
 ἀναξίους.

64 Συγγνώμην αἰτέμενος ἁμαρτημάτων, συγγίνωσκε
 καὶ αὐτὸς τοῖς εἰς σὲ πλημμελῶσι, ὅτι ἀφέσει ἀντιδ' ἰ
 δοται ἀφεςίς. καὶ τῇ πρὸς τὸν ὁμοδ' ἄλγεσ ἡμῶν κα
 ταλαγῆ, ἢ πρὸς θεὸν φιλία καὶ οἰκείωσις.

65 Δὲ τὸν ἀμέεμπτος ἀνάσσειν ἐπωδ' ἀκότα, καὶ τὰς
 τῶν ἐξωθεν ἀδοξίας φυλάττειν, καὶ ἑαυτὸν πρὸ ἐκεί
 νων αἰχάωεσθαι, ἵνα καὶ τῶν φανερῶν ἁμαρτάνημ δ' ἰ
 ἐκείνους ἀπέχεται, καὶ τῷ κατ' ἰδίαν πλημμελεῖν ὑφ'
 ἑαυτοῦ κωλύηται. εἰ γὰρ οἱ ὑπήκοοι αἰδ' ὄς ἄξιοι φαί
 νονται, πολλῶ πλεον ὁ βασιλεὺς ἄξιος ταύτης γί
 νεται.

66 Ἰδιώτε μὲν εἶναι κακίαν φημί, ὅτι πράττειν φαῦλα
 καὶ

omnibus hoībus ab eo sīs prælatus, magis omni-
bus eū honestare festia. porrò id ipse honestamētū
arbitratur maximum, si quasi te fa-
ctos à se tuearis, atq; ut debiti exolutionē, bñfacien-
di munus adimpleas.

Recurrere ad supernū auxiliū cū homo quiuis
debet, salutem qui expetat, tum ante
omneis Imperator, ut pote q p oībus sollicitus est.
quom em̄ à deo custodiā, tā hostes generosa ma-
nu debellat, quàm suos sedulo communit.

Deus nulla re indiget, Imperator solo de-
o. imitare igit̄ nullius indigū, petētibusq; fac ube-
rē miscdiæ copiā, n̄ exacta & ad uiuū relectate rem-
rōne ipēsarū tuū erga famulatū utēs, sed oīm de su-
stinēda uita petitiōibus satisfaciēs. lōge ei sati⁹ ē me-
rito dignorū etiā indignis misereri, q̄ indignorū ui-
tio dignos n̄s defraudare quæ merentur.

Veniā quom delictorū tuorū petas, ipse quoq;
te offendentibus ignosce, quoniā remissioni retri-
buitur remissio, nostræq; cū cōseruis nostris recon-
ciliationi, dei amicitia & familiaritas.

Qui inculpabiliter principem agere studet,
cū notas cauere debet, q̄ forinsecus inurunt, tū se-
ipm̄ añ alios uerecūdari, ut & apte delinq̄re absti-
neat pp̄t alios, et à seipō cohibeat, quo minus p̄ua-
ta seorsū flagitia cōmittat. si em̄ ex subditis sunt, q
reuerētia digni habētur, multo magis ea dign⁹ Im-
perator efficitur.

Priuari uitium esse assero, patrare praua

y 3 supplicioq;

καὶ κολάσεως ἄξια, ἄρχοντες δὲ πονηρίαν, ἢ μὴ ποιῶντα καλὰ καὶ σωτηρίας πρόξενα. οὐ γὰρ ἢ τῶν κακῶν ἀποχὴ δίκαιοι τὸν κρατοῦντα, ἀλλ' ἢ τῶν καλῶν παροχὴ σεφανοῖ τὸν τοιοῦτον. μὴ μόνον τοίνυν πονηρίας ἀπέχεσθαι λογιζέσθω, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνης ἀνατέχεσθαι πᾶσ' ἀζέτω.

67 Αἰξιώματων λαμπρότητας οὐ δυσωπῆται ὁ θάνατος. καὶ πάντων γὰρ ἐπιβάλλει τοὺς παμφάγους αὐτῶν ὀδόντας. οὐκ οὖν πρὸ τῆς ἐκείνου ἀπαραιτήτου πίστεως, μεταδώσει εἰς οὐρανὸν πλὴν τῶν ἡλεκτάτων πίστις σίαν. οὐδεὶς γὰρ ἂν ἐν κόσμῳ σωάγει, ἐκῆσε ἀποδὴ μῆσας ἀπάγει, ἀλλὰ πάντα καταλιπὼν ἐπὶ γῆς, γυμνὸς λογοθετῆται ὅτι βίον αὐτῶν.

68 κύριος μὲν πάντων ἐστὶν ὁ βασιλεὺς, δεῦθεν δὲ μετὰ πάντων ὑπάρχει. δεῦθεν τότε δὲ μάλιστα κληθήσεται κύριος, ὅταν αὐτὸς ἐαυτὸν δεσπόζῃ, καὶ ταῖς ἀτόπιστοις ἡδοναῖς μὴ δευλῆν, ἀλλὰ σύμμαχον ἔχων τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, ὅτι ἀνῆκτον αὐτοκράτρεα ἢ ἀλόγων παιδῶν, τοὺς πανδαιμάτορας ἔρωτας τῆ πανοπλίας ἐν σωφροσύνης καταγωνίζεται.

69 Οὐτρόπον αἰσικαὶ τοῖς σώμασιν ἐπονται, οὕτως αἱ ἁμαρτίαι ταῖς ψυχαῖς ἀκολοῦσιν, ἵνα γὰρ τὰς πλάξεις δευκονίζουσαι. διατῆτο οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ κρίσει ἀρνησασθαι. αὐτὰ γὰρ ἐκάσθ' καταμαρτυρήσει τὰ πράγματα, οὐ φωνῶν ἀφιέντα, ἀλλὰ τοιαῦτα φωνέντα, οἷα πᾶσ' ἡμῶν ἐπράχθησαν.

70 Νῆος ποντοπορεύσεως μιμῆται διάβασιν ἢ βραχυπέλην ἢ παρόντων βίβ' κατάσασιν, ἡμᾶς τοὺς αὐτῆς πλωτῆρας λαμβάνουσα, καὶ καταμικρὸν πᾶσ' ἡμῶν δρόμον

supplicioꝝ digna: principis uero culpam, non fa-
cere, quæ honesta sunt, salutēꝝ pariūt. neq; em̄ ma-
lorū abstinentia iustificat potentē, sed bonorum
æditio coronat eundē. ne igitur malitia dun-
taxat abstinere cogitet, sed iustitiam etiam ca-
pescere contendat.

Dignitatum splendores mors haud reformi-
dat. omnibus enim uoraces su-
os dentes infligit. ergo ante illius ineluctabilē ad-
uentum, opum copiam transportemus in cæ-
lum. nemo enim quæ colligit in mundo, illuc pro-
fectus abducit, sed omnibus in terra
derelictis, nudus de uita sua reddit rationem.

Imperator ut est omnium dominus, ita
cū omnibus dei seruus existit. tū igit̄ demū uoca-
bitur dñs, quom ipse sibi dominari, nec illicitis uolu-
ptatibus famulari patietur. tum adiutricem piam
rationē assumēs, inuictā scilicet Impatricē animi p-
turbationū rōnis exptiū, idomitas cupiditates ar-
matura castimonix debellabit.

Quemadmodum umbræ corpora sectantur, sic
animas flagitia comitantur, euidenti effigie
actiones exprimentia, ideo non datur in iudicio
negare. ipsa enim uniuscuiusq; opera
obtestabūť, haud sanè uocē emittēdo, sed talia pr-
sus sese reþsentando, qualia iā à nobis patrata sint.

Nauis per mare cōmeātis imitat̄ transitū cōpen-
diōsa præsentis uitæ conditio, qua sanè nos
nautas fallēs suos, & pedetētim cunctanti raptans

δρόμον, καὶ πρὸς ἴδιον ἐκάστου παραπέμπουσα τέ-
 λει. εἰ τοίνυν ταῦτ' οὕτως ἔχει, παραδράμωμεν τὰ
 παρατρέχοντα τῷ κόσμῳ πράγματα, καὶ προσδρά-
 μωμεν τῆς εἰς αἰῶνας τῆν αἰώνων μλύσιν.

71 Ο σοβαρὸς καὶ ὑπέροφρος ἄνθρωπος, μὴ ὡς ταῦ-
 ρ' ὑψικερως ἐπαιρέσθω, ἀλλ' ἐννοεῖτω φη σαρκὸς
 πλὴν ὑπόστασιν, καὶ παύετω φη καρδίας πλὴν ἔπαρσιν.
 εἰ γὰρ καὶ γέγονε ἄρχων ἐπὶ γῆς, μὴ ἀγνοεῖτω ὑπάρ-
 χων ἐκ φη γῆς, ἀπὸ χούρας ἐπὶ δρόνον ἀναβαίνων, καὶ
 εἰς αὐτὴν μετὰ δρόνον καταβαίνων.

72 Σπύδαζε διαπαντὸς ἀκήτητε βασιλεῦ, καὶ ὡς πορ-
 οὶ τὰς κλίμακας ἀναβαίνειν ἀρξάμενοι, οὐ πρότερον
 ἴσανται φη ἐπὶ τὰ ἄνω φορᾶς πρὶν ἂν τ' ἄκρας ἐθίκω-
 ται βαθμίδος, οὕτω καὶ αὐτὸς ἔχου τῆς τῶν καλῶν
 ἀναβάσεως, ὅπως ἂν καὶ τῆς ἄνω βασιλείας ἀπολαύ-
 σθαι, ἢ μοι παράχοι χριστὸς μετὰ τῆς ὁμοζύγης, ὁ
 βασιλεὺς τῆν βασιλευόντων, καὶ βασιλοδουμλῶν, εἰς
 τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ

ἐκδέσεως παραινετικῆς Ἀγαπῆς
 τοῦ διακόνου, πρὸς Ἰουστίναν
 νόμῳ τῆρ καίσαρα,
 ἥτις παρ' ἑλλή-
 σι, βα-
 σιλικά
 ἑνομάζεται χέδν.

curſu, tandem ad ſuum cuiuſq; exitum perdu-
cit. ſi igitur hæc ita ſe habent, prætercurramus
præcurrentia mundi negocia, adcur-
ramuſq; hiſ quæ ad ſecula ſeculorum permanent.

Fastoſus & ſupercilioſus homo, ne ut tau-
rus alticornis eleuetur, ſed animaduertens carnis
ſubſiſtentiam, ſedare debet cordis tumorem.
nam & ſi factus eſt princeps in terra, ne tñ ignoret
ſeſe ortū ex terra, quom ex puluere ad ſoliū cōſcen-
dere, atq; in puluerem tandē descendere poſſit.

Studeto ſemper inuictiſſime Impator, & ſicuti
ſcalas qui ſcandunt, non prius deſiſtunt,
aut ad ſupiora ferri deſinūt, q̄ ad ſup̄mū pueniant
gradum: ita tu quoq; iugiter honeſtorum
aſcēſū cōtinuato. ſic fiet ut cœleſtis quoq; regni fru-
ctū aliqñ ꝑcipias: qđ utinā & tibi tribuat & coniu-
gi Chriſtus Rex oim & q regnāt, & q regnātur in
ſecula. Amen.

F I N I S

Expoſitionis admonitoriæ Agape,
ti diaconi, ad Iuſtinia-
num Cæſarem,
quæ apud Græ-
cos Re-
gia ſcheda nominatur.

ΥΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΟΡΚΟΣ.

Ο ΜΝΥΜΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΑΤΕΡΑ, ΚΗ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ, ΚΗ ΊΣΗΜ,
 ΚΗ ΠΑΝΑΚΕΙΑΝ, ΚΗ ΘΕΟΥΣ ΠΑΝΤΑΣ, ΤΕ ΚΗ ΠΑΣΑΣ ΊΣΟ
 ΡΑΣ ΠΟΙΕΥΜΕΝΟΣ ΕΠΙΤΕΛΕΣ ΠΡΗΨΗΜ ΗΤΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΕΙ ΚΡΙΣΙΜ
 ΕΜΟΝ ΟΡΚΟΝ ΤΟΝΔΕ, ΚΗ ΞΥΓΓΡΑΦΗΝ ΤΛΩΔΕ, Η ΓΗΣΑΘΑΙ
 ΔΕ ΤΟΝ ΔΙΔΑΞΑΝΤΑ ΜΕ ΤΩ ΤΕΧΝΩ ΤΑΥΤΩ ΙΣΑ ΚΑΙ ΓΕΝΕΙ
 ΤΗΣΙ ΕΜΟΙΣΙ, ΚΑΙ ΒΙΣ ΚΟΙΝΩΣΑΘΑΙ, ΚΑΙ ΧΕΩΝ ΧΗΚΙΖΟΝΤΙ ΜΕ
 ΤΑΔΟΣΙΜ ΠΟΙΚΗΣΑΘΑΙ, ΚΗ ΓΓΥΟΣ ΤΟ ΔΕ ΕΩΥΤΕΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ
 ΊΣΟΝ ΕΠΙΚΡΙΝΕΙΝ ΑΡΞΕΣΙ, ΚΗ ΔΙΔΑΞΕΙΝ ΤΩ ΤΕΧΝΩ ΤΑΥΤΩ
 ΗΝ ΧΗΚΙΖΩΣΙ ΑΝΘ ΜΙΘΩ ΚΗ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΠΡΑΓΓΕΛΛΙΝΕ ΤΕ, ΚΗ Α
 ΚΡΟΗΣΙΟΣ, ΚΗ Τ ΛΟΙΠΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΜΑΘΗΣΙΟΣ ΜΕΤΑΔΟΣΙΜ ΠΡ
 ΗΣΑΘΙ ΥΟΪΣΙ ΤΕ ΕΜΟΙΣΙ ΚΗ Τ ΕΜΕ ΔΙΔΑΞΑΝΤΟΣ, ΚΗ ΜΑΘΗΤΑΪΣ
 ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΕ ΕΩΡΚΙΣΜΑΤΩΝ ΝΟΜΩ ΙΝΕΚΙΩ, ΑΛΛΩ
 Ή ΟΥΔΕΝΙ. ΔΙΑΙΤΗΜΑΣΙ ΤΕ ΧΗΣΟΜΑΙ ΕΠ ΩΦΕΛΕΙΗ ΚΑΜΝΟΝ
 ΤΩ ΗΤΙ ΔΩΑΜΙΝ ΚΗ ΚΡΙΣΙΜ ΕΜΩ, ΕΠΙΔΗΛΗΣΙ Ή ΚΗ ΑΔΙ
 ΚΗ ΕΙΞΕΙΝ. ΟΥ ΔΩΣΩ Ή ΟΥΔΕΝΙ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΑΪΤΗΕΙΣ ΘΑΝΑΣΙ
 ΜΟΝ. ΟΥ Ή ΥΦΗΚΗΣΟΜΑΙ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΤΟΙΩΔΕ. ΟΜΟΙΩΣ Ή ΟΥ
 Ή ΓΥΝΑΙΚΗ ΠΕΑΣΟΝ ΦΘΟΡΟΝ ΔΩΣΩ. ΑΝΩΣ Ή ΚΗ ΟΣΙΩΣ ΔΙΑΤΗΡΗ
 ΣΩ ΒΙΟΝ ΤΟΝ ΕΜΟΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩ ΤΗ ΕΜΗ. ΟΥ ΤΕ ΜΕΩ Ή ΟΥ Ή ΜΗΝ
 ΛΙΘΙΩΝΤΑΣ. ΕΚΧΩΡΗΣΩ ΔΕ ΕΡΓΑΤΗΣΙΜ ΑΝΔΡΑΣΙ ΠΡΗΖΙΟΣ ΤΔΕ.
 ΕΙΣ ΟΙΚΙΑΣ Ή ΟΚΟΣΑΣ ΑΜ ΕΣΙΩ, ΕΣΕΛΕΝΣΟΜΑΙ ΕΠ ΩΦΕΛΕΙΗ ΚΑ
 ΜΝΟΝΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΕΩΝ ΠΑΣΗΣ ΑΔΙΚΗΣ ΕΚΣΤΙΚΗΣ, ΚΑΙ ΦΘΟΡΙΚΗΣ Τ Ή
 ΑΛΛΗΣ, ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΕΡΩΝ. ΕΠΙ ΤΕ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΣΩΜΑ
 ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΩΝ ΕΛΥΘΕΡΩΝ ΤΕ ΕΙ ΔΩΛΩΝ Α Δ ΑΜ ΕΝ ΘΡΑ
 ΠΕΙΗ Η ΚΩ Η ΑΚΩΣΩ Η ΚΑΙ ΑΝΕΘ ΘΡΑΠΚΕΙΝ ΗΤΙ ΒΙΟΝ ΑΝΘΡΩ
 ΠΩΝ, Α ΜΗ ΧΗ ΤΕ ΕΚΚΑΛΕΕΘΑΙ ΕΞΩ, ΣΙΓΗΣΟΜΑΙ, ΑΡΞΗΤΑ Η
 ΓΕΥΜΕΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΤΡΙΑΥΤΑ. ΟΡΚΟΝ Μ ΟΥ ΜΟΙ ΤΟΝ ΔΕ ΕΠΙ
 ΤΕΛΕΑ ΠΙΕΟΝΑ ΚΑΙ ΜΗ ΞΥΧΕΑΝΑ, ΕΗ ΕΠΑΝΘΑΘΙ ΚΗ ΕΙΣ ΚΑΙ
 ΤΕΧΝΗΣ ΔΟΞΑΖΟΜΕΝΩ ΠΡΑ ΠΑΣΙΜ ΑΝΘΡΩΠΙΣ ΕΙΣ Τ ΑΙΕΙ ΧΟΝΟΝ
 ΠΡΑΘΑΙΝΟΝ Ή ΚΑΙ ΕΠΙΟΡΚΟΩΝ ΤΑΝΩΤΙΑ ΤΩΤΕΩΝ. ΤΕΛΟΣ.

Hippocratis iusiurandū, Nic. Perotto interprete.

TESTOR Apollinē medicū, & Aesculapiū, hy
giāq; & Panaceā Aesculapij filios, & deos ac deas
om̄eis: me, quātū i me erit, & quātū īgeniū meū ua
lebit, hęc oīa obseruaturū q̄ hoc iureiurādo, atque
ijs tabellis continent, Tributurū me p̄ceptorī meo
ā q̄ hęc artē edoct⁹ sū, n̄ min⁹ q̄ parētī, ā quo sū ge
nit⁹, Vitā cū eo cōicaturū, Res om̄eis q̄s illi neces
sarias eē itelligā, p̄ uirib⁹ meis ministraturū, Proge
niē ei⁹ fratrū loco habiturū, Hęc artē sine mercede
& sine pactiōib⁹ edocturū, Præcepta oīa libere &
fidelit̄ traditurū meis & p̄ceptoris mei liberis, cate
risq; discipul⁹, q̄ se legib⁹ medicinæ astrinxerit, atq;
iurati fuerint, alijs p̄terea nemini, In curādīs ægrotis
p̄ uiribus & p̄ ingenio meo reb⁹ necessarijs usurū,
Nemini ægritudinē dilaturū, Nihil p̄ iniuriā factu
rū, Rogatū letale uenenū nemini daturū, neque id
cuiq; cōsulturū, Neq; mulieri p̄gnāti ad iterficiēdū
cōceptū fœtū potionē porrecturū, Vitā meā atq;
artē meā purā atq; itegrā seruaturū, Laborātēis lapil
lo haudq; excisurū, s; exptis hui⁹ art̄s hoc negociū
pmissurū, quācūq; domū igressus fuero, dūtaxat li
berādīs ægrotis opā daturū, Oē; iuriā, oē; corrup
telā, oē ḡns īpitudil, res ēt uenereas spōte mea eui
taturū, Siue muliebria corpa curauero, siue uirilia
siue hoīs liberi, siue serui, q̄ inī curādū ul' uidero ul'
audiero, ul' ēt extra curā i uita hoīm cognouero, q̄
reticēda eē itelligā, nemini apturū, s; itemeratā ta
curnitatē seruaturū. Præsēs igit̄ iusiurādū integre
atq; incorrupte seruātī mihi oīa tā i uita q̄ i arte mea
p̄spera feliciāq; succedāt, & gl̄ia iæt̄nū pata sit, trās
grediētī uero atq; piuro cōtraria oīa eueniāt, Finis .

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΣ ΙΕ/
ΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΙ/
ΜΟΜΕΝΟΙΣ ΧΑΙΡΙΝ.

Μηροῦ μὲν ὁ πῶν ποικτῶν γονιμώτα
 τῶν πῶν τοῦ χίς παίδων ἐαυτῶ πα/
 ραπεδέντων παιδεύεσθαι, βατραχο/
 μυομαχίαν τε καὶ ἐπικιχλίδας, καὶ
 δᾶπρον ἠρόδοτον ἰσορῆ, καὶ ἄλλα ὅσα
 παιγνίων ἀνάμεσα ῥίς τε παισίμ ἐκείνσ, καὶ ῥίς ἐπι/
 γιγνομύοις χαρίζομενθ, σωετίδετο. ἵνα πῶν μα/
 θημάτων ἀρχόμενοι, τῶν ἡδίων ἀκροῶνται, καὶ μὴ
 πῶν τὰ παίδων ὧτα διακναίην φιλόντων. τῶν με/
 ταγενεσέρων δὲ τίς ῥη ποικτήρ ἀπομιμῆσθ βυλὸί
 μινθ, πόλεμόν τινα γαλῆς πλασάμουος καὶ μυῶν,
 εἰς κωμωδίας τάξιμ παρήγαγε, μέτρῳ ἰαμβεῖα ρησά
 μινος. τῶν δὲ μοι ταῖς χρῶσιμ ἐμπεσόντθ, ἔδοξεμ
 ἅμα μὲν τοῖς φιλομαδέσι τῶν νέων ἔργον ἀπεργά/
 σασαι καταδύμιον, εἰ τῶν ὡς πῶν τινά νέαν ἄοι/
 δὴν τυπώσαντες ἀποπέμφομεν. ἅμα δὲ καὶ οἷόν τι
 να κήρυκα προεκπέμψαι φη οὐ μετοῦ πολὺ τυπωθη/
 σομύης ἰωνίᾶς. ἐφ ἡμ πολλὴν σποδὴν ὁ ἐμὸς πατήρ
 κατεβάλετο. τὰς γὰρ διατριβὰς ἐμ ῥώμῃ πάλαι ποῖθ
 μενθ, γαπᾶρ ἴθι ἀίδεσιμωιάτω ἐπισκόπῳ τῶ
 ὅσμη συναγωγῶν παροιμιῶν σωδιῶναι ὑπέχετο.
 ἀρξάμενθ δὲ τῶν παροιμιῶν, σωυπεμνήθη καὶ γνω/
 μῶν, ἀποφθεγμάτων τε καὶ ὑποδικῶν ἀρχαιοτά/
 των καὶ σοφωτάτων ἀνδρῶν. ἀδελφὰ γὰρ ἀλλήλοισ
 εἰσί, παροιμίαι, καὶ γνῶμαι, καὶ ὑποδικαί, καὶ
 ἀφθέγμα

ἀποφθέγματα. νομίζω δὲ τὸ βιβλίον τοῖς φιλομαθέ-
 σι ἤν' νέωμ, ὅτι πλείω παρεξερ γελῶν ὠφέλιον. ἃ
 γὰρ ἂν διὰ πολλῆς πωδῆς τε καὶ ἀναγνώσεως ἤρα-
 νίσαντο, εἶγε ἤν' βιβλίωμ ἠυπόρησαν, ταῦτά γε πάντ'
 ἐκῆσε σωτηγυλῖα, καθάπερ ἐν ἰωνιᾷ ταῖς μελίαις
 τὰ ἄνθη, ἴξεται τοῖς πᾶσιμ ἀνιδρωτὶ ἀποδρέπεδι.
 τὴν μὲν οὖν γαλεωμομαχίαν, ἢ ὁ σωθεῖς, ὅς τις
 ἂν ἦμ, καλῶς πάνυ καὶ ἀσείως συνέδετο, τανύτ' ἴς
 φιλομαδέσιμ ἐκπέμψεν. οὐ μετοῦ πολὺ δὲ καὶ τὴν
 ἰωνιᾶν ἐκδῶσομιν ἐντυπώσαντες. πᾶς ἦς οὐχ ὅ-
 πως εὐφροσύνη, ἀλλὰ καὶ καὶ μεγίστην ὠφέ-
 λειαν οἱ πωδῆαῖοι καρ-
 πώσονται.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΕΩ/
ΜΥΟΜΑΧΙΑΣ.

Οὐ μῦθ' ἔειπεν ἄλλ' ἔπειτα τινὶ Ζορ
φώδῃ καὶ κατεσκιασμένη προσμύονι
τῷ, κρείττω κατωνομασμένῳ, καὶ
φί γαλῆς τῆδε κἀκῆσε δρομαίως περὶ
βλεπόμενης, καὶ τὸν τῷδε σωκλῶδῃ δρό-
μορ ἀνιχνευομένης, ὃ κρείττω μὴ φέρωρ ταύτης πῦν
δίωκεν ἢ περισκόποςισιν, τῷ τῷδε ὁμαίμονι προσελ-
θῶν, ὃς πῦν τῷ τυροκλόπῃ ἀξίαν αὐτῷ παρέφερε, καὶ
τῷδε συμβόλῳ χρησάμεν, ὃ τινὶ τρόπῳ ταύτῃ
κατατροπώσεται, πόλεμον ἀσπονδῶν κατ' αὐτῆς δε-
δρακέναι μεμελετήκασι. καὶ πλείω μῦθ' ἀδριο-
σμῶν σωκλῶδῃ κῶπῃ ἀμφοτέρω, καὶ τῷδε νεύθη-
κῶπῃ, καὶ πάμπλησα προζῶντες, ἢ βηδῶν παρῆν
πρὸς αὐτῷ ἀντεζήσαμ. καὶ δὴ προσκεκρυμμένῃ ἑκάτεροι,
τὸν τῷ κρείττω ἢ γαλῆν κρατήσασα, καὶ τῷδε ὄνυξι ταν-
της ἀγρίως παρῆν, πῶντα δὲ νεανίαν εἰσβέβρω
κερ. ἄγγελος δὲ τῷ μῦθ' καθωρακῶς εἰ γινόμενον, εὐδέ-
ως πρὸς τῷ δάμαρτα τῷ κρείττω ὑπέσχεψε, μῦθ' αὐ-
τῷ τὸν τῷ προσφιλεστάτῃ παιδῶν χαλεπώτατον θάνα-
τον. τῷδε τῷ ἐπιπολύ μαχομένην, ξύλον κατελ-
θῶν σεσκμμένην δὲ ὑπερτάτης εἴκης, τὰ νεῦρα τῆς γα-
λῆς κατέθλασε. καὶ νικηταὶ τῷ μάχης οἱ μῦθ' ὠράθησαμ.

Τὰ τοῦ δράματ' ἄνθρωπα.

Κρείττω. Τυροκλόπῃ. Κῆρυξ. Χορὸς δραπαινίδωμ.
Ομνυμένης κρείττω. Ἄγγελῃ. Προλογίζε δὲ ὁ κρείττω.

Τὸν

ΠΙ Τῶν τοσούτων ἀνδρικώτατοι χθόνου
 μένοντες εἴσω τῆν ὀπῶν ἀεννάως,
 δαίμων σώεσμι καὶ φρίκη καὶ δαλία,
 καὶ δυσμόρως διέμον οἰκῆον βίον,
 μὴ δὲ προκύψαι φθι ὀπης ἡρημένοι,
 ἀλλ' οἰκτρότατοι καὶ φόβος πεπλησμένοι,
 βίον σκοφνὸν ἀθλίως μυωξίαε
 ζῶμι, καθάπερ οἱ πεφυλακισμένοι,
 καὶ νύκτα τῶν σύμπαντα τῆ χθόνος δρόμον
 μακρὰν δοκῶμι καὶ σκιάμ τῆ θανάτου,
 ὡς οἱ ζοφώδεις κιμέριοι τῶ λόγος,
 οἱ ποντικῶν ἔχοντες ἀμβλυωπίαμ,
 ζόφωσίμ ἐξάμιλλον εἴλκον τῶ βίος;
 κἄμ μὴ δέλωμι, ἐσμὲν γὰρ μυωξίαε.
 εἰ γὰρ προελθῶμ, ὡς λέγεις, θαρσαλέως
 τολμήσομι βαίνοντες ἀχέτω δρόμω,
 τάχισ' ἄμ ἐμπέσοιμι αἰπῆ κινδῶν,
 καὶ προῦμμάτωμ ἴδιοιμι οἰκῆον μόρον,
 καὶ τῶ σκοφνὸν αἰδωνέως τόπον,
 λάβοιμι ἀντίποινον ἀκρατωσῶης.
 Πῶς γοῶν παρεμπέσωμι, ὡς φῆς, κινδῶν,
 καὶ τῶν βίον βλέπωμι ἀθλίω μόρῳ;
 Ληφθέντες εἴσω τῆν φρικωδῶν χφλέωμ,
 τῆς ἄρπαγῆς κρείλλε φθι δολοπλόκω.
 τίς ἔστιν αὐτῆ, μὴ φθουήσης τῶ λέγῃμ,
 οὐ γὰρ προχείρως θεῶν σκοπῶν περιτρέφω.
 Ἡμ γὰρ ἰὼν ὠνόμασεν ἀνθρώπων γῆν,
 αὐτῆ γὰρ αἰεί χρησάμην περιβλέπε,
 καὶ μὲν ἔρευνᾷ, ὅτι καλῶσπερ οἱ κῶες

κρεί.

τυρ.

κρεί.

τυρ.

κρεί.

τυρ.

ἰχνηλατῶσι

ἰχνηλατῶσι τῆς λαγωῦς ποικίλως
 τὸν αὐτὸν αὐτὴ σκανδαλοπλόκως ἔξοποιῶ
 ἡμᾶς διἰχνεῖ λυγρικὸν βλέπσά τι.

Κρεί. οἶδ' ἢν πρὸ ἡρμῶν ἔσῃς ἀκριβεσάτως,
 καὶ γὰρ πρὸ καιρῶ τὴν ἐμὴν θυγατέρα
 λυχνογλύφῳ δέφκμι τὴν περιλμῶν
 οἰκτρῶς κατημάλλαξε φεῦ μοι προῦμμάτων.

τυρο. Κᾶμῶ δ' τέκνον τὴν οἴλῳ χορδοκόπορ,
 καὶ τὸν ποδῆνὸν σιτῶν ἀρπῆν καὶ οἴλορ,
 εἰς ἐκδίκησιν φηὶ ἀδελφῆς ἢ ἐλθόντα.

Κρεί. τί γοῶν κατωκνήσαμην ὡς θηλυδρίαι
 καὶ πρὸς ὅμοι τὸν φόνον τῆν οἰλτάτων;

τυρο. καὶ τί προσῆκον ἐργάσασθαι τυγχάνη.

Κρεί. εἰς ἀντάμωα ἀπειδῆρ τῆς παμφάγῃ,
 καὶ τῆν θανόντων ἐκδικῆσαι τὸν μόρον.

τυρο. Ποίω τρόπῳ κἀτῆπε σὺ σαφλίωσθ.

Κρεί. Μόρον πρὸς αὐτὴν ἀξίως τετυχότες.

τυρο. Δέδοικα καὶ πέφρικα μὴ ἔσφαγσμεῖοι,
 χ' ἡμεῖς φανῶμεν καὶ καταβεβρωμεῖοι
 καὶ κῆρμα γαλῆς φεῦ γενώμεθα ξένορ.

Κρεί. καὶ τῶν δ' ὡχ' ἐκκτι τῆν πεθνηκότων.
 καὶ γὰρ γινώσκεις τὸν γραφεῖς αἰνυμεῖοι
 τῶν συγγενῶν ἐκκτι καὶ τῆν γνωρίμων,
 πατέρων, ἀδελφῶν, γνωρίμων, φυραπόρων,
 θανόντας ἀπλήρωτον ἔλκοντα κλέθ.

τυρο. Ἰσημι πάντως, ἀλλὰ δεῖνὸν τυγχάνη
 λιπῆρ τὸ λαμπρὸν σάδιον φηὶ ἡμέρας,
 καὶ τῶν σκοτεινῶν συγκαλυφθῆναι τάφῳ.

Κρεί. οὐκ οἶδας ἢν μέγιστον ἄρωμεν κρέαθ,

ἠὲ πικροτάτῳ τῷδε δῶσομιν μόρον.

Ὅτῳ τρόπῳ σώαιμε σαφῶς ἰζέμοι.

Αὐτῇ μαχισμὸν συσάδῳ δεδρακότες.

Κρεῖττον μοι δοκεῖ συμβαλεῖν λαθριδίῳ.

Ποιάδ' ὄνησις λάδρα τῷ προσιέναι;

Εἰ γὰρ προγνώσει θεὸς δόλοισι προσαμέχεσθαι

ὡς εἰς μαχισμὸν αἰρετὴν σωεσάναι

ἠὲ συμμάχων ὀμιλοῦν εἰς αὐτῶν λάβην,

ἠὲ συμβαλῶσα, τῆνικαῦτα τὸ σέφθαι

ἄρεα παύσασα τῶν ἡμῶν ἴλιω.

Ἴ ἡμεῖς κατ' ἴσον συμμάχων ὀμηγύρεθαι,

λάβωμιν εἰς ἄρηξιμὸν ὡς εἰδισμύρομ.

Οὐκ οἶδα πῶς πρὶν σωισῶντες τὴν μόρον

πρὸς δ' ἐσάτδυμα τῆν γαλῶν ἠὲ βατεράχων,

ἠὲ συμμάχων εἴχομιν κρᾶτισον νέφθαι;

Ἰσημι πῶς κάκισον εἰδομιν μόρον

παίδων, ὀμαίμων, γνωρίμων, φυτοσώρων,

μικρῶν δ' ἀπολώλαμον ἡμεῖς θεὸς τότε.

Δέδοικα ἠὲ νῦν μὴ δάνωμιν θεὸς βόδρω.

Οὐ νῆ δεῶν πλήρωμα τῆν ἐνυπνίων

ἄελπίς εἰμι ἠὲ γὰρ δὲ ὄνηράτωρ.

τί γοιῶν ὄνηρον ἐμφανῶς ἐώρηκας;

Ὁ Ζεὺς γὰρ ὠφθη κατ' ὄναρ κνώσοντί μοι,

ἠὲ δάρσος ἐντέθεικε τῇ μῆ καρδίᾳ,

ἠὲ χαῖρε. λήθη προσεφώνηκε κρᾶτθαι.

Τίνι προσωμοίωτο ἠὲ τῷτο φράσσομ.

Τῶ, τυρολείχῳ θεὸς φρονίμῳ πρεσβύτῃ.

Πῶς δ' οὐκ ἐπ' ἄλλομ ὠρᾶθη σοι δὴν ῥόνομ;

Τυρο.

Κρεῖ.

Τυρ.

Κρεῖ.

Τυρο.

Κρεῖ.

Τυρ.

Κρεῖ.

Τυρο.

Κρεῖ.

Τυρο.

Κρεῖ.

Τυρ.

Κρεῖ.

Τυρ.

Κρεί. Εμαῖς ἀπὸ λαῖς ὠράθη ποιαλέθ.

Τυρ. Τί γοῦν ἔσηκείλησας αὐτῶν τῶν πόλομ
οἰκοῦντι καὶ λέγοντι τοῖς ἀθανάτοις,
σηρὰν μεγίστην ἐξανάψαι τῶν πόλομ
καὶ πάντα ἐλξαι χερὶ πανοθενεσάτη;

Κρεί. καὶ τῆτες ἠπείληκα τὸ τῶ μυρία.
καὶ γὰρ καθ' αὐτῶν ἰσορῶμ με τὸν βίον
ὅπως μλύωμ ἔσωθεμ οἰκτρῶς γωνίας,
ὄλωε σκοτενός εἰμι καὶ ζόφῳ γέμων.
καὶ δ᾽ ἔμα δεινὸν δέδειγμα ναὶ καὶ ξέμα
ζῶον πενιχρὸν ἔμπλεων ἀηδίας.
ὠμοζομ, ὠλόλυζομ, ἠθύμοιω, μέγα,
ἐκοπτομ, ἐσῶρατομ εἰκείαμ γήνω,
καὶ τὸν δεὸν ὑπατομ ὑβριζομ δία.
καὶ προσέθεικα τοῖς σεναγμοῖς σὺν χόλω,
δεινὰς ἀπειλὰς παντελῶς δεμαλείας.

Τυρ. Τί γοῦν ἔσηκείλησας, εἶπέ καὶ τόδε.

Κρεί. ὡς εἶπορ οὐδὲ δῆσῃ με νικητῶν μέγαμ,
καὶ παγκράτισομ τῆ μάχῃ σεφανίτῶν,
τάχα προσελθῶμ ἐς ναὸν τῆν δυμάτων,
ἅπαντα θίσω πρὸς τροφήν τῆς κοιλίας.

Τυρ. Καὶ γὰρ σωέλθω σὺν σωενύω καὶ τέκνοις.
ἀλλ' ὡς ἔοικε τὸν μῦθομ καδισόρθε.

Κρεί. καὶ δ᾽ ἦτα καὶ σύμπαντας ἀρτίως μνας
κεκληκέναι προὔμελομ εἰς ἐκκλησίαν.

Τυρ. Οὐ νῦν ἐπεὶ δεύοιτο τῶν φοιτημίω
ἀπαλαγῶναι τῶν σκοτοκρύπτῳ βίω,
ἐλευθέρωθῶναι τε γαλῶν τῶν φόβῳ.

τούε μῦε ἅπανταε ἀρτίως συγκλητέομ.
 καὶ πρῶτομ εἰε κάταρξιμ ἰτέομ λόγωμ.
 ἐπίξροπόντωμ προσφέρεμ εὐτολμίαμ.
 ἢ καὶ στρατηγούε στρατηγῶμ εἰεγακότεε,
 καὶ ταξίαρχαε καὶ λοχαγούε, ὡε δέμιεε,
 λογκηφόρεε τε καὶ κραταιούε ὀπλίταε,
 ἀντεξίωμ καὶ εἰε μόδομ πεταγμῖοι.
 καλῶε προσέφεεε εἰ σοφῶε καὶ κοσμίωε.
 καὶ γὰρ δὲ γῆραε νεθετῆ καὶ σοφρόνωε.
 κῆρυξίτω δὲ καὶ καλείτω τούε μῦαε.
 Ἰδοῦ πάρεφει μῦαρχοι σωκηγμῖοι
 καὶ σῶ πρῆεήκασι βολυθηρίω.
 Εγῶ μὲν ὦ σῶταγμα γενναίωμ θίλωμ
 εὐεητομ εὐόμιλομ ἐκ πολλῶε χρόνεε
 πολλῶμ καταγνούε τῆν πάλαμ πεφυκότωμ
 πλῶ ἀοθένφαμ καὶ κακίεσω δὲδλείαμ,
 ἀνδρῶμ περ εἰεσω φωλεῶμ μυχαυτάτωμ,
 μῖοντεε οὐκ ἄτλομ εἰχομ καρδίαμ.
 ἀλλῶε κληνίρεε καὶ μέλη πρῆμῖοι,
 ἐπῆσαμ ἐλθεῖμ εἰε μάχῶμ ἐναντίωμ,
 ἦομ στρατεύεμ ἰσορῶ θαρραλέωε.
 οὐ γὰρ προσῆκομ με δέδοκτο καὶ θίλωμ
 ἀνδρῶε φρόνῶ καὶ κρατοῦντι μνηρίωμ
 πομπάε τελῶντι εἰ κρότιε κνημένωε,
 τρέμεμ προελθεῖμ τῶ εἰμῆε μυωξίαε.
 ἦμῆε δὲ εἰτοίμωε τὸμ λόγωμ δέδεγμένοιε
 ὡε εὐγενῶμ πέλοντεε ἐκ φυτοσπόρωμ,

κρεί.

κῆρυξ.

κρεί.

καὶ πανοθενῶς ἔχοντες αὐτῶν τῶν πόνων,
 μὴ νωχελῆς γλῶσσοι πρὸς τὰ πρακτέα,
 μήδ' ὀκνήσητε μηδ' αὖτως ὠγεννάδαι.
 ἀλλ' ὡς τάχιον ἅπαντες ὧ θεῶι μῦθε
 ἵτε προθύμως εἰς νέαν στρατηγίαν,
 ζήλοισι λαβόντες φιλίᾳ ἐμῆς δευσιίας.
 ἐγὼ γὰρ οὐκ ὠκνησα πώποτ' εἰς μόθον,
 ἀλλ' ὡς ἀληθῆ ἔκ νέας ἡλικίας,
 εἰς δὲ στρατηγίαν ἀνδρικῶς ἐτραπόμην.
 πάσαις δὲ πάντῃ προσβολαῖς ἐπεκράτησα.
 γλῶσσοι γὰρ φυεῖς εὐγενεῖς δεῖν ὀσφύθω,
 ὡς ἴσε πάντες τὰ πάλαι δευλλόμενα,
 ἐπὶ δυνάμει καὶ φρενῶν γορυσία
 ἔμονε γονεῖς ἔλκοντες ἀπλερμηκλίθω,
 τοὺς χαρτοδάπτας ὠνομασμένους λέγω.
 οὐκ ἠδέλκισα ζῶν τὸν ἀπονομίον,
 ἀλλ' εἰς μάθησιν τῶν στρατηγικωτάτων,
 ἀπέδορ εὐδύς ἐκ νέας μερακίς,
 ἤσκησα κοντῶν καὶ πᾶσι σὺν ἀσπίδι,
 βαίνῃ ἐφ' ἵππων καὶ σφέεσθαι ποικίλως,
 βάλλειν τὸν ἐχθρὸν εὐσόχως καὶ καιρίως,
 τείνειν τὸ τόξον καὶ τὸν ἰόν ἰέναι,
 καὶ πᾶσαν ἀπλῶς πλὴν στρατηγίαν τέχνην,
 μετήλορ ὡς ἅπαντες οἱ στρατηλάται.
 μόθω δὲ πολλῶν ἐγκρατῆς δεδραγμένῃ,
 καὶ πλεῖστα δεῖλα φιλίᾳ ἐμπερίαις
 ἔθνη δεδραχῶς ἡλδορ εἰς μναρχίαν,

πάντων

πάντων ἄριστος ἢ καὶ μέγας κερκίμλιος.
 καὶ νῦν δὲ παγκάκισον ἔγνωμ τυγχάνει
 τὸν ἀνθάμιλλον τοῦ δῖος καὶ φηὶ ξέας,
 ζῶον ἔξέμερ τί μικρόν ἢ θλιωμύον.
 τοίνυν κελεύω τούε ἐμοὶ περικλυμένε,
 ἅπαντας εἰς σῶταξιν ἔλθεῖν φηὶ μάχης,
 εὐρῶε, κραταιῶε, εὐδιενῶε, εὐκαρδίῶε,
 σοφῶε, ἐναργῶε, εὐφυῶε ὠπλισμύε.
 τανῦν δὲ λοιπὸν, ἴτε πρὸς τὰς οἰκίας,
 πλὴν αὐριον δ' ἔωθεμ ὧ στρατηλάται,
 πάντα κινῆσαι βύλομαι διαρξάλέως.
 δοκεῖ γὰρ οὕτω συμφέρεμ πρὸς τὸ πέρεας.
 ἐπεὶ πρὸς ἤδη πάντες εἰς τὰς οἰκίας
 ἀπῆλθον, ὥρα τοῖ καδιδῆσαι κλίνη,
 ἄπαμι καὶ γὰρ πρὸς κλίνην πλὴν ἰδίαμ.
 εἴρηκας ὀρῶε, τοιγαροῦν περατέον.
 ὧ ποῖον ἄλγος νῦν κρατῆ με καὶ θλίβε.
 ὧ ζεῦ τί τῦτο τῆε παρῶσης ἡμέρας,
 θεινὸε λογισμὸε ἔχε μετ τὸν διεσώτῶ,
 γαλῆ προσάψαι μῶλομον οὐ λαδριδίῶε.
 δοκῶ γὰρ αὐτὸν σὺν πάσῃ στρατηγίᾳ
 θανῆν, λιπόντα τὸν φαεσφόρον λύχνομ.
 ἀπολλομ, ἀγνόμαντι, φοῖβε, λοξιά,
 τί τοιο τῦτο; φεῦ, παπαί, φεῦ μοι πάλιμ.
 ἰαταται ἀξ ὧ πόνων ἰαλέμωμ.
 αἰ. αἰ. ἰοῦ. ἰοῦ. ὧ κακῶν πονημάτων.
 ἴσως κρατήσα πλὴν μάχῳ κατακράτῳ.

Τυροῦ

Κρε.
Κορ.

Ἡμί.

Ἡμι. Απισ' ἀπισα καινὰ καινά μοι λέγεις.
τὸ τοι δῖος δέλμα νῶν ὑπὲρξάτω.

τυρ. Ορῶ δέσσομαι ὅζ' ὑέλωμ ἡμέραμ.

κρεί. Καὶ μὴν κἀγὼ δέδορκα τῷ λαμπηδόνᾳ.

τυρ. Καὶ τοιγαροῦν λίποι μου ὑπνομ καὶ κλίνω.
οἷς δὲ καὶ βῆς τις θεοῖς πεθυκότες,
πρὸς εἰμ μαχνημὸν ὄζ' ἰκωμιν ἀτρομῶς.
δ' εἴ γὰρ πρὸ πάντων ἰλεοῦν τὺς εἴν πόλω.

κρεί. Ἰδοὺ δύσαντες ἐκκαλῶμιν τὸν δία,
καὶ τῷ ἀδλωῶμ καὶ τὸν ἔρμιῶν καὶ πᾶνα,
καὶ τὸν ποσφδῶ, καὶ τὸν ἀγνὸν λοξίαμ,
ἦραμ σω αὐτοῖς, ἄρτεμιρ τ' ὄρεβάτιμ,
πλῆτωνα, λητῶ, σω ἀδῆ πρσσεφόνω,

χορ. καὶ πάντας ἄλλους, καὶ πρὸς ἔρμι τὸν πόδα.
ὦ πάντες ὦ σύμπαντες ὦ θεοὶ μόνοι,
ὅσοι τ' ἄνωθεν καὶ κάτω κληροχίαμ
ἔχοντες ἐσὲ τῆν καλῶν χορηγέται,
πρόσητε ναὶ πρόσητε καρτορωτάτως.
τῶν δεσποτῶν με τῶν νέων στρατηγίαμ
καὶ τῶν τελόντων πρὸς τὸ παμφάγον γένος.

ομδυνέ. Νῶν εἶδε νικήσομαι ὦ Ζεῦ τῶν μόθω,
ἔμοι στρατηγοὶ καὶ σώδυνθῶ καὶ τέκνομ.

χορ. Καλὸν τὸ νικᾶμ, ἀλλὰ δ' φλεία μ' ἔχει.

γωνή. Κἀγὼ δέδοικα ὦ τρέμω κατακράτῳ.

χορ. Δενοῦν γὰρ ὅστι δυσμενῶν εὐανδρία.

γωνή. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ χησὸν ἔργασαι μόδομ.

χορ. Αεὶ τὸ δῖον τῶν καλῶν ἀπαρνέμα.

Εἰ μὴ κρατήσῃ τῶν μῦθῶν αἱ πληθύνει
 Ἐξιχύσσοι τῆς ἑναντιομυθίας,

ΕΥΝΗ.

εὖ ἂν ὄλοιπῆρ' ἀνύσοι μὲν τῷ βίῳ,
 καὶ τὸν φόβον ῥίψαι μὲν ὡς πορρωτάτῳ.

Ναὶ δὴ γῆνοιτο τῶν σῶν θεῶν λέγω.

ΧΟΡ.

εἰ δ' ἤπρονες γῆνοιτο τῆς ἑναντίας,

ΕΥΝΗ.

καὶ πρὸς φυγὴν βλέψοι μὲν ὡς πετραμῶνι,

ἅπαντα φρεσὶν προσγενήσεται τάχα.

Ὡς εἶδε μὴ γῆνοιτ' ἢ δ' ἔσοιτό μοι.

ΧΟΡ.

καὶ πᾶς γῆνται δ' ἄλλ' αἰχμαλωσία.

ΕΥΝΗ.

οὐκ, ἀλλὰ δ' ἐνὸν βρῶμα φησὶ ἑναντίας.

ΧΟΡ.

καὶ γὰρ δὲ δ' ἄλλ' ὡς αἰσὶ σὺν τοῖς θλιτάτοις,

ΕΥΝΗ.

ἢ πρὶν κυρία προσφανήσομαι τάχα.

Ἡμισα δ' ἄλλ' σὺ γενήσῃ σὺν τέκνοις,

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὡς ἀληθῶς βρῶμα φησὶ ἀδ' ἀκράγῃ.

τί γοῶν προλίπω τ' γλυκίτατον φάσθαι,

ΕΥΝΗ.

καὶ συγκαλυφθῶ τῆ κόνει ἢ τῷ τάφῳ,

σίγα σίγα δ' ἔσσοινα, δ' ἴδοντι βλέπω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὲν δρῶν δέοντα τίν' ἔσσοι μὲν

καὶ πυκνὸν ἀδμαίνοντα καὶ πεπληγμένον.

Κυρία πᾶς πάρεσι, τίς δ' ἠλώσάτω.

ΑΓΓΕΛΟΙ

Ἐξέσι σοι θέλοντι τάντων εἰσβλέψω.

ΧΟΡ.

τάλαινα παντάλαίνα καὶ τρισαθλία,

ΑΓΓΕΛΟΙ

πέπτωκε βρωθεῖς ὁ ψιχάρωξ ἢ μάχη.

ὦ τῷ ποθανῶ καὶ πεφιλμένῳ τέκνῳ,

ΕΥΝΗ.

πέπτωκε ἢ μὴ τῷ γῆρας βακτηρία.

ὦ τῷ πόνῳ ὦ τῷ πόνῳ ἰαλέμῳ.

πᾶσι πᾶσι τὰ πάντα δὴνὰ τῶν ἀγγελμάτων.
 ἰοὺ θανῶμαι, τίς γλύωμαι, πῶ φύγω,
 πᾶ βῶ; παρῆμαι τῶν μελῶν ἀρξῶσις.
 ὦ πᾶσι, παπαί, παῖ φιλτάτη θεωρία.

Χορ. Τέτλαδί μοι τέτλαθι, παῦσαι τῶν γόων.

Γυνή. Ω Ζεῦ ταναῶ διφροτυτιανοτρέπορ.

Χορ. Αἱ αἱ τάλαινα μητρὸς ἠδλιωμλῆς,
 ἐπίχες ἄρτι τοὺς ἀπερίττες γόους.

Γυνή. Ω φιλτάτη πρόσοφις, ὦ παι μοι φίλε.

Χορ. Φέρειν πρέπορ σοι πλὴν ἀπερορ ἀνίαν,
 μαδῆρ δὲ λοιπὸν τὰ πίλοιπα ἔμότης.

Γυνή. Αἴ, οὐ θένω χεῖρ τοι πόνος πλὴν πικρίαρ.

Χορὸς. τίς νῦν ὄνησις ἐκ γόων ἀμετρίας;

Γυνή. Αὐτῶν διαχίσαμι καὶ τάχα θάνω.

Χορὸς. μὴ δῆτα τοῦ μὴ δὲ συσρέφειν δέλε.

Γυνή. καὶ πῶς ἀνεκτὸν μὴ πεφύρσαι καὶ σένειρ.

Χορ. τί δὲ σένεσσα τοὺς λογισμοὺς καθίχης;
 οὐδεὶς θανόντας ἔξεγείρει τοι τάφω.

Γυνή. Παυθεῖσα τί πράξαιμι τῶν σεναγμάτων;

Χορ. μαθεῖν δέλκωρ τὰ πίλοιπα τοι μόθω,

Γυνή. καί τίς κατείπων ταῦτα καὶ σαφῶσις;

Χορ. οὐ τῶν πρῶντων ἀγγελῶν ἀγγελμάτων.

Γυνή. καὶ πῶς πάρεσιρ; χορ. εἰσορᾶν ἔξеси σοι.

Γυνή. ἐκ τοι πάθος ὄλωλα καὶ σωεξίβλω,

καὶ τὰς κόρας ἠμβλωα τὰς τῶν ὀμμάτων.

Χορ. ἀπαρλέγ' εὐκίνητορ ἀγγεληφόρε
 ὅπως μὴ ὄσι τῆς μάχης ἢ ἔραχύτης,

καὶ

καὶ πῶς ὁ παῖς πέπλωκε καὶ πῦρ ἐξ ἴνης;
 εἶπω καθεξῆς ἢ τέμω τὰς ἐμφάσεις.
 ἔξῃς ἄπαρ ἔξεπε συμβᾶν τῇ μάχῃ,
 αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τὸν λόγον διεννέπω.
 εἶπω τὰ πάντα. φιγαρῶν ἄκυσέον.
 ἐπεὶ γὰρ εἰς σύμμειξιν ἤλθοι φιλίας,
 πρῶτον μὲν ὁ κράτις ἔθνοσατράπης,
 ὁ ψιχολείκης συμβαλὼν τῇ παμφάγῳ
 ἤπῃται καὶ πῆπικε, οἰκτρὰ τις θεῶ.
 καὶ πᾶσα τὸ τῷ στρατῷ διεφθάρη.
 ἔπειτ' ἐπῆλθε ἄλλ' ἄρχισατράπης,
 ὅς τ' αἰεὶ ὠνόμασο κωληνοκλόπῳ.
 καὶ ταῦτ' αὐτῷ πῶμα πέπλωκε ζέον,
 οὐδ' ὑπομείνας προσβολῶν βραχυτάτῳ.
 ὡς γοῶν ἑώρα τῆς κραταιοῦς σατράπης
 ἦδη προσόντας ὁ ψιχάραξ, καὶ βόσιν
 οἰκτρὰ φανέντα σὺν στρατῷ τῇ παμφάγῳ,
 ὄργῃς ἐπλήθη καὶ χόλος βρῦτάτῳ.
 θυμῶ γ' οὐδὲν ἐσὶν ἄλλη πικρία,
 εἰ μὴ ζέσις τις αἵματ' ἔπρὸς κρῖδιον,
 λαβῶν δὲ κοντῶν χροσίμ' ἐσομωμένον,
 ἐπῆλθε αὐτῇ τῷ τεθνατωκένοι.
 ἦδ' εἰσιδῖσα τῶν ἠτοίμασμένον,
 ἐκ τῷ σώεγγυς πρὸς σφαγῶν ἐσηκίοντα,
 καὶ κοντῶν ἐκτείνοντα καρτοροτάτῳ,
 ὡρμησεν αὐτῷ συλλαβῆν πρᾶυτικά,
 καὶ δὴ κατῆχε τῆς ὄνυξιν ἀγρίως,

Αγγ.
 Χος.

Αγγ.

ἤχῃ σὺν τάχει βέβρωκε τὸν νεανίαν.

Ἰ. Χορ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ὄψι τοῦ φίλου φυτοπόρου.

γυνὴ. τὸ μᾶζον ἀντὶ τυγχάνει μοι τ' ἀδύτου.

ἄγγ. Ἐγὼ δ' ἐπεὶ δέδορκα τὸτο τὸ πρᾶγμα,

προσηλθομ' ὡς πότνια σοὶ πεφρακέναι.

γυνὴ. Ὄς εἶδε μὴ δ' ἐπηλθεσ ἀγγεληφόρε.

μέγιστον ἦρ μοι μηδ' ὄλωσ προσιέναι.

οὐκ ἄν γὰρ ἀκμήν τ' ἔθ' πάθει στυεχέδω.

ἄγγ. Ἐγὼ μὲν οὖν ἀπῆμι τὴν ὀπιθία.

γυνὴ. Ἐλθοίς κακῶν ἠκίστα μινυτής πάλι.

Χορ. κακὸς κακῶς ὄλοιτο νῦν ὁ πυρφόρος.

γυνὴ. Δέδοικεν ἡμᾶς πυρφορήσας τ' ἔθ' λόγῳ.

Χορ. Ὄ ποῖον ἄνδρ' ἦν μιν ἀπεκρύβη.

ἔμοι δοκεῖ κάλις οὐ μείναι ἤχῃ πρέπον,

σώθρηλον ἄσαι παρδὶ τ' ἔθ' πεπτωκότη.

γυνὴ. Καλῶς ἔφησας, τοι γαροῦν δρηνητέον.

ἄγγ. Πρώτισα σὺ κρότησον ἀρχὴν τῆς πάθους.

γυνὴ. Ἄ παπαὶ παπαὶ, παῖ παῖ, παπαὶ πολλαίς.

Χορ. Παῖ κρείττε παῖ παῖ παπαὶ δέσποτα.

γυνὴ. Ἄ ἄ πόθι παῖ πῶ ποτ' ἀπέβης τέκνον;

Χορ. Ποῖ ποτὶ καλυφθείς δ' ἀπέπτης τ' βίς;

γυνὴ. Ὄ ὡ πόθερ ποῖ τῶν πόνων ἰαλέμω.

Χορ. Ἰαλέμω ὡ ἤχῃ πάλι ἰαλέμω.

γυνὴ. Ἄ ἄ λέλοιπα τὸν λύχνον τῆς ἡμέρας.

Χορ. Ἄ πανθ' ἅπαντα τῆς βίς, τέφρα, κόνις,

ἅπαξ ἅπαντα τῆς βίς σκιά μόνον.

γυνὴ. Οἱ οἱ προηλθεσ ὡ ψυχὰς παξ ὡ τέκνον.

Ἀρκῆ.

Α ρ κ ῆ . τ ο λ ο ι ἦ ρ β α ῖ ν ε μ ἦ π ρ α ι τ ῆ ρ ω .
 ἦ δ ῆ β λ ῆ π ω γ α ρ ἄ γ γ ε λ ο ρ τ α χ υ δ ρ ὀ μ ο ρ .
 Δ ἔ δ ο ι κ α δ ε ν ὀ μ μ ἦ π ᾶ λ ι ρ τ ῖ μ ο ι φ ρ ᾶ σ ῆ .
 Ο ὔ κ ὦ σ ε β α σ ῆ . γ ω . π ὧ ρ ε γ ρ ο ἶ δ α ρ ; χ ο ρ . π ὧ ρ ε ἄ ρ α ,
 φ α ι δ ρ ῶ π ρ ο σ ῶ π ω τ ὀ μ δ ρ ὀ μ ο ρ δ ι α τ ρ ῆ χ ω ρ .
 Ω ρ ε ἶ δ ε χ ρ η σ ὀ ρ ἄ γ γ ε λ ο ρ λ ε ῦ μ ο ι π ρ ὄ ε ρ .
 Ἡ δ ε α π ὀ τ ι ρ π ῆ φ υ κ ε π ᾶ τ ῖ ρ ε ἰ π ᾶ τ ω .
 Π ᾶ ρ ε σ ι μ , ἰ δ ὀ ῦ κ α ἰ δ ῆ λ ε ρ ε ἰ π ῆ β λ ῆ π ω ε .
 Π ᾶ γ χ υ σ ε φ α ι δ ρ ᾶ μ ἦ τ ε δ λ ι μ μ λ ῖ κ γ ῖ ν ε ,
 κ ᾶ μ ο ι β ρ ᾶ β ὀ ν ε δ ὦ ρ α τ ῆ ῶ ἄ γ γ ε λ μ ᾶ τ ω ρ .
 Ε ξ ἴ π ω ε μ ἦ χ λ ε ῦ α ζ ε κ ο μ π ο ρ η μ ὀ ν ω ρ .
 Α μ μ ἦ ν ε μ ῆ ρ π ρ ῶ τ ι ρ α δ ὦ ρ α τ ο ι λ ὀ γ ο ρ .
 Ε ἰ π ὀ ν τ ι δ ὴ σ ω κ α ἰ π ᾶ χ ω σ ω τ ὀ μ ω ρ .
 Τ ῆ θ η κ η ρ ἦ τ ᾶ λ α ι ν α γ α λ ῆ τ ρ ῆ μ ὀ δ ω .
 ὅ ὅ κ ρ ο τ ῆ σ ω κ α ἰ χ α ρ ῆ σ ο μ α ι π λ ῆ ο ρ .
 Κ ι κ η σ ᾶ τ ω γ ρ ἦ ἦ χ α ρ ᾶ τ ῶ ἄ ν ι α ρ .
 Ἰ φ ἦ δ ὀ ν ῆ ρ μ ῆ γ ι σ ο ρ ὀ ρ χ ὄ μ α ι π ᾶ ν υ .
 Τ ὀ τ ο μ ὀ δ ω π ρ ὀ τ ὀ ρ ο ρ μ ᾶ δ ω μ λ ι θ ῖ λ η ,
 κ α ἰ π ὧ ρ ε τ ῆ δ η κ η δ υ σ μ λ η ῆ ρ π α μ φ ᾶ γ θ .
 Ε ξ η π ᾶ τ ω δ ἦ π ᾶ σ α μ ἄ γ γ ε λ η φ ὀ ρ θ .
 τ ῶ σ υ γ κ ρ ὀ τ η σ ι μ φ ι μ ᾶ χ η ρ κ α ἰ τ ὀ μ μ ὶ λ ο μ
 φ ι ἄ χ ρ ι ο π ᾶ κ α ἰ κ ῆ ρ μ υ ο κ τ ὀ ν ρ .
 Ἡ δ ε α π ὀ τ ι ρ λ ῆ λ α κ η τ ῶ γ λ ὶ τ ῆ α μ κ ρ ὀ τ η .
 Ἰ δ ὀ ῦ τ ὀ μ ἔ ρ μ ῶ ε ὑ ξ ε π ῖ ρ ω τ ὀ λ ὀ γ ο ρ ,
 ἔ μ ε ρ ε δ ἔ π ῖ μ ω ρ ὦ σ ι μ ο ῦ σ ι μ ὀ ρ θ ῖ ο ι ρ ,
 ἔ ν ω τ ῖ σ α δ ε τ ῆ ῶ ἔ φ ὀ ρ μ ῖ λ ω δ ο μ ᾶ τ ω ρ .
 ὦ ρ γ ο ῶ ἔ δ ἰ φ ἄ ν ὀ ρ σ ω μ α τ ο φ ῆ ρ ὀ ρ θ μ ὀ θ θ

χορ.

γυνή.

χορ.

γυνή.

ἔτρος ἄ

χορ.

ἄγγ.

γυνή.

ἄγγ.

γυνή.

ἄγγ.

γυνή.

ἄγγ.

γυνή.

χορ.

γυνή.

χορ.

ἄγγ.

ἔρχηκε

ἔαχκεν ἀρχὴν προσβολῆς εὐκοσμίας,
 καὶ πρῶτον μὲν πέπτωκεν ἐδυοσατράπης
 ὁ ψιχολείχης, εἶδ' ὁ κωληκοκλόπῃ,
 ἔπθ' ὁ πάϊς τοῦ καλῆς με δεωπότῃ,
 ἦλγεσεν οὗτ' ἔβ' πάθει τὴν καρδίαν,
 ἰδὼν τὸν ἦόν τ' ἄν θίλον τεθυνητότα.
 καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆν στρατιὰν προξάνας,
 ἐπῆλθεμ ἀπὶ τῆς φθόρου καὶ παμφάγῃ,
 καὶ πρὸς ἀμιλλὰν ἀτρόμως σιωπελάκη,
 πλέσσομεν δὲ καιρῶν ἀνδυπηγωνισμένων,
 καὶ μηδενὸς φεύγοντ' ἀλλ' ἐσηκότες,
 ξύλον κατελθὼν φθὶ ὑποστάτης σέγκης,
 ἔτε παλαιῶ καὶ χροῖον τεθραυσμένον,
 ἔωλξεμ αὐτῶν ἐν μέσῃ μεταφρένωμ,
 καὶ νεῦρα σωτέθλακεμ αὐτῆς αὐτίκα,
 καὶ πρὸς βάρη πέπτωκεμ αἰδωνέως.
 καὶ τὴν πρὶν ἡμῶν δυσμενῆ κατακράτῃ,
 ἀπὸνδ' ὀρμῆς ἀμείλικῃ, ἠγριωμένῃ,
 εἰδ' ἔξεμ ἀπνοῶν ἐκτάδ' ἡ πλωμύλιον.
 Ζῴοις ἀλύπως, εὐδαλῶς, εὐκαρδίως,
 ἐς λυκάβαντας μὴ πω πεπληρωμένους.
 ἀνδ' ὧν πρὸς ἡλθεσ' ἀγγελῃ ποδισμένων,
 καὶ τὸν φόνον προῦφηναι ἡμῖν φθὶ φθόρου.
 ἦδ' ἔξ' εἶδ' ὀρμῆς πᾶν ποδισμῶν τέλ' ἔξ,
 εἰληφὸς ἄρτι καὶ καλῶς ἠνυσμένον.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ Γ Α Λ Ε Ω
 Μ Υ Θ Μ Α Χ Ι Α Σ .

ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΠΟΛΕΙ ΤΗΣ

Γερμανίας πρὸς Ἰω. Φρὸβενίω.

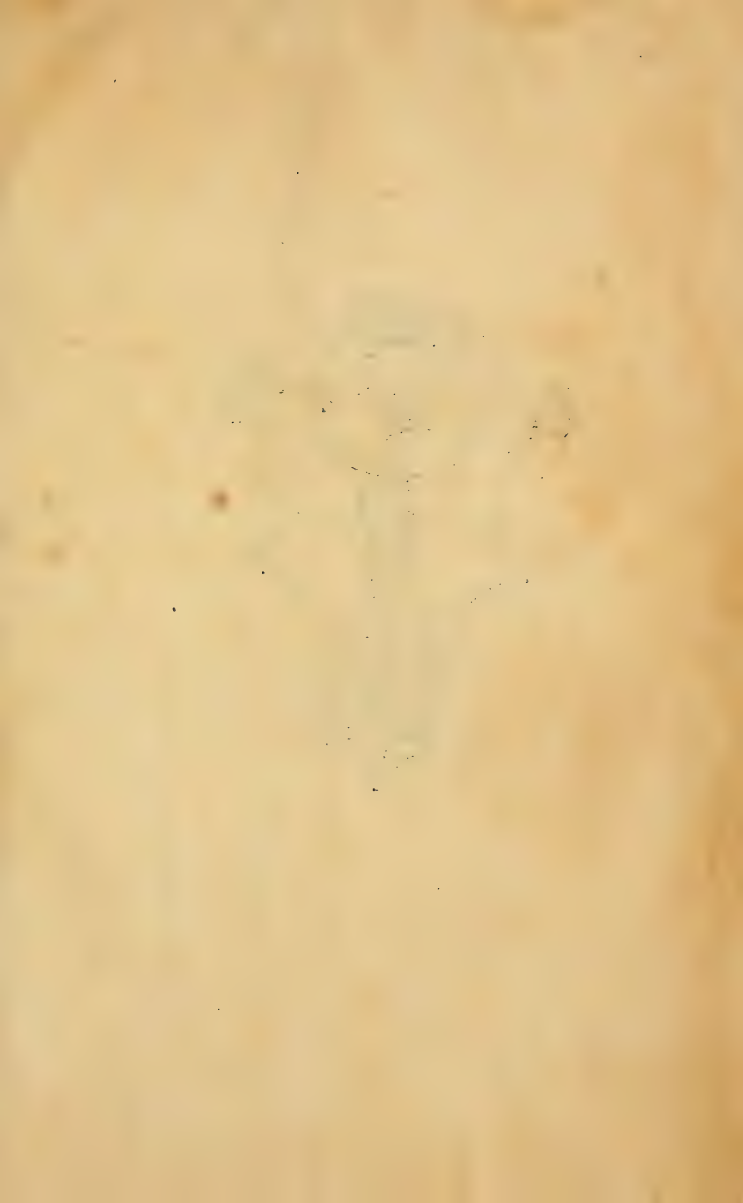
ἔτι ἀπὸ φιλ. Νεογονίας

α. φ. κβ. ΜΚ.

νὶ γαμκλιώνι.

BASILEAE APVD IOANNEM
FROBENIVM MENSE
FEBRVARIO.
AN. M. D. XXIII.

Stude puer dum habes tempus ne temere
perdas

